

СРЯДА, 18 ФЕВРУАРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн RÖTTERING

Председател

(Заседанието бе открито в 15,00 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 5 февруари 2009 г.

2. Изявления на председателя

Председател. – Госпожи и господа, преди две седмици полският инженер Piotr Stańczak, който бе държан за заложник от терористи в Пакистан от септември миналата година, бе убит от своите похитители. От името на Европейския парламент бих искал да изразя възмущението си от това ужасяващо убийство на невинен човек, който бе полски гражданин и гражданин на Европейския съюз. Европейският парламент осъжда най-категорично това престъпно деяние. Бихме искали да изразим нашето дълбоко съжаление и да изкажем съболезнования на семейството и близките на загиналия.

Тероризмът е директна атака срещу свободата, човешките права и демокрацията. Тероризмът е опит за постигане на нечии цели чрез сляпо насилие и за разрушаване на общите ни ценности. Той излага на огромна опасност сигурността и стабилността на международната общност. Тероризмът е престъпление, пред което не трябва да проявяваме слабост.

Госпожи и господа, бих искал да кажа на родния език на убития инженер: *Niech spoczywa w wiecznym pokoju* [Нека почива в мир].

Моля ви да станем на крака, за да почетем паметта на Piotr Stańczak.

(Парламентът запази еднотинутно мълчание със ставане на крака)

Госпожи и господа, горските пожари в Австралия през последните дни доведоха до трагична загуба на човешки живот. Найголемите горски пожари в историята на Австралия отнеха живота на много хора при ужасни обстоятелства. Всички бяхме потресени от страшната стихия на това природно бедствие и ужасяващите му последици. Писах на австралийския министър-председател, за да изразя искреното съчувствие на Европейския парламент. От името на Европейския парламент на днешната пленарна сесия бих искал за пореден път да засвидетелствам нашата солидарност с Австралия, австралийския народ и австралийските власти в този тежък момент.

Следващата седмица делегация на Европейския парламент ще отпътува за Австралия, за да предаде лично нашите съболезнования. Бих искал да използвам тази възможност да изразя дълбокото си съчувствие и да изкажа съболезнования на семействата на тези, които изгубиха живота си. Ние мислим за вас.

Госпожи и господа, за пореден път от Ислямска република Иран идват обезпокоителни новини. Седем водещи фигури на религиозната общност на бахаите бяха задържани през май 2008 г. В продължение на осем месеца им беше отказвана правна защита. Тази седмица срещу тези седем бахайски сановници ще започне съдебен процес, който не покрива дори и минималните изисквания на правовия ред. Към иранската адвокатка и носителка на Нобелова награда Shirin Ebadi, която изрази готовност да поеме защитата на задържаните лидери, бяха отправени смъртни заплахи.

Европейският парламент още веднъж настоятелно призовава иранските власти да спазват човешките права и правата на религиозните малцинства и да преразгледат обвиненията срещу седемте бахайски лидери – Fariba Kamalabadi, Jamaloddin Khanjani, Afif Naeimi, Saeid Rasaie, Mahvash Sabet, Behrouz Tavakkoli и Vahid Tizfahm. Тези хора са пратени в затвора единствено заради своето вероизповедание и трябва да бъдат освободени незабавно.

(Ръкопляскания)

Госпожи и господа, миналия петък, 13 февруари 2009 г., испанският член на ЕП гн Herrero бе арестуван от венецуелското правителство в столицата Каракас и впоследствие експулсиран от страната заради коментари

за венецуелското правителство, направени пред медиите. Гн Herrero бе в страната като член на официална делегация на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, която бе поканена от опозиционна партия по повод референдума за конституция. За да извърши ареста, полицията е нахлула в хотелската му стая, след което го е качила на самолет за Бразилия без никакво официално обяснение или възможност да прибере личните си вещи. Намираме това за недопустимо.

От името на Европейския парламент протестирам остро срещу подобни методи. Категорично осъждам този инцидент, който представлява нарушение на човешките права и посегателство срещу демократична институция, каквато е Европейският парламент.

(Ръкопляскания)

Giles Chichester (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, като председател на парламентарната Делегация за връзки с Австралия и Нова Зеландия се присъединявам категорично към изявлението, което направихте и за което ви благодаря. Ще чакам с нетърпение да предам това послание в Австралия следващата седмица.

Председател. – Благодаря ви, гн Chichester.

3. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

4. Последващи действия след искане за защита на имунитет: вж. протокола

5. Проверка на правомощията: вж. протокола

6. Тълкуване на Правилника за дейността: вж. протокола

7. Поправки (член 204а): вж. протокола

8. Отпаднали писмени декларации: вж. протокола

9. Внесени документи: вж. протокола

10. Въпроси с искане за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола

11. Предаване на текстове на споразумения от Съвета: вж. протокола

12. Действия, предприети вследствие позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола

13. Ред на работа

Председател. – Окончателният проект на дневния ред на днешното заседание, който бе приет на заседанието на Председателския съвет в четвъртък, 5 февруари 2009 г., в съответствие с членове 130 и 131 от Правилника за дейността, е раздаден. Предложени са следните изменения:

Сряда:

Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи поиска докладът на гн Reul за възможни решения на предизвикателствата пред доставките на нефт да бъде отложен за следващата месечна сесия.

Herbert Reul, от името на групата PPE-DE. – (DE) Гн Председател, госпожи и господа, обсъждането на това предложение в комисията бе дълго и трудно, но ние стигнахме до решение, подкрепено от голямо мнозинство; вчера и днес обаче бяха отправени множество съвети и предложения, предимно защото други комисии добавиха други въпроси за обсъждане.

Струва ми се добра идея да не вземаме решение днес, а вместо това да имаме възможността да потърсим на покъсен етап решение, което Парламентът да може да подкрепи. Затова ви приканвам днес да подобрите това отлагане. Благодаря ви.

Hannes Swoboda, *от името на групата PSE.* – (DE) Гн Председател, ние внесохме две предложения, от които найвероятно нито едно няма да бъде одобрено с широко мнозинство в тази зала. Затова искам да подкрепя това предложение.

Гн Председател, с ваше позволение ще поискаме и отлагане на доклада на гн Bergman. Ако това предложение не бъде прието заради късното си внасяне, искам сега да кажа, че утре ще поискаме отлагане на гласуването на доклада. Благодаря ви.

Председател. – Благодаря ви, гн Swoboda.

Някой иска ли да възрази срещу това предложение?

Claude Turmes, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Гн Председател, моята група, групата на Зелените/Европейски свободен алианс, внесе резолюция, която се ползва с подкрепата на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, както и на голяма част от Групата на социалистите в Европейския парламент. Затова смятам, че гн Reul иска отлагане, тъй като се опасява, че позицията му се подкрепя от малцина.

Намирам за малко странно да проведем толкова дълго и трудно разискване и после да чуем призови за ново отлагане. Затова сме против отлагане.

Председател. – Госпожи и господа, запознахте се с политическия контекст. Чухте и това, което гн Swoboda имаше да каже. Решение ще бъде взето утре.

(Парламентът прие предложението на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи).

Ще гласуваме предложението на гн Swoboda утре. Ще ви помоля да не забравяте това по време на днешното гласуване.

(Редът на работа с направените изменения бе приет)⁽¹⁾

14. Роля на Европейския съюз в Близкия изток (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявления на Върховния представител за Общата външна политика и политика на сигурност и на Комисията за ролята на Европейския съюз в Близкия изток. За мен е удоволствие да посрещна сред нас Върховния представител гн Solana и да го покана да направи обръщението си към нас.

Javier Solana, *Върховен представител за Общата външна политика и политика на сигурност.* – (EN) Г-н Председател, днес заставам за първи път пред вас през тази 2009 г. За мен е удоволствие да съм тук и се надявам, че доброто сътрудничество, което имахме порано, ще продължи и тази година.

Войната в Газа приключи преди месец, на 18 януари, но, смятам, ще се съгласите с мен, все едно беше вчера. Машабът на страданието и разрушението бе огромен и остави у нас горчив привкус. Хуманитарната ситуация днес остава покъртителна. Трябва да намерим спешни решения, за да окажем помощ и да облекчим страданието на хората.

В същото време трябва да направим всичко по силите си да сложим край на конфликта между израелците и палестинците и между Израел и арабския свят. Всъщност параметрите на решението вече са ясни, и то от известно време. Това, което е от значение в момента, е политическата воля то да бъде приложено между израелците и палестинците, между арабите и широката международна общност.

Европейската воля за мир в Близкия изток е посилна от всякога. Ангажирани сме изцяло със създаването на жизнеспособна и независима палестинска държава редом с Израел. То е в основата на нашата политика за Близкия изток. Всички наши действия вземат под внимание тази цел. Ще подкрепим твърдо всички, които искат мирно решение на многобройните предизвикателства в региона на Близкия изток.

⁽¹⁾ За допълнителни изменения в реда на работа вж. протокола.

Тази зала – Парламентът – знае колко трудна и неуправляема може да изглежда тази ситуация. Твърде често регионът бе разтърсван от цикли на насилие, надигащ се екстремизъм и икономически трудности. В същото време условията за сътрудничество между европейците и американците за постигане на мир в Близкия изток вероятно са подобри от всякога. Токущо се върнах от Вашингтон, където имах полезни разговори с всички от администрацията на Обама. Получих техните уверения, че поетият от тях твърд ангажимент е реалност. Ние имаме желание и готовност да работим с тях за успешното решаване на този конфликт.

Смятам, че назначаването на сенатор Mitchell за пратеник на САЩ даде нова надежда на хората в Близкия изток и техните приятели. Ние го познаваме. Работили сме с него. Имах привилегията да работя с него през 2001 г. по известния доклад и наскоро също имах възможността да работя с него в региона.

Надяваме се, че тези възможности ще доведат до нов подход, който да предостави на заинтересованите страни поголямо право на глас в управлението на делата им. Знаем, че решенията и предложенията трябва да се формулират на местно равнище. В същото време обаче изключително важен е засиленият ангажимент на международната общност.

Ето защо арабската мирна инициатива е от такова ключово значение. Тази инициатива е колективната позиция на арабските държави за това как те могат да помогнат да се сложи край на конфликта им с Израел. Това е отговорът им на проблема, който спъва развитието им и интегрирането им в нашия глобален свят. Тази инициатива остана и трябва да остане на масата за преговори.

Наскоро имаше важни избори в Израел. Разбира се, израелският народ и техните политически лидери са тези, които ще решат състава на новото правителство. От наша страна се надяваме, че новият министър-председател и правителство ще бъдат разумна страна в мирните преговори.

Излишно е да казвам, че същото се отнася и за палестинците. Те също трябва да въведат ред в собствения си двор, в това число и по пътя на помирението. Както всички знаят, ние насърчаваме активно помирението между палестинците и обединението им зад президента Abbas, както и всички усилия на Египет и Арабската лига в тази насока. Този процес ще бъде от ключово значение за мира, стабилността и развитието.

Както вече казах, знам, че този Парламент бе дълбоко обезпокоен от кризата в Газа, както и всички ние. Ще използвам случая да изложа някои от найзначимите международни инициативи, които се опитаха да прекратят насилието и да облекчат тежкото положение на гражданското население.

Ролята на Египет за решаване на проблема в Газа, както и на този с палестинците като цяло, остава ключова. Надяваме се, че скоро техните усилия ще постигнат трайно и устойчиво примирие, което да даде възможност за отваряне на пропускателните пунктове за стоки и хора и за постигане на някакъв вид вътрешно споразумение между палестинците. В противен случай би било трудно – да не кажа невъзможно – да се възстанови Газа.

В очакване сме на положителни новини за обявяване на примирие. Онзи ден бяха проведени полезни срещи и нека се надяваме, че те ще продължат днес и в бъдеще, за да може в найскоро време да бъде обявено примирие. Както знаете, на 2 март Египет ще бъде домакин на важна конференция, посветена на възстановяването, и очакваме на нея цялата международна общност да поеме твърд ангажимент. Европейският съюз също изигра своята роля. Ние незабавно изявихме желание да помогнем чрез конкретни стъпки за постигане на трайно прекратяване на огъня. Ние също така изразихме готовност да пратим отново свои наблюдатели на контролнопропускателния пункт Рафа в съответствие със споразумението, което подписахме през 2005 г. Готови сме да окажем съдействие в Рафа, както и на всеки друг контролнопропускателен пункт, ако такава помощ бъде необходима или поискана.

Няколко европейски държави също изразиха готовност да помогнат за спиране на незаконния трафик, и в частност контрабандата на оръжие, към Газа. Дейността на Европейския парламент в отговор на кризата бе значителна и е част от цялостната реакция на Европейския съюз.

Що се отнася до Обединените нации, поздравяваме Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци (UNRWA) за нейната работа и постоянство и подчертаваме, че Европейският съюз ще продължи да подкрепя нейните усилия.

Ясно е обаче, че нито една държава или организация не може да се справя сама с конфликтите в Близкия изток. Самото естество на трудностите изисква многостранни решения. Четворката ще изиграе ключова роля през следващите месеци. Новата администрация на САЩ, в сътрудничество с нас, потвърди намерението си да оползотвори максимално възможностите на Четворката.

Ужасните събития в Газа трябва ни накарат да погледнем на Газа по един постратегически начин в дългосрочна перспектива. Ивицата Газа е неразривна част от окупираната през 1967 г. палестинска територия и без съмнение ще бъде част от палестинската държава. Газа трябва да стане икономически и политически жизнеспособна. Газа трябва да бъде част от политическото решение.

На първо време приоритет остава осигуряването на трайно и спазвано от всички примирие, както и на безпрепятствени доставки на хуманитарна помощ. Трябва да бъдат отворени пропускателните пунктове за хуманитарна помощ, търговски стоки и хора на постоянна и предсказуема основа.

Както знаете, в региона като цяло има значителен спад на дипломатическата дейност за уреждане на конфликта в Газа: непреките преговори между Сирия и Израел бяха прекратени; Мавритания и Катар прекратиха отношенията си с Израел; отправена бе заплаха за оттегляне на арабската мирна инициатива.

Както знаете, задълбочи се разделението в арабския свят. Без единство на арабските държави ще бъде много трудно да се постигне напредък в Газа и в блискоизточния мирен процес като цяло. Мирът в Близкия изток изисква обединен арабски свят. Предстоящата среща на върха на Арабската лига ще бъде от ключово значение за възстановяване на единството на арабските държави и в частност общата им подкрепа за арабската мирна инициатива.

През идните месеци ще се проведат избори в Иран и Ливан. На 12 юни иранците ще гласуват за нов президент. Неоднократно сме изразявали дълбокото си уважение към Иран и желанието си да изградим съвсем различен тип отношения с тази държава. Това очевидно е в интерес на всички, но за да го постигнем, е необходимо доверие и това доверие трябва да бъде възстановено.

Ще приключа с думите, че 2009 ще бъде критична за Близкия изток. Намираме се пред своеобразен Рубикон. Можем да изберем да следваме същата политика по същия начин, знаейки, че тя ще доведе до същите резултати – резултатите, които виждаме днес. От друга страна, можем да се опитаме да действаме енергично и решително и да променим политиката си, да променим подхода си за постигане на резултати.

Трябва да работим както за управление на кризите, така и за решаване на конфликтите – по този въпрос няма две мнения. Настъпи обаче моментът да съсредоточим цялото си внимание върху решаването на конфликта. Това е единственият начин да сложим край на тази безкрайна поредица от смърт и разрушения.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря ви, гн Върховен представител. Госпожи и господа, бих искал да ви обърна внимание, че тази неделя, в качеството си на председател на Евросредиземноморската парламентарна асамблея, ще отпътувам на посещение от два дни и половина в Газа, Рамала, Сдерот и Йерусалим начело на европейска делегация. Наред с останалото ще проведем разговори с президента Peres и министър-председателя Olmert в Йерусалим и с президента на Палестинската автономна власт Mahmoud Abbas и министър-председателя Fayyad в Рамала. В Газа ще се проведе подготовка за предстоящото посещение на Обединените нации.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, намираме се в период на преход за Близкия изток. Найвероятно скоро ще има ново израелско правителство. Вече има нова администрация в САЩ, която в момента определя външнополитическите си приоритети. Скоро може да започне преход и в окупираните палестински територии. Променящата се динамика може да създаде възможности за нов ангажимент.

Без съмнение обаче скорошният конфликт причини огромно човешко страдание и разрушения. Трябва да признаем, че той нанесе изключително тежък удар върху блискоизточния мирен процес. Тази зала е напълно наясно с това, имам предвид обсъжданията и разискванията, които проведохме тук.

Очевидно това не е положението, в което искахме да се окажем в началото на 2009 г. Но ако има шанс някой ден да бъде постигнат мир между израелците и палестинците, единственият начин е да направим всичко по силите си да подновим преговорите. Човешката трагедия в Газа имаше огромно въздействие върху региона. Снощи се върнах от пътуване до Сирия и Ливан и със сигурност ще кажа няколко думи и за него, но нека кажа, че това, което трябва да направим, е да обясним на всички израелски лидери, че ЕС очаква от тях устойчив ангажимент към мирния процес и решението за създаване на две държави.

Трябва също да отправим покатегорично послание към палестинците, че една силна палестинска власт с ефективно ръководство, обхващаща цялата окупирана палестинска територия, е от ключово значение както

за обединението на Западния бряг и Газа, така и за подновяване на мирния процес. Затова Европейският съюз подкрепя усилията на Египет, Турция и други държави да постигнат тази цел.

Трябва да договорим общ подход с новата администрация на САЩ. Миналата седмица говорих за това по телефона с държавния секретар Clinton. Тя се съгласи, че е необходимо трайно примирие и подновяване на мирния процес, които са от решаващо значение. Постигнахме съгласие и за това, че Четворката трябва да обсъди подробно тези въпроси преди края на месеца. Радвам се, че американската администрация гледа на Четворката като на много важна институция за постигане на напредък в мирния процес.

И накрая, трябва да засилим собствения си ангажимент към държавите от Арабската лига. Консенсусът за мир отслабва не само в Израел и в окупираните палестински територии, но и в Арабската лига, където се появяват обезпокоителни разделения.

С тази цел, както казах токущо, посетих Сирия и Ливан, където се срещнах с президента Assad в Сирия, президента Sleiman в Ливан, както и с други ключови партньори. Неотдавнашният конфликт навреди много на преговорите не само по палестинския, но и по сирийския въпрос. Затова обменихме задълбочено мнения за мирния процес. Аз отново засвидетелствах силната подкрепа на Европейския съюз за арабската мирна инициатива и призовах партньорите да запазят ангажимента си към нея, тъй като тя предлага сериозна рамка за регионални мирни преговори.

Подчертах също взетото от Сирия и Ливан историческо решение да установят дипломатически отношения помежду си и настоях за приключване на всички етапи от този процес. И в двете държави обсъдихме възможни практически начини, по които Европейският съюз може да подкрепи процеса на реформиране. В Ливан отново засвидетелствах нашата принципна готовност да изпратим мисия на ЕС за наблюдение на изборите; вече взех решение за незабавно изпращане на проучвателна мисия там.

Европейският съюз като цяло бе изключително активен през последните седмици както на политическо, така и на практическо равнище. На политическо равнище – тъй като последно говорих пред вас през януари – продължихме своята интензивна дипломатическа дейност. Бяхме сред първите, които призоваха за прекратяване на огъня, и работихме заедно с Египет и останалите да направим трайното примирие възможно.

Заклученията на Съвета през януари разкриха, че ЕС разработва „работен план“ за трайно примирие. Този документ определя шест области на дейност, сред които хуманитарни действия, предотвратяване на контрабандата към Газа, отваряне на пропускателните пунктове в Газа, възстановяване, вътрешно помирение между палестинците и възобновяване на мирния процес.

В ход са множество деликатни инициативи. За да ви дам представа за хода на дейностите, в които участваме: например присъствах на работна вечеря на съпредседателите в Париж на 15 януари, на срещите на върха в Шарм ел Шейх и Йерусалим на 18 януари и срещите на министрите на ЕС с Израел на 21 януари и с група, състояща се от Египет, Палестинската автономна власт, Йордания и Турция, на 25 януари. Освен това членът на ЕК Louis Michel, който отговаря за хуманитарната помощ, посети Газа на 24 и 25 януари.

Поддържаме постоянен контакт с колегите си от Четворката. Имахме важни срещи на тройката в Москва. Проведох телефонен разговор с Clinton; Javier Solana беше във Вашингтон и постигнахме съгласие за необходимостта да подновим мирния процес. Продължаваме работата по мониторинга на пътната карта и оказваме подкрепа за изграждане на държавността, включително в чувствителни области, като правовия ред и управлението на границите.

Стратегията за действие на ЕС за Близкия изток предвижда също подкрепа от страна на ЕС за конкретни въпроси, свързани с окончателния статут, като например за Йерусалим, въпросите за бежанците и мерките за сигурност.

От практическа гледна точка ЕС даде приоритет на доставянето на хуманитарна помощ на населението на Газа. Комисията вече мобилизира, буквално за една нощ, 10 милиона EUR, а други 32 милиона EUR бяха заделени за предстоящия период.

В началото на март египетското правителство организира международна конференция в Шарм ел Шейх за подпомагане на палестинската икономика при възстановяването на Газа. Комисията ще съфинансира това събитие. Изключително много се радвам, че имам възможността да обсъдя ангажимента, който Комисията възнамерява да поеме, с председателите на Комисията по външни работи и Комисията по бюджети на поранен етап тук, в Парламента, на 2 февруари. Отново ви благодаря за вашата подкрепа.

Проблемът в момента е не само финансирането, но и достъпът, най-вече до Газа. Ние изразихме много ясно, както публично, така и в лични разговори, възмущението си от недопустимото затваряне на пропускателните пунктове в Газа. Тази зала ще поиска днес да се присъедини към нашия пореден призив за пълно отваряне на пропускателните пунктове.

(Ръкопляскания)

Когато се улесни достъпът – а аз не се съмнявам, че това ще стане – може да се наложи да преразгледаме финансовите си прогнози. В този момент може да се наложи да се върна тук и да обсъдя това с вас. Надявам се, че отново ще мога да разчитам на вашата подкрепа.

Уважаеми колеги, можете да разчитате на ангажираността на Комисията – както и на моята лична ангажираност – да направим всичко по силите си да помогнем за възможно най-бързото омиротворяване на един от най-конфликтните райони в света. Без съмнение ще продължим да работим в тясно сътрудничество с тази зала.

(Ръкопляскания)

Joseph Daul, от името на групата PPE-DE. – (FR) Гн Председател, гн Vondra, гн Solana, гжо Ferrero-Waldner, госпожи и господа, ситуацията в Газа се влошава с всеки изминал ден. Населението понася огромни страдания. Има недостиг на всичко.

Наложено на Газа ембарго означава, че всяка пратка хуманитарна помощ трябва да премине през огромни препятствия. Дори ако бъде доставена, хуманитарната помощ не е достатъчна да отговори на наличните нужди. Болниците повече не могат да работят нормално. Населението вече не може да получава необходимите грижи. Това, което става днес в Газа, е хуманитарна катастрофа от голям мащаб.

Европейският съюз вече играе активна роля в региона. Финансовата подкрепа, която той оказва и продължава да оказва на палестинците, е значителна. Той положи много усилия, за да предотврати хуманитарната катастрофа, на която сме свидетели днес. Въпреки пречките той продължава да предоставя хуманитарна помощ и подкрепа на населението на ивицата Газа. Днес Европейският съюз отпусна 41 милиона EUR помощи на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци. Сега не е моментът да започнем да си държим езика зад зъбите.

За мен европейското послание трябва да е ясно. Не можем да толерираме ситуация, в която хуманитарна помощ се взема за заложник в този конфликт. От жизнено значение е тази помощ да може да се придвижва свободно, без ограничения, и пропускателните пунктове да бъдат отворени.

Нещо повече, отправяме предупреждение към Хамас. Инцидентите от миналия месец, когато Хамас конфискува и не върна хуманитарна помощ, раздадена от агенцията на Обединените нации в региона, са скандални, недопустими и не трябва да се повтарят. Всички заинтересовани страни трябва да изпреварят фазата на възстановяването и да я подготвят активно, като направят оценка на нанесените щети и изготвят план за финансово, икономическо и социално възстановяване на ивицата Газа. Това възстановяване е от ключово значение за стабилността на региона. Това е целта на донорската конференция, която ще се проведе в Шарм ел Шейх на 2 март.

Нека обаче бъдем ясни. Не може да има още едно – поредно – възстановяване преди обявяването на трайно примирие. Примирието и прекратяването на военните действия, също и от страна на Израел, са задължителна предпоставка за възстановяването на мира в региона. То започва по отношение на Хамас – и заявявам това възможно най-категорично – с окончателно прекратяване на ракетния обстрел на Израел от територията на Газа.

Трябва също да бъдат взети всички възможни мерки за борба с внасянето на оръжие и боеприпаси през тунели, свързващи Газа с Египет. Възобновяването на диалога между всички сектори на палестинското общество и на сегашния преговорен процес е от ключово значение. Египет, който носи особена отговорност заради местоположението си на границата с Газа, трябва да вземе активно участие в преговорния процес. Всичките ни бъдещи дипломатически усилия трябва да вземат под внимание тази особена роля на Египет.

Можем само да се надяваме да намерим решение на конфликта, като оставим отворен пътя на дипломатията. Призовавам всички заинтересовани страни, включително Четворката, Арабската лига и дипломатите на държавите-членки, да продължат активно, решително и непоколебимо да участват в преговорите.

Martin Schulz, *от името на групата PSE.* – (DE) Благодаря ви, гн Председател, госпожи и господа, посланието от нашето разискване може да бъде само едно: не съществува силово решение в Близкия изток. Няма военно решение. Няма решение чрез тероризъм.

Може да се случи една от страните да набере краткотрайно военно предимство. Може терористичен акт да доведе до огромен хаос. Опитът обаче показва, че всеки акт на насилие ражда още повече насилие и продължава цикъла на насилието. Следователно това, което е ключово тук, е диалогът. Той обаче се постига изключително трудно в Близкия изток, особено във време на несигурност и, до известна степен, на асинхрон.

Надежда обаче идва от Съединените американски щати. Президентът Обама, Хилъри Клинтън и техният екип предлагат консенсус и модел, ориентиран към диалог – нещо, което напълно се различава от предишната администрация, която сега, за щастие, вече не е на власт. Значи има надежда във Вашингтон. Но така ли е в Йерусалим? Това, което каза Benjamin Netanyahu по време на изборите със сигурност представляваше заплаха за мирния процес; в същото време Avigdor Lieberman също представлява сигурна заплаха за мирния процес в Близкия изток. Този асинхрон представлява риск.

Какво се случва в Ливан? Какво влияние ще има Хизбула в бъдеще? Доколко е готова да се включи в конструктивен диалог преди и след изборите в Ливан? А западно ориентираното мнозинство? Ще може ли това мнозинство да реагира на изборна победа като интегрира Хизбула? Готова ли е Хизбула да се остави да бъде интегрирана? Това зависи в огромна степен от това, кой е на власт в Техеран. Въпросът за изборния резултат в Иран е от огромно значение. Това важи и за отношението на Хамас.

Въпросът дали имаме радикален президент, който отрича правото на съществуване на Израел – както го прави лицето, което в момента заема този пост – или дали ще има правителство, което е готово да води разговори и тази готовност се простира от Техеран до Бейрут и чак до Рафа, е ключов за стабилизирането на целия регион. Ние подкрепяме правителство на единството за палестинците. Без правителство на единството за палестинците мирният процес е неуправляем. Следователно сега зависи от Хамас да покаже, че има воля и може да се присъедини към едно такова правителство.

Основното предварително условие за това обаче е то да разговаря с Хамас, онези от палестинците, които желаят да говорят с Хамас, да бъдат подкрепяни и да не бъдат насилвани да заемат отбранителна позиция от правителство в Йерусалим, което знае единствено да води политика на заселване. Като вметка, ако е вярно, че 1 63 хектара сега са отново отделени за заселване, то това би било дестабилизиращ елемент и е нещо, което трябва да заявим в пряк текст на нашите приятели в Израел.

В Близкия изток всичко е взаимосвързано. Не е възможно просто да бъдат избирани отделни елементи и да се счита, че отделен проблем може да бъде решен с военни средства. Ето защо в основата на всичко е готовността за разговори. Планът на Арабската лига, мирният план на Саудитска Арабия, предвижда спиране на насилието чрез едновременно признаване на правото на Израел да съществува. Това е смел и амбициозен план и следва да бъде обсъден. Напредък сам по себе си е фактът, че има хора в Арабската лига, в арабския лагер, които са готови да водят това разискване. Това е нещо, което трябва да бъде подкрепено. Бомбардировачите не са начин това да бъде подкрепено и бих искал да добавя, че начинът да се подкрепи работата на Европейския съюз също не се състои в това изграденото от нас да бъде отново разрушавано по някакви военни причини. Следователно нашето послание може да бъде единствено, че диалогът е предварителното условие.

Върховен представител Solana, Вие казахте, че това е първото ви появяване пред нас тази година. Вероятно ще бъде и последното ви посещение преди нашите избори през м. юни. Тъй като диалогът на практика е *sine qua non* за успех, бих искал да ви кажа от името на моята група, че вие сте възплъщение на диалога. Вашата работа заслужава повече от уважение. Тя заслужава най-вече огромно възхищение заради вашата непрекъсната защита на диалога. Ето защо ние изразяваме нашата искрена благодарност към вас.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря ви много, гн Schulz. Ние, разбира се, се надяваме – и това е нещо, с което всички сме съгласни, – че гн Solana ще застане пред нас още няколко пъти преди края на този парламентарен мандат.

Graham Watson, *от името на групата ALDE.* – (EN) Гн Председател, ние отново разискваме с тъга какво може да направи нашият Съюз, за да облекчи страданието в Близкия изток.

Когато говорим за скорошния конфликт в Газа, в употреба са всички стари и познати фрази: обвинения от двете страни, провокация от Хамас, непропорционален отговор от Израел. Изправени обаче пред повтарящото се насилие, ние повтаряме тези фрази толкова често, че те вече нямат онова някогашно въздействие. Не можем да продължаваме така. Разбира се, наш морален дълг е да подпомогнем възстановяването на Газа. Разбира се,

има смисъл да търсим гаранции от Израел. Достатъчно съкрушително е да видим взривените летище, училища и водопроводи. Още посъкрушително е да ги построяваме наново с европейски средства, знаейки, че е много вероятно те да бъдат разрушени за пореден път.

Възможно ли е, обосновано ли е да си представим, че Израел може да ни убеди, че това няма да се случи? Във всеки случай, възстановяването и хуманитарната помощ от Европейския съюз няма да предотвратят конфликт в бъдеще. Необходим ни е нов и положителен подход, съвместно със Съединените американски щати, ако е възможно, а ако не – без тях.

Насилието миналия месец и резултатът от изборите този месец промениха условията на разискването. Хамас е посилна политически, във военно отношение е невредима, продължава да отказва да признае Израел, а очакваната коалиция в Израел ще бъде понепреклонна от всякога и ще окаже широка съпротива на създаването на отделна палестинска държава. В същото време, разделението между Западния бряг и Газа става все поголямо, като съществува опасност от постоянно разединение.

Съветът и Комисията реално не са казали какъв ще бъде техният отговор при такъв ход на събитията, а чешкото председателство изглежда желае да свали въпроса от дневния ред, но ние не можем да си позволим да чакаме повече. Когато ситуацията се мени непрекъснато, и нито Хамас, нито Израел искат да говорят помежду си, ние трябва да поставим реалистични условия, при които да можем да говорим и с двете страни. Изоляцията доведе само до безнадеждност.

Време е за дипломация, деликатна, но целенасочена. В кой форум? В Близкоизточната четворка ли, гн Solana? Да, може би, но нека първо признаем, че провалите на политиката, разбитите надежди и засилващият се екстремизъм от последните седем години се случиха именно пред очите на Четворката. Нейният пратеник, Тони Блеър, никога не е бил в Газа. Ако отиде там, може да посети промишлената зона, която е един от проектите под негова опека, предназначен да създава работни места, но който миналия месец беше изравнен със земята.

(Ръкопляскания)

Четворката трябва потърси нов подход и, ако нашите партньори в нея не могат да предприемат тази стъпка, то тогава ние следва да търсим начин, по който това да стане.

На последно място бих искал да кажа, че ние можем да се подготвим за бъдещето единствено ако признаем честно какво се е случило в миналото. Трябва да има свободно и честно международно разследване за предполагаемото извършване на военни престъпления по време на конфликта в Газа. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток и нашата собствена парламентарна комисия докладваха за наличието на обезпокоителни доказателства за военни престъпления, като твърденията са наистина сериозни. Ако Израел е погрешно обвинен, неговото име следва да бъде изчистено. Ако обаче е извършил тези престъпления, той трябва да поеме цялата отговорност. Нашата цел трябва да бъде да изработим споразумение за мирно и просперитетно бъдеще от двете страни на линията, където враговете отново ще бъдат партньори. Независимо от това провалът на нашия подход към днешна дата е написан с пролятата кръв на земята. Гн Solana, ние трябва да проправим нова пътека към мира и Европейският съюз, ако е необходимо, трябва да върви начело.

(Ръкопляскания)

Brian Crowley, от името на групата UEN. – (GA) Гн Председател, гн Върховен представител, г-жо Ferrero-Waldner, аз горещо приветствам днешното решение да бъде предоставена хуманитарна помощ на ивицата Газа. За Европейския парламент това е стъпка в правилната посока.

Сегашната хуманитарна ситуация в Газа е лоша и Европейският съюз е длъжен да помогне.

(EN) Много беше казано по отношение на необходимостта от мир, диалог, разбирателство, въздържаност – ако щете – във връзка с реакциите и ответните реакции на различни събития. Три обаче са нещата, които се набиват на очи, когато говорим за Близкия изток.

Първо, това не са преговори между равни. От едната страна има сила, а от другата е слабостта и разделението. Второ, това не е равностойно участие на външните влияния и равностойно отразяване от външните медии. Едната страна получава поположително отношение от международните медии, а другата понася обидни определения като „тероризъм“ или „реакционна“.

Трето, и найважното от всичко, въпреки всички политически противоречия и исторически спорове, е че едни и същи хора продължават да страдат ежедневно: жени, деца, невинни граждани, хора, които нямат нищо

общо с политически групи, политически организации или паравоенни групировки, нито пък с терористични организации. Това са онези нещастни и невинни хора, притиснати между ракетния огън, бомбардировките и така наречените – и у мен предизвиква смях, когато чуя да се използват тези думи – „интелигентни бомби“. Няма такова нещо като „интелигентна“ или „безопасна“ бомба. Когато удари земята, тя се взривява, тя убива хора.

Имаме множество доказателства, които показват не само, че ракетите на Хамас достигат до Израел и убиват невинни хора, но и че, в стократно поголяма степен, бомбите и куршумите на израелските сили са убили и осакатили хиляди хора в Газа и окупираните територии. Истината е, че имаме доказателства от един ирландец, John King, който работи за Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток в Газа, които показват, че, когато са уведомили израелските органи, че бомбите им падат близо до сграда на ООН в Газа, в която се съхранявали гориво и храна, и която също така е служила за убежище на деца, чието училище е било бомбардирано порано същия ден, бомбите започнали да падат още поблизо. Когато след това се наложило да им телефонира за втори път, бомбите паднали върху полевия склад за гориво в сградата на ООН.

Може би е небрежност, грешна информация или умишлено набелязана цел, но така или иначе това е акт – може би не е точно военно престъпление според някои – но това е акт на нападение срещу институциите на мира, човечността и свободата. По време на война съществуват правила за използване на военна сила, има определени неща, които не могат да се вършат.

Разбира се, ние трябва да предоставим помощ и съдействие на палестинския народ за повторното изграждане на техните райони. Разбира се, ние трябва да гарантираме и да настояваме да бъдат водени разговори и да бъде позволено на мира да процъфтява, но това изисква от нас да предприемем смели стъпки и в Европа. Както и Martin Schulz, аз поздравявам Javier Solana за това, че извървява този дълъг и самотен път на разговори с хора, с които никой не искаше да говори, на отваряне на врати за диалог, защото, в крайна сметка, само посредством диалог между врагове може да бъде постигнат мир. Само посредством мира могат да бъдат градени основите на стабилно двудържавно решение, което ще гарантира мира, обективността, сигурността и справедливостта в Близкия изток.

Jill Evans, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Гн Председател, аз бях член на делегацията на Европейския парламент, която миналата седмица пътува до Газа, за да види разрухата, а резолюцията на Парламента днес е съсредоточена върху хуманитарните действия, които са крайно необходими.

Това е истинска хуманитарна криза, но какви спешни действия ще предприемем, за да се справим с нея? Деведесет процента от хората в Газа зависят от помощта на ООН. Това няма връзка с никакви преговори. Ние трябва да гарантираме, че тази помощ ще стигне до там, а ключът за това е вдигането на блокадата и отварянето на пропускателните пунктове. Как се очаква гъсто населена зона с население от 1,5 милиона души, която е била подложена на бомбардировки в продължение на 22 дни, в която бяха убити над 1 000 души, въобще да започне да се възстановява, след като се допускат само 15 вида хуманитарни стоки: храна, някои лекарства и матраци? Не могат да бъдат построени отново жилища и офиси без цимент и стъкло, които са забранени. Не може да бъде преподавано на деца в училища, в които липсва хартия, защото тя е забранена. Не могат да бъдат нахранени хората, когато разрешената за внасяне храна е недостатъчна. Въпросът не е в това, че няма помощ, а че не се разрешава тя да бъде внесена. Трябва да окажем натиск върху израелското правителство да прекрати блокадата и да отвори пропускателните пунктове.

Всяка оценка на щетите, причинени в Газа, трябва да обърне внимание на умишленото набелязване на цели за разрушаване на инфраструктурата и икономиката. Видяхме училища, фабрики, жилища и една болница, които бяха умишлено атакувани. Нека повторя, станяхме свидетели на разрушаването от страна на Израел на проекти, финансирани от Европейския съюз и, вместо да предприемем действия в тази връзка, ние водим разговори за засилване на търговските отношения в момент, когато условията на сегашните споразумения по отношение на човешките права се нарушават.

Гн Solana говори за това как следването на същата политика може да ни върне към същото положение. Да, съгласна съм. През 2006 г. Европейският съюз отказа да признае обединеното палестинско правителство, в което участваха представители на Хамас, но пък сме готови да признаем едно ново израелско правителство, което може да включва членове, които отхвърлят двудържавното решение, които не подкрепят палестинска държава.

Това, което е от ключово значение в момента, е, че ЕС трябва да бъде подготвен да работи заедно с и да признае временно палестинско национално правителство на консенсуса, който следва да бъде постигнат в резултат на преговорите в Кайро през следващите няколко седмици, като ние трябва да дадем на международната

общност ясни сигнали за намеренията си. Ние трябва да подкрепяме процеса на национално помирение в Палестина, като част от постигането на дългосрочно решение, а това означава да гарантираме, че няма да повторим грешките от миналото.

(Ръкопляскания)

Francis Wurtz, от името на групата GUE/NGL. – (FR) Гн Председател, гн Solana, Комисар, слушайки преди около месец децата на Газа да разказват насред руините на дома си за това, как са треперели при падането на бомбите, или техните родители да описват ада на онези 22 дни и нощи, които завинаги ще оставят отпечатък в живота и паметта на бъдещите поколения, аз не бях горд с Европа.

Мислех си за някои от лидерите на нашите държавиченки, за всички онези, които ще отговарят пред историята за липсата си на политическа смелост, пропуснатите възможности, липсата на визия. Запитах се следното: до какви крайности трябва да стигнат израелските лидери в своята безчовечност към палестинците и в своето презрение към закона и найосновните ценности, преди главните политически лидери на Европа да посмеят да си мръднат пръста и найсетне да кажат „Стига“?

Онези, които наричат себе си приятели на Израел, за да оправдаят безнаказаността и безграничната търпимост, проявявана към неговата управляваща класа, трябва да се замислят върху думите на великия израелски писател David Grossman, когото бих искал да цитирам: „Насред вълната от пресилен национализъм, която сега залива нацията, не би било излишно да си спомним, че в крайна сметка, тази последна операция в Газа е просто поредната спирка по път, осеян с огън, насилие и омраза. Този път понякога носи знаците на победата, понякога на поражението, но неизбежно ни води към гибел“.

Или нека си зададат същия въпрос като известния израелски историк Shlomo Sand, когото също ще цитирам: „Ние посяхме разрушение. Показахме, че нямаме морален резерв. Направихме ли посилен лагера на палестинците, желаещи мир?“ Той продължава: „Израел притиска палестинците до стената.“

За 20 години Yasser Arafat и Палестинската автономна власт признаха държавата Израел, но не получиха нищо в замяна. Израел отхвърли предложението на Арабската лига през 2002 г., госпожи и господа. Всички говорят за Арабската лига и за мирния проект на Арабската лига. Той съществува вече седем години. Какво направи Европа, за да се възползва от тази възможност?

Ето защо се връщам отново към Shlomo Sand: „Израел отхвърли предложението на Арабската лига през 2002 г. за пълно признаване на Израел с границите от преди 1967 г.“ Израелският историк завършва по следния начин: „Израел ще сключи мир само ако бъде оказан натиск върху неговата политика“.

Това повдига един въпрос, гн Solana, тъй като вие не казахте нищо по темата за международното право. Какъв натиск има готовност да окаже Съюзът върху Израел относно Газа и Западния бряг, включително Йерусалим, за да напомни на неговите настоящи и бъдещи лидери, че членството в международната общност като цяло и поспециално привилегированото партньорство с Европейския съюз, не идват даром, че в тях няма място за военна окупация, нито за военни престъпления, нито за политика, която всеки ден се стреми да внесе разделение между Европа и арабскоюсюлманския свят?

Бих искал, като европеец, да не трябва да възлагам надежди за промяна в политиката към Близкия изток единствено на обитателя на Белия дом. Все още ми се иска да вярвам, че е възможна радикална промяна на европейската политика.

(Ръкопляскания)

Kathy Sinnott, (IND/DEM). – (EN) Гн Председател, днес ние разискваме резолюция за хуманитарна помощ. Преди да изкажа своето мнение, бих искала да подчертая, че не се изказвам от името на групата Независимост/Демокрация, тъй като тя няма становище по този въпрос. Вместо това аз се изказвам като член на Европейския парламент, от мое име и от името на моя народ.

Огромната част от народа на Газа трябва да разчита на хуманитарна помощ просто за да оцелее – храна, вода, дрехи и особено лекарства. Това е население, което е поставено под обсада вече много дълго време. Всички пропускателни пунктове са затворени от 18 месеца и сега, след неотдавнашната ужасна агресия, упражнена върху народа на Газа, той е още поотчаян. Тъй като обсадата все още не е вдигната, а пропускателните пунктове все още са затворени, е много трудно стоките от първа необходимост да стигнат до хората.

Забелязвам в съображение Д на тази резолюция, че ние, европейците, се поздравяваме възторжено за нашите усилия за предоставяне на хуманитарна помощ. Вие, Комисар, говорихте за политическите усилия, които

полагате, но всъщност заслужава ли тази похвала? Търговията между ЕС и Израел възлиза на 27 милиарда EUR годишно. Ако наистина искаме да се предприемат действия относно Газа, щяхме да използваме силата, която тази търговия ни дава, като наложим икономически санкции. Нашият отказ да направим това, дори в разгара на бомбардировките през януари, показва, че предпочитаме да запазим обичайното статукво, а предоставената от нас хуманитарна помощ найвероятно цели да успокои съвестта ни. Не само нямаме волята да рискуваме да смутим един добър икономически пазар в името на това да прекратим несправедливостите в Газа, но и до този момент не сме имали волята да анулираме или поне да прекратим временно действието на споразумението между ЕС и Израел.

Много ценя еврейския народ. В колежа се възползвах от възможността да посетя няколко курса по еврейска история и литература, водени от равин. Въпреки това приятелството не означава да си затваряме очите, а означава воля да бъдем честни. Всъщност, съдейки по демонстрациите, които имаше в големите градове в Израел, има много израелски граждани, които открито се противопоставят на действията на правителството.

Да се върна към спешната нужда от хуманитарна помощ: възстановяването на физическата инфраструктура е важно, но е разбираемо, че агенциите могат да се поколебаят да участват във възстановяването, след като по всичко личи, че на власт в Израел ще дойде един още позаплашителен режим. Възстановяването на човешката инфраструктура обаче не може да чака. Трябва да доставим провизии. Бих искала найвече да отбележа, че особено разрушителните оръжия, използвани през януари, оставиха много хора с откъснати крайници и тежки изгаряния. Самата аз знам какво е да имаш здраво дете, което да се превърне в инвалид.

Трябва да окажем помощ – медицинска и образователна – на хилядите хора, особено деца, които от Нова година насам останаха инвалиди за цял живот. Докато им помагаме, ние трябва да документираме техните истории, да започнем процес на събиране на доказателства за целенасочени атаки и вероятни военни престъпления.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Гн Председател, госпожи и господа, със сигурност не Европа, а още помалко нейният Върховен представител по външната политика, Javier Solana, бившият генерален секретар на НАТО, е този, който може да играе ролята на посредник между Израел и Палестина. В найдобрия случай те ще бъдат призовани да финансират възстановяването на ивицата Газа, както правят сега в Косово, Ливан и Афганистан.

Съединените американски щати и Израел бомбардират, а Европа финансира възстановяването. Така са разпределени задачите между съюзниците. Би трябвало обаче да плащат тези, които нанасят пораженията. Египет е в центъра на преговорите за мир, които разискват разширено прекратяване на огъня с Хамас. Независимо от това предизвикателството е огромно, тъй като има риск задачата на новото израелско правителство в тези преговори, под натиск от страна на третия човек, крайно десния лидер гн Liebermann, който е демократично приет там, да се усложни изключително. Всъщност, гн Netanyahu, който бива представян като бъдещ министърпредседател, винаги е бил против примирие с Хамас.

Допълнителна трудност представлява фактът, че Палестинската автономна власт на Mahmoud Abbas се е превърнала в Западния бряг в един вид международен протекторат, чиято легитимност сред населението е намаляла значително.

Последният фактор, който трябва да вземем предвид е, че разширяването на израелските колонии, което не е спирало от 1967 г., прави създаването на Палестинска държава на Западния бряг особено сложно. Днес топката е в полето на Израел, но дали ястребите във всеки от лагерите ще приемат това примирие по време на религиозните празници, за което настояват двете страни, без да се запасят с ресурси?

Позволете ми да добавя нещо и за връщането на Франция в интегрираната военна структура на НАТО, което ще бъде разисквано в рамките на доклада Vatanen. Това завръщане ще доведе до поемане на сериозни задължения от страна на Франция. Всъщност, ние се присъединяваме към НАТО, въпреки че Студената война приключи още през 1990 г. Гн Sarkozy изглежда е забравил падането на Берлинската стена и завръщането на Русия към свободните държави. Необходимо ли е да се заздравява блоковият начин на мислене във време, в което сме свидетели на многополюсност и на нарастваща мощ на държавите в преход към пазарна икономика, включително и във военно отношение?

Нещо повече, членството на Франция в интегрираната структура ще я задължи да увеличи контингента си в Афганистан, въпреки че вече има 3 300 души на бойното поле. С какви средства ще финансира тази операция, когато отбранителният ѝ бюджет ще спадне под 2 % от БВП, а 30 полка предстои да бъдат съкратени?

Колкото и парадоксално да звучи, ние ще увеличим нашето финансово участие, за да се присъединим отново към НАТО, но, в същото време, ще намалим военното си присъствие в Африка. Европейската отбрана, така

обичана от президента Sarkozy, следователно ще бъде стожер на Атлантическия алианс. Трябва да прочетете Договора от Лисабон и протоколите, приложени към него, за да се убедите в това.

Било то по отношение на външната политика или общата сигурност, европейският път е път без изход, който може единствено да доведе до съюзяване със Съединените американски щати и техните съюзници. Точно тази логика на отдръпване отхвърляме в името на национален суверенитет и независимост, които се основават найвече на нашата възпираща ядрена мощ.

Председател. – Други членове също малко просрочиха времето, а трябва да имаме едно и също отношение към всички.

Javier Solana, *Върховен представител по Общата външна политика и политиката на сигурност.* – (ES) Г-н Председател, няма да имам възможност да отговоря на всички, които се изказаха по време на това разискване в малкото време, което имам на разположение. Позволете ми да изразя моята искрена благодарност за това, което казахте лично за мен и това, което правя. Бих искал само да ви кажа, че можете да бъдете сигурни, че аз ще продължа да работя със същата упоритост – дори и поголяма, ако това е възможно – защото ситуацията се усложнява с всеки изминал ден.

Считам, че има пет въпроса, по които би могъл да бъде постигнат консенсус между изказалите се преди мен.

Първо, хуманитарните въпроси: няма съмнение, че найналежащият въпрос е хуманитарният. Насилието от последните дни и седмици изведе на преден план някои огромни пропуски в това, което е необходимо за облекчаване страданието на хората, поспециално народа на Газа. Затова ние трябва да направим всичко по силите ни, за да облекчим огромните трудности в ежедневието на Газа. Комисията ще го направи – без ни наймалко колебание, – както ще го направят и държавите-членки на Съвета. Цялата международна общност ще го направи.

Второ, отварянето на пропускателните пунктове между Газа и Израел и между Газа и Египет е задължително условие за това. Нещо повече, тези пунктове трябва да бъдат отворени бързо, незабавно. Що се касае до нас, цялата необходима помощ ще бъде доставяна на местата, където е необходима, а що се отнася конкретно до Рафа, ще имаме готовност да започнем възможно найбързо. Там вече има наблюдатели на Европейския съюз, които са подготвени, така че веднага щом границата бъде отворена при Рафа, ние ще бъдем готови да започнем.

Трето, въпросът – а той е много важен – за палестинското единство. Уважаеми колеги, мисля, че е ясно, че няма да има решение в настоящия момент, ако не започне помирение между палестинците. Следователно, както се посочва в резолюцията от последния Съвет по общите въпроси, Европейският съюз подкрепя и ще продължи да подкрепя усилията, които се полагат, било то от президента Abbas или от президента Mubarak, за осъществяване на напредък по пътя към помирение между палестинците.

Много оратори споменаха задълженията, които може да се наложи да поемем, в зависимост от това дали има ново консенсусно правителство в Палестина. Струва ми се, уважаеми колеги – като това е лично мое мнение – че ако има консенсусно правителство в Палестина – правителство, чиято цел са две държави, правителство, чиято цел е изграждането на тези две държави с мирни средства, правителство, което има програма за възстановяването на Газа, и правителство, което се опитва да изгради избиращия процес през 2009 г., то аз считам, че това правителство следва да бъде подкрепено от Европейския съюз.

Четвърто, по въпроса за Израел: има два важни въпроса, стоящи след изборите. На първо място е този, че правителството, което се сформира след изборите, или това, което ще бъде съставено от мнозинството, сформирани при изборите, има задължението, поне както аз го виждам, да продължи мирния процес. Поради тази причина, каквото и правителство да се появи в резултат на изборите, ние ще продължим да работим и да правим всичко, което можем, за да гарантираме, че то ще се утвърди и че работи и допринася за продължаването на мирния процес, правейки всичко по силите си, за да завърши този процес през 2009 г., доколкото това е възможно.

Пето, според нас въпросът за селищата е от основно значение. Считам, че найновите данни за състоянието на селищата през 2008 г., публикувани от правителството на Израел, трябва да накарат всички ни да се почувстваме отговорни.

Бих искал да ви кажа, че през 2001 г. работих с тогавашния сенатор Mitchell по известния доклад, носещ неговото име. Бях един от четиримата души, които работиха по тази програма. Бих искал, уважаеми колеги, да бъдете така добри и да прочетете отново този доклад, публикуван през 2001 г., в който се казват неща, които, за съжаление, трябва да бъдат казани и днес. Например по въпроса за селищата. Ако ние в Европейския съюз нямаме успех в опитите си да променим начина, по който се създават селищата, то значи има съвсем

малък шанс да има доверие в която и да е мирна инициатива. Следователно към този въпрос трябва да се отнасяме сериозно. Трябва сериозно да поговорим с нашите приятели в Израел, за да гарантираме, че въпросът със селищата ще бъде разглеждан по изцяло нов начин.

Накрая, гн Председател, уважаеми колеги: Арабската лига. Единството между арабските държави е жизненоважно. От ключово значение е да си сътрудним с всички страни от Арабската лига, за да гарантираме, че мирната инициатива, подписана от Арабската лига, остава в сила. Решаващо е този мирен процес да завърши с помирение между палестинците и Израел, но също и между арабите и Израел. Ето защо ние напълно подкрепяме онези, които работят за превръщането на инициативата за мир в реалност.

Свидетели сме на дълбоки разделения вътре в Арабската лига. Ще трябва да направим всичко, което можем в областта на дипломатията, за да не допуснем задълбочаване на тези различия, а да насърчим повторното изграждане на процеса на хармоничност и сътрудничество с голямото арабско семейство.

Гн Председател, уважаеми колеги, както вече казах, 2009 година ще бъде изключително важна година. Ще ни се наложи да продължим да се справяме с кризата, да предоставяме хуманитарна помощ, да правим всичко по силите си, за да гарантираме, че има прекратяване на огъня и да правим всичко по силите си, за да гарантираме, че се водят преговори между Израел и Газа и между Египет и Газа. Уважаеми колеги, ако ние обаче не променим начина си на мислене от състояние на управление на криза към такъв, който е твърдо насочен към решаване на конфликта, ние ще се озовем в същото положение, към което за съжаление върнахме в началото на 2009 г.

Гн Председател, надявам се, че в крайна сметка, ако всички ние работим заедно, 2009 година ще бъде година, през която ние на практика ще можем да разрешим този огромен конфликт, който за съжаление ни тежи вече доста дълго време.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, бих искала само да повторя, че миналата година ние ясно заявихме, че провалът е немислим. Всички ние възлагахме надежди на процеса от Анаполис и се надяхахме на мирен процес. За съжаление, военното нахлуване в Газа след ракетите, изстреляни от Газа към Израел, промениха уравнението. Сега на всички ни е известно, че има набор от елементи, които са абсолютно необходими, за да можем да се върнем към мирните споразумения. Във всеки случай, едно нещо е сигурно: военното решение не може да бъде решение. По този въпрос съм съгласна с всички вас. Следователно, независимо от цената, всички ние ще трябва да работим заедно, за да донесем мир.

Има много участници: в Европейския съюз, в международната общност – било то Съединените американски щати, било то ООН или Русия – но има и много арабски приятели и колеги. Мога единствено да се надявам, че когато бъде съставено ново израелско правителство, всички тези участници ще пожелаят да се обединят в името на мира. Нашата обосновка е ясна, но дали емоциите в онзи момент ще ни поведат по правилния път – ще трябва тепърва да видим. Бъдете сигурни, че ще работим в тази насока.

(Ръкопляскания)

Председател. – Предложение за резолюция⁽²⁾, внесено на основание член 103, параграф 2 от Правилника за дейността, в заключение на разискванията.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе днес.

Писмени декларации (член 142)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), в писмена форма. – (GA) Хуманитарната ситуация в Газа е неприемлива. Осемдесет и осем процента от населението се нуждае от помощ под формата на хранителни продукти, в болниците има недостиг на основни лекарства, а хиляди тонове помощи не могат да бъдат внесени в Газа, защото броят на допусканите камиони е недостатъчен.

Хората по целия свят бяха ужасени от слабия международен отклик, когато повече от 1 000 палестинци – в това число над 300 деца – бяха убити при скорошното израелско нападение над Газа.

Една проактивна, дългосрочна стратегия на Европа и новото правителство на Съединените американски щати трябва да включва правото на палестинците на стабилна държава – съгласно границите от преди 1967 г. Тя

(2) Вж. протокола.

трябва да спре дейностите по изграждане на селища в окупираните територии и трябва да разруши разделителната стена.

Трябва да бъде постигната сигурност за Израел и една свободна палестинска държава, но трябва да се сложи крайна ситуацията, в която Израел използва сигурността като претекст за отнемане на живота на невинни палестинци. Трябва да се сложи началото на един истински преговорен процес.

ЕС трябва да прекрати споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Израел, докато Израел не започне да спазва международното и хуманитарното право.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Каква трябва да бъде (или да не бъде) „ролята на Европейския съюз в Близкия изток“? Какви трябва да бъдат принципите, от които тя следва да се ръководи?

Тя трябва да изиска прекратяване на агресията и на нечовешката блокада на палестинския народ в ивицата Газа и трябва да гарантира, че ще му бъде предоставена спешна хуманитарна помощ.

Тя трябва да осъди бруталната агресия, престъпленията, нарушенията на основните човешки права и държавния тероризъм, извършвани от Израел спрямо палестинския народ, които не могат да бъдат оправдани с нищо.

Тя трябва недвусмислено да осъди факта, че в Палестина има колонизатори и колонизирани, агресори и жертви, потисници и потискани, експлоататори и експлоатирани.

Тя трябва да прекрати временно споразумението за асоцииране и всяко засилване на двустранните отношения с Израел, като това, което бе подкрепено на Съвета по външни отношения на 8 и 9 декември.

Тя трябва да изиска спазване от страна на Израел на международното право и резолюциите на ООН и прекратяване на окупацията, заселването, защитната стена, атентатите, задържанията и безбройните унижения, причинени на палестинския народ.

Тя трябва да изиска и да се бори за съблюдаване на неотменното право на палестинския народ на независима и суверенна държава с границите от 1967 г. и столица в Източен Йерусалим.

Накратко казано, тя трябва да спре да бъде съучастник в безнаказаността на израелския колониализъм.

Alexandru Nazare (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Скорошните избори в Израел и новата администрация на Съединените американски щати предлагат възможност за ново начало на Близкоизточния мирен процес. Считам, че ЕС трябва да отправи ясно послание на подкрепа за новия кабинет в Тел Авив, като в същото време ясно заяви какво очаква от своите израелски партньори по отношение на осъществяването на мерки, които да спомогнат за дълготраен мир, което включва закриване на селищата по Западния бряг и оказване на силна подкрепа за двудържавно решение, и да съдействат за избягване на ненужни военни действия и сериозните хуманитарни последици, които те предизвикват.

Подходът на ЕС към Близкия изток трябва да почива на няколко силни принципа. Първият принцип е тясното сътрудничество със Съединените американски щати, без които не можем да постигнем дългосрочно решение в региона. Вторият е, че нашият подход трябва да цели избягването, доколкото това е възможно, на насилие и от двете страни, осъждането на палестинския екстремизъм и непропорционалните мерки, предприети от Израел, както и оказването на подкрепа на умерени управленски решения от двете страни, които могат да благоприятстват мирния процес.

Бих искал да изразя подкрепата си за гласуваната днес резолюция на Европейския парламент, която потвърждава ангажимента на ЕС към процеса за възстановяване на Газа и предоставя основата за обсъжданията, които ще се проведат в Кайро през март по време на международната донорска конференция.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), в писмена форма. – (RO) Демокрацията, мирът и зачитането на правата на човека са основни ценности за Европейския съюз, който има ролята и задължението да ги защитава и насърчава, както вътре в ЕС, така и в отношенията си с други държави.

Положението, в което се намира населението на Газа, е трагично и трябва да бъде облекчено незабавно. Явното нарушаване на човешките права и свободи в този регион буди загриженост от страна на Европейския съюз от гледна точка както на неговите отношения с Израел, така и от гледна точка на сигурността и стабилността в Близкия изток.

Европейският съюз трябва да приеме спешни мерки за предоставяне на хуманитарна помощ на населението в района на Газа, като в същото време обмисли средно и дългосрочни мерки, целящи насърчаването на мира, сигурността и стабилността в региона.

Имайки предвид това, ЕС трябва да ускори своите дипломатически усилия за решаване на конфликта и да насърчи диалога и помирието в региона. Същевременно той трябва да наложи без колебание строги санкции срещу всеки израз на антидемократичност или нарушение на човешките права и свободи.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) *в писмена форма.* – (PL) За да бъде постигнато споразумение между ЕС и Близкия изток, опитът за възстановяване на стабилността и съдействието при реализиране на програмата за мир в ивицата Газа, следва за момента да останат приоритетни.

Европейският съюз също така следва да направи всичко по силите си, за да сложи край на спора, в който загиват невинни граждани. Освен това усилията следва да се фокусират върху оказването на помощ на хората, за да се гарантира, че разполагат с основни средства за живот. Населението на ивицата Газа разполага само с 60 % от необходимите му дневни нужди от храна, което означава, че е изложено на още по-голям риск от заболявания и на трудни условия. Недостигът на питейна вода е не помалка заплаха от недостига на храна. Струва ми се, че е излишно да споменавам недостига на медицински грижи или разрушаването на училища и обществени институции, което значително възпрепятства установяването на реда и връщането към нормален начин на живот.

Не трябва да забравяме, че едва след като бъдат решени множеството проблеми на ежедневието, ще можем да се съсредоточим върху икономическото развитие на Близкия изток и тясно търговското сътрудничество с региона. Европейският съюз има възможност да помогне на арабския свят и на всички държави от Близкия изток, да се превърнат в регион, в който царят просперитет, което от своя страна ще създаде рамка за потясно сътрудничество между Близкия изток и ЕС.

15. Време за гласуване

15.1. Роля на Европейския съюз в Близкия изток (гласуване)

- преди гласуването на параграф 5:

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Гн Председател, в началото на параграф 5, след думата „счита“, да се добави следното изречение:

(EN) „*inter alia*, с оглед на международната конференция в подкрепа на палестинската икономика за възстановяването на Газа, която ще се проведе в Шарм елШейх на 2 март 2009 г.“

(Устното предложение за изменение беше прието)

- Преди гласуването на съображение Д:

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Гн Председател, изменението е същото. То се отнася за международната конференция в подкрепа на палестинската икономика, която ще се проведе в Шарм елШейх на 2 март и ще бъде добавено към съображението.

(Устното предложение за изменение беше прието)

16. Приветствие с добре дошли

Председател. – Бях помолен да приветствам с добре дошли делегация от региона Piedmont. Обикновено приветстваме с добре дошли само делегации от националните държави, но тъй като желаем да подкрепим регионите, ще направя изключение и ще приветствам с добре дошли делегацията от Piedmont.

17. Обяснения на вот

Писмени обяснения на вот

- Предложение за резолюция B6-0100/2009 (Роля на Европейския съюз в Близкия изток)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно ролята на Европейския съюз в Близкия изток, защото съм съгласен, че ние трябва да подкрепим планове за възстановяване на ивицата Газа.

Резолюцията цели да предостави незабавно бърза и неограничена хуманитарна помощ – мярка, която е морално задължение. Тази помощ трябва да бъде предоставена без условия или ограничения. От израелските органи се изисква да разрешат адекватен, непрекъснат поток от хуманитарна помощ, включително всички необходими материали, така че агенциите на ООН, като например UNRWA (Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток), и международните организации да могат да осъществяват своята дейност и да се погрижат за нуждите на населението.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) С резолюцията на Европейския парламент относно хуманитарната помощ за Газа, ЕС се опитва, воден от принципа за еднакво отношение към израелците, които избиват, и палестинците, които оказват съпротива, да прикрие своята огромна отговорност за касаниите над палестинския народ по време на кръвожадната израелска инвазия в ивицата Газа, която причини смъртта на повече от 1 300 души, повечето от които деца и възрастни, и раняването на още над 5 000 души. Пълното разрушаване на хиляди домове и на всяка обществена инфраструктура, заедно с пълната икономическа изолация, наложена от Израел, доведе до трагичните и нечовешки условия на живот, в които се намира палестинското население.

Избягването на всякаква препратка към и осъждане на Израел и причините за трагичното положение на палестинския народ отново потвърждава подкрепата на ЕС за престъпните действия на Израел в неговите усилия да засили ролята си във вътрешните борби между империалистите и Близкия изток.

Това, от което найвече има нужда героичният палестински народ, не е милостиня от империалистите. Той има нужда от създаването на една независима и суверенна палестинска държава със столица Източен Йерусалим при спазване на резолюциите на ООН относно границите от 1967 г., и от единната солидарност на останалите народи в неговата борба.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Положението в ивицата Газа е изключително сериозно, тъй като продължаващият конфликт лишава цивилното население от храна, лекарства и гориво. Положението е толкова сериозно, че е необходима незабавна външна помощ. Поради тази причина ние гласувахме в подкрепа на резолюцията.

Въпреки това смятаме, че огромно съжаление предизвиква фактът – макар и не особено изненадващо, – че Европейският парламент отново използва бедствие, за да отбележи бавно, но сигурно, напредък в своето становище.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) След повече от 18 месеца на нечовешка блокада, 22-та дни на брутална израелска агресия срещу палестинския народ в ивицата Газа доведоха до смъртта на наймалко 1 324 души и раняването на над 5 000, повечето от които деца. Над 100 000 души са разселени и са разрушени повече от 15 000 къщи. Основната инфраструктура и ключовите обществени услуги са разрушени или извадени от строя, което поставя под въпрос посрещането на найосновните нужди на палестинското население.

Изправен пред това потресаващо престъпление, Европейският парламент не отправя нито една дума, с която да осъди Израел.

Няма съмнение, че палестинското население спешно се нуждае от помощ. Няма съмнение, че ние трябва да признаем страданието на палестинското население. Но също така от основно значение е да осъдим агресорите и да им потърсим отговорност. Вместо това резолюцията настоява да потули агресията на Израел срещу ивицата Газа, прикривайки я зад термина „конфликт“. Тази агресия е част от стратегията за преодоляване на законната съпротива на палестинския народ срещу окупацията и за подкопаване на условията, необходими за изграждането на палестинска държава.

ЕС, който винаги бързо намесва правата на човека, ги „забравя“, когато стане въпрос за Израел, който повече от 40 години колонизира палестинските територии на Западния бряг, ивицата Газа и Източен Йерусалим.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент от 18 февруари 2009 г. относно хуманитарната помощ за ивицата Газа (B6-0100/2009), тъй като цивилното население има голяма нужда от помощ заради ситуацията, създадена се в този район.

Смятам, че трябва да се направи преоценка на нуждите на населението в ивицата Газа и да се започнат планове за преустройство на този район.

18. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн ONESTA

Заместник-председател

19. Годишен доклад за 2007 г. относно главните аспекти и основните решения в ОВППС – Европейска стратегия за сигурност и ЕПСО – Ролята на НАТО в архитектурата на сигурността на ЕС (разискване)

Председател. - Следващата точка е общото разискване относно:

- доклад (A6-0019/2009) на Jacek Saryusz-Wolski, от името на Комисията по външните работи, годишния доклад за 2007 г. относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС), представен на Европейския парламент в изпълнение на точка Ж, параграф 43 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. (2008/2241(INI));

- доклад (A6-0032/2009) на Karl von Wogau, от името на Комисията по външните работи, относно Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) (2008/2202(INI));

- доклад (A6-0033/2009) на Ari Vatanen, от името на Комисията по външни работи, относно ролята на НАТО в архитектурата на сигурността на ЕС (2008/2197(INI)).

Госпожи и господа, докладчикът ни отправи съвсем основателна молба – ако не проявявате интерес към нашите разисквания и от уважение към нашата работа, моля тихо да напуснете залата.

Jacek Saryusz-Wolski, докладчик. – (FR) Благодаря ви, гн Председател. Наистина смятам, че външната политика на Съюза заслужава внимание.

Гн Председател, днес ще проведем специално разискване по три важни доклада, свързани с външната политика, сигурността и отбраната, както и с отношенията между ЕС и НАТО.

Нашият годишен доклад за общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС) се превърна в значимо средство, чрез което Парламентът изразява стратегическата си позиция относно външната политика на ЕС. В тазгодишния ни доклад, решихме да се съсредоточим върху създаването и оформянето на политиката. Съсредоточихме се върху нуждата от установяване на истински диалог със Съвета по отношение на главните цели на общата външна политика и политиката на сигурност. Признаваме, че той е в процес на развитие, а именно, че за първи път доклад на Съвета систематично се позовава на резолюции, приети от Европейския парламент. Благодарни сме: това е истинско постижение. Въпреки това изразихме също и съжалението си, че Съветът не се ангажира с цялостен диалог във връзка с възгледите, изразени от Парламента, нито се позовава на тези резолюции в оперативните документи като съвместни действия или общи позиции.

Нашите очаквания са, че годишният доклад на Съвета ще предостави възможности за установяване на диалог с Парламента, насочен към развитие на един постратегически подход към общата външна политика и политиката на сигурност. Ние отново посочихме найважните принципи в доклада си, които би следвало да са в основата на външната ни политика. Според нас ОВППС трябва да бъде подкрепена и ръководена от ценностите, които Европейския съюз и неговите държавичленки високо ценят, особено демокрацията, властта на закона, зачитането на човешкото достойнство, правата на човека и основните свободи, насърчаването на мира и ефективни двустранни отношения.

Смятаме, че Европейският съюз може оказва въздействие, но само ако говори с един глас и ако разполага с подходящите средства като онези, които произтичат от Договора от Лисабон и един пощедър бюджет. Можем да предприемем ефективно действие, само ако то е легитимирано едновременно и от Европейския и националните парламенти, действащи на техните съответни нива и в съответствие с техните мандати.

За да бъдем правдоподобни и да отговорим на очакванията на гражданите – и казвам това в зората на предстоящи нови парламентарни избори – за ОВППС трябва да бъдат отделени ресурси, съответстващи на нейните общи и конкретни цели. Във връзка с това изразяваме съжаление, че в предишни години бюджетът на ОВППС беше сериозно ограничен.

В доклада си засягаме хоризонтални и географски аспекти. Относно хоризонталните аспекти, позволете ми само да изброя найважните, които споменаваме: първо – поддържането на човешките права и насърчаването на мира и сигурността в съседните на Европа страни и на световно равнище; второ – подкрепа за ефективните многостранни отношения и зачитането на международното право; трето – борбата срещу тероризма, четвърто – неразпространението на оръжия за масово унищожение и разоръжаването; пето – изменението на климата, енергийната сигурност и въпроси като сигурността на киберпространството.

В този доклад ние сме преднамерено избирателни. Ето защо се концентрираме върху някои стратегически и приоритетни географски зони, като Западните Балкани, Близкият изток и широкият Близък изток, Южен Кавказ, Африка и Азия и очевидно отношенията със стратегическия ни партньор – САЩ, както и с Русия.

Този доклад трябва да се разглежда заедно с поподробните доклади на Парламента и като тяхно допълнение. Той не би следвало да се опитва да ги дублира.

Бих искал да благодаря на колегите си от различните политически групи в залата за проявеното разбиране и отличното сътрудничество. Опитавме се да засегнем повечето от важните проблеми и се надяваме, че докладът ще бъде одобрен от мнозинството в нашата зала.

И накрая, обръщам се към партньорите ни от Съвета и Комисията, като бих искал да кажа, че се надяваме този повод да ни помогне да развием по-дълбок стратегически диалог между Парламента, Съвета и Комисията, което ще допринесе за подемократична легитимност на упоритата работа, която извършвате, гн Solana и г-жо Ferrero-Waldner, за да има поголямо сътрудничество в нашия триъгълник.

Надявам се, че ще приемете това като възможност за развитие на повече полезно взаимодействие, за утвърждаване на нашия общ глас – гласът на всичките трима участници – и предоставяне на повече демократична и парламентарна легитимност на общата ни цел, която е: външна политика; един глас; Европейски съюз.

Karl von Wogau, докладчик. – (DE) Гн Председател, Върховен представител, Комисар, този доклад следва да ни предостави възможност да отчетем колко далеч сме стигнали с политиката на сигурност и отбрана на Европейския съюз, където се намираме в момента и каква роля трябва да изпълнява Европейският парламент в това отношение.

За тази цел трябва да обърнем внимание, че към момента са проведени 22 мисии в рамките на Европейската политика на сигурност и отбрана, от които 16 са с граждански характер и само 6 – с военен. Това означава, че сериозно се набляга на гражданската страна на нещата. Този аспект, разбира се, е придружен от функционален демократичен контрол, тъй като гражданските операции на ЕПСО са финансирани от европейския бюджет и затова са контролирани от страна на Европейския парламент. Има други компоненти, които се финансират от бюджета на Европейския съюз, директно свързани с политиката на сигурност. Примерите включват изследователска дейност в областта на сигурността – 1,3 милиарда EUR за седем години; „Galileo“, за която твърдим, че притежава аспекти на сигурност – 3,4 милиарда EUR; и GMES/Copernicus, един проект, за който са определени още над 1 милиард EUR. Също така сега разполагаме – това е ново развитие – със законодателство в Европейския парламент в областта на сигурността и отбраната. Приехме директива на Европейския парламент и Съвета относно прехвърляне в рамките на Общността на отбранителна техника и относно участието в търгове в сферата на сигурността и отбраната. Това е важна първа стъпка по пътя.

От особена важност обаче е информацията за Европейския парламент. Във връзка с това нашата специална комисия, която има достъп и до засекретена информация, е от съществено значение, както са и редовните разисквания, които провеждаме в нея със специалния представител по тези въпроси. Бих искал да се възползвам от възможността да благодаря на Върховния представител и неговите колеги за конструктивното сътрудничество, което се осъществи.

Сега ще се върна към отделните точки на този доклад. Докладът призовава Европейският съюз да определи ясно собствените си интереси в областта на сигурността. Ние винаги говорим за интересите в областта на сигурността на отделните държави, но всъщност имаме общи интереси в тази област. Защитата на гражданите ни в рамките на Съюза, както и извън него, мирът в съседните ни страни, защитата на външните ни граници, опазването на жизненоважните ни инфраструктури, енергийната сигурност, сигурността на търговските ни маршрути, сигурността на придобивките ни на световно равнище и много други неща в действителност представляват индивидуални интереси в областта на сигурността и интереси на Европейския съюз в областта на общата сигурност.

Необходимо е също така да разгледаме какви в действителност са амбициите на Европейския съюз в областта на сигурността и отбраната. От проектодокладът става ясно, че ние нямаме амбицията да се превърнем в

суперсила като Съединените щати. Също така е изложено съвсем ясно, че трябва да се съсредоточим върху географското обкръжение на Европейския съюз. Нашият приоритети са Балканите – основните задачи на Европейския съюз – Северна Африка, замразените конфликти в Изтока и нашия принос за решаване на конфликта в Палестина. Трябва да наблегнем категорично на тези райони.

Няма как да не отбележа, че в края на френското председателство Съветът постави много амбициозни цели, а именно – получаване на възможност да се провеждат успоредно определени операции. Ако това е, което искаме, ще имаме нужда от финансиранята, за да го осъществим. Това ще включва създаването на самостоятелен и постоянен щаб в Брюксел. Това е основно и много ясно изискване от Парламента. В комисията имаше голямо мнозинство в подкрепа на този въпрос. Второ, необходимо е да не забравяме, че 27те държави-членки имат 2 милиона войници на разположение. Три процента от тези войници трябва да са на постоянно разположение на Европейския съюз. Това прави около 60 000 войници. Ето защо докладът призовава и за това Eucosgrps да бъде назначен за постоянно към Европейския съюз. Този призив е насочен към шестте държави-членки, които са в състава на Eucosgrps.

След това правим ясни изявления за способностите, които е необходимо да развием. 27те държави-членки на Европейския съюз изразходват по 200 милиарда EUR на година за отбрана, а тези 200 милиарда EUR трябва се изразходват поразумно, отколкото в миналото. Не можем да си позволим да откриваме топлата вода 27 пъти и затова ви молим днес да гарантирате, че в бъдеще парите на Европейския съюз и на данъкоплатците, които се изразходват за отбрана, ще се бъдат изразходвани по-разумно, отколкото преди. Благодаря ви много.

Ari Vatanen, докладчик. – (EN) Гн Председател, преди 70 години, гн Chamberlain се върна от Мюнхен, размахвайки парче хартия с думите „мир за нашето време“. Е, знаем колко грешеше той; знаем също, че самозалъгването е гибелен заместител на реализма. Днес трябва да бъдем болезнено откровени по този въпрос. ЕС имаше изключителен успех в изграждането на мир. Събитията от Втората световна война бяха причината за създаването на ЕС.

Много съм щастлив, че гн Solana е тук днес, защото най-накрая се сдобихме с телефонния номер за ЕС. Гн Solana има този номер, който гн Кисинджър поиска преди години.

Но какви средства даваме ние – държавите-членки и политиките – на гн Solana? Това е въпросът.

Понастоящем сме във финансова криза, която не е паднала от небето. До голяма степен сами я предизвикахме. Говорим за „токсичните“ активи на банките и как да ги почистим. Вероятно сега е моментът да попитам: какво представляват „токсичните“ активи и какви са пречките за изграждането на мир от наша страна, нашата причина за съществуване?

Трябва да продължим напред – ЕС трябва да продължи със своето изграждане на мир. Светът около нас се променя толкова бързо. Най-сериозната пречка е, че просто не сме далновидни. Ние сме политици, които живеят ден за ден и са с ограничен поглед върху нещата. Неподвижността е големият ни проблем. Светът около нас се променя побързо, отколкото можем да реагираме. Какъв е резултатът от неефективната и отслабваща политика на сигурност? Човешко страдание, мъртви тела, осакатени хора и жестокости. Дори ако тези хора не гласуват за нас, ние трябва да се погрижим за тях, защото те са наши братя и сестри в човешкото семейство.

На 2 април 1917 г. президентът Уилсън казва, че трайното единодушие за мир може да бъде поддържано единствено чрез партньорство на демократичните нации. Президентът Уилсън е награден с Нобелова награда, която е заслужавал много повече от Ал Гор.

Ние в ЕС не осъзнаваме с какви средства разполагаме в мозаичната композиция на 27 държави. Това ни дава уникален инструмент за миротворчество. Може би някои хора не харесват французите, други не харесват германците, а вероятно някои хора не харесват дори финландците – според мен всички харесват финландците! – но когато сме заедно, 27 държави, никой не е в състояние да каже, че мрази ЕС. Точно поради тази причина, уникалният капацитет, който имаме, ни позволява да отидем на всяка кризисна точка и да бъдем лекари или съдии. Без военен капацитет обаче, без военна възможност, ние сме като куче, което лае повече, отколкото хапе. Притежаваме идеализъм, но не се снабдяваме със средствата, за да достигнем тези цели.

Сега е моментът да ударим, докато желязото е горещо, или *Il faut battre le fer tant qu'il est chaud* [желязото се кове, докато е горещо], както казват французите. Сега гн Обама е новият президент на Съединените американски щати и той цени Европа – твърди, че ние сме важни съюзници. Какво следва да направим? Трябва да действваме заедно.

Вече 94 % от европейското население е в НАТО, а само 6 % са извън нея. Защо да не я използваме по-ползотворно? Дължим това на хората, защото наш дълг е да облекчим човешкото страдание, това е наш дълг от етична гледна точка и представлява дългосрочен интерес за нас. Единствено следвайки стъпките на нашите предци, можем да останем верни на наследството на ЕС и да направим неизбежното немислимо – това е смисълът на миротворчеството.

Javier Solana, *Върховен представител за общата външна политика и политиката на сигурността.* – (EN)
Гн Председател, благодаря ви, че ме поканихте отново на това важно разискване за ОВППС. Смятам, че се превръща в традиция това разискване да се провежда веднъж годишно и съм щастлив да участвам. Бих желал да благодаря на тримата докладчици, гн Saryusz-Wolski, гн von Wogau и на гн Vatanen за докладите им. В тях открих много неща, които съответстват на разсъжденията и действията ни. Взех си бележка за много от нещата, споменати в докладите, и силно се надявам, че с ваше съдействие те ще повлияят за промяната в нашето мислене.

Говорейки днес в началото на 2009 г. в Европейския парламент, си спомням къде бяхме преди 10 години, през 1999 г. В действителност тогава започнахме да работим по ЕПСО. И когато погледна къде сме днес и правя сравнение с това къде бяхме в деня, когато започнахме работа по ЕПСО, напредъкът е наистина голям. Всеки може да види какво е постигнато.

Както беше споменато, повече от 20 граждански и военни операции се провеждат или са били проведени на всеки континент – от Европа до Азия, от Близкия изток до Африка. Хиляди европейски мъже и жени са ангажирани в тези операции, като обхватът се простира от военните до полицията, от митничари до съветници, от съдии до прокурори, много хора в различни области, които вършат добро за световната стабилност.

Смятам, че това е европейският начин на действие. Един широкообхватен подход за предотвратяване и управление на кризи, голяма и разнообразна кутия с инструменти, от която можем да извадим необходимото, капацитет за бърз отговор, опит да бъдем това, което заслужаваме да бъдем, един глобален участник, както се изисква от нас от трети страни. Очевидно, ако Договорът от Лисабон се ратифицира и аз се надявам, че това ще стане, ние несъмнено ще бъдем много поефективни.

Бих искал да благодаря на Парламента за подкрепата, която получихме през последните години, за доброто сътрудничество, на което аз винаги съм се радвал, с вас, представителите на гражданите на Европейския съюз. Без ангажиментът, без разбирането, без тази подкрепа, не само членовете в тази забележителна зала, но също и гражданите на Европейския съюз чрез други механизми – техните парламенти – би било много трудно да изпълняваме ролята, която се опитваме да изпълняваме с редицата операции, които имаме и с големия брой граждани на Европейския съюз, които участват в тях.

ОВППС е повече от обикновен инструмент. ОВППС има отношение към нашите ценности, към вашите ценности, към ценностите на народите ни. Наистина се чувствам свързан с тези ценности, които са представени в ядрото на всичките 27 държави членки на Европейския съюз – правата на човека, принципът на правовата държава, международното право и ефективните многостранни отношения; всички тези думи и концепции вероятно са градивна презентация на това, което сме. Но ОВППС спомага също за оформяне на международното сътрудничество между държавите членки на Европейския съюз. Като работим заедно, като си сътрудничим, ние определяме кои сме. Така че ОВППС е също и начин, по който Европейският съюз продължава да се отъждествява всеки ден.

Мисля, че това, което казах, ще срещне съгласие от страна на председателя на Комисията по външни работи. Ето какво правим в действителност и с какво сме ангажирани: ценности, действие и същевременно изграждането на Европейския съюз. Ние действаме заради онова, което сме, а това кои сме се оформя от действията ни. Смятам, че това е важна концепция, която не трябва да забравяме.

Стратегията за сигурност от 2003 г. беше основен документ, който ни позволи да начертаем пътя напред. Трите доклада споменават този документ. Както знаете, ние го обновихме в сътрудничество с Комисията и Парламента през 2008 г. Този документ не заменя документа от 2003 г., но определено го утвърждава и осъвременява, включвайки заплахите и предизвикателствата, с които се изправяме в света, в който живеем днес, от изменението на климата до тероризма, от енергийната сигурност до пиратството.

Позволете ми да кажа няколко думи за пиратството, което има връзка с нашата най-стара операция – Atalanta. Искам да подчертая, че това е първият път, когато ЕПСО се ангажира с морска операция. Този род операция е голяма стъпка напред, голяма стъпка в правилната посока. Тази морска операция срещу пиратството е проведена от европейския щаб на операцията в Обединеното кралство. Тя включва значителен брой държави и значителен брой трети страни искат да се присъединят към нея. Днес обядвах с министъра на външните

работи на Швейцария и те искат да участват в тази операция, защото споделят загрижеността ни относно пиратството. Това е много важно. Вероятно мислите и аз съм съгласен с вас, че тази морска операция е много важна, но и проблемите на брега трябва да бъдат решени, също както тези в морето.

Нека да кажа две думи за структурите – вътрешните структури, свързани с ЕПСО. Както знаете, през последния месец на френското председателство работихме върху документ, който да реорганизира и уреди нещо особено важно за мен. Опитвах се да го направя от самото начало и сега имаме подкрепата да го изпълним, а именно – да развием капацитет за стратегическо планиране, която в същото време е едновременно гражданска и военна. Това е съвременният подход за управление на кризи. Смятам, че сме относително нови в тези дейности и поради това можем да бъдем дори поефективни, погъвкави и поумели да се приспособяваме към нови ситуации от останалите. И затова смятам, че това, което правим – разполагайки с военно и цивилно сътрудничество на ниво стратегическо планиране – е много важно.

Трябва да кажа и се надявам, че ще се съгласите с мен, че конфликтите днес не могат да се решат само военни действия. Гражданските действия са невъзможни без сигурна заобикаляща среда. Това е равновесието, което трябва да намерим и това е, което виждаме навсякъде – в Близкия изток, в Афганистан, накъдето и да се обърнем. Това е много важна концепция за симбиоза между политическите и гражданските, политическите и аспектите на сигурност в нашия живот.

Както много красноречиво беше казано от тримата докладчици, имаме нужда от капацитет. Без такъв имаме единствено документи, а само с документи не се разрешават конфликти.

Това беше силно подчертано от Европейския съвет през декември и бих искал да благодаря на тримата докладчици за изясняването на тази точка. Понякога имаме проблеми със сформирането на сили и това е особено важно да се знае. Без по-бързо сформирание на сили – били те полицейски, прокурорски или военни – ще бъде много трудно да действаме съобразно ритъма и скоростта, които се изискват в управлението на криза.

Нека кажа няколко думи за отношенията между НАТО и Европейския съюз, защото те са засегнати в доклада на гн Vatanen. Както знаете, имаме рамка за сътрудничество, която наричаме „Берлин плюс“. Въпреки това, не всички операции, които провеждаме от името на Европейския съюз попадат в тази програма за сътрудничество със Северноатлантическия алианс. Все още имаме проблеми, както знаете, защото тези отношения не успяха да превъзмогнат някои от трудностите, които имаме в действителното сътрудничество в операциите с НАТО, попадащи извън рамките на „Берлин Плюс“. Имам проблеми в Косово, които все още не са разрешени, имаме проблеми и в Афганистан. Много силно се надявам, че на подготвителната среща с НАТО на високо равнище, ще успеем да разрешим тези проблеми.

Позволете ми да кажа няколко думи и за Афганистан. Без никакво съмнение, това ще бъде един от най-трудните въпроси, който ни предстои през 2009г. Видяхте позицията на президента Обама относно този театър – Афганистан-Пакистан – и назначаването на специален представител. Ние трябва да действаме и то по разумен начин. Ще бъде необходим по-голям ангажимент. Това не означава обезателно военен ангажимент, но трябва да се ангажираме по-ефективно и координирано помежду си и с останалите – Съединените Щати, международната общност в голям мащаб, ООН. Имах възможността да се срещна няколко пъти с Richard Holbrooke и с генерал Petraeus. През следващите седмици ще преразгледаме тази идея и ще бъде чудесно, ако дотогава имаме готовност да отговорим по един конструктивен начин на този много важен проблем, с който сме ангажирани, с който е ангажиран Европейския съюз, ангажирани са и страните-членки и смятам, че трябва да поддържаме този ангажимент.

Можем да говорим с часове по много въпроси – енергетиката, ограничаването на разпространението на оръжие, само го назовете, но мисля, че важното е да имаме това основно споразумение в трите доклада, които бяха представени днес относно това какво сме направили през последния период от време. Бих искал да завърша и да ви благодаря много за съдействието. Моите благодарности за онези, които работят с мен по-интензивно по някои от конкретните досиета, с които сме ангажирани. Както вече казах, мисля, че начинът, по който играем на международната арена от името на Европейския съюз също ще определи кои сме. На този етап е много важно да се справим по-добре, защото искаме да бъдем по-добри.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, оценявам възможността отново да участвам в това широкообхватно разискване относно въпросите на външната политика и политиката на сигурността.

Позволете ми да благодаря на авторите на трите доклада, които са в основата на днешното разискване. Бих искала да заявя, че сътрудниците на Javier Solana и моите сътрудници работиха много добре съвместно върху

доклада за Европейската стратегия за сигурност (ЕСС) и смятам, че резултатът е показателен. Докладът отразява добре новите предизвикателства, пред които се изправя ЕС, и предлага широко определение на сигурността.

Нека първо кажа няколко думи за общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС). Докладите, които са пред нас днес и докладът за Европейската стратегия за сигурност, всички заключават, че Европейският съюз може да направи нещата различни, ако всички работят заедно, за да гарантират, че разполагаме с напълно последователна политика – такава, която обхваща ОВППС, общностното измерение и, разбира се, действията на държавите-членки. Не само трябва да говорим с един глас, но и да действваме заедно по един последователен и координиран начин.

За тази цел се изисква да направим найподходящото съчетание от инструменти за политика на ЕС, като от операциите на ЕПСО до предотвратяването на конфликти и мерките за действие в кризисни ситуации с помощта на Инструмента за стабилност, помощ за развитие, хуманитарната помощ или инструментите за демокрация и правата на човека. Нека дам няколко примера – Афганистан, Грузия, Косово и Чад могат да ни покажат как да приложим това на практика.

В Афганистан определихме важно място за реформата в сектора на сигурността и управлението в рамките на цялостната ни стратегия за подпомагане. От 2007 г. Комисията предприе нова програма, реформираща сектора на правосъдието. Във връзка с изработването на политики, мисията EUPOL на Съвета извършва наставничество и наземно обучение, а Комисията подкрепя афганистанската национална полиция чрез Доверителния фонд за Афганистан (LOTFA). Комисията е и главният ковчезник за оперативните разходи на афганистанската полиция – над 200 милиона EUR от 2002 г. до днес.

В Грузия от ЕС се осигурява допълнителна финансова подкрепа след конфликта. До момента общо 120 милиона EUR – от пакет с 500 милиона EUR за периода 2008 г. до 2010 г. – е предоставен от правителството. Тази изключителна помощ на ЕС е допринесла за предотвратяване на сериозна хуманитарна криза.

В Косово Комисията изпълни своята роля в навременното екипиране и снабдяване с персонал на мисията EULEX. В допълнение на съществуващото подпомагане, тази година ще подготвим проучване, което трябва да идентифицира средствата за засилване на политическото и социалноикономическо развитие на Косово и неговият напредък към интегриране в Европейския съюз.

В Чад изплатихме общо 311 милиона EUR по десетия Европейски фонд за развитие. Там целта ни е да допринесем за намаляване на бедността и да подпомогнем икономическото развитие. Нашите приоритети са доброто управление, включително съдебната система и полицията, инфраструктурата и развитието на селските райони. Освен това подпомагаме обучението на 850 чадски полицаи от мисията MINURCAT на ООН чрез Инструмента за стабилност с 10 милиона EUR. Също така спомагаме за улесняване на доброволното завръщане на чадските вътрешно разселени лица и бежанците и предоставяме 30 милиона EUR за хуманитарно подпомагане.

Смятам, че това е правилния подход и той трябва да бъде следван систематично всеки път, когато ЕС се изправя пред нова криза.

Тази гъвкавост на нашето съчетание от политики е подчертана в доклада за Европейската стратегия за сигурност от миналия декември и е засегната в трите доклада, които имаме пред нас. В доклада за ЕСС с право е казано, че връзките между вътрешните и външни политики на ЕС са станали поясно изразени, което е от съществена важност, при обсъждане на въпроси като енергийната сигурност и изменението на климата или фокуса върху причинно-следствената връзка между сигурността и развитието и признаването на значението на дългосрочното намаляване на бедността като средство за намаляване на заплахите за сигурността.

Докладът признава нуждата от подобра комуникация с нашите граждани във всички аспекти на сигурност, които са от особена важност за тях, така че да можем да поддържаме подкрепата за световния ни ангажимент и подчертава, че всичко, направено от страна на ЕС в сферата на сигурността е въз основа на ценностите и принципите ни има връзка с целите на ООН. Трябва да продължим да предаваме това послание на хората, включително и по въпроси като тероризма, като трябва да кажем, че е сериозно основано на зачитането на правата на човека и международното право.

Признаваме също ролята на гражданското общество и неправителствените организации и на жените в изграждането на мира, като по този начин следваме един истински европейски подход.

Със задоволство установих, че доклада на Европейския парламент за ЕСС подчертава нуждата от понататъшно изпълнение на резолюции 1325 и 1820 на Съвета на сигурност на ООН относно жените и конфликтите.

По въпроса за енергетиката, газовата криза, която порази ЕС тази година, имаше непознат досега ефект. Що се отнася до енергийната сигурност, ясно е, че имаме какво да научим. Например нуждата от функциониращ вътрешен енергиен пазар на ЕС, от проекти за взаимосвързаност и инфраструктура, от развитието на механизми за управление на кризи на доставките и от силна външна енергийна политика на ЕС сега е ясна и ние поддържахме този широк подход.

Докладът призовава за поголяма роля на Европейския съюз в съседните за него страни, но сега няма да говоря за това.

Нашите отношения с Русия, които напоследък бяха подложени на изпитание, изпълняват значима роля и имат сериозно влияние върху сигурността.

Трансатлантическата връзка продължава да е от основно значение за общата сигурност и скоро ще работим с президента Обама по приоритетни въпроси в това отношение.

Нека завърша с няколко думи за конкретен елемент от приноса на Комисията за действията на ЕС в отговор на кризата, а именно – Инструмента за стабилност. Първите две години от новия инструмент бяха успешни от гледна точка както на изпълнението на бюджета, така и на оперативното качество и политическата координация със Съвета и Парламента. Дотук са вложени 220 милиона EUR за 59 акции по целия свят през 2007 г. и 2008 г., като основната част са в Африка, следвана от Азия и Близкия изток, и в допълнение Косово и Грузия. Нашите приоритети за 2009 г. със сигурност ще включват, както Javier Solana вече каза, Афганистан, Пакистан и Близкия изток.

Позволете ми да кажа, че ние, с помощта на Инструмента за стабилност и в тясно сътрудничество със секретариата на Съвета, сме ангажирани с редица дейности и изпълняваме все по-важна роля в осигуряването на обучение на персонала на мисията за възлагане на обществени поръчки и финансова администрация, както и за обучение във връзка с ЕПСО на гражданските групи за спешно реагиране. Обучихме 600 полицейски експерти за гражданско управление на кризисни ситуации по линия на стандартите за обучение на ООН, така че са усъвършенствани здравината, гъвкавостта и оперативната съвместимост на полицейските елементи в ЕС.

Бих искала да добавя и смятам, че е това е много важен момент за Афганистан например, че имаме нужда също да се уверим, че условията за назначаване на служба на командированния личен състав от държавите-членки и наетият персонал са задоволително атрактивни, така че да привличат достатъчен брой квалифицирани кандидати за мисиите ни. Смятам, че ще трябва работим в тази посока. Това означава, че има голямо търсене на нашия принос в управлението на кризи, а очакванията към това, което може да предостави ЕС, са високи. Но ние ще се опитаме да се отзовем и да изпълним това, което тези очаквания изискват от нас.

Valdis Dombrovskis, докладчик по становище на Комисията по бюджетите. – (LV) Гн Председател, госпожи и господа, във връзка с годишния доклад за 2007 г. по главните аспекти и основните решения на общата външна политика и политиката на сигурност, бих искал да наблегна на някои важни въпроси от гледна точка на Комисията по бюджетите. Първо, искам да говоря за прозрачността на изразходването на бюджета по общата външна политика и политиката на сигурност. Практиката, изпълнявана от Европейската комисия да се прехвърлят неизползваните кредити към следващата година от главата за общата външна политика и политиката на сигурност, който Европейската комисия счита за разпределен приход, предизвиква известно безпокойство. Комисията по бюджетите помоли Комисията да предостави информация за тази финансова практика и препоръчва този въпрос да бъде разгледан на някое от следващите редовни заседания по външната политика и политиката на сигурност. Второ, бих искал да обсъдим прехвърлянето на кредити между различните бюджетни редове на законопроекта в рамките на външната политика и политиката на сигурност. Несъмнено е необходимо да има определена гъвкавост за да сме в състояние да реагираме бързо на кризи в държави извън ЕС. Комисията обаче, би могла да подобри прозрачността, а така и демократичния контрол в областта на общата външна политика и политиката на сигурност, като своевременно информира Парламента за вътрешните трансфери. Това е особено важно, защото мнозинството мисии на общата външна политика и политиката на сигурност, като например мисията на Европейския съюз за мониторинг в Грузия и EULEX в Косово, са от деликатно политическо естество. Трето, във връзка с редовните заседания по обща външна политика и политика на сигурност, проведени съгласно Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление – Комисията по бюджетите смята, че тези заседания може имат много поефективно приложение, ако включват оценяване на планирани мерки в сферата на общата външна политика и политиката на сигурност и средносрочните и дългосрочни стратегии на Европейския съюз в държавите извън ЕС, и също така, като подготвя авторитетна бюджетна позиция преди срещата за съгласуване. Много благодаря за вниманието.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *от името на групата PPE-DE*. – (ES) Гн Председател, искам да благодаря на тримата докладчици на Европейския парламент – гн Saryusz-Wolski, гн von Wogau и гн Vatanen – за докладите им и да подчертая, както направиха гжа Ferrero-Waldner и гн Solana, че те са забележителен принос от страна на Парламента към задачата да се развие силна, видима и ефективна външна политика и политика на сигурност. Тази политика трябва да гарантира защитата на нашите интереси в света, да предпазва и осигурява сигурност на гражданите ни. Тя трябва да допринася за създаване на Европейски съюз, който играе своята роля в една ефективна система на многостранни отношения и найвече, гн Председател, тя трябва да помогне за осигуряването на това, че навсякъде по света преобладава зачитането на правата на човека и демократичните ценности.

Смятам, че можем да видим от Договора от Лисабон и новините, които достигат до нас днес от Ирландия – където анкетите сочат 60 % подкрепа за Договора – и Чешката република – с ратифицирането на Договора от чешкия парламент – че Европейския съюз се приближава до зрелостта си що се отнася до неговата външна политика и политиката на сигурност. Преди всичко, това трябва да накара нашите правителства да мислят по един поевропейски начин, когато се сблъскват с кризи.

Смятам, че Европейският съюз трябва да развие собствено стратегическо отношение – това е очевидно и се обхваща от новата стратегия за сигурност, но без да забравя, че трансатлантическата връзка е записана в генетичния код на Европейския съюз. Съединените щати, чрез Организацията на Северноатлантическия договор, беше гарант за сигурността на Европа и до момента все още няма алтернатива на тази връзка.

Нещо повече, смятам, че ще бъде възможно да утвърдим Европа като „сила“, ако това се направи, като утвърди себе си, но не спрямо Съединените щати, а рамо до рамо със Съединените щати. Нещо повече – като двама партньори, които споделят едно и също виждане за света и взаимно се уважават. Разбира се, това не означава, че Европейският съюз трябва да даде на Съединените щати карт бланш – ние трябва да защитаваме интересите и ценностите си, когато сметнем за необходимо. Съединените щати трябва също да се научат да уважават позициите на Европейския съюз, защото, както предполага работата на гжа Ferrero-Waldner и гн Solana, ние сме институция, която може да се радва на международно уважение и има значителен потенциал като събеседник във всяка точка по света.

Helmut Kuhne, *от името на групата PSE*. – (DE) Гн Председател, това не се отнася за Съвета, но ние тук в Парламента, а в резултат също и Комисията, се приближаваме към финалната права на този изборен мандат. Поради тази причина, мисля, че е разумно да не действаме просто като счетоводител, който проверява баланса на прогреса на Европейската политика на сигурност и отбрана, а по един много посъществен начин.

Трябва да призная, че съм абсолютно раздвоен между двата начина, по които може да се гледа на това. Започвам да си скубя косата, когато трябва да се справим с ежедневните необходиминости, когато мисия заплашва да се провали заради нуждата от шест хеликоптера, когато няма политическа воля в различните столици или когато има разделения относно технологични проекти.

Когато погледна на нещата от историческа перспектива обаче, всичко изглежда различно и гн Solana действително заслужава голяма похвала в това отношение. Да не забравяме, че Европейската политика за сигурност и отбрана съществува само от около десет години, а документът за стратегията за сигурност е съставен едва през 2003 г. Въз основа на това, постигнатият напредък от историческа гледна точка действително е много голям. Като исторически оптимист, в случай на съмнение избирам последната гледна точка.

Втората тема, на която аз, като социалдемократ, бих искал да обърна внимание, е свързана с нещо, за което нито Европейския съюз, нито НАТО носят отговорност, но което рефлектира върху всички нас като европейци. То е свързано с разработките във връзка със системата за ракетна отбрана в Полша и Чешката република. Ние, като социалдемократи, сме изключително доволни да разберем, че нещата, които предлагаме сега се изпълняват във връзка с промените в Съединените щати.

Винаги сме твърдели, че няма смисъл да се прибързва с решението за разполагане на снаряжение, тъй като към момента няма никаква заплаха например от Иран. Миналата седмица Hillary Clinton каза, че последващи решения от страна на САЩ ще бъдат предприети в зависимост от това какво стане в Иран. Joe Biden каза, че това зависи от техническите възможности и финансовите съображения. Ние одобряваме това. Поне няма сме последната обречена бригада, оставена да развява знамето на тази система за ракетна отбрана.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *от името на групата ALDE*. – (NL) Днешното разискване въз основа на трите доклада показва, обратно на онова, което много европесимисти и евроскептици твърдят, че Европейската политика за сигурност и отбрана и Европейската външна политика действително се оформят все по-успешно

и показват повече признаци на последователност. Това беше щедро демонстрирано от изказалите се преди мен.

Найнапред бих искал да благодаря на тримата докладчици за начина, по който са взели предвид позицията на либералните докладчици в сянка при написването на докладите. Доволни сме, че много от нашите позиции са отразени в тези доклади. Според мен до известна степен е жалко, че за доклада за НАТО на гн Vatanen, който се е отклонил от посоката си, за да вземе предвид колкото е възможно повече различни позиции и подходи, измененията са внесени от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи и Групата на социалистите в Европейския парламент в последния момент, като че ли тези две групи просто са искали да се разпишат в доклада.

Въпреки всичко ние ще го одобрим, защото вярваме, – и това е по отношение на доклада – че той подчертава правилните аспекти и показва също задоволителен реализъм. Например, признава се, макар и елегантно, че определено има съревнование между Европейския съюз и НАТО. Подобни неща обикновено се пренебрегват напълно, въпреки че именно така стоят нещата.

Второ – изменението, предложено от гн Duff и мен, в което ние недвусмислено излагаме трудностите, причинени от съответното отношение на Турция, Гърция и Кипър в НАТО и Европейския съюз, беше прието. Обикновено не стигаме подалеч от фини намеси.

В заключение, има претекст за допълване на стратегиите на Европейския съюз и НАТО във връзка с отбраната и сигурността, който, госпожи и господа, е наистина жизненоважен.

Konrad Szymański, *от името на групата UEN*. – (PL) Гн Председател, либералният край на историята, предречена през деветдесетте години, се оказва фантазия. Имаме право да се чувстваме извънредно изолирани. Поради тази причина няма алтернатива на сътрудничеството между Европейския съюз и НАТО. Няма алтернатива на по-голям ангажимент на Европа и САЩ по въпросите на международната сигурност. В противен случай принципите на международния ред *de facto* ще бъдат диктувани от Корея, Иран или терористите на Хамас.

Енергетиката, суровините, пиратството и сигурността в интернет изискват специално внимание. Наскоро в Полша научихме, че подобрата координация при спасяването на заложници също е огромен проблем. Въпреки това, фактът, че решенията се взимат съвместно съвсем не означава, че са добри. Ето защо не бих надценявал ролята на Договора от Лисабон. Ограниченията на ефективността ни се крият в европейските столици. Там трябва да търсим политическа воля за преследване на съвместна световна политика, а не в процедурите.

Angelika Beer, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Гн Председател, госпожи и господа, ситуацията е такава, че в последните години се наблюдава бързо развитие в Европейската външна политика и политиката на сигурност. Въпреки това трябва да сме сигурни, че има същото бързо развитие и промяна във връзка със заплахите и кризите от всякакъв вид.

Моята група е против това да правим критични забележки относно собствената ни работа. Поради тази причина, аз съответно не съм подготвена да говоря за докладите, които са пред нас днес. Гн Saryusz-Wolski е разработил чудесен доклад и ние ще подкрепим именно него. Представена по този начин стратегическата дилема е ясна. Гн Solana, вие сте напълно прав. Току що казахте, че европейското сътрудничество трябва да бъде засилено на стратегическо ниво. Найважното нещо обаче, към което трябва да се стремим и да постигнем, е Европейската стратегия за външна политика и политика на сигурност – нещо, с което ние все още не разполагаме.

Казвам това, защото сме изправени пред исторически критичен момент. Тези доклади – особено този на г-н Vatanen – за НАТО, изостават в сянката на новото американско правителство. В този доклад гн Vatanen отказва да се занимава с въпроса за ядреното разоръжаване – по което ние утре отново ще гласуваме. Тогава за какво говорим изобщо?

Сега ще се върна на доклада на гн von Wogau. Този доклад разисква нова концепция: „SAFE”. Това е хубава игра на думи – Синхронизирани военни сили на Европа – но тази концепция просто не съществува. Нещо повече, ние не виждаме защо да подкрепяме това, след като концепцията просто не е поставена ясно. Г-н von Wogau пренебрегна обсъждането на човешката сигурност в доклада си. Моята група настоява ние, като Европейски съюз, ясно да определим тази цел в международната политика. Той пропусна да увери, че говорим за партньорство за изграждане на мир или за развитието на граждански корпус за мир. Поради тези причини имам право да кажа, че този доклад е напълно неадекватен, ако смятаме, че Европа трябва да започне да действа

сега, в следващите няколко месеца, от днес, а това е нещо, което стана ясно на конференцията за сигурност в Мюнхен.

Има прозорец за възможност след изборите в Съединените щати. Не зная колко дълго ще стои отворен той. Като европейци, сега ние трябва да формулираме стратегическите си интереси и да ги въплътим в алианс – НАТО – и трябва да договорим дефинициите си за сигурност, както отбеляза г-жа Ferrero-Waldner, що се отнася до Русия. В противен случай, това, което ще се случи в рамките на няколко месеца е, че американската администрация ще бъде попредвидлива от нас в Европейския съюз и в двустранни разговори с Русия ще решава стратегически позиции за сигурност без европейска власт – политическа власт, власт за разрешаване на конфликти – като ще е в състояние да влияе върху това повторно стабилизиране на трансатлантическата политика за сигурност.

Ето защо призовавам вас и останалите, наистина да изоставите старите нагласи от студената война и да изберете единния лагер пред другия, да се придържате към избора си и да продължите напред. Европа има задължение към гражданите си да създаде партньорство за сигурност, което да носи мир, отколкото обратното.

Tobias Pflüger, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н Председател, докладите от г-н von Wogau и г-н Vatanen са категорични и ясни и придвижват още по-далеч милитаризацията на Европейския съюз. Докладите изискват трансформиране *de facto* на ЕС във военна сила. Докладът на г-н von Wogau за Европейската стратегия за сигурност изисква „интегрирани европейски въоръжени сили“. Ние не споделяме мнението, че това е пътят напред. Нещо повече – докладът препоръчва, *inter alia*, оперативен шаб на ЕС и общ пазар на отбранителна техника.

Докладът на г-н von Wogau дори предлага своята гледаща към миналото подкрепа на ужасно скъпата програма Eurofighter. Докладът твърди, че Договорът от Лисабон, който „ще представи големи нововъведения в областта на ЕПСО“ е от ключова важност. Това е основна причина за противопоставянето ни на Договора от Лисабон.

Докладът Vatanen призовава за постоянни структури на сътрудничество между ЕС и НАТО. Ние смятаме, че това е погрешно. Всяка нова военна мисия на ЕС е проблематична. НАТО не е алианс за мир, тя е прокурор на войни – в Югославия, а сега и в Афганистан. Кой ще бъдат следващите войни? НАТО означава политика на войната. Докладът окачествява НАТО като „ядрото на европейската сигурност“. Не! НАТО означава несигурност! Едно съчетание между НАТО и ЕС би било много проблематично, особено що се отнася до двете стратегии.

Ние в Конфедералната група на Обединената европейска левица/Северна зелена левица (GUE/NGL) поддържахме един Европейски съюз на гражданите и се противопоставяме на НАТО. Това, което е необходимо е разпускането на НАТО. НАТО иска да проведе чествания по повод 60 години от своето съществуване в Страсбург, Баден-Баден и Кел. Аз призовавам оттук днес, в Европейския парламент, за протести срещу тази среща на НАТО! Шестдесет години НАТО са твърде много.

Като група, ние сме предали специален доклад в отговор на докладите на господата von Wogau и Vatanen и колегите ми ще предоставят допълнителни данни за специфичните проблеми във връзка с Русия. Както и преди, ние отхвърляме системата за ракетна отбрана и формулировките в този доклад, които споменават Кипър. Ето защо ще гласуваме против тези два доклада.

Bastiaan Belder, *от името на групата IND/DEM*. – (NL) Когато преди по-малко от година аз, заедно с делегация на Европейския парламент, научих за действията на полицейската мисия на ЕС в Западния бряг, изпитах зрънце надежда за палестинските органи, които действително прилагаха властта си чрез една ефективна полицейска система и система за безопасност. Затова параграф 25 от този доклад на г-н Saryusz-Wolski приветства подновяването на мандата на полицейската мисия на ЕС в палестинските територии.

Междувременно, съвсем наскоро видях няколко много неodobрителни доклада за публичната сигурност в Западния бряг, включително практики на изнудване от страна на членове на палестинската система за сигурност, които през нощта се държат като босове на мафията, или дори имената на членове на терористични групи, които са във ведомостта на палестинските органи.

Бих искал да попитам Съвета и Комисията дали тези доклади се основават на истината. Измислили ли са? Накратко, какви са последните новини за полицейската мисия на ЕС в палестинските територии? В края на краищата, това е важно. Ако те целят истинска палестинска държава, първо трябва да възстановят реда и закона на Западния бряг.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, бих спорил, че Атлантическия алианс е старомоден инструмент за отбрана и че в конкретни скорошни случаи той всъщност не е спомогнал за

отношенията, например с Русия. Аз мисля, че трябва да поддържаме отношенията си с Русия и да ги използваме за да подготвим почвата за едно привилегировано сътрудничество.

Съгласен съм с изказването на гжа Ferrero-Waldner, че общите политики на сигурност не трябва да пренебрегват факта, че напоследък НАТО не е найполезния инструмент за възпиране и създаване на мир.

Смятам, че сега Европа има зрелостта и политическата необходимост да очертае своя собствена стратегия за сигурност. Това не означава да се възприема противоположната позиция. Можем да бъдем един до друг – както други членове се опитаха да докажат – без да продължаваме да бъдем обект на това, което често се оказват неевропейски интереси. Поради тази причина не мога да подкрепя предложения доклад.

Javier Solana, *Върховен представител за Общата външна политика и политиката на сигурност*. – (ES) Г-н Председател, възможно найбързо и предвид приноса на различните оратори, които общо взето бяха на едно мнение, позволете ми да спомена на залата три или четири неща, които ми хрумнаха, докато слушах тези речи.

Като за начало, ще спомена ресурсите и средствата. Докладчиците на различните доклади казаха, че е вярно, че имаме проблеми с ресурсите и средствата и че по-доброто използване на националните ресурси би било добър курс за нас. Въпреки това бих казал, че разполагаме и с други средства, които не използваме по найдобрия възможен начин и искам да подчертая това пред вас.

Смятам, че беше добра идея да се създаде Европейска агенция по отбрана по споразумение на Европейския съвет, без да има нужда да се прилага или да се приема Договора от Лисабон. Смятам, че Агенцията може да извършва чудесна работа в съгласуването на националните политики, да придаде по-голяма стойност на всички политики, които са приведени в действие.

Някой спомена хеликоптери. Хеликоптерите са нужни за всички видове мисии: граждански, военни, за всички мисии, за транспорт. Хеликоптерът днес се превърна в съществено важен инструмент за управление на кризи.

Подобрата координация от тази, която имаме в момента, що се отнася и до хардуера и до поразумното използване на софтуера за хеликоптерите, би ни позволила да ги използваме по-добре и всъщност би ни дала повече, отколкото имаме днес при употребата ден за ден.

Искам също да кажа, че през последните седмици нашите стратегически отношения със Съединените щати и Руската федерация имат сериозно развитие.

Г-н Веер спомена Конференцията по сигурността в Мюнхен, вярвам, че това беше важно събитие, на което беше постигнат напредък в непланирани разговори, тъй като това не беше политически форум за вземане на решения, а изключително важен форум за обсъждане. Смятам, че темата, която ще се обсъжда през следващите години и месеци ще бъде отношенията ни и със Съединените щати, от гледна точка на стратегията в следващите години, и с Русия. Такъв беше случаят в Мюнхен, както и по-късно, когато гжа Ferrero-Waldner и аз бяхме в Москва, дискутирайки основната тема за нови идеи във връзка с европейската сигурност с лидерите на Руската федерация.

Европа не желае да бъде военна сила. Вярвам, че Европа – Европейският съюз – е гражданска сила с военни средства, което е много различно от военна сила и смятам, че ситуацията трябва да продължи да бъде такава. Работата и всички документи, които създаваме, които и Парламента и Комисията или самият аз създаваме, работят за тази цел.

Няколко думи за полицията в палестинските територии – тема, която разглеждахме на предишното заседание. EUROL е едно от найважните предимства, които имаме, що се отнася до достоверността и работата в сферата на сигурността с палестинците и в окупираните територии и ще продължи да бъде важно предимство на Европейския съюз, печелейки признание от всички – от палестинците, израелците и заобикалящите ги държави. Затова бъдете сигурни, че ще направим каквото можем, за да продължим да работим в тази посока.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Г-н Председател, Комисар, г-н Solana, бих искал да благодаря на тримата докладчици и да направя коментар само върху няколко частични аспекта. Бих искал поспециално да кажа, че 60 години НАТО означават 60 години мир и свобода за моето поколение: това трябва да се отбележи.

Ако сега постигнем успех със укрепването на външната политика и политиките на сигурност и отбрана на ЕС във време, когато многостранните отношения отново стават все повече, – както Върховният представител, г-н Solana току-що каза – ако успеем да вложим виждането си за превантивни мерки и мека сила в една обща

трансатлантическа стратегия в поголяма степен в това време на многостранни отношения, ще ни чака добро бъдеще.

В същото време завръщането на Франция към военната интеграция засилва позицията на Европа. Конференцията по сигурността в Мюнхен беше убедителна: последвана от пояснения на премиера Tusk, канцлера Merkel и президента Sarkozy – в присъствието на Joe Biden, вицепрезидент на Съединените щати – един европейски корпус в НАТО остана практически неоспорван. Поне от моя гледна точка беше сензационно, че нямаше протести от страна на американците. В трансатлантическите отношения ние също можем да вдигнем нивото на разработването на общи позиции във военната сфера, така че тогава те да бъдат представени достоверно в рамките на НАТО. Поради тази причина ние трябва да използваме възгледите си за военен капацитет, като се наблегне на меката сила и избягването на нов дневен ред, такъв, какъвто вече съществува, но който стана ясен в Мюнхен, защото политиките на президента Обама дават възможност да навлезем в нова ера на преговори за разоръжаване. Ние, европейците, можем да играем роля със START, с Договора за неразпространение на ядрено оръжие (NPT), който има нужда да бъде отново договорен, и особено с Договора за конвенционалните въоръжени сили в Европа, който е от особено значение в Европа, тъй като имаме и конкретни проблеми с Русия.

Ако всичко това се обедини, включително ракетния щит, това ще ни даде нови, подобри възможности за провеждане на обща трансатлантическа политика със Съединените щати като наш съюзник и с Русия като наш стратегически партньор: една политика, насочена към интереса на Европа за мир. Можем да се възползваме от тази възможност само, ако ние самите станем посилни и влиятелни и следователно тази политика отиде в правилна посока.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Гн Председател, докладът относно ролята на НАТО в архитектурата на сигурността на Европейския съюз отразява различни подходи в Европейския парламент: от една страна, мнения, според които НАТО продължава да е организацията, която предлага най-силна гаранция за сигурността на своите членове, от друга страна, мнения, които, напротив, виждат все по-малка необходимост от НАТО в един свят, в който очевидно няма големи заплахи – поне не такива, които биха могли да се сравняват със заплахата от бившия Съветски съюз.

Досега обаче никой член на някоя от двете организации не е изразил желание да се откаже от гаранцията за сигурност, предлагана от НАТО, независимо че ЕС придава тежест на усилията си в сферата на отбраната и сигурността и въведе свой еквивалент на член 5 от Договора от Вашингтон: клаузата за солидарност в Договора от Лисабон.

Според мен отношенията между НАТО и ЕС – най-важният компонент на по-големите трансатлантически отношения – трябва да бъдат естествено допълващи се и взаимно изгодни и за двамата партньори, които са принудени да работят заедно в отговор на днешните умножаващи се и все по-сложни предизвикателства. За тази цел съществуващите механизми – вж. спогодбата „Берлин плюс“ – могат да бъдат подобрени, новите – вж. предложението за оперативен щаб на ЕС – могат да бъдат обмислени; пречките – вж. негативното въздействие на кипърския проблем – трябва да бъдат преодолен и, най-важното – взаимното разбирателство определено трябва да се подобри. Затова, от една страна, трябва да се престане с възприемането на НАТО като съперник и, от друга страна – с възприемането на ЕС като придатък на НАТО.

Както вече казах, истината е, че двамата партньори могат много добре да си сътрудничат, като се допълват взаимно. По тази причина докладът беше изменен и се надявам, че крайният резултат е станал много по-приемлив за мнозина от нас.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Гн Председател, няколко от изказващите се този следобед посрещнаха храбро нещата. Факт е, че не всички мисии на ЕПСО се оказват успешни: някои нямаха ясно поставени цели, някои бяха недостатъчно финансирани и все още е възможно да се провалим в афганистанската кампания. Затова е добре, че Парламентът дава сериозен принос в определянето на общата сигурност, и сега трябва да установим много по-ясни критерии за мисиите на ЕПСО.

По въпроса за интеграцията на нашите сили напредъкът е слаб и не мога да си представя, че сблъскването на френски и британски подводници е точно това, което очаквахме!

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Гн Председател, когато има твърде много председатели, всъщност няма нито един. Когато говорим за сигурността, трябва да говорим съвсем ясно и точно за нещо, което е много належащо и важно. Това, което стана миналата година в Кавказ, възможно най-близо до Европейския съюз, показва, че определено трябва да отдадем значение на източната политика и да я разглеждаме като конкретна инвестиция в сигурността на Европа и ЕС. Затова аз мисля, че партньорството със страни на изток от ЕС е от

абсолютно фундаментално значение, и макар че съм доволен, че такова партньорство съществува, аз съм и загрижен, защото определеният бюджет за Източно партньорство е намален почти три пъти. Мисля, че това е абсолютно фундаментален въпрос, и вярвам, че това ще бъде отличителен знак за Европейския съюз не само за най-близките му съседи, но и за държави, които са далеч отвъд Беларус, Украйна или Грузия.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Гн Председател, моите благодарности към тримата докладчици. За съжаление обаче трябва да кажа, че не споделям безкритичния възглед за НАТО, представен по-специално в доклада на гн Vatanen.

Разбира се, НАТО не е същата организация, каквато беше през Студената война, и Европа не е същата, а сътрудничеството между НАТО и ЕС е нещо чудесно. Не споделям обаче виждането, че би било проблем, ако не всички държави-членки на ЕС са членки на НАТО.

Трябва да признаем факта, че някои държави са били в състояние да дадат значителен принос за укрепването на мира, именно защото са останали извън военни съюзи, какъвто е случаят с моята страна, Финландия. Поради това, че Финландия не е член на никакъв военен съюз, едва ли някъде я считат за враждебна страна или за говорител на врага. Това помогна на много финландци да действат като миротворци. Примерите са нашият бивш министър-председател Holkeri в Северна Ирландия, нашият бивш президент Ahtisaari в Намибия, Индонезия, Асех и Косово и нашият бивш министър, гн Haavisto, в Судан.

Независимо че повечето от гражданите на ЕС живеят в държави, които са членки на НАТО, трябва да признаем, че съществуването на необвързани държави е ценен ресурс за миротворчеството. Той не може да бъде пренебрегнат в името на някаква цел за хармонизиране на военната политика в рамките на ЕС.

Vladimír Remek (GUE/NGL). – (CS) Първоначално исках да говоря за опасностите от милитаризирането на космоса, защото като бивш космонавт чувствам, че проблемът ми е близък. Представените документи обаче подчертават, наред с други неща, необходимостта да се използва политиката по сигурността в полза на гражданите на ЕС. Същевременно ние пренебрегваме напълно, например, мнението им за изграждането на нови чуждестранни бази на територията на ЕС. По-специално, в Полша и в Чешката република продължава подготовката за инсталиране на американската ракетна система за отбрана. И особено в моята страна, Чешката република, възгледите и интересите на обществото се пренебрегват напълно. Нито един официален глас не се чу от ЕС в подкрепа на интересите на гражданите, за които ЕС може би дори не съществува в това отношение. Същевременно две трети от хората в Чешката република принципно отхвърлят чуждестранната база въпреки информационната и рекламна кампания, която продължава повече от две години. Според мен нещо не е наред с ЕС, след като интересите на хората не се отразяват в нашите документи и след като възгледите на хората могат да бъдат пренебрегвани в интерес на демокрацията. Не е чудно, че хората се отвръщат от политиката на ЕС, като я смятат за нещо, което не е тяхно, или просто я отхвърлят.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (EN) Гн Председател, гражданите на Европа имат нужда от силен съюз с конкурентна политика по външните работи, сигурността и отбраната. Това няма да се случи, ако нашият Съюз бездейства на място. Китай и Индия се развиват не само като икономически сили, но и като военна мощ.

Конкурентното предимство на Европа трябва да се основава на знания и иновации. Това трябва да се възпитава и поддържа от всички нас. В една ефективна стратегия за сигурност нашите европейски сили трябва да имат достъп до оборудване и ресурси с най-високо качество. Докато Съединените щати изразходват трилиони долари за сигурност, ние в Европа се бавим или бездействаме по разработването на наша собствена стратегия. Във време на криза ние закриваме фабрики за оръжия, като фабриката в Radom, Полша. Вместо това трябва да инвестираме в усъвършенствани технологии, като технологиите за безоткатните оръжия, които се разработват в Полша и в момента. Иновациите създават нови предприятия и работни места. Не можем да изграждаме европейски капацитет, като закриваме собствените си фабрики.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, по принцип аз със сигурност съм за идеята за европейска армия, но трябва да определим какъв вид армия ще бъде тя и в какви рамки.

Всъщност съвсем нелепо е, че имаме две въоръжени сили, изправени една срещу друга – турската армия и гръцката армия – които са част от един и същ съюз. Сигурен съм, че Съветът е посетил Северен Кипър и е могъл да прецени щетите, нанесени от турските войници, и турската окупация на един остров, който със сигурност е европейски.

Трябва също така да се каже, че алиансът ни със Съединените щати очевидно е алианс, който често води до проблеми. САЩ ни въвлякоха в няколко войни, в няколко конфликта – имам предвид Сърбия, Ирак и Афганистан – в сърцевината на които са заложили интереси, които определено не са европейски.

Вместо това ние трябва да се съюзим с Русия и Беларус, които всъщност са европейски в исторически, религиозен, военен и геополитически план. Това е бъдещето на европейската армия: армия, която със сигурност няма да воюва със Съединените щати, но ще спазва почетна дистанция; армия без Турция, защото докато не получим доказателство за обратното, Турция е част от Азия, а в Средиземноморието е за съжаление в конфликт с европейска държава; армия в съюз и тясно свързана с Русия и Беларус.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, няма да се изненадате, ако изразя загриженост за замисъла на докладите относно ЕПСО, по-специално докладът на гн von Wogau, който е пълен с неверни допускания за естеството на Европейския съюз и амбицията за създаване на европейска армия под контрола на ЕС. Според него, цитирам този израз, „Синхронизирани военни сили на Европа“ са крачка по пътя към „интегрирани европейски въоръжени сили“. Със сигурност, с други думи, европейска армия. Както знаем, ЕПСО не поражда военна добавена стойност. Тя е политически инструмент на напредъка към интегрирана Европа. И трябва да се възприема като такава.

От много отдавна твърдя, че Европейският съюз може да играе полезна роля за осигуряване на граждански средства за управление на кризи и възстановяване след конфликти. Това всъщност може да е полезно. Между другото, никой от военните, които познавам, не си представя, че конфликти като този в Афганистан могат да бъдат решени единствено с военни средства. Няма нищо ново в това, което сега е модерно да бъде наричано „последователен подход“. Ние го наричахме „сърце и разум“. Така че е съвсем погрешно – всъщност измама – ЕС да се опитва и да оправдава участието си във въпроси от военен характер, като по някакъв начин си присвоява последователния подход – един вид нещо уникално, предлагано от ЕС. За ЕС честният и разумен подход би бил да премахне отбранителната амбиция от ЕПСО и да се съсредоточи върху приноса ѝ към гражданските въпроси. След това, може би, Европа и нейните съюзници ще могат да се съсредоточат върху военния си принос към НАТО и да съживят трансатлантическия съюз за предстоящите трудни години, без да се отклонява вниманието от дублиращия дневен ред на Европа.

Непосредственият проблем е, че амбициите на ЕС вече започват да заразяват НАТО и аз съм сериозно загрижен, че това ще засегне сериозно отбелязването на 60-годишнината. Междувременно в Обединеното Кралство някои министри в правителството отричат, че това изобщо се случва.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Комисар, гн Solana, госпожи и господа, първо бих искал да благодаря на тримата докладчици за тяхната работа. Като докладчик в сянка за Общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС), ще се позова конкретно на този документ, като започна с поздравления за г-н Saryusz-Wolski за резултатите от работата му и сътрудничеството му с други групи за постигане на съгласуван резултат.

По същия начин, по който Парламентът е искал много пъти на Европейския съюз да му бъдат предоставени инструментите, необходими, за да говори пред света в един глас, сега и самият Парламент може да покаже единно лице, когато оценява и дава импулс на големите приоритети на общата външна политика и политиката за сигурност.

Усилията на нашата група – Групата на социалистите в Европейския парламент – бяха насочени към две цели. Първо, поставяне за разглеждане или подчертаване на големите въпроси, които според нас са от основно значение във всички сфери на външната политика, като борбата срещу измененията на климата, подпомагането на мира по целия свят или ангажираността за развитието на човечеството. Второ, предлагане на начини за възстановяване на равновесието между географските приоритети на ОВППС, така както са изложени първоначално в текста, ако са били изложени, или въвеждането им като нов елемент, ако са били пропуснати.

Ето защо ние бяхме поддръжници, например, на по-голямо изясняване на действията между институционалните мрежи и мрежите за сътрудничество, включени в наскоро дефинираното Източно измерение. Ние настоявахме за по-голямо разнообразяване и по-голямо наблюдение на отношенията с Африка – континент, за който често си спомняме само когато избухнат изключително жестоки войни, а много пъти дори и в такива случаи не си спомняме.

Що се отнася до Латинска Америка, ние искахме да се обърне внимание на текущия процес на преговори за споразумения за асоцииране – първите бирегionalни преговори, които Европейският съюз ще приключи в своята история.

По отношение на Средиземноморието ние възразихме срещу подхода с намаляване на темите само до въпроси на сигурността. Ние по-скоро искаме да включим богатото политическо, икономическо и обществено-културно наследство, съдържащо се в Процеса от Барселона.

Що се отнася до изменения за пленарното заседание, нашата група не предложи такива, защото смятаме, че по този начин донякъде беше подсилено равновесието, постигнато от компромисите. Затова няма да се противопоставяме на повечето от измененията, за да не нарушим компромиса, постигнат в Комисията по външни работи.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Гн Председател, както каза веднъж Тони Блеър, независимо че Европейският съюз не трябва да бъде супер държава, той трябва да бъде супер сила. Бихме могли да добавим: не само икономическа супер сила, защото той вече е такава, но и важен играч на световната сцена, защото това изискват интересите, включително икономическите интереси, на всички държави-членки.

Казват, че Хенри Кисинджър веднъж поискал телефонен номер, на който да се обади, за да разбере позицията на Европейския съюз по важни въпроси на международната политика. Днес това е номерът на Върховния представител. Проблемът е обаче, че когато телефонът позвъни, гн Solana трябва да знае какво да каже. Затова е от съществена важност да се изгради обща външна политика, която да включва политика на сигурност и енергийна политика, а следователно и обща политика спрямо Русия.

Бих искал да се върна на постоянно повтаряното предложение във връзка с необходимостта всички държави от Европейския съюз да говорят с един глас, когато водят диалог с Русия. За да стане това, трябва да бъде разработена колкото е възможно по-скоро точно дефинирана политика спрямо Русия, политика, която да бъде поддържана съвместно и която да се опира на солидарността. Това ще формира по-ясна рамка не само за разговори между ЕС и Русия, но и за двустранните разговори с отделни държави-членки. При разработването на тази политика трябва да се отреди много важна роля на Европейския парламент с оглед на мандата, който той е получил чрез демократични избори, и с който може да се гордее.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Докладът за ролята на НАТО в Европейския съюз беше използван като оправдание за вмъкване на въпроса за включването на Кипър в Партньорство за мир и НАТО. Необходимо е да се зачита позицията на Република Кипър. Намесата във вътрешните работи на суверенна държава-членка за постигане на интеграция, която не се налага от никакъв договор, е незаконна.

По време, когато Република Кипър е в процес на преговори за решаване на кипърския въпрос, се откриват фронтове, които оказват много неблагоприятно въздействие върху процеса. Единствената цел на всички трябва да бъде пълната демилитаризация на родината, окупирана от Турция, и опазването на устойчивостта на едно бъдещо решение. Нещо повече, това е позицията, възприета от Европейския парламент в други доклади.

Призоваваме ви да подкрепите изменения 22, 23 и 24 и да гласувате против онези точки, които представляват намеса във вътрешните работи на суверенна държава. Призоваваме ви да потвърдите, че принципът за зачитане на суверенните права на държава-членка е ненарушен, независимо от цялостното ви мнение за Партньорството или НАТО. Нашият избор е демилитаризация и придържане към принципите на международното право.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Гн Председател, съгласно международното право „Аз имам държава“ означава, че аз контролирам определени територии, в които установявам правителство, което прилага политика за отбрана и външна политика. Питам ви сега за „държавата Европа“, за която проповядват мнозина, и се чудя къде са границите ѝ, кои са тези определени територии и къде е отбраната ѝ, след като отбраната ѝ е в ръцете на голяма – за съжаление американската – армия, и къде е външната ѝ политика, когато Близкият изток е в пламъци, развъдник за терористи, който изнася тероризъм, чиито бежанци и жертви не се отправят към Алабама или Аризона, или Кентъки, а за съжаление идват в Гърция, в Кипър, в Германия и в Испания?

Ето защо трябва да кажа, че започвам да се съмнявам във възможността да подкрепя идеята, дошла от тези предложения, направени от господата, представили докладите си пред нас, и мисля утре да гласувам против тях.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гжа ROURE

Заместник-председател

Jim Allister (NI). – (EN) Гжо Председател, онези, които претендират, че пред очите ни не се изгражда супер държава ЕС, трябва доста да обясняват по отношение на съдържанието на тези доклади за изграждане на империя.

Твърденията, че общата политика за отбрана – приемана вече за даденост – и това, което се нарича стратегическа автономия на ЕС, изискват интегрирани въоръжени сили на Европа, и изисквания за автономен и самостоятелен оперативен щаб на ЕС – наред с искания за равнопоставеност с НАТО – не оставят никакво съмнение, че според нашата обща външна политика и политика на сигурност онези, които тласкат европейския проект,

искат не само политическа власт, но и военна власт, като всичко това трябва да стане чрез намаляване на властта, правата и независимостта на държавите-членки. Аз отказвам да призная една такава супер държавност и централизирана армия на Европа, както и Договора от Лисабон, който ще направи всичко това възможно.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Гжо Председател, посланието на нашия докладчик днес би могло да бъде, че едно жизнено евроатлантическо партньорство е най-добрата гаранция за европейската сигурност и стабилност.

Действително аз поддържам приемането на нов трансатлантически дневен ред и създаването на ново множество от евроатлантически институции, което в крайна сметка ще доведе до един цялостен трансатлантически общ пазар.

Ari Vatanen призова за участие на всички държави-членки на ЕС и НАТО към по-тясно сътрудничество, независимо към коя организация принадлежат. Мисля, че това е много практична идея, както и идеята за постоянен оперативен щаб на ЕС, който да допълва – и, разбира се, да не се конкурира с – командните структури на НАТО.

Друг много важен момент е, че използваме същия общ фонд от национални ресурси. Jacek Saryusz-Wolski каза, че ОБППС страда от сериозен недостиг на финансиране, затова е важно да бъде избегнато дублирането и да бъде повишена ефективността. Въпросът към държавите-членки е: Какво те предлагат на гн Solana за провеждането на обща политика за отбрана?

Трето, време е да се обърнем към новите предизвикателства за нашата сигурност. Всъщност бъдещите конфликти ще се водят и може би ще се решават в киберпространството, където всяка държава трябва да реагира и да се отбранява сама, понякога във времева рамка, която не надвишава една секунда. Европейският парламент също трябва да поеме инициативата да участва в това вълнуващо предизвикателство на новия век, предизвикателство, основано на демократизирането на съвременните технологии.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Гжо Председател, националистите, тесногърдите членове на този Парламент несъмнено наистина вярват, че към рисковете и проблемите на този свят държавите трябва да подхождат сами и поотделно.

Гн Allister е типичен пример. Наистина ли смята, че борбата с тероризма по света може да се води, като разчита само на националната отбрана на своята страна? Наистина ли смята, че проблемите на енергийната сигурност могат да бъдат решени ако всеки се бори с тях сам? Този подход е остарял. Разбира се, Договорът от Лисабон, толкова често критикуван, ще донесе голямата полза от това, че ще ни даде възможност да работим заедно малко повече, например по въпросите на енергийната политика и общата външна политика и политиката на сигурност, да подхождаме ефективно към опасностите и рисковете на този свят.

Новото правителство на Съединените щати под ръководството на президента Обама е доволно от съществуването на тази обща европейска политика, тъй като тя означава, че Съединените щати имат партньор при решаването на редица от тези проблеми. Освен това – нещо, което стана ясно от честото присъствие на руски представители в този Парламент – Русия също разбра, че старият подход за провеждане на разговори с отделни държави и настройването им една срещу друга вече просто не действа. Русия разбра, че трябва да разговаря с Европейския съюз, ако трябва да бъдат постигнати общи решения, например, по въпроса за енергийната сигурност.

Всъщност това се споменава многократно в доклада на гн Mr Saryusz-Wolski. Как да се опитаме да решим тези проблеми заедно, например, проблема за енергийната сигурност? Аз съм доволен, че Върховният представител и човек от неговия екип ще увеличат още повече усилията си в това направление в бъдеще, тъй като това ще ни позволи да покажем на нашите граждани как общата външна политика и политиката на сигурност отчитат техните конкретни интереси и какво смятаме да направим, за да не треперят европейците отново от студ в бъдеще. Ето за това става въпрос и затова ние предпочитаме общата външна политика и политика на сигурност пред националистичната външна политика.

Philippe Morillon (ALDE). – (FR) Гжо Председател, поздравявам тримата докладчици за това доста забележително резюме на текущото състояние на нашата обща външна политика и политика на сигурност.

Гн Solana, вие знаете по-добре от всеки друг, че от Европа се очаква да заеме мястото си на световната сцена, както е продиктувано от нейната икономическа и демографска мощ и от богатството ѝ от демократични и хуманни ценности.

Трябва да се отбележи, че въпреки волята, демонстрирана редовно от повече от две трети от нашите европейски сънародници, както вие казахте, през последните години е постигнат някакъв напредък, вярвам ви за това, но трябва да се отбележи също, че тази Европа все още не съществува.

Ако беше необходима съдържаност, то съдържаността на Европа относно намирането на решение за новата трагедия в Близкия изток би била един скорошен пример за това. Имаше, и все още съществува, необходимост от присъствие в Газа на една Европа, която играе активна роля, като помага на населението да оцелее и да изгради наново страната, и като помага в борбата срещу контрабандата на оръжие, която позволи тази територия да се превърне в база за изстрелване на ракети с всякакви размери.

Въпреки устните излияния в Шарм ел Шейх и Йерусалим, все още нищо не е направено в това отношение. Бих искал да ви задам един въпрос, който вече беше зададен по време на ливанската криза: кога можем да очакваме, гн Solana, разполагането на европейски флот в Средиземно море, като онзи, който въведохте за борба с пиратството? Имаме ресурсите. Ще имаме ли някой ден и волята?

Mirośław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Гжо Председател, Европейският съюз трябва да действа в интерес на сигурността на гражданите на държавите-членки. Преди всичко той трябва да приеме част от отговорността за войната срещу тероризма и да реагира рязко срещу всяка проява на тероризъм.

Убийството на полския инженер – задържан като заложник в Пакистан – от местните талибани предизвика неотдавна широк отглас. Така наречената европейска дипломация не се присъедини към предварителните разговори, целящи освобождаването му. Този шокиращ инцидент, който е елемент от по-широкия проблем на сигурността, трябва да бъде тема на отделни парламентарни разисквания и трябва да доведе до предприемане на конкретни мерки, и аз моля за това. В момента е приоритет да бъде върнато тялото на убития поляк и да се помогне на семейството му. Тези важни, но краткосрочни мерки обаче не могат да заемат мястото на цялостния подход към тероризма и нарастващия дипломатически натиск върху държави като Пакистан.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) В международните отношения Португалия се придържа към принципите на националната независимост, зачитане на човешките права и правата на народите, равенство между държавите, мирно решаване на международните конфликти, ненамеса във вътрешните работи на други държави и сътрудничество с всички други народи за постигане на еманципация и напредък на човечеството.

Португалия подкрепя премахването на империализма, колониализма и всяка друга форма на агресия, контрол и експлоатация в отношенията между народите, а също и пълно, едновременно и контролирано разоръжаване, ликвидиране на политическите и военни блокове и установяване на система за колективна сигурност, насочена към създаване на международен ред, който може да осигури мир и справедливост в отношенията между народите.

Искам да насоча вниманието ви към член 7 от Конституцията на Португалската република, за да покажа колко далече е Европейският съюз от тези принципи. Като приема ролята на европейски стълб на НАТО, в сътрудничество със САЩ и с нарастваща подкрепа за милитаризацията на международните отношения, надпреварата във въоръжаването, намесата и агресията, предназначени да осигурят на големите сили контрол и дял от пазара и природните ресурси, той действа в пълно противоречие с тези принципи.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Гжо Председател, това са доклади по наша собствена инициатива и затова могат да бъдат отминати като празни приказки. Ние знаем обаче, че такива доклади понякога се използват като средство за представяне на политическите аспирации на ЕС.

Гн von Wogau беше някога председател на Комисията по икономически и парични въпроси и способства за въвеждането на европейската единна валута. Сега той е председател на подкомисията по сигурност и отбрана и когато пише доклад, в който се казва, че Европейският съюз се нуждае от собствени въоръжени сили, можем да бъдем уверени, че това е точно онова, което Европейският съюз възнамерява да реализира с течение на времето.

Тези доклади призовават ЕС да развие собствени въоръжени сили чрез общи поръчки за оръжия, обща комуникационна система и самостоятелна обща структура за командване и контрол. Гн von Wogau пледира за постоянна армия на ЕС от 60 000 войници в постоянна готовност за разгръщане. ЕС иска свои собствени войници, оръдия, танкове, самолети и бомби, за да „изпълни своите отговорности по света“.

Какви точно са тези отговорности? За да разберете, ще трябва да изчакате и да видите дали Договорът от Лисабон ще бъде изцяло ратифициран и ще доведе до „обща външна политика и политика на сигурност, водещи до обща отбрана“. Никой не може да каже, че не е бил предупреден за военните аспирации на ЕС.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Гжо Председател, колкото и приятелски чувства да изпитваме към докладчиците гн Vatanen и гн von Wogau, не можем да одобрим техните доклади.

Първо, защото НАТО, Организацията на Северноатлантическия договор, бе създадена през 1949 г. в отговор на ужасната заплаха, идваща от комунизма към Западна Европа. Тя изигра полезна, дори съществена роля. Днес обаче тази ужасна комунистическа система се срина и Варшавският договор беше разпуснат.

НАТО обаче постоянно се разширява. Дейностите ѝ се простират далеч отвъд географската ѝ рамка. Афганистан, доколкото знам, няма брегова ивица в Северния Атлантически океан. Нито пък Косово, където тя допринесе за етническото прочистване на сърбите в една несправедлива война, която не реши нищо. По този начин НАТО нарушава Хартата на Обединените нации.

Госпожи и господа, вие сте абсолютно непоследователни. Искате да създадете силна, независима Европа и включвате европейската отбрана в доминирана от САЩ система на командване. Как Русия и други държави да не видят във всичко това нищо друго освен агресивно отношение?

НАТО ни подчини на политиката на Съединените американски щати. Ние сме техни приятели, но не искаме да бъдем техни васали, а още по-малко техни лакеи. Трябва да сложим край на това и да напуснем. НАТО изживя времето си.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Гжо Председател, Комисар, гн Solana, както знаем, рисковите сценарии се променят непрекъснато. Договорът също се променя, а с него и възможностите за европейската политика за сигурност и отбрана. Това, което винаги ще бъде същото обаче, е желанието на хората за сигурност и стабилност, за силен Съюз и за разоръжаване, по-специално ядрено разоръжаване.

С трите доклада, разисквани днес тук, Европейският парламент показва съвсем ясно как възнамерява да постигне тези цели и да гарантира сигурността. Първо, докладът за Общата външна политика и политика на сигурност, който се фокусира върху сигурност на Балканите, стабилност в Африка и мир в палестинските територии. Второ, докладът за сътрудничество с НАТО, който ясно набляга на по-тясно сътрудничество между ЕС и НАТО, и по-добра координация. В центъра на третия доклад е по-нататъшното развитие на европейската политика за сигурност и отбрана с цел постигане на по-голяма ефективност и по-добро сътрудничество във връзка с разходите за отбрана и постигане на стратегическа самостоятелност за целия Съюз, а с това и облекчаване на бремето за държавите-членки.

Ако вземем предвид всички тези цели, трябва да подкрепим призивите на тези доклади: за споделена научно-изследователска и развойна дейност, за разработване на общи стандарти и общи системи за поръчки например – всичко това с цел оперативна съвместимост. Това ще означава също оптимално сътрудничество между военните в държавите-членки, сътрудничество между полицията и военните, а също и създаване на постоянни военни структури и формиране на оперативен щаб и/или Съвет на министри на отбраната.

Убеден съм, че това ни дава решаваща възможност да направим от нашия Съюз политически съюз и да развием съюз за сигурност, който дава на обществото онова, което то очаква от Съюза: трайна сигурност, стабилност и мир.

Председател. - Госпожи и господа, досега ораторите спазваха своето време за изказвания. Времето наистина ни притиска. Затова ви моля да спазвате вашето време за изказвания.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (EN) Гжо Председател, ОБППС се превърна в почти всичко, така че може да се каже почти всичко по време на разискване като това. В миналото обсъждахме само въпроси на сигурността, а сега обсъждаме дори изменения на климата, енергетиката и т.н. Затова трябва да бъде по-селективен и да кажа нещо за отношенията ЕС-САЩ и за дневния ред на разоръжаването, който мисля, че можем да придвижим тази година.

Новата администрация направи много положителен старт, също и символично, с обявяване на закриването на Гуантанамо. Мисля, че трябва да работим по този въпрос и да се опитаме да работим заедно, за да решим някои от проблемите, пред които са изправени американците.

Второто основно разискване тази година ще бъде за икономическата сигурност: способни ли са Съединените щати и Европа да направят нещо заедно за кризата или ще се опитат да направят нещо поотделно, което ще означава бързо разработване на протекционистки мерки?

Афганистан също е важен въпрос. Ще успеем ли да отговорим на нарастващите усилия на американците или не, и при какви условия? Ето, положителният знак е, че американците казаха, че знаят, че трябва да има

политическо решение, тъй като това не може да се реши по военен път. Това веднага отваря вратите за Европейския съюз.

След това по дневния ред за разоръжаването: миналия декември, гн Solana, вие изнесохте много добра реч тук, в Парламента, за вашите идеи и тези на Съвета и Съюза за подкрепа на дневен ред, който е позитивен, започвайки с подкрепа на идеята американците и руснаците да преподпишат договора СТАРТ и да се работи с американците за ратифициране на Договора за пълна забрана на ядрените опити. Ние ще подкрепим също премахването на останалите тактически ядрени оръжия в Европа и ще бъде полезно да се подкрепят идеите за поставяне на горивния цикъл под международен контрол, за да е сигурно, че държавите, които искат да развият атомна енергетика, ще имат достъп за мирни цели, но няма да могат да злоупотребяват за военни цели.

Бихме искали Европейският съюз да подкрепи един такъв дневен ред, като се знае, че президентът Обама има амбиции. В речта си при встъпването в длъжност, когато говори за външните работи, той спомена първо Ирак и Афганистан, но след това спомена амбициите си да направи нещо за ядреното разоръжаване.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Гжо Председател, ще говоря за доклада на гн Vatanen и преди всичко бих искал да му благодаря за открития начин, по който е изготвен той.

Мисля обаче, че Парламентът изпраща опасен сигнал, ако настоява за укрепване на военната организация и подчертава значението на военна сила, опираща се на НАТО, по предложения в доклада начин. Сътрудничеството и партньорството, демокрацията и човешките права, като гаранция за мир и стабилност, е жизнеспособен европейски модел, който трябва да се използва във всички кризисни горещи точки по света. Освен това сме изправени пред задълбочаваща се икономическа криза, екологични проблеми и предизвикателства, породени от промените в климата, и нито едно от тях не може да бъде решено с военна сила.

По мое мнение би било по-важно да се подчертае значението на общата външна политика и политиката на сигурност на Европейския съюз, като се концентрираме върху предотвратяването на конфликти и премахването на причините за кризи: ликвидирането на бедността, например, и насърчаването на демокрацията, човешките права и гражданското общество.

И накрая, искам да припомня на всички, че в Съюза има държави-членки, които не са в НАТО, и които имат свои причини за това. На тези държави трябва да се позволи сами да вземат своите решения в областта на политиката за сигурност, без да им бъде оказван натиск отвън. Например Финландия се справя добре с въпросите на отбраната и от десетилетия участва в мироопазващи операции в различни части на света. Към доклада бяха направени много изменения, които го подобряват, но не променят основния му тон.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, има ли Европа своя геополитика? На мен ми се струва, че няма. Ако Karl Haushofer беше жив, той би научил тази някак си безгръбначна Европа, че ѝ е необходима морска стратегия в Атлантическия, Тихия и Индийския океан и с държавите от севера, където Северният ледовит океан съдържа огромни и изключително ценни енергийни ресурси. Активност в тези области проявяват суперсилите САЩ и Русия, а не Европа!

Борбата срещу тероризма означава борба срещу онези, които разпространяват средства за тероризъм, хората, които може да бъдат използвани от терористите. Докато ние говорим, Лампедуза е в пламъци, защото някой е подпалил центровете за задържане на незаконни имигранти. Европа трябва да се погрижи, като окаже подкрепа на италианското правителство, което се опитва да предотврати нахлуването на незаконни имигранти, които може да бъдат използвани от мафията и от терористите. Аз обаче не виждам доказателства за необходимия твърд политически подход. Европа трябва да се защити от тази заплаха не с думи, а с действия, както правят гн Maroni и италианското правителство.

Rihards Pīks (PPE-DE). – (LV) Гжо Председател, гжо Ferrero-Waldner, гн Solana, и трите доклада на нашите колеги са много професионални, балансирани и, най-важното, изготвени са в правилния момент. Без да навлизам в многото на брой точни факти, преценки и предложения, представени в докладите, искам да подчертая две неща. Първо, важно е Европейската стратегия за сигурност да се преразглежда на всеки пет години, тъй като, както виждаме през последните години, въпросите на сигурността, като енергийната сигурност, сигурността на киберпространството и сигурността на климата, станаха много актуални, а също и потенциалните зони на конфликти се преместват от един регион в друг. Второ, Европейският съюз трябва да увеличи значително усилията си за предотвратяване на конфликти. Мисля, че това щеше да бъде възможно и в Южен Кавказ, но според мен позицията на Европейския съюз преди въоръжения конфликт беше твърде съдържана. Европейският съюз има право и задължение да предприема превантивни дейности и посреднически

мисии, тъй като Европейският съюз е проект за създаване на мир, задача, която той изпълнява през последните 50 години. За да можем да реагираме на предизвикателствата и да предприемаме превантивни мерки, ние имаме нужда преди всичко от политическа воля и на второ място – да създадем и подобряваме обща външна политика и политика на сигурност наред с институционалните инструменти на европейската политика за сигурност и отбрана. Един от тези инструменти е Източното партньорство, което се споменава в доклада на гн Saryusz-Wolski, включително създаването на съвместната парламентарна асамблея EURONEST. Това може да подобри разбирателството, а също така и развитието на демокрацията отвъд нашите източни граници. И накрая, бих искал да изразя задоволството си от включването на параграф 33 в доклада от гн von Wogau, тъй като в моята страна събитията в Кавказ и нарастващият национализъм в съседната държава поражда сериозна загриженост. Както се казва в една стара мъдрост на моя народ: „Надявай се винаги на най-доброто, но се готви за най-лошото“ и „Бог помага на онези, които сами си помагат!“ Благодаря ви.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Искам да благодаря на докладчиците гн Ari Vatanen и гн Karl von Wogau за работата им и за усилията за постигане на консенсус, особено по трудния въпрос за ядрената политика, която трябва да бъде спешно преразгледана от Европейския съюз и НАТО в период, когато президентът Обама подновява стремежа за освобождаване на света от ядрени оръжия, и когато две европейски атомни подводници едва не предизвикаха катастрофа.

Докладите на гн Vatanen и гн von Wogau насочват вниманието към необходимостта от политически, стратегически и оперативен независим Европейски съюз, който да бъде постигнат чрез амбициозна Европейска политика за сигурност и отбрана (ЕПСО). Ние се нуждаем от институционални, финансови и оперативни инструменти за постигане на тези цели. Затова ни е необходимо тясно сътрудничество между НАТО и Европейския съюз на основата на зачитане на политическата независимост на всяка от тези организации, които се допълват. Затова призоваваме за създаването на постоянен оперативен щаб на Европейския съюз в Брюксел с капацитет да планира и провежда независимо военни операции на ЕПСО. Затова призоваваме държавите, членки на Европейския съюз, да увеличат усилията си за по-мъдро, ефективно изразходване на своите национални бюджети за отбрана по по-европейски начин, което те не биха могли да постигнат поотделно.

Посланието на този Парламент е недвусмислено и служи като предупреждение. Без подкрепата на Европа за отбраната в Европа ще бъде застрашена. Нашите отбранителни промишлености може да бъдат застрашени. Възможностите, от които Европа се нуждае, за да изпълни отговорността си да защитава цивилното население и да предотвратява кръвопролития и геноцид, може да бъдат застрашени. Ролята на Европа като глобален участник в управлението на кризи може да бъде застрашена. Разширяването на европейската политическа интеграция в сферата на сигурността и отбраната, както е предвидено в Договора от Лисабон, е наложително и трябва да бъде ускорено. Това е в интерес не само на Европейския съюз, но и в интерес на НАТО, тъй като и двете организации ще пожънат плодове на една Европа, която е по-добре подготвена да се справя с нарастващите предизвикателства към сигурността на европейците и световната сигурност.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Гжо Председател, НАТО се оказва полезна международна организация през времената на относителен мир в Европа. Разбира се, чувството за сигурност, което тя ни дава, се ограничава значително от темповете на вземане на решения от органите, които командват Алианса, а и от самите решения. Въпреки това НАТО има стабилизиращ ефект върху световната сигурност. Опитите за „омекотяване“ на НАТО – отслабване на позициите на организацията чрез разширяване на военните структури на Европейския съюз – са грешка. Европейският съюз днес среща проблеми при постигането на съгласие по трудни политически решения, да не говорим за военни.

Европейският съюз трябва да се съсредоточи върху укрепването на вътрешната сигурност и повишаването на отбранителните способности на своите членове, особено на държави-членки, които имат обща граница с държави, в които са популярни крайните националистически идеологии, а също и на държави-членки, които са привлекли интереса на терористични групи. Европейският съюз не трябва да се ангажира твърде много с мерки, които са насочени към създаването на големи експедиционни сили, които трябва да изпълняват операции извън Европа.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Върховният представител по Общата външна политика и политиката на сигурност гн Solana с право ни припомни къде бяхме през 1990 г. Още по-интересно би било да се запитаме каква обща политика имаме в началото на 90те години на XX век.

По онова време Европейската общност беше безсилна. Впоследствие видяхме как желанията се заменят с визии, стратегии, политическа воля и способности, които ни подтикнаха и към действия не само на европейско равнище, но и на световно. През онези години, особено след историческото разширяване през 2004 г.,

контекстът и амбициите на Общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС) се промениха много.

Преди десет години ние все още се занимавахме предимно със своите грижи. Днес обаче можем да погледнем назад към постигнатите успехи и не е възможно да си представим ОВППС или Европейска политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) без глобално измерение. Като имам предвид това, не съм изненадан, че и трите доклада, както и много от нашите колеги, насочват вниманието ни към тази нова ситуация, необходимостта от изменения в стратегията, по-голямо единство и по-голямо сътрудничество между институциите.

Всичко това беше подкрепено с конкретни предложения за подобряване на нашите оперативни структури и нашия политически процес на вземане на решения, които одобрявам горещо. Съгласен съм, че сме достигнали нов етап по отношение на нашата обща политика и бих искал във връзка с това да изтъкна два въпроса.

Първо, трябва да разгледаме подробно как финансовата или икономическата криза може да засегне контекста на нашата обща политика. Твърдо вярвам, че трябва да обърнем голямо внимание на възможните политически последици от кризата, по-специално на онези, които биха могли да възникнат, ако се изправим пред още по-дълбока парична криза.

Второ, в продължение на няколко години забелязах изненадващия факт, че много от нашите партньори искат Европейският съюз да има унифицирана външна политика и отбранителна самоличност, които да бъдат по-добре дефинирани и по-силни. С други думи Европейският съюз като глобален играч е желано решение. В този дух ми се струва, че е важно да разглеждаме нашите двустранни партньорства в по-глобална перспектива от възприетата досега и че трябва също да разработим иновативни подходи към многостранните партньорства, които вземат предвид не само двустранните интереси, но служат и за стабилизиране на по-големи региони.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Гжо Председател, международната система се намира в преходен етап и всички ние сме изправени пред огромни предизвикателства. Затова е необходимо да направим преоценка и да подобрим отношенията между Европейския съюз и НАТО, за да се справим с общите заплахи, като тероризма, разпространението на оръжия за масово унищожение, нарастването на международното пиратство и новите проблеми, породени от измененията на климата.

Същевременно обаче смятам, че това е правилният момент, за да затвърдим ролята на Съвета за сигурност на ООН като основен гарант за международния мир и сигурност. В момента има спешна необходимост от реформиране на организацията и ние сме поели задължението да придвижим тази реформа, за да може ООН да реагира по-ефективно на тази важна задача.

За нас е важно също да подчертаем, че всички държави и международни организации, включително НАТО, трябва да се въздържат от заплахи и от използването на всякаква форма на насилие, което не отговаря на целите и принципите на хартата, с която бе основана ООН. НАТО и Европейският съюз имат общи интереси и техните отношения не трябва да бъдат конкурентни. Необходимо ни е по-балансирано партньорство с по-добра координация на действията и по-силно сътрудничество. Всяка от страните в това партньорство обаче трябва да зачита независимостта на другата по отношение на вземането на решения и да осигури взаимно разбирателство, когато военните преценки се различават.

Накрая бих желала да подчертая необходимостта от зачитане на правото на неутралитет на държавите и на това място бих искала да направя искане да бъде заличен призивът към Република Кипър да се присъедини към Партньорство за мир. Това решение е суверенно право на всяка държава и Кипър е независима и суверенна държава, която може да решава собственото си бъдеще.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Нека отбележим шестдесетата годишнина на НАТО. Скоро ще се проведат няколко важни срещи на високо равнище между САЩ, ЕС и НАТО. Връщането на Франция във военните структури на НАТО, както и усилията, посветени на Европейската политика за сигурност и отбрана, предоставят отлична възможност за хармонизиране на европейските стратегии за сигурност и евентуалните нови стратегии за НАТО. Днешната ратификация на Договора от Лисабон в чешкия парламент отбелязва една стъпка към промяна на европейската отбрана и сигурност. Нека изградим съвместно европейско командване. Нека рационализираме европейския отбранителен пазар. Нека вложим ресурси в наука и изследвания, в Европейската агенция по отбрана, нека създадем закон за европейския войник, нека предотвратим дублирането и нека буквално заобиколим турския синдром. Нека използваме възможността, предложена от новата американска администрация, за истинско сътрудничество в Афганистан и за противоракетна защита в Европа. Пред нас стои огромната възможност Европейската политика за сигурност и отбрана да се превърне в двигател на по-нататъшната интеграция и сигурност в Европа. Нека не я пропиляваме.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Бих искал да кажа няколко думи за отношенията ЕС–Русия. По мое мнение създаването на съвместна външна политика и политика на сигурност не може да бъде постигнато без диалог с Русия. Европейската агенция по сигурността, която обхваща САЩ, НАТО, ОССЕ и международните споразумения за разоръжаване, трябва да включва и диалог с Русия.

Затова бих искал да призова Съвета и Комисията да приемат открита и конструктивна позиция по отношение на възможните преговори между Европейския съюз, САЩ и Русия по възобновяването на трансатлантическия диалог по въпросите на сигурността на базата на хелзинкския процес.

По мое мнение тези преговори трябва да включват и дискусии по темата за противоракетната отбрана. Европейският съюз трябва да играе много по-голяма роля по този въпрос, отколкото досега. Според мен постигането на споразумение не трябва да се оставя само на САЩ и Русия. Европейската общественост очаква това от нас.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Гжо Председател, в Парламента има съгласие по общата външна политика и политиката на сигурност на Европейския съюз. Между основните политически сили съществува консенсус по този въпрос. Проблемът, реалният политически проблем е как да бъде постигната тази важна цел.

Първо, необходимо е колкото е възможно по-бързо да бъде ратифициран Договорът от Лисабон. Онези политически лидери, които забавят процеса на ратификация на договора, отслабват развитието на общата европейска външна политика и политика на сигурност. Трудно е да се говори сериозно за обща политика на сигурност на Европейския съюз без Договора от Лисабон.

Второ, искам да подчертая въпроса за правата на човека при разработването на външната политика на Европейския съюз. Политиката трябва да подкрепя международното право – международното хуманитарно право, либералната демокрация и върховенството на закона.

Трето, политиката изисква сериозно разработване на европейска отбранителна политика, развитие на военни структури на Европейския съюз и развитие на европейска отбранителна промишленост.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Гжо Председател, искам да отбележа две неща. Първо, относно ценностите. Европейският съюз е съюз на ценности. Тези ценности са критерии за присъединяване. Те ни водят в нашето поведение. Те са средство за изграждане на оперативна съвместимост с нашите външни партньори. Не трябва обаче да определяме обхвата на нашата външна политика, като изнасяме нашите ценности. Напротив, трябва да се научим да действаме в разнообразен свят и дори да зачитаме правото на другите да грешат.

Второ, за институциите. Международните институции и международното право на нашето съвремие получиха своя облик и бяха създадени в един съвсем различен свят. Всеки ден ние разбираме, че те не са пригодени към новите предизвикателства, новите възможности и новите заплахи на днешния свят. Затова считам, че Европейският съюз трябва да подкрепи идеята за нова конференция за сигурност и сътрудничество в Европа, в една по-голяма Европа – от Ванкувър до Шанхай, не само до Владивосток – за да се създаде ново пространство на сигурност, свобода и сътрудничество. Мисля, че това трябва да бъде един от нашите най-големи приоритети и не бива да се страхуваме, че други може би имат различни идеи по този въпрос.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Гжо Председател, преди всичко искам да изразя своята обща подкрепа за трите доклада, по които разискваме.

Второ, искам да поздравя гжа Ferrero-Waldner преди всичко за това, която тя каза за тясното сътрудничество между нейния екип и този на гн Solana. Трето, искам да поздравя гн Solana, защото без неговия характер и съзидателност общата външна политика и политика на сигурност вероятно нямаше да бъде това, което е днес: правна и документална основа, като дори и развитието на стратегическия документ от 2003 г. не би било достатъчно за постигането на такъв напредък по настоящата обща външна политика и политика на сигурност през последните няколко години. Четвърто, бих искал да кажа, че Договорът от Лисабон – за който има добри новини, че може да бъде ратифициран скоро, както бе казано днес, – несъмнено ще бъде много по-голям и по-добър инструмент в неговите ръце и в ръцете на Европейския съюз за превръщане на Съюза в онова, което трябва да бъде: глобално действащо лице, в пълния смисъл на думата.

Приключвам с идеята, която изрази самият той: Европа трябва да бъде цивилно действащо лице и сила с военни средства, а не военна сила.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Гжо Председател, след като се върнах в края на седмицата от посещение в Газа, ще използвам моите 60 секунди за това, което считам, че там е сериозен проблем. Нашият принцип за сигурност на хората е принцип, който ни задължава да реагираме на хуманитарната криза, но освен това ни

запължава също да реагираме и да кажем на Израел, че вече е време да спре и че Европа не може повече да си затваря очите за нарушаването на правото на самоопределение на палестинците.

Най-значителното нарушение на това право е безмилостното и целенасочено колонизиране на Западния бряг и Източен Ерусалим от Израел. Там вече има 500 000 заселници, заемащи незаконно територия, за която се предполага, че съставлява основната територия на предложената независима палестинска държава. Все по-трудно е да се повярва, че Израел наистина е за създаването на независима палестинска държава, докато продължава да анексира още и още палестинска територия – и прави това и до днешна дата.

Декларациите, че Европа и САЩ са ангажирани с „двудържавно“ решение, което включва суверенна и жизнеспособна палестинска държава, всъщност не струват и колкото хартията, на която са написани, ако не кажем „стоп“ на Израел по отношение на селищата. Строителството им трябва да бъде замразено веднага и те да бъдат евентуално демонтирани, в противен случай никога няма да има устойчив мир в Близкия изток, г-н Solana.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Искам да изразя моята благодарност към тримата докладчици. НАТО показва своята съществена роля в архитектурата на сигурността на Европа, но той предлага също и реални перспективи за останалата част от XXI век. Считам, че Европейският съюз и НАТО трябва да си сътрудничат и да избягват всякакво евентуално съперничество.

Силните, продуктивни трансатлантически отношения могат да осигурят най-добра гаранция за мир, сигурност и стабилност в Европа, наред със зачитането на принципите на демокрацията, човешките права, върховенството на закона и доброто управление. Намираме се на исторически кръстопът, когато трансатлантическото сътрудничество се превърна във въпрос от жизненоважно значение за съвместното изготвяне на нова стратегия за сигурност за Европейския съюз и новата стратегическа концепция на НАТО.

На проведената в Букурещ среща на високо равнище на НАТО през април 2008 г. съюзниците приветстваха политическата роля, която Европейският съюз може да играе, ако развие способности за действие в сферата на сигурността и отбраната. Партньорството за мир, което се насърчава от НАТО, и поддържаният от Европейския съюз проект за Източно партньорство са от жизненоважно значение за развитието на демокрацията и правовата държава, както и за прехода към ефективна пазарна икономика в определени държави от черноморския регион.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Гн Solana, тук съм от 15,00 ч., само за да говоря с вас за морското пиратство и за да мога да ви поздравя за започването на европейската военноморска операция срещу морското пиратство във водите на Индийския океан. Знаете, че правителството на моята страна се ангажира изцяло с тази мисия. Искам да ви напомня, че през април започва риболовният сезон и нашите рибари са загрижени за сегашното географско разпределение на силите в Индийския океан. Те биха искали известна защита по-близо до зоната, в която ще извършват риболов, т.е. по на юг. Бих искала да чуя нещо от вас по тази тема.

Бих искала също да кажа, че ме интересува продължаването на тази операция след установеното време. Считам, че би било жалко толкова много общи усилия, включващи едновременно и трите стълба, да бъдат прекратени изведнъж в края на една година, особено като се има предвид, че положението в Сомалия и региона не изглежда вероятно да се промени или подобри в краткосрочен или средносрочен план.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Гжо Председател, НАТО е гръбнакът на европейската отбрана и ние разчитаме на силите на НАТО за сигурността на нашия Съюз. Но силите на НАТО в Кипър – турските сили на НАТО – не са сили на свободата, а на окупацията: окупация на територия на Европейския съюз. Тези турски сили не само причиниха смърт и разрушения на острова, когато Турция нахлу през 1974 г., но и днес продължават да разделят една държава-членка на Европейския съюз, причинявайки страх и потисничество както сред кипърските гърци, така и сред кипърските турци, и възпрепятствайки провеждащите се в момента преговори между лидерите на двете общности на острова.

Затова, когато обсъждаме важната роля на НАТО за европейската отбрана, справедливо е да напомним, че Европейският съюз още не е оказал необходимия натиск върху Турция, за да изтегли безусловно и незабавно своята окупационна армия на НАТО от Кипър. Не сте ли съгласен с мен, гн Solana? Може би не ме слуша. Не сте ли съгласен, че турската армия трябва да напусне незабавно Кипър, гн Solana?

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Гжо Председател, искам да цитирам примера с Грузия, за да Ви покажа колко сме далеч от нашите заявени амбиции за обща външна политика и политика на сигурност въпреки усилията на нашия върховен представител и члена на Европейската комисия гжа Ferrero-Waldner.

Сега, разбира се, гн Solana, вие искате още потенциални възможности и още помощ. От своя страна, аз бих ви задала следния въпрос: способен ли е понастоящем Европейският съюз да изпълни своите ангажменти, по-специално по отношение на споразумението за прекратяване на огъня, което предложихме на Русия?

Очевидно разбирам, Комисар. Знаем до каква степен присъстваше Европейският съюз и колко бързо се намеси, но днес трябва да знаем също, че грузинците са изправени пред руската армия, която е разположена на територията на Абхазия и Южна Осетия. Определено не поставям под въпрос забележителната работа на гражданската мисия на наблюдателите на място. Какво обаче могат да направят нашите наблюдатели, за да защитят цивилни граждани от ежедневното насилие? Не много, освен да бъдат свидетели на това, което става.

Освен това в случая с Грузия амбицията на ОВППС ще се преценява и според смелостта ни накрая да изпратим умиротворителни сили за стабилизиране на регион, който сме включили в нашата добросъседска политика.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) В трите доклада, които разисквахме днес, срещнах някои важни, полезни идеи, за дефиниране на бъдещата политика на Европейския съюз като глобален играч.

Бих искал да направя три забележки. Първо, бих искал да подчертая важността на трансатлантическия аспект на външната политика на Европейския съюз. Трябва да се възползваме от сегашния климат в отношенията със САЩ, за да отворим нова глава в тази област за засилване на силата ни на глобално равнище.

Второ, измерението сигурност на Европейския съюз трябва да бъде хармонизирано с това на НАТО, за да се избегне дублирането на усилия и недостигът на ресурси.

Трето, считам, че Европейският съюз трябва да използва европейската политика за сигурност и сътрудничество, за да укрепи стабилността в Западните Балкани след изсяняване на статута на Косово. Косово сега е във фаза на „контролирана независимост“ според специалния представител на Европейския съюз Peter Faith. Въпреки че по време на неотдавнашно изслушване от Европейския парламент гн Faith отхвърли използването на термина „протекторат на Европейския съюз“ по отношение на Косово, той призна, че пътят до „пълна независимост“ е дълъг и труден. „Би било чудо, ако завършим мисията си за две години“, смята гн Faith.

Аз мисля обаче, че трябва да разчетем ясна времева рамка за участието на Европейския съюз в Косово. Ето защо приветствам инициативата на Комисията да изготви проучване за Косово, доколкото това ще допринесе за успеха на мисията EULEX.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Гжо Председател, нека направя само някои забележки и по-специално една: мисля, че това разискване показва, че има нарастващо приемане на подхода, който Европа следва при управлението на кризи и предотвратяването на конфликти. Конференцията по сигурността в Мюнхен потвърди всестранния подход, защото сигурността и развитието вървят заедно – едното не може без другото. Считам, че този европейски подход е централен елемент от нашата стратегия за подпомагане на мира и сигурността в съседните ни държави, но също така и отвъд тях.

Той действа, но трябва да бъде подкрепен с адекватни ресурси, затова трябва да работим за изграждане на нашия капацитет и способности, както в цивилната, така и във военната област, и ще се опитаме поне да изиграем нашата роля, доколкото можем.

Искам обаче да отговоря и на вашите въпроси, по-конкретно на този на председателя на комисията по външни работи Saryusz-Wolski относно недостатъчното финансиране на бюджета на ОВППС. Вярно е, че бюджетът беше намален тази година, но това се надяваме да не бъде пречка за нашите политически амбиции за гражданските мисии на ЕПСО, при условие че няма нови, по-големи мисии тази година. Важно е да не забравяме, че само някои разходи се покриват от бюджета на ЕПСО – например разходи за оборудване, нает персонал, специални добавки, специалните представители на Европейския съюз – но държавите-членки също плащат разходите за поддържания от тях персонал. Бюджетът ще нарасне – както знаете, не тази година, а през 2013 г. – на 400 милиона EUR.

Относно трансферите между перата на бюджета, които спомена гн Dombrovskis, Комисията включва информация за трансферите в рамките на бюджета на ОВППС в тримесечните си отчети до бюджетния орган и през последните години всички бюджетни кредити по бюджета на ОВППС са били предвидени.

Позволете ми да коментирам два конкретни въпроса: първо, сигурността на хората. Сигурността на хората е нещо, което лично аз много обичам, защото тя трябва да бъде подкрепяна: свободата от лишения и страх като благо на външната политика и политиката на сигурност. Това се признава и в нашия доклад за 2008 г. относно Европейската стратегия за сигурност (ЕСС), която и двамата споменахме преди. Освен това докладът относно

ЕСС признава, че без ликвидиране на бедността и без развитие няма да има устойчив мир. Затова, и това е много важно, подкрепата за човешките права също е част от това уравнение.

Накрая, позволете ми да кажа няколко думи и за ранното предупреждение и предотвратяването на конфликти, за които спомена гн Pîks. В общи линии съм съгласна, че като Европейски съюз ние трябва да работим повече по ранните етапи от цикъла на конфликтите, което означава отправяне на ранно предупреждение, предотвратяване на конфликта и превантивна дипломация. От страна на Комисията, една от инициативите, които предприемаме в тази област, е да укрепваме връзките с неправителствените организации, като част от партньорство за изграждане на мира, както и да подобряваме използването от наша страна на свободни източници на информация. Ние ще се опитаме обаче да засилим в бъдеще превантивния аспект. Знаем, че това е много важна част.

Javier Solana, *Върховен представител за ОВППС*. – Гжо Председател, ще бъда много кратък. Искам да благодаря на онези членове на Парламента, които се намесиха и аз си отбелязах техните забележки и въпроси. Със сигурност ще поддържам връзка с вас, за да отговоря на онези, на които трябва да се отговори по подходящ начин.

Искам да кажа, че дебат от такова естество, почти тричасово разискване по европейската сигурност, се провежда за втори път в Европейския парламент. Мисля, че това е много важно, и много се надявам тази идея да бъде запазена и в бъдеще. На тримата докладчици – благодаря ви много за вашата работа, и можете да бъдете сигурни, че ще продължим да сътрудничим с вас в бъдеще.

Jacek Saryusz-Wolski, *докладчик*. – (EN) Гжо Председател, това е много обширно, и за мен –удовлетворително, разискване за успехите, пропуските и провеждащите се дейности. Като цяло бих казал, че това е синдромът на полупразната/полупълната чаша в зависимост от гледната точка.

Някои въпроси получиха отговор, поне от мнозинството изказали се. Има ли напредък в тази област? Да. Достатъчен ли е? Не. Има ли по-голямо сближаване между институции като Парламента, Съвета, Комисията и държавите-членки? Да, има по-голям напредък, макар че този диапазон на външната политика на Съюза не е достатъчно широк, и тук се позовавам на вашите думи, гжа Ferrero-Waldner, относно парите. Ако имахме повече пари, или поне колкото предложи Комисията за широколентов достъп за селските райони – 1,5 милиарда EUR – може би държавите-членки, без да се налага да плащат, щяха да участват с по-голяма готовност в действията на ОВППС. Знаете добре, че този Парламент моли бюджета на Съюза да плаща за това.

Оценяват ли гражданите тази външна политика? Отговорът отново е „да“. Използваме ли достатъчно външната политика, за да легитимираме Съюза? Отговорът е „не“. Възможности: в широкия смисъл на този термин, всичко, свързано с управлението на предотвратяването на кризи и бързото реагиране, разполагаме с това, което успяхме да вземем, и – очаквам гн Solana да кимне – дори повече. Вече засегнах финансите. По отношение на правните и институционалните инструменти – Лисабон – всички са съгласни, че са ни необходими повече и по-добри инструменти според правилата на Договора.

По това сближаване се работи дискретно и искам да отдам дължимото на дискретните действия и дипломатията на върховния представител, не само навън, но и отвътре. Как се получава това сходство в мислите? Когато можете, гн Solana, да говорите от името на целия Съюз, трябва да се извърши предварителна дейност, така че всички да бъдат убедени и привлечени към каузата.

Беше повдигнат въпросът за ценностите. Имаме ли съгласие относно ценностите? Да, имаме, но имаме различни практики и съществува и тази ос на противопоставяне на ценности срещу интереси, а най-добрият пример е как да я реализираме в Централна Азия: това присъстваше в разискванията по стратегията за Централна Азия.

За да приключа, искам да кажа, че бях трогнат от това, което каза гн Solana – че Европейският съюз се самоидентифицира чрез външната политика. Получава по-голяма идентичност. Това, което добавяме към нашия подход в Парламента, дава повече легитимност, което означава, че дава повече сила. По тази причина може да бъде неразделна част от европейската интеграция. Преобладаващата част от изказванията показва, че има глад за по-голямо присъствие на Европа във външната политика и че е необходимо европейският политически и материален капитал да се обединят в по-голяма степен.

Председател. – Ние позволяваме на докладчиците малко повече време, но вече времето не ни стига и не можем да продължаваме по този начин.

Karl von Wogau, *докладчик*. – (DE) Гжо Председател, госпожи и господа, бих искал да коментирам няколко въпроса.

Първо, искам да обясня защо не включих принципите за „човешка сигурност“ и „отговорност за защита“ в моя доклад. Това беше много спорно. По мое лично мнение концепциите, които сме развили, макар и много важни, не са подходящи за политика на сигурност, тъй като с тях може да се злоупотреби с цел да се оправдае военна намеса по цял свят. Това аз възприемам като много реален риск. Затова подкрепям тези две концепции, но не за политиката на сигурност.

Също така се каза, че съм в процес на създаване на европейска армия и призовавам за това в моя доклад. Бих ви помолил да прочетете целия доклад още веднъж – в него определено няма да намерите думите „европейска армия“. В доклада се казва, че парите на данъкоплатците трябва да се използват по-добре отколкото досега в тази област.

След това идва ред на Европейската стратегия за сигурност, която сега се радва на подкрепата на всички. Работата, която трябваше да се свърши в това отношение, отне няколко години и беше много успешна. По мое мнение следващата стъпка трябва да бъде изготвянето на документ за изпълнението на политиката на сигурност, бяла книга относно политиката на сигурност. Това е работа за следващия парламентарен мандат.

И последно, но не и по значение, мисля, че следващите разговори, които ще проведем по тази тема, трябва да се занимават с въпроса за мисията на Европейския съюз за подпомагане на контролно-пропускателен пункт Рафа (EUBAM Рафа): как да възобновим тази мисия и как би могла тя да се разшири.

Ari Vatanen, докладчик. – (EN) Гжо Председател, само ще повтора онова, което президентът Уилсън е казал през 1917 г. и което, например, нашият уважаван колега гн Swoboda каза преди половин час: нацията не може сама да решава проблемите. Този Парламент и ЕС са доказателства за това. Трябва да се учим от грешките си. Във всяко едно начинание трябва да работим заедно: не може да се действа избирателно, в реалния свят няма безплатен обяд. Не можем да позволим бремето да се носи само от неколцина: трябва да го споделим, защото сме демократични нации. Това е благородна кауза.

Понякога се чудя защо – може би поради антиамерикански настроения или антивоенни възгледи – но веднага след като чуят думата „НАТО“, хората са против всичко. Да, ние сме пацифисти. Кой не е пацифист? Всеки човек със здрав разум е пацифист. Кой иска страдания; кой иска война? Но трябва да разполагаме със средства, за да предотвратим това. Трябва да сме инициативни. Войните идват и си отиват, ако има подобна нагласа, но ние трябва да изграждаме мира активно.

Благодарен съм на повечето членове на този Парламент, които отново доказаха тази вечер, че конструктивният, отговорен здрав разум ще надделее; че този Парламент е такъв, какъвто трябва да бъде: Парламент, който гледа напред, защото ако не работим заедно, мирът ще падне жертва.

Нека направя един последен коментар. Гн Платини – майстор във футбола – в същия този момент говори в друга зала. Бях във Франция по време на клането в Руанда – и това не е насочено против Франция, а коментар за това как медиите съобщават информация – и фактът, че гн Зидан, футболната звезда, имал брадавица на коляното си, привлече повече внимание, отколкото клането в Руанда. Не, ние не можем да мълчим: трябва да бъдем инициативни; в противен случай оправдаваме подобни събития по света.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Alexandra Dobolyi (PSE), в писмена форма. – (HU) Как трябва да реагира Европа на факта, че на източните й граници Шанхайската организация за сътрудничество (SCO), регионална организация, съставена от няколко новопоявили се суперсили и държави, богати на енергийни ресурси, става все по-силна? През Русия SCO граничи с ЕС и затова ЕС неизбежно трябва да обърне голямо внимание на тази организация. Като анализираме списъка на членовете и наблюдателите в SCO, спокойно можем да направим извода, че тези държави притежават значителна част от световните нефтени и газови запаси.

В този контекст е неизбежно да се занимаем с въпроса за нова стратегия за Русия и Централна Азия, който трябва да включва и оценка на политическия риск конкретно за всяка държава.

Позволете ми да изтъкна също, че, както показва газовият спор между Русия и Украйна, настоящата уязвимост и значителна енергийна зависимост на ЕС подкопава развитието на истинска, ефективна и последователна съвместна външна политика и политика на сигурност.

Освен това, държавите реагират различно въз основа на своя исторически опит и финансовите си интереси. Днес повече от всякога е особено важно да бъдат предприети унифицирани политически действия и да бъдат хармонизирани разминаващите се национални интереси и позиции.

За ЕС е належащо да подобри ефективността и последователността на своите действия на глобалната сцена. Ратифицирането на Договора от Лисабон и очертаните в него инструменти на външната политика може да допринесе много за тази цел.

Нарастващата необходимост ЕС да действа по-ефективно и незабавно, и събитията, изискващи все по-бързи интелектуални отговори, налагат преразглеждане на организационните механизми и механизмите за вземане на решения при управлението на нашата външна политика, както и осигуряване на подходящи структурни отговори.

Glyn Ford (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Поздравявам гн Vatanen за неговия доклад, който одобрявам. По-конкретно, подкрепям идеята за създаване на оперативен военен щаб на ЕС. Разбира се, НАТО трябва да бъде – и е – първата ни опора при заплахата за сигурността. И все пак, по време на дебатите Буш–Гор едва преди около десетина години Джордж Буш каза, че ако той е бил президент, не би се намесил в Косово.

Сега ми се струва, въпреки антипатията ми към външната политика на администрацията на Буш, че тази позиция на Буш е била съвсем разумна, ако се съди единствено въз основа на собствения интерес на САЩ. И все пак това не е позиция, която Европа би могла или би трябвало да заеме. Освен силния морален аргумент, че носехме отговорност да защитим онези, които бяха застрашени от геноцид от страна на сърбите, налице бяха и последиците от десетки/стотици хиляди бежанци. За да защитим нашите собствени и техните интереси, ние трябва да разполагаме с капацитет за действие без американците. За да постигнем тази цел, си струва да имаме постоянен оперативен военен щаб на ЕС, готов да действа при подобни евентуални събития в бъдеще.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *в писмена форма*. – (FI) Г-жо Председател, Финландия няма защо да се срамува от своите решения в областта на политиката на сигурност. Финландия извън НАТО се намира в добрата компания на Швеция, Австрия и Швейцария. Лесно е да се отъждествим с тях. Неучастието в НАТО е съвременната алтернатива за една зряла държава.

Започнахме да говорим за едно по-меко НАТО, когато „войнолюбивият“ президент беше заменен с „миролюбив“ в Съединените американски щати. Може да се предполага, че още по-често ще чуваме възторжени речи за меко НАТО при Обама и държавния секретар Хилари Клинтън. Нека да измине известно време, обаче, и да видим как ще се развие НАТО.

Моето лично мнение е, че основната същност на НАТО изобщо не се е променила след разпадането на дуполусната система за сигурност. От друга страна, пропагандата за меко НАТО е успешна.

Ако само се взираме към Русия (Русия, Русия, Русия) или изчакаме нова Зимна война, доникъде няма да стигнем. НАТО не е и верният отговор на по-сериозните проблеми, пред които е изправена Финландия в близко бъдеще и които са главно от икономическо естество.

Adrian Manole (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Оценката на ролята на алианса НАТО–ЕС трябва да започне с признанието, че политическият пейзаж и в Европа, и в САЩ наскоро се промени из основи, като Европейският съюз сега има важна роля в глобалната сигурност.

Тази ситуация изисква от алианса да стане „реполитизиран“, за да бъде форум за открит диалог за обсъждане на важни въпроси, с които определено ще се ангажира. Един честен трансатлантически диалог относно например необходимия подход за справяне с тероризма, е абсолютно задължителен, именно защото съюзниците имат различни гледни точки относно начините, по които трябва да действат, когато са изправени пред това общо предизвикателство.

При сегашната ситуация, в която държавите-членки са изправени пред все по-нарастващо многообразие от предизвикателства за глобалната сигурност – от междуетнически конфликти в непосредствена близост до съюзническа територия до глобални терористични мрежи и разпространение на оръжия за масово унищожение – те трябва да обърнат особено внимание на процеса на размисъл и диалог по този въпрос и да подкрепят процесите на реформиране на алианса. Имам предвид, по-конкретно, проблемите на сигурността, засягащи зони в непосредствена близост, където алиансът може да играе ключова роля за създаването на демократични институции за отбрана и сигурност на Балканите и в широкия регион на Черно море.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Необходима ни е обща, съгласувана и актуална европейска политика на сигурност, която ще спомогне за укрепването на нашата европейска идентичност и ще позволи на ЕС да говори с един общ и заслужаващ доверие глас на международната арена.

Сегашната реалност, пред която сме изправени, изпълнена с такива големи предизвикателства, като икономическата криза, енергийната сигурност, промените в климата и управлението на миграцията, изисква от държавите-членки да проявят сътрудничество и отговорност, за да защитят своите общи интереси и да насърчат мира, сигурността и зачитането на териториалната цялост.

ЕС може да окаже въздействие само ако говори с един общ глас, ако разполага с необходимите инструменти и ги използва ефективно, за да съдейства за укрепване на сътрудничеството със съседните държави.

Трябва да мислим стратегически, да участваме активно и да действаме последователно на глобално равнище. Трябва ни и регионална сигурност и тесни връзки със съответните регионални организации.

Стратегическите партньорства със съседните държави на изток от ЕС са необходимост и трябва да инвестираме във взаимоотношенията с Русия, като прилагаме съгласувана стратегия с общи и взаимно изгодни ангажменти.

Трябва да инвестираме в съседните държави, особено в тези на изток от ЕС, и да им предложим необходимите стимули да продължат реформите си и така да засилим присъствието на ЕС в района. Разполагаме с нови инструменти, като „Източно партньорство“, които ще ни помогнат да създадем нов консолидиран подход на по-високо равнище с нашите партньори в региона.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), в писмена форма. – (PL) Международната сигурност е една от най-големите ценности за всички участници в международните отношения. В наши дни сме свидетели на предефиниране на тази концепция и изместване на фокуса към невоенни фактори, които заплашват стабилността и международната сигурност. Примери за подобни заплахи са организираната престъпност, интернет тероризмът, пиратството (което се развива край бреговете на Сомалия), промените в климата и опасностите, произтичащи от световната икономическа криза. Но Европейският съюз, като насочва вниманието си към изграждане на общи военни инструменти, като Eucorps, Европейски въздушен транспортен флот и постоянен оперативен щаб на ЕС, не трябва да забравя за другите заплахи, които са не по-малко важни. Повече внимание трябва да се отделя на изграждането на структури и институции, които биха ни позволили да превъзмогнем финансовата ситуация, предизвикана от световната икономическа криза, и да опазим природната среда и биологичното разнообразие. Вътрешните заплахи, като наркотици, бедност в обществото и интернет престъпленията, също не трябва да се забравят.

Всички тези елементи са важни фактори, които засягат международната сигурност, сигурността на Европейския съюз и на всяка нация. Без решаването на тези фундаментални въпроси е невъзможно да се създаде стабилна европейска стратегия за сигурност.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Общата политика на сигурност е тема, която е разисквана многократно и за която много е писано. Непрекъснато нараства значението на Европейския съюз като деен участник на регионално и глобално равнище. Именно поради това мисля, че Европейският съюз трябва да бъде видимо активен в рамките на своите граници и проактивен във всеки район на света.

След като разгледахме трите доклада днес: „Годишен доклад за 2007 г. относно главните аспекти и основните решения в ОБПРС“, „Европейска стратегия за сигурност и ЕПСО“ и „Ролята на НАТО в архитектурата на сигурността на ЕС“, мисля, че можем да направим три извода:

1. Европейският съюз трябва да има обща политика на сигурност, която да е в състояние да подкрепя демокрациите в неговите граници и партньорствата със съседните страни.
2. Европейският съюз трябва да изгражда имидж на единно цяло и се нуждае от сили за бързо реагиране, способни да се намесят по всяко време в подкрепа на мира, демокрацията и правата на човека.
3. Европейският съюз трябва да консолидира позицията си в глобален аспект и да продължи да действа като посредник за стабилност и равновесие между основните сили в света.

Katrin Saks (PSE), в писмена форма. – (ET) Гн Председател, искам да благодаря на колегата, гн Vatanen, за неговия добър доклад за синергизма между ЕС и НАТО. Всеобхватно засилване на сътрудничеството и партньорството, разумно използване на ресурсите и избягване на дублирането, призив към членовете и на двете организации да бъдат по-гъвкави, целенасочени и прагматични – този доклад съдържа всичко, което ние в Европа, а така също и в Европейския парламент, винаги сме подчертавали в нашите позиции.

За мен една от важните характеристики на доклада е препоръката на страните-кандидати за членство в Европейския съюз, които са и членове на НАТО, да бъде предоставен някакъв временен статут в Европейската агенция по отбрана (ЕАО). Това определено би решило въпроса за Турция от гледна точка на НАТО.

Докладът относно ОВППС и ЕСС на нашия колега гн von Wogau в общи линии попада в целта. Докладът за ЕСС, който беше одобрен от Съвета през декември, отговори на повечето повдигнати въпроси. Новите аспекти, представени в доклада, и позициите за насочване на действията на ЕС, свързани със сигурността, ще помогнат на ЕС по-ефективно да отстоява своите интереси в сферата на сигурността, както препоръчва докладът на von Wogau. Похвална е идеята на доклада, че ЕС трябва да търси сътрудничество с други партньори.

Благодаря ви!

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Искам да подкрепя доклада на г-н Saryusz-Wolski, който правилно подчертава, че задачата за гарантиране на енергийната сигурност за гражданите на Европа трябва да стане основен приоритет в общата външна политика и политика на сигурност на ЕС.

Искам да кажа високо и ясно: сигурността на нашите енергийни доставки и, по-конкретно, разнообразяването на източниците за доставки на газ, ще останат само хубава мечта, ако не построим тръбопровода „Набуко“.

Проектът „Набуко“ трябва да се приеме като стратегическа цел за целия ЕС. Той изисква както сериозни финансови инвестиции, така и най-вече ефективна европейска външна политика и политика на сигурност. Ефективната политика осигурява гаранции за регионална стабилност в района, през който ще преминава газопроводът. Като имаме предвид тази цел, ние трябва да положим всички усилия, за да може нашата обща външна политика и политика на сигурност да разполага със съгласувана и ефективна структура, от която тя отчаяно се нуждае, за да постигне реални резултати.

Например аз мисля, че ЕС се нуждае от висш служител по външната енергийна политика, който да има силна политическа подкрепа и да разполага с необходимите инструменти за предприемане на действия.

Разбирам, че ЕС трябва да отдели достатъчно финансови и човешки ресурси за своята обща външна политика и политика на сигурност, за да постигне конкретните резултати, които европейските граждани очакват от нас.

Daniel Stroj (GUE/NGL), в писмена форма. – (CS) Аз отхвърлям категорично доклада относно Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана в сегашната му форма (А6-0032/2009). Този доклад е типичен пример за милитаризирането на ЕС и доказателство за факта, че в сферата на сигурността на ЕС военните ресурси и мерки трябва да заменят и дори да изместят необходимите мерки от политическо естество. Много от заключенията и препоръките в доклада са в пряк конфликт с факта, че ЕС би трябвало да се развива като проект за мир. Не е чудно, че гражданите на ЕС – винаги когато получат възможност да изразят мнението си – са против Договора от Лисабон поради причини, сред които е и начинът, по който той утвърждава милитаристичния характер на ЕС. В доклада е включена доста изкривена и опасна позиция – от една страна, говори се за интересите на ЕС в сферата на сигурността, а, от друга страна, критикува се Русия за това, че защитава своите напълно законни интереси в сферата на сигурността в Кавказ.

Душана Здравкова (PPE-DE), в писмена форма. – Уважаеми колеги, обсъждането на трите свързани със сигурността и отбраната доклада в ЕП е израз на висока политическа отговорност пред гражданите на Европа в навечерието на срещата на върха на НАТО. Установената практика на приемане на резолюции за доклада на Съвета върху главните аспекти и решения по общата външна политика и сигурността е добра възможност да се призоват страните-членки да приложат тази практика на национално ниво.

От особена важност е развитието на независим академичен капацитет за анализ и оценка на Европейската политика за сигурност и отбрана заедно с националните политики за сигурност. На тази основа, чрез мрежа от аналитични центрове с корени в страните-членки, ще се постигне публичен дебат по ЕПСО.

Работата по бяла книга за сигурността и отбраната на ЕС не може без страните-членки да пренесат този документ в националните си стратегии. Това включва укрепване на националния аналитичен капацитет и способност за компютърно подпомагано обучение и учения с цел тестване и усвояване на нови концепции в сферата на гражданско-военното сътрудничество.

Трябва да окуражим страните-членки да предприемат съвместен стратегически преглед в сферата на сигурността за създаване на солидна база за взаимодействието между ЕС и НАТО в процеса на разработка на новата стратегическа концепция на НАТО в контекста на ЕПСО.

20. Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието (разисквания)

Председател. - Следващата точка е доклад (A60502/2008) на гжа Napoletano, от името на Комисията по външни работи, относно Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието (2008/2231(INI)).

Pasqualina Napoletano, докладчик. – (IT) Гжо Председател, гжо FerreroWaldner, гн Vondra, госпожи и господа, с този доклад Парламентът предлага да даде своя конструктивен принос към перспективата за укрепване на евро-средиземноморското партньорство.

Предложенията от парижката среща на високо равнище на 14 юли миналата година изведоха на преден план две цели, които заслужават нашата подкрепа. Първата от тях е да се постигне практическа насоченост и по-голяма ефективност на различни икономически, регионални и екологични интеграционни проекти чрез създаване на секретариат, натоварен с тази задача, който да получава публично и частно финансиране; втората е да се засили политическият диалог в рамките на целия процес чрез нови институции, като съвместното председателство, срещата на високо равнище на държавни и правителствени ръководители и редовните заседания на министрите на външните работи. В този контекст бих искала да подчертая ролята на Евро-средиземноморската парламентарна асамблея, която бе призната в текста от Париж и след това в документа от Марсилия.

Парламентът иска да помогне за намирането на изход от сериозната патова ситуация, настъпила след трагичните събития в Газа. Много зависи, обаче, от политиките, които ще приеме новото израелско правителство след изборите. Все пак, искам да изтъкна, че Евро-средиземноморската парламентарна асамблея ще заседава в близко бъдеще и така ще покаже важната роля на парламентите, дори при тази трудна ситуация.

Искаме да подчертаем значението на институциите, които включват и Европейския съюз, и южните и източните средиземноморски страни, като същевременно посочим, че е от съществено значение да не се сведе целият процес до единствено междуправителствен подход. Надяваме се на широко участие на гражданското общество и социалните партньори, не на последно място защото икономическата криза може да влоши ендемичните и ужасни проблеми, като безработица и нарастващ миграционен натиск, с което ще затрудни допълнително управлението на това явление. Призоваваме да се обърне по-голямо внимание на въпросите за правата на човека, които засягат поведението на всички страни-партньори в по-голяма или по-малка степен.

Що се отнася до институциите, нека не забравяме, че с влизането в сила на Договора от Лисабон Европейският съюз ще може да разчита на съгласувано и структурирано представителство чрез новите длъжности – Председател на Съвета и европейски външен министър. Междувременно би било полезно да се осигури приемственост на европейското присъствие, поне в съвместното председателство. Знаем, че чешкото председателство се ангажира с тази тема, и се надяваме, че шведското председателство също ще бъде готово да приеме това послание.

Гжо Председател, госпожи и господа, искам да благодаря на всички мои колеги и официалните лица от различните политически групи и комисии, които изразиха своите мнения. Всички те допринесоха за изготвянето на този доклад, който, според мен, се радва на широка подкрепа.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – Гжо Председател, благодаря ви за тази възможност да участвам в днешните разисквания по въпроса за Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието. Знам, че Парламентът следи този въпрос с особен интерес. Най-вече заслужава похвала Pasqualina Napoletano. В резултат, Предложението за резолюция, по което ще гласувате по-късно, представлява ценен принос към нашата съвместна работа.

Срещата на високо равнище в Париж през юли миналата година създаде Съюза за Средиземноморието и сформира партньорство, изградено върху съществуващия Процес от Барселона. Приоритет за сегашното ротационно председателство е укрепването на това партньорство. Макар Договорът от Лисабон още да не е влязъл в сила, мога да ви уверя, че в духа на съвместната ни работа ние отделяме специално внимание на развитието на тази инициатива и, по-конкретно, на регионалните проекти. Те са важни. Те предлагат конкретни доказателства за гражданите на региона, че партньорството работи в техен интерес.

Съюзът за Средиземноморието не е единственият механизъм за сътрудничество. Двустранното измерение продължава под формата на европейската политика за добросъседство и се допълва в някои случаи от предприєдинителната рамка – както и, в случая с Мавритания, от рамката за страните от АКТЬ.

Всички тези подходи заедно насърчават реформите в отделните страни и укрепват регионалното сътрудничество. Разбира се, политиката на добросъседство има важно измерение на изток и ние определено приветстваме паралелното развитие на тази политика.

На срещата на високо равнище в Париж бе постигнато споразумение да продължат действията в четири ключови области: пречистване на Средиземно море; морски и сухопътни магистрали; гражданска защита и развитие на алтернативни източници на енергия чрез Средиземноморския план за слънчева енергия например.

Конкретно внимание се обръща и на висшето образование и научните изследвания, както и на подкрепата за бизнеса чрез Средиземноморската инициатива за развитие на предприятията. Техническите аспекти на предложенията за проекти в тази област ще бъдат разгледани от секретариата, който ще бъде сформиран в Барселона, както бе договорено в Марсилия миналата година.

Освен тези конкретни сфери за проекти, конференциите на министрите от Съюза за Средиземноморието ще обсъдят редица глобални предизвикателства, които засягат всички ни. Те включват стремежа към мир и сигурност в региона, социалното и геополитическо въздействие на икономическата криза, екологичните проблеми, управлението на миграционните потоци и ролята на жените в нашите общества.

Има две конкретни области на сътрудничество, които, доколкото знам, са важни за този Парламент и които ние също подкрепяме изцяло. Първата е междупарламентарното сътрудничество чрез създаване на Евро-средиземноморската парламентарна асамблея и нейните комисии. Тази инициатива е ключова за развитието на силно парламентарно измерение на Съюза за Средиземноморието. Както е посочено във вашата резолюция, тя ще послужи за укрепване на неговата демократична легитимност. Тя ще помогне и за насърчаване на основните ценности, залегнали в основата на Европейския съюз. Ние определено приветстваме начина, по който вие и вашият Председател приехте тази инициатива, и ви предлагаме пълна подкрепа.

Втората област, която според мен трябва да е от особен приоритет за нас, е развитието на межкултурните отношения. Това наистина е от решаващо значение, ако искаме да насърчим по-голямо разбиране между културите в Средиземноморския регион. Гражданското общество, местните социални и регионални партньори – всички трябва да бъдат ангажирани. Фондацията „Анна Линд“ играе особено важна роля в тази област.

Съюзът за Средиземноморието ни предлага възможност за развитие на по-добри отношения между членовете му. Последните събития показаха, че това не е леко начинание, но те подчертаха и колко важно е да продължим да работим за постигането на тази цел. Ние осъзнаваме съвсем ясно трудностите, пред които са изправени населението в региона в резултат от кризата в Газа. Както знаете, това доведе до отлагане на срещите на Съюза за Средиземноморието, но Председателството е убедено, че регионалното сътрудничество и диалогът са пътят за постигане на мир, за изграждане на доверие и просперитет и ние определено очакваме да подновим работата в Съюза за Средиземноморието възможно най-скоро.

Затова сега се подготвя демарш на чешкото председателство на ЕС и френското съвместно председателство на Съюза за Средиземноморието от името на членовете на ЕС – членове на Съюза за Средиземноморието, по възможност заедно с египетското съвместно председателство, адресиран до нашите арабски партньори. Целта му е да призове за автоматично и безусловно възобновяване на всички дейности на Съюза за Средиземноморието веднага след срещата на високо равнище на Лигата на арабските държави в Доха в края на март. Възнамеряваме да използваме Конференцията на донорите за Газа, която ще се проведе на 2 март в Шарм ел Шейх в Египет, като възможност за по-нататъшно обсъждане от тримата министри на външните работи: Karel Schwarzenberg, чешкия външен министър, Bernard Kouchner, френския външен министър и външния министър на Египет.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн SIWIEC

Заместник-председател

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (FR) Гн Председател, госпожи и господа, гжо Napoletano, позволете ми първо да ви поздравя за свършената работа, довела до изготвянето на доклад, който е много важен на няколко равнища.

Първо, защото представлява наистина положителен и конструктивен принос на Европейския парламент за развитие на последователна евро-средиземноморска политика – предизвикателство, с което ние сме сериозно ангажирани.

След това, както правилно изтъкнахте, Съюзът за Средиземноморието трябва да бъде допълнен. Той не трябва да бъде чисто междуправителствен, а съответно да се допълни чрез участието на други заинтересовани страни,

като местни и регионални органи. Важно е да се засили парламентарното измерение чрез укрепване на ролята на парламентарната асамблея, както и да се установи трайно участие на гражданското общество.

Вярно е, че ролята на Съюза за Средиземноморието е да развива съвместния характер – на институционално и политическо равнище – на едно регионално партньорство, което трябва да бъде възобновено. Но също така е вярно, че това може да стане само на базата на достиженията на правото от Барселона, които трябва да се разширят и консолидират.

Регионалното сътрудничество, финансирано от Комисията, е част от тези достижения на правото. Затова няма причина то да бъде поставяно под съмнение днес. Напротив, то подкрепя и гарантира последователността на действията на Европейския съюз в региона, особено като се има предвид, че целите му са напълно съвместими с амбициите на европейската политика за добросъседство, основната рамка за нашите двустранни отношения със страните от региона.

Същото важи и за спазването на методите на Общността, прилагани спрямо механизмите за вземане на решения и определяне на приоритети в рамките на Европейския съюз, тъй като Съюзът за Средиземноморието е инициатива, която представлява неразделна част от европейската рамка.

Гн Председател, учредителната среща на високо равнище на Съюза за Средиземноморието имаше, както знаете, тройна цел – да влее наново политическа жизненост в евро-средиземноморските отношения, да промени институционалното управление на тези отношения чрез съвместно лидерство на инициативата, и, последно, да развие многостранното сътрудничество между Европейския съюз и неговите средиземноморски партньори около структурни проекти, които ще доведат до субрегионална интеграция и могат да намалят различията в развитието от двете страни на Средиземно море.

Ние действително трябва да намалим тези различия чрез социално-икономическо развитие, повече търговия и увеличаване на инвестициите. Трябва да се противопоставим на идеологическия радикализъм, за който липсата на развитие и чувството за несправедливост са плодородна почва, чрез диалог и политически решения на конфликтите. Трябва да следваме отговорни и съгласувани миграционни политики, както казахте, за да се възползваме от демографската стабилизация на Европа и демографския ръст в държавите от Средиземноморието. Това са само няколко примери за предизвикателствата, пред които трябва да се изправим заедно с нашите партньори в рамките на Съюза за Средиземноморието.

Действително, ние знаем, че не можем да постигнем тези цели без парламентарната подкрепа и на Европейския парламент, и на Евро-средиземноморската парламентарна асамблея. Ние работим в този дух с твърдото убеждение, че по всички тези въпроси Европейската комисия ще може да разчита на вашето сътрудничество, и аз бих искала да ви благодаря за това предварително.

Но, разбира се, ние също знаем, че сегашната ситуация, която е най-тревожната ситуация в Близкия изток след войната в Газа – днес вече разисквахме това, наистина ни създава проблем: не можем да оставим Съюза за Средиземноморието в политически вакуум. Винаги сме казвали това. Всъщност, това е факт.

Така се стигна до сегашното временно преустановяване на работата, за което аз лично много съжалявам, но, разбира се, ние се надяваме отново да се заловим за работа на даден етап. Срещата, която ще се проведе в Шарм ел Шейх и на която Комисията, разбира се, също ще играе важна роля като спонсор, ще бъде много важна. Надявам се, че след това ще се проведат различни други срещи. Всъщност, вече е свършена доста работа, а когато Комисията работи, тя прави това много сериозно.

Освен това, направено е много и по отношение на правилата относно дейността на секретариата, които вече са изготвени и ще позволят на Барселона да започне да действа.

Vural Öger, докладчик по становище на Комисията по международна търговия. – (DE) Гн Председател, г-жо Napolitano, госпожи и господа, Съюзът за Средиземноморието има за цел да възроди Процеса от Барселона, започнат през 1995 г. За съжаление днес ние трябва да приемем факта, че неотдавнашната близоизточна криза означава, че проектът не можа да постигне целта си. Създаването на секретариат в Барселона беше отложено за неопределено време, а обещаните пари не могат да бъдат осигурени.

За мое голямо съжаление дотук няма постигнати видими резултати. Задавам си въпроса дали не сме се концентрирали прекалено много върху институциите и дали това не е причината за настоящата безизходица. Дали не подценихме въздействието на политическите кризи върху Съюза за Средиземноморието?

Как да гарантираме осъществяването на проектите? По време на историческия процес на европейската интеграция ние постигнахме много успехи в икономическата и търговската сфера. По тази причина в Комисията

по международна търговия обмислихме как нашите успешни механизми могат да се приложат към нашите съседи в Южна Европа. Една от целите е създаване на зона за свободна търговия до 2010 г., но и този процес е преустановен. Именно защото този процес се блокира от политически конфликти, ние трябва да подсилим икономическата сфера.

Международната търговия би могла да има благоприятно въздействие не само върху икономическата, но също така – и особено – върху политическата и социалната ситуация в региона. Регионалната икономическа интеграция е изключително важна в това отношение. Нашите южни съседи също трябва да си сътрудничат повече помежду си.

Същевременно, страните, които вече са установили мрежа от двустранни търговски взаимоотношения, трябва да бъдат убедени в допълнителните предимства на многостранното сътрудничество. Запознаването на местното население с ползата от икономическата интеграция ще играе важна роля за това. Това ще бъде стъпка към стабилизирането на ситуацията в Южното Средиземноморие. Бих искал да видя това осъществено заради всички нас, найвече заради гражданите на региона.

Íñigo Méndez de Vigo, докладчик по становище на Комисията по конституционни въпроси. – (ES) Един стих никога не е завършен, само е изоставен, казва един средиземноморски поет, роден в Sète. Смятам, че нещо подобно се случи с Процеса от Барселона: той не е завършен, но беше изоставен – поне отчасти.

Ето защо Парламентът смята, че усилията да се вдъхне нов живот на Процеса от Барселона, положени при френското председателство, са важни. Ето защо ние в Комисията по конституционни въпроси активно сътрудничихме по доклада на г-жа Napolitano, на която искам да благодаря за търпението и разбирането.

Защо Комисията по конституционни въпроси е загрижена по този въпрос, г-н Председател? По няколко причини. Първо, за да се гарантира приемствеността на Процеса от Барселона чрез Съюза за Средиземноморието. Второ, за да се избегне дублиране на структури и за да бъде заложен този процес в институционалната рамка на Съюза. Трето, както г-жа Ferrero-Waldner вече каза, за да се подчертае неговото парламентарно измерение, защото това не е просто един междуправителствен процес.

Ето защо ние в Комисията по конституционни въпроси бяхме настоятелни по вече повдигнатите от Председателя Röttgering на 13 юли 2008 г. въпроси, а именно, че парламентарната асамблея трябва да се събира веднъж годишно, да се организира по групи въз основа на политическите партии и да изготвя консултативни доклади.

Опитахме се и да окажем съдействие на Съвета за важните решения, които трябваше да вземе. Г-н Vondra, Парламентът желае да си сътрудничи със Съвета и ние изложихме критериите, на които трябва да отговаря седалището на този нов Съюз за Средиземноморието. По една случайност на тези критерии отговаря един град в една страна, която познавам много добре; всъщност Комисията по конституционни въпроси реши, че Барселона би била подходящо седалище. Нещо повече – министрите го признаха скоро след това, което, г-н Председател, още веднъж отразява желанието за сътрудничество със Съвета.

Започнах с цитат от Пол Валери, позволете ми да завърша отново с негов цитат: „*Имаш само мен като пазиц на страховете ти!*”.

Мисля, че няма по-добър начин да се успокоят страховете, които може би съществуват от двете страни на Средиземноморието, от успеха на Съюза за Средиземноморието. Да се надяваме, че това ще се случи, г-н Председател, и още веднъж благодаря, г-жо Napolitano, за вашето разбиране и съдействие.

Vito Bonsignore, от името на групата PPE-DE. – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, поздравявам г-жа Napolitano за нейните усилия и за баланса, който постигна по този въпрос, и благодаря на г-жа Ferrero-Waldner, която винаги е проявявала внимание към нашата работа, за нейната важна дейност по целия свят.

Ние всички трябва да демонстрираме голямо единство, защото проблемите и предизвикателствата, пред които сме изправени в Средиземноморието, са особено трудни. Ние трябва да се стремим към по-силна, по-решаваща роля за Европа, като се има предвид, че стратегически ние сме рамо до рамо със Съединените американски щати.

Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи положиха огромни усилия през годините, за да изградят една по-силна, все по-активна роля за Европа. Финансирането не е достатъчно; само финансиране вече не е достатъчно; това, което е необходимо, е да се подновят политическите действия. Едно от многото общи предизвикателства е контролът над имиграцията в Европа. Този проблем не може да бъде решен чрез сътрудничество с политическите опоненти, нито чрез популизъм; по-скоро той

изисква стриктни механизми за контрол, за да се гарантира спазването на закона и на Конвенцията за правата на човека.

Съюзът за Средиземноморието, Евро-средиземноморската парламентарна асамблея (ЕСПА) и общата външна политика по отношение на Юга са отлични и легитимни инструменти, които могат да бъдат използвани, за да се осигури по-силна, по-значима и по-достойна роля за Европа.

По тази причина моята политическа група ще гласува срещу поправките, внесени от крайната левица; ние смятаме, че те са изключително спорни и не много конструктивни. Моето политическо крило се стреми да даде нов тласък на тази значима дейност, която ще бъде жизненоважна в близко бъдеще, и следователно ние подкрепяме възобновяването на ЕСПА не просто като дискуссионен форум, а като място, където могат да се вземат важни съвместни решения за нашето бъдеще и за бъдещето на всички, които живеят по бреговете на Средиземноморието.

Carlos Carnero González, от името на групата PSE. – (ES) От името на Групата на социалистите, бих искал първо да поздравя г-жа Napolitano за отличния доклад, който ни представи днес следобед, но преди всичко и най-вече защото тя си е „евросредиземноморка“ *da prima ora*. Без нейната работа и нейния устрем нямаше да можем дори да си представим нито, първо, Евросредиземноморския парламентарен форум, нито впоследствие Евро-средиземноморската парламентарна асамблея, и сега не бихме били в позицията да настояваме за ролята, която представителите на гражданите трябва да играят в това, което се опитваме да създадем.

Бих искал да продължа думите на моя колега г-н Méndez de Vigo, който винаги цитира велики автори, като ви припомня една фраза от Шекспировия „Крал Лир“, в който се казва, че „Най-лошото не е настъпило, докато можем да кажем „Това е най-лошото“. Стремяхме се да постигнем обратното, защото в момент, когато ситуацията в Близкия изток е по-лоша от когато и да било, създадохме инструмент, чиято цел е регионът като цяло да допринесе за политическото, икономическото и социалното развитие, като базова рамка за решаване на конфликти. Защото в края на краищата Съюз за Средиземноморието е точно това. Този Съюз за Средиземноморието не е *новосъздаден*, а стъпва на дълбоките корени на Процеса от Барселона, създавайки нови институции като постоянен секретариат, който ще бъде в Барселона. Това е нещо, което ние приветстваме като европейци, като средиземноморци, като испанци и като парламентарните представители, които някога поискаха създаването му. Одобряваме също така Евро-средиземноморската парламентарна асамблея такава, каквато трябва да бъде: начин за изява на парламентаристите и гражданите в рамките на този Съюз.

На ЕСПА трябва да се повери това, което заслужава: консултация, мониторинг и инициатива. Съюзът за Средиземноморието трябва да се базира на съвместно управление, той трябва да разполага с достатъчно финансиране, да се фокусира върху регионалната интеграция и да отговаря на нуждите на гражданите. Това е пътят, по който можем да изградим Средиземноморие на мир и солидарност, а също и Алианса на цивилизациите.

Marios Matsakis, от името на групата ALDE. – (EN) Г-н Председател, аз също бих искал да поздравя г-жа Napolitano не само за отличния доклад, който е изготвила, но и за ценното съдействие, оказано на докладчиците в сянка. Темата на доклада е изключително важна, тъй като разглежда перспективата за създаване на Евросредиземноморски съюз на държави, свързани от приятелство и сътрудничество и устремени към постигането на една обща цел – мир, стабилност и благополучие за техните граждани.

Това не е лесна задача, не само защото регионалните конфликти, като например израелскопалестинският проблем, не са лесни за решаване – нито дори за справяне понякога. Все пак не бива да губим надежда и Съюзът за Средиземноморието може само да ни помогне да поддържа тази надежда жива. А и кой знае? Може би той ще ни помогне да превърнем надеждата в реалност под формата на дългосрочна стабилност и трайни решения на регионалните проблеми.

Важно е да се отбележи в това разискване ценният принос, направен към инициативата на предложения от френското правителство проект, важно е и да се напомни, че създаването на Съюз за Средиземноморието не се предлага като алтернатива на планираното присъединяване на Турция към ЕС. Ние трябва да се уверим, че турският народ знае и разбира, че тук няма такава скрита цел или измама.

В заключение, по отношение на предложените изменения, групата ALDE, заедно с групата PSE, постигнаха съгласие по пет компромисни изменения, имащи за цел да подобрят доклада. Допълнителните пет изменения, предложени от групата GUE/NGL, не се смятат за много конструктивни и няма да бъдат подкрепени от моята група.

Още веднъж поздравления за докладчика.

Salvatore Tatarella, *от името на групата UEN.* – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, изцяло подкрепям всяка инициатива, насочена към развитието на Съюза за Средиземноморието.

От тази гледна точка, аз се надявам да видя укрепващата парламентарна роля на Евросредиземноморската парламентарна асамблея, включително чрез активирането на отношенията на Асамблеята със средиземноморските партньори и чрез възможността да прави препоръки на срещите на външните министри, както и да участва като наблюдател на срещите на държавните или правителствени ръководители, срещи на министри и подготвителни срещи, провеждани от високопоставени длъжностни лица.

Бих искал да подчертая необходимостта от укрепване на ролята и инициативите на механизма за евро-средиземноморски инвестиции и партньорство и създаване на евросредиземноморска банка за инвестиции и развитие, които бяха обявени преди време, но все още не са осъществени.

Подкрепям предложението да се създаде Евросредиземноморска местна и регионална асамблея по примера на подобни европейски институции, с цел да се включат по-активно регионите и градовете, и Евро-средиземноморска икономическа и социална комисия, която да включи социалните партньори и гражданското общество.

Приветствам също така и предложението да се основе Евросредиземноморска енергийна общност в рамките на политика, насочена към осъществяването на мащабни проекти в областта на възобновяемата енергия и енергийната инфраструктура.

Нещо повече, надявам се, че Съюзът ще продължава да играе все по-ефективна роля в стремежа към мир, решаване на конфликтите, укрепване на демокрацията, защитата на религиозните свободи и борбата срещу тероризма, наркотрафика, организираната престъпност и трафика на хора.

В заключение, Съюзът не може да избяга от задачата да предприеме активна работа сред заинтересованите страни с цел управление на миграционните политики и потоци в Средиземноморската зона. Той не може повече да се фокусира единствено върху сигурността, върховенството на закона и пресичането на нелегалната емиграция, но трябва също и най-вече да насочи вниманието си към активни политики, източници на общи правила и целенасочена и устойчива заетост.

David Hammerstein, *от името на групата Verts/ALE.* – (ES) Благодаря ви, гжо Napolitano, за отличния доклад. Няколко дни преди избухването на войната в Газа аз представлявах Парламента и ЕСПА в Йордания на последната конференция на министрите, която се проведе преди работата отново да бъде прекратена поради насилието в Близкия изток. Това беше конференция за водата. Това беше среща на министрите по един от ключовите проблеми, по които е необходимо сътрудничество в цялото Средиземноморие, който ще породи конфликти, който е въпрос на оцеляване, а също и цел на някои потенциални големи проекти в Средиземноморския регион, включващи слънчевата енергия, пренасянето на вода и много други задачи.

Ето за колко ключови въпроса става дума. Тези дейности бяха преустановени и аз се надявам, че в скоро време работата на Съюза в Средиземноморието ще бъде подновена и че ще бъде постигнат напредък в Близкия изток.

Бяхме си поставили някои много амбициозни цели в Средиземноморието. Резултатите бяха много по-скромни, особено в сферата на правата на човека, демокрацията и околната среда.

Ние трябва също така да стимулираме пазарния обмен в посока юг-юг и сътрудничеството между страните от Юга, а не да сме обсебени само от обширния свободен пазар в Средиземноморието, който не е предшества от сътрудничество между страните, които една след друга водят дългогодишни конфликти помежду си.

Същевременно сме длъжни да обърнем внимание на енергийната криза. Енергийната криза и настоящата икономическа криза могат да се превърнат във възможност да се задвижат много важни проекти както за Европа, така и за нашите съседи от Юга, като например плановете за термосоларни централи (високотемпературна слънчева енергия) и създаването на интелигентни, чисти мрежи, които да свързват Северна Африка, Близкия изток и Европа в огромен екологично чист проект за борба с климатичните промени и икономическата криза.

Willy Meyer Pleite, *от името на групата GUE/NGL.* – (ES) Гн Председател, позволете ми да започна, като благодаря на гжа Napolitano за нейната работа. Второ, бих искал да кажа, че като докладчик в сянка, бях помолил моята група да не гласува за този доклад по две основни причини.

Първо, тъй като най-скорошният конфликт, последното нападение на Израел над Газа, беше с такива размери, че не може да остане ненаказан. Всичко си има граници, това не се случва за първи път, но нападението срещу

суверенитета на Палестина е с такива размери, че наистина възпрепятства превръщането на споразумението от Annapolis в реалност и блокира перспективата за създаване на палестинска държава, което е единствената възможност за съществуване на Съюза за Средиземноморието в мир и солидарност.

Втората причина, поради която препоръчах да гласуваме против, е, че по отношение на зоната за свободна търговия не се вземат предвид регионалните различия. Ние смятаме, че е от изключително значение при търговските въпроси всички да бъдат третирани равностойно, като се вземат предвид регионалните различия и характерните особености на всяка страна.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, мисля, че аз, от своя страна, ще гласувам в полза на предложението за резолюция на гжа Napolitano, тъй като според мен без съмнение е стратегически важно да се определят ключовите проекти, които трябва да се осъществяват и също толкова важно е да се подчертае необходимостта от приемане на подход на „програми споразумения“ за тази цел. Тези споразумения обаче трябва да се базират – и мисля, че е много важно да се наблегне на това – на принципа на субсидиарност.

Честно казано, аз съм малко озадачен от призива да се даде нов тласък на управлението на общи миграционни политики, макар да разбирам важността на сътрудничеството между държавите-членки, и не само това; сътрудничеството със страните от Южното Средиземноморие със сигурност е важно и трябва да се прилага.

Ако трябва да съм честен, аз също изпитвам известни съмнения относно икономическите и търговските инициативи, предназначени да подготвят почвата за създаване на евросредиземноморска зона за свободна търговия. И то не защото съм предубеден, а защото бих искал малко повече разяснения как това би могло да бъде взаимноизгодно.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, преди всичко, бих искал да поздравя гжа Napolitano за нейния доклад. Със сигурност Съюзът за Средиземноморието е значима стъпка напред в стремежа към евро-средиземноморското партньорство. Една от пречките пред това партньорство досега беше ясна: способността на жителите на съответните страни партньори да осъзнаят значението на Процеса от Барселона и нашия Съюз за Средиземноморието.

Позволете ми да ви дам пример. Когато бях помолен да изготвя доклад относно пречистването на Средиземно море, включените програми бяха следните: Инвестиционната програма за горещите точки в Средиземноморието, Стратегията за водата в Средиземноморието, Морската стратегия на ЕС, UNEP/MAP – програма на ООН за околната среда за Средиземноморието, Средиземноморската стратегия за устойчиво развитие, Средиземноморската програма за екологично техническо съдействие, инициатива на ЕС и MYIS за водите на Средиземноморието, провеждащи се в рамките на инициативата „Хоризонт 2020“. Това раздробяване нарушава цялостната визия.

Другата пречка е Близкоизточният конфликт. Приветствам позицията на гн Solana, че този път Близкоизточната четворка няма да действа както в миналото. Това не се дължи на липсата на воля от страна на Европейския съюз, а на предишната политика на американската администрация. Надявам се, че този път, с изпращането на гн Mitchell в района, ще бъде постигнат политически напредък. Направихме много по този въпрос. Посетих неотдавна Ливан и там видях, че UNIFIL, както и присъствието на европейските контингенти не дават възможност за възобновяване на военните действия в Южен Ливан и Израел.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Много благодаря на колегата Pasqualina Napolitano за отличния доклад. Четиринадесет години след Барселона и пет години след първата Евросредиземноморска парламентарна асамблея ние разполагаме със Съюз за Средиземноморието с икономическа и парламентарна сила, с гражданско общество и с решения, които се вземат съвместно от правителствените ръководители. Всеки иска да постигне повече и по-добри резултати на тази територия, където 720 млн. жители представляват истински потенциал за развитие и мир в света. Да се ограничаваме само до икономическите и бизнес измеренията, очевидно е грешка. Реагирането на кризите на растежа естествено изисква и политическа реакция, но реагирането на хуманитарните кризи, извънредните ситуации и военните кризи като тази, на която бяхме свидетели в края на 2008 г. и началото на 2009 г., е решаващо.

Политиците и гражданите трябва да откликват на световните проблеми. Светът ги помоли за отговори и въпреки това месеци по-късно, ние, гражданите и политиците, особено в такава платформа, каквато е Съюзът за Средиземноморието, все още се бавим и не реагираме. Надявам се, че този кризисен момент най-малкото ще ни накара да се поучим и да постигнем напредък. Макар че можем да се учим само от грешките си, постигането на напредък чрез ускоряване на реакцията е жизненоважно.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) В своята реч г-жа Ferrero-Waldner обобщи целите на новия съюз. Всъщност този съюз беше роден по време на френското председателство под знака на грешките. Първата грешка беше отстраняването от неговия дневен ред на конфликтите в региона, особено изraelско-палестинския конфликт и конфликта в Западна Сахара. Втората грешка беше опитът на съюза да се наложи чрез споделянето на икономически и екологични проекти, без да постави под въпрос контекста на свободната търговия, в която се намира. Третата грешка беше намекът, че съществува възможност да се прехвърли към този съюз заявлението на Турция за присъединяване към Европейския съюз.

Докладът на г-жа Napolitano не се занимава с първата грешка и това ограничава обхвата му. Никаква икономическа и регионална интеграция не би могла да даде плодове, ако съюзът няма смелостта да се заеме с решаването на съществуващите конфликти и да го направи въз основа на международното законодателство. От друга страна, докладът съдържа ясни препоръки по втората и третата грешка и те всички сочат в правилната посока.

Съюзът за Средиземноморието не може да се държи като чакалнята или задната врата за Турция, при условие че тя отговаря на критериите за присъединяване, а и Съюзът за Средиземноморието не може да бъде придатък към Европейската стратегия за свободна търговия без никакви социални интеграционни политики.

Препоръките на доклада са важни: съюз с граждански и представителни измерения, включващ Лигата на арабските държави; регионални проекти със социално измерение и разширяването на проекти към области, жизненоважни за живота на хората, а именно: водата, земеделието и образованието. Има и ясни правила по програмните споразумения и Евросредиземноморска банка за инвестиции и развитие.

Съюзът беше роден сред грешки, но поне съществува. Подкрепям този доклад, тъй като вярвам, че този съюз в крайна сметка ще бъде такъв, какъвто успеем да го направим. По тази причина аз му давам своята подкрепа.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Много от проблемите с голяма политическа значимост за Европа се отнасят до Средиземноморския басейн. Следователно инициативата Съюз за Средиземноморието заслужава нашата подкрепа, тъй като тя може да даде нов тласък на един процес, който е необходим и полезен, но който не е имал необходимия успех и разбиране. Въпросът поражда загриженост за това как можем да преследваме тази стратегия. Моделът, следван в Барселона, не постигна очакваните резултати. Дали това ново партньорство ще бъде плодотворно?

Докладът на г-жа Napolitano изразява друго разбиране. Ние обаче не искаме Съюзът да страда от същите проблеми като Процеса от Барселона. Той очевидно обхваща много проекти и много сфери на действие, но приоритетите му не са степенувани правилно. Включването на межкултурното и социалното разбирателство между народите по двата бряга в параграф 26 и оставянето на въпроса за демократизацията и стимулирането на човешките права в параграф 27, а миграционните потоци в параграф 28, след като е казано толкова много за други сектори и проблеми, оставя погрешно впечатление за това какви са приоритетите в това партньорство или какви трябва да бъдат.

Трябва да има ясна стратегия. Според нас тази стратегия трябва да включва предоставянето на повече облаги и по-широко сътрудничество за нашите съседи, но и да изисква от тях повече резултати на икономическо, социално и демократично ниво и да се концентрира върху ясно дефинирани и може би по-малко на брой сектори, за да не получат всички сфери еднакъв приоритет, което крие риска в крайна сметка нищо да не получи приоритет. Очевидно това може да се постигне само с подходящата поддръжка и финансиране. Признаването на необходимостта от инвестиционна банка за Средиземноморието трябва в крайна сметка да получи радушен прием. От изключително значение е да бъдем амбициозни, което означава да изпълняваме съвестно всичко, което е по силите ни.

В заключение, г-н Председател, трябва да спомена Близкоизточния конфликт. Този процес, макар да не е алтернатива на мирните преговори, може и трябва да допринесе за по-доброто разбирателство, взаимозависимост и взаимно уважение между враждуващите страни. Тези фактори са от първостепенно значение – както всички ние много добре знаем – за мира в региона.

Председател. - Списъкът на ораторите е изчерпан. От залата постъпиха четири искания на желаещи да се изкажат по процедурата с вдигане на ръка.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Г-н Председател, ще може ли членът на ЕК в отговора си до Парламента да разясни как новоименуваният Съюз за Средиземноморието – вместо досегашния Средиземноморски съюз – остава политика на ЕС? Мисля, че е много важно тя да има предвид и другите две морета в ЕС: Черно море и свързаната с него съвместна дейност, и Балтийско море и стратегията за него.

Моята страна проявява интерес към Средиземноморието. Мисля, че имаме и статут на наблюдател. Някои държави-членки членуват в Общността на нациите и – макар и да не желая да разсърдя испанските колеги – доколкото знам, Гибралтар все още формално е част от владенията на Нейно Величество.

Много е важно, това да не бъде само някакво регионално разрастване, в което останалата част от ЕС не участва пълноценно – тъй като, надявам се, че те ще бъдат изцяло ангажирани с Балтийско море и с Черно море.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Икономическото и социално развитие и благосъстоянието на гражданите от страните, участващи в Съюза за Средиземноморието, трябва да бъдат устойчиви. Аз смятам, че новосъздаденият Съюз за Средиземноморието трябва да се занимае и с проблема за промените в климата.

Приблизително един милиард граждани живеят в Евро-средиземноморския регион, който произвежда една трета от световния БВП. Регионалното сътрудничество е необходимо най-вече при противодействието на заплахите за околната среда.

Нарастващият брой на населението, както и намаляването на количеството на валежите в този регион, дължащо се на климатичните промени, правят питейната вода един от основните рискови елементи в тази област. Недостигът на вода, замърсяването на водата, недостигът на пречиствателни станции, нефтените разливи в резултат на инциденти на море, изсичането на горите и ерозията на почвата трябва да бъдат сред задачите на партньорството за Средиземноморието.

Аз мисля, че една от основните ценности, насърчавани от Съюза за Средиземноморието, трябва да бъде опазването на околната среда и борбата с климатичните промени както що се отнася до приспособяването към тях, така и по отношение на намаляване на причините, допринасящи за тях.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Гн Председател, гн Министър, Комисар, аз също бих искала да благодаря на гжа Napolitano, тъй като по време на първата дискусия относно Съюза за Средиземноморието аз бях доста скептична и въпреки че може би все още съм, вече вярвам, че има надежда.

Предизвикателствата са наистина огромни. Имаме ли ресурси да им се противопоставим? Знаем, че нямаме. Целите определено са благородни: околна среда, енергия, борбата срещу настъпването на пустините, имиграцията, и т.н. Ние обаче не бива да се увличаме по някакъв безкраен списък, който може да доведе само до разочарования от другата страна на Средиземно море.

Ако уважаемият член на ЕК позволи, бих искала да спомена конкретна страна, която не се намира на брега на Средиземно море, но е включена, страна от АКТЕ, а също и член на Съюза за Средиземноморието. Тази страна е Мавритания и днес тя изживява много сериозна политическа криза. Мисля, че като партньор в Съюза за Средиземноморието, като страна, която е част от групата държави от АКТЕ, и в името на политиката на добросъседство тя заслужава нашата подкрепа за излизане от тази криза.

Смятам, че това е, което двете страни в този конфликт искат от нас да направим, а отговорността да се ангажираме и да им помогнем в тази сериозна политическа криза е наша.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, въпросът за водата е ключов за сътрудничеството в Средиземноморието. Също толкова ключов, надявам се, ще бъде и въпросът за паневропейската супермрежа или HVDC мрежова система, включваща конектор между Испания и северозападния бряг на Африка.

От решаващо значение е широкото използване на енергия от възобновяеми източници, включително вятърна, водна, различни соларни технологии и други. Възможността да се разчита на нея в моменти на пиково потребление зависи изцяло от подаването на енергия по нашите мрежи от възможно най-много източници, за да може произведената енергия винаги да отговаря на търсенето. Ако по северозападното крайбрежие на Ирландия не духа вятър – а Ирландия често е описвана като Саудитска Арабия на Европа по отношение на вятърната енергия (!) – тогава вятър ще духа по северозападното крайбрежие на Африка, или пък соларните термални системи на Средиземноморието, по-конкретно тези в Испания, ще захванват мрежата, или поредицата от фотоволтаични инсталации в региона ще подават енергия.

Сценарият е печеливш за целия Средиземноморски регион, за енергийната сигурност, за енергийната политика, и най-вече за сериозно намаляване на емисиите от въглероден диоксид в региона, дължащи се на сегашната ни зависимост от изкопаеми горива за промишлеността, транспорта, отоплението и охлаждането.

Председател. - Гжа Figueiredo се присъедини към нас и ще представи мнението на Комисията по правата на жените и равенството между половете по процедура с вдигане на ръка.

Ilda Figueiredo, докладчик по становище на Комисия по правата на жените и равенството между половете. – (PT) В становището на Комисията по правата на жените и равенството между половете се подчертава необходимостта всички държави-членки да обърнат по-голямо внимание на ратифицирането на Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, както и на всички други инструменти за защита на правата на човека на Организацията на обединените нации и на Международната организация на труда. В него се обръща внимание и на положението на жените, като се изказва съжаление, че на този проблем не е отделено място в съобщенията на Комисията, по-конкретно в аспекта „проекти“, който би трябвало да включва подпомагане на географското, икономическото и социалното сближаване и в който трябва да се взема предвид въпросът за равните възможности за мъжете и жените и т. нар. „джендър перспектива“.

В заключение искам да подчертая загрижеността ни за бедността и социалната изолация, които сериозно засягат жените. Ще завърша с няколко последни думи за сериозната ситуация в Палестина и Западна Сахара, където жените и децата са основните жертви на войната и експлоатацията, накратко, целият процес на дискриминация, който засяга тези хора и който сериозно засяга жените и децата.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Гн Председател, преди всичко много ви благодаря за това полезно разискване, което породило много идеи. Подготвили сте наистина интересен документ.

Къде сме сега? Ние знаем защо правим това: Средиземноморският регион е люлката на нашата цивилизация и следователно е логично ние в Европейския съюз да искаме да му обърнем специално внимание. Миналата година имаше френска инициатива и ние трябва да продължим този процес и да развием пълния му потенциал.

Така че ние знаем защо правим това и какво искаме да постигнем. Много от вас подчертаха колко е важно Средиземноморието да се превърне в зона на мир, стабилност и сигурност, в която демократичните принципи, човешките права и основните свободи – включително равенство на половете и ролята на жените в обществото – се спазват и напълно се уважават.

Ние знаем също и как искаме да постигнем това, като за целта разполагаме със Съюза за Средиземноморието и широк спектър от действия. Вие сте много добре запознати с най-важните области, с акцентирането върху възобновяемите източници на енергия, соларната програма и програмата за управление на водите. Само преди седмица бях в Португалия, тази страна може да служи за пример как да се развива устойчива динамична програма за възобновяеми източници на енергия, която е много важна за Средиземноморския регион.

Необходими са само действия. На срещата в Париж и Марсилия миналата година ние нямаше как да предвидим ситуацията, която възникна в Газа, но Председателството, заедно с Комисията прави достатъчно за изпълнение на всички договорености, които постигнахме миналата година. Мисля, че, както ви информирах, можем да очакваме по-нататъшни действия след края на март, едновременно с последните действия на Председателството.

Програмата на нашите действия за 2009 г. е много наситена: планирани са около девет секторни министерски конференции. Разполагаме със средства, възлизаящи, доколкото знам, на над 1 милиард EUR. Затова смятам, че сме готови. Някои неща от действителността, свързани с положението в Газа, предизвикаха известно забавяне, но мисля, че това може да се преодолее.

Много ви благодаря за полезното разискване. Несъмнено имаме готовност да ви окажем и по-нататъшно съдействие.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (FR) Гн Председател, госпожи и господа, много може да се каже по темата, разбира се, но аз ще започна със следния въпрос: какво е общностното измерение на всичко това?

Първо, мога да ви кажа, че общностното измерение е важно в тази ситуация, защото проектът Съюз за Средиземноморието се основава на Процеса от Барселона и е наследил достиженията на правото на Процеса от Барселона. Достиженията на правото изцяло са заложили в него. Ние положихме много усилия за това.

Второ, Съюзът за Средиземноморието е част от рамката на политиката на добросъседство. Политиката на добросъседство представлява двустранната политика и Процеса от Барселона, докато Съюзът за Средиземноморието е многостранната част. Разбира се, Черно море и Балтийско море са част от същата рамка, въпреки че се намират на север. Няма място за притеснения. За щастие, всичко е включено. Такова, всъщност, беше желанието на френското председателство, с други думи, да сподели съпредседателството със средиземноморските страни – както вече казах – и да работи заедно с тях.

Сега ние – Комисията – ръководим всички бъдещи проекти на Общността, защото това е необходимо и защото ние също подлежим на контрол от Парламента. Само проектите, които могат да се финансират от частни източници, се управляват по различен начин.

Секретариатът, който ще се намира в Барселона, ще подпомага проектите. Така си представяме ние съдействието, след това ще се опитаме да осигурим подкрепа чрез частно финансиране, тъй като останалата част ще си остане под контрола на Комисията. Решението както винаги ще бъде взето първоначално от 27-те, а след това съпредседателството отново ще може да работи в сътрудничество със 143-те, с Юга и Севера.

Що се отнася до Мавритания, гжо Isler Béguin, тя участва само в многостранните отношения, а именно Съюза за Средиземноморието, но не е част от политиката на добросъседство. Това е единствената разлика.

След казаното дотук ще добавя обаче, че въпреки това временно преустановяване, ние в Комисията работим в конструктивен дух, за да осъществим определените като приоритетни четири до шест проекта. Те са за гражданската защита, пречистването на Средиземно море, морските магистрали и соларен план, в рамките на който работим усилено за енергия от възобновяеми източници, в частност слънчевата енергия, която заедно с енергията, произвеждана от вятъра и други енергоизточници, е много важна.

Като цяло, в момента Съюзът за Средиземноморието може да ползва финансова подкрепа на стойност 60 милиона EUR от бюджета за 2008-2009 г., най-вече чрез регионални програми. Нещо повече, 50 милиона EUR вече са определени за Инвестиционния фонд в подкрепа на европейската политика на добросъседство, който ще подпомага инвестиционните проекти в региона.

Искахме да подкрепим и разширяването на университетския обмен и затова, например, аз реших, че трябва да разширим програмата Erasmus Mundus, за да обхване и страните от Южното Средиземноморие, като им предложи допълнителни безвъзмездни средства за висшето образование.

Що се отнася до въпроса за жените, гжо Isler Béguin, ние, разбира се, работим в тази област, както личи от достиженията на правото от Барселона. Спомням си, че бях на първата конференция на жените за Средиземноморието, която се състоя в Истанбул през 2007 г. Продължаваме, разбира се, да работим по проблема.

Все още обаче е налице, както знаете, от една страна, двустранният аспект, засягащ отношенията с всяка страна, и, от друга, многостранният аспект, който сега е един от ключовите въпроси за Съюза за Средиземноморието.

Бих искала само да вметна няколко думи за секретариата: ние предвиждаме създаването на комисия по проектодокументите, на която скоро ще бъде възложена отговорната задача, а именно, да изготви устава на секретариата. Комисията вече е извършила голяма част от подготвителната работа. Уставът ще определи правния характер на секретариата; той ще трябва да получи официалното одобрение от високопоставените длъжностни лица на Съюза за Средиземноморието.

В заключение, бих искала отново да повторя, че Евро-средиземноморската парламентарна асамблея, като наблюдател на всички срещи на Съюза за Средиземноморието, е много важна, и ние подкрепяме засилването на ролята ѝ в рамките на Съюза за Средиземноморието. Нещо повече, когато гжа Kratsa отиде на срещата в Марсилия, ние ѝ предоставихме голяма подкрепа по този въпрос.

Мисля, че се спрях на най-важните точки. Разбира се, има още много да се каже по темата.

Pasqualina Napoletano, докладчик. – (IT) Гн Председател, гжо Ferrero-Waldner, гн Vondra, госпожи и господа, мисля, че това разискване беше много полезно и изясни определени аспекти от нашата доста сложна система от инструменти за двустранно и многостранно партньорство със страните от юга.

Присъединявам се към обяснението на гжа Ferrero-Waldner, като изтъкна, че достиженията на правото от Барселона са запазени, и че точно по тази причина ние в Парламента може би бихме предпочели първата дефиниция, която гласеше: „Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието”. Може би тогава щеше да е по-ясно, че укрепваме една система, чиято основа вече е поставена.

Надявам се също така – казвам го открито, няма да бъда докладчик повече – но се надявам, че самата институционална рамка на Европа може да се развие. Защо? Защото когато вече имаме европейски външен министър, който отчасти ще представлява Комисията и Съвета, се надявам, че този министър няма да бъде двадесет и осмият министър, който да се присъедини към всички останали, и, поне от европейска страна, държавите-членки ще чувстват, че този човек ги представлява. Тогава вероятно няма да е необходимо към Съюза да се присъединяват още страни, но ако имаме старши представител в лицето на външния министър, може би ще успеем да консолидираме ролята на Европейския съюз. Това е нещо, за което всички ние сме

работили, и затова ще дадем искрената си подкрепа не само да продължат регионалните програми, но и Парламентът да отдава голямо значение на тези програми, които дадоха по-добри резултати, както е известно на члена на ЕК.

Благодаря на всички за това разискване.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), в писмена форма. – (PL) Близкото сътрудничество между Европейския съюз и страните от средиземноморския басейн трябва да се основава, на първо място, на спазването на човешките права и върховенството на закона. Предложението „Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието“, прието в Париж на 13 юли 2008 г., допринася за мира и просперитета и може да бъде важна стъпка към икономическа и териториална интеграция, както и към сътрудничество в областта на екологията и климата.

За съжаление от стартирането на процеса от Барселона не беше постигнат съществен напредък в някои от страните партньори по отношение на придържането към и уважението на някои от общите ценности и принципи, подчертани в Декларацията от Барселона от 1995 г., към която те се присъединиха (особено по отношение на демокрацията, човешките права и върховенството на закона).

Случаите на бедност и социална изолация в страните от средиземноморския басейн, които сериозно засягат жените и децата, са смущаващи. Изключително важно е държавите-членки и страните партньори в Процеса от Барселона да подчертават включването на равенството на половете във всички политики и конкретни мерки, които насърчават равните възможности за мъже и жени. Всички държави, участващи в Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието трябва възможно най-скоро да ратифицират както Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация спрямо жените (CEDAW), а също така и всички останали инструменти на ООН и на Международната организация на труда в областта на правата на човека.

Tunne Kelam (PPE-DE), в писмена форма. – Приветствам усилията, направени за по-нататъшното развитие на отношенията на ЕС с Евросредиземноморския регион, но бих искал също така да подчертая, че ЕС не трябва да пренебрегва и другите си две морета – Балтийско море и Черно море. Стратегията за Балтийско море ще бъде един от приоритетите на шведското председателство. Черно море и свързаната с него съвместна дейност също има стратегическо значение. ЕС трябва да се погрижи да намери общ дух в развитието на всички тези региони по балансиран начин. ЕС е интегрирана общност и дългосрочното стратегическо развитие на всички негови региони е от еднакво значение.

Очевидно е необходимо добро партньорство със страните в Средиземноморието, които не са членки на ЕС, основано на спазването на човешките права и върховенството на закона. За съжаление, няколко от страните все още имат сериозни проблеми в тази сфера. Призовавам държавите-членки на ЕС да се заемат с тези проблеми с най-голяма отговорност.

Включването на Арабската лига е значителна възможност за приобщаване на всички страни заедно да търсят решение на конфликтите в региона. Призовавам държавите-членки на ЕС да заемат балансирана позиция и да играят ролята на посредници, вместо да вземат страна в различните конфликтни ситуации. Само по този начин можем да допринесем за постигането на траен мир в Близкия изток.

21. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. - Следващата точка от дневния ред е посветена на едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Автономията на област Székely в Румъния има няколковековна история. Документите за основаването на модерната румънска държава гарантират на областта Székely регионална автономия, която съществува дори по времето на комунизма.

Имайки предвид гарантираните в страните от ЕС различни форми на автономия, на 8 февруари 2009 г. в Sepsiszentgyörgy (Sfântu Gheorghe) няколкохилядно множество решително настоя президентът да оттегли обидните си изказвания по адрес на унгарците в Трансилвания, да гарантира на това етническо население

пропорционално представителство в държавните институции, да преустанови целенасоченото преселение в областта, да престане умишлено да вреди на икономиката в областта Székely, да ускори връщането на църковните и обществените имоти, да прекрати експанзията на военните части, да основе финансирани от държавата независими унгарски университети, да признае унгарския за официален език в региона и да признае колективните права и регионалната автономия на област Székely.

Илияна Малинова Йотова (PSE). - Трябва да поздравим Долната камара на чешкия парламент с ратифицирането на Лисабонския договор: още една победа на европейската идея, още едно доказателство, че все повече хора вярват в европейските ценности. И затова призовавам да се разграничим от всеки, който посяга на тези ценности и разрушава вярата ни в тях.

Как можем от една страна да записваме основните ни права със златни букви в Хартата, а от друга да търпим те да се пренебрегват и отричат? Говорим за етническа и религиозна толерантност, за правата на възрастните хора за достоен живот и активно участие в него. Едновременно лидер на партия в България, пълноправен член на Европейската народна партия, прокарва разделителни линии между етноси и възрасти, внушава различно качество хора. Какво да е отношението ни към такива лидери? И въпросът ми е към дясната страна на тази зала, защото президентът на ЕНП, г-н Martens, препоръчва този човек да бъде следващият премиер-министър на моята страна. Нека да отхвърлим двойните стандарти и да зачитаме собствените си действия и думи, и да си припомним, че човешките права са ни събрали преди повече от 50 години.

Филиз Хакъева Хюсменова (ALDE). - Европейският икономически план за възстановяване от финансовата криза е факт. Проблемът с кризата е общ, но се забелязва протекционизъм, стимулиране на родните индустрии и кадри. Подлага се на изпитания основната свобода на движение на работна ръка и свободната търговия. Кризата се развива в страните по различен начин. В очертаващите се преди време икономически тигри на Европейския съюз, сред които и България, банковата система е сравнително стабилна, безработицата не е висока, има висококвалифицирани кадри, стабилност на валутата. Призовавам с оглед на динамиката на кризата, планът за възстановяване да се актуализира към по-голяма координация с реалната икономика. В условия на криза, капиталът търси нискорискови зони и могат да се вложат пари в нови технологии на зелена поляна, а не в нежизнени производства. Трябва да се използва възможността на последните изпадащи в рецесия да се възродят първи и с помощта на тези финанси и ноухау да станат центрове на стабилност, около които по-бързо да се възстановява икономическата и финансова система на Европейския съюз

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Гн Председател, във време на ширеща се криза аз бих искал да поздравя Европейската комисия за унищожаването на полските корабостроителни заводи. Егоистичният подход на европейския елит, радостта му от закриването на над 100 000 работни места в корабостроителните и фирмите, които работят с тях, със сигурност ще изпратят голяма част от тези работници на пазара на труда в Западна Европа в близко бъдеще. Това решение само задълбочи европейската криза.

Любопитен съм да видя как ще се държи европейският елит; дали ще покаже солидарност с държавите-членки, в които кризата е придобила големи размери, или ще се погрижи само за собствените си интереси? Именно в този момент на криза европейското общество ще види дали декларациите и принципите, залегнали в основите на Европейския съюз, са истина, или това е само игра, която някои държави играят срещу други в рамките на една институция, основана на благородни принципи. В този контекст аз съм изненадан от липсата на реакция от страна на Комисията по отношение на мерките, предприемани в момента от много държави-членки на ЕС и нарушаващи одобрените принципи, докато Полша бива наказвана за това, че е предприела подобни мерки.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (EN) Гн Председател, миналата седмица получих странни новини от Северна Ирландия. Новината беше, че гн Sammy Wilson, министърът на околната среда в регионалното правителство, е забранил британска информационна кампания за енергийната ефективност, организирана от правителството на Великобритания. Не мога да повярвам, че добрите каузи, залегнали в нашите общи цели по отношение на климата и енергията – 20 % по-малко CO₂, 20 % енергия от възобновяеми източници и 20 % повишена енергийна ефективност, – не се приемат от регионалното правителство на държава-членка.

Моля Комисията да провери какви са причините за тази странна и напълно абсурдна забрана в Северна Ирландия. Аз мисля, че по отношение на климата дори скептик като гн Wilson би трябвало да е загрижен за гражданите и да подкрепя енергийната ефективност и усилията за намаляване на сметките за енергия.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Днес аз бих искала да ви обърна внимание на една скандална ситуация в Португалия, в която е замесена Corticeira Amorim. За последните две години печалбата на това дружество надхвърля 30 милиона EUR, като за 2008 г. е над 6 милиона EUR. Този месец обаче Corticeira Amorim обяви, че ще съкрати близо 200 работници. Обяснението е, че това е резултат от кризата. Дружеството обаче

забравя, че тези работници са спомогнали за изграждането на групировката, която струва милиони и която е получила държавна помощ, включително и от фондове на общността, за да генерира милионите печалба, която все още трупа. Следователно аз искам да протестирам в тази зала и да изразя възмущението си от това скандално съобщение, и се надявам, че всички ще се присъединят към мен и ще заклеят дружествата, които се възползват от кризата, за да съкращават работници, въпреки че все още трупат огромни печалби.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

Председател. - Преди да покана следващия оратор, позволете ми с удоволствие да ви съобща, че д-р Аутман Нouri, египетският парламентарист, който преди няколко години беше хвърлен в затвора по причини, които Съветът не намира за сериозни, е бил освободен днес. Той беше обект на много резолюции на Европейския парламент, затова съм много щастлив да обявя, че той вече е на свобода.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Гн Председател, Полша връща членовете си в Европейския парламент, но възможността им за действие в тяхната собствена страна е ограничена. Полското законодателство не предоставя на членовете на ЕП никакви правни инструменти, които да гарантират ефективното изпълнение на мандата им. Става въпрос за важни въпроси, като оказването на ефективно влияние върху административните власти на централното и местното правителство.

Сенаторите и членовете на националния парламент имат редица права: правото да получават информация от държавните органи, правото да изискват информация от административните власти на централно и местно ниво и законов 40-дневен срок, в рамките на който трябва да получат отговор. В Полша почти никой не оценява членовете на ЕП, с изключение на медиите, които търсят евтина сензация. На моя уебсайт аз съм информирал избирателите за липсата на законови форми на действие, с които членовете на ЕП разполагат. Законодателната немарливост на редица групи от законодатели в Полша в този случай е добре известна. Смятам, че Европейският парламент трябва да настоява за повече възможности за действие на своите представители в собствените им страни.

Jim Allister (NI). – (PT) Гн Председател, разпределянето на европейски фондове на принципа „първият по време, първи по право“ не е редно. И все пак точно това видяхме в Северна Ирландия тази седмица. Министърът, който реши фондовете на ЕС за развитие на селските региони да се разпределят по този безцеремонен начин, което доведе до унижителната и абсурдна гледка фермери да чакат на опашка по два дни, за да получат обратно част от собствените си пари, генерирани вследствие на модулацията, е министър, недостоен за този пост. По този начин, с един замах, тя не само унизи трудолюбивите фермери, но и демонстрира дълбоко невежество по основни изисквания за разпределението на фондовете на ЕС.

Причината за тази неудобна ситуация е отказът на министъра да отпусне достатъчно средства за развитието на селските райони. Жалкото зрелище във вторник бе предизвикано от мизерните 50 милиона британски лири, които тя заложи по мерки от Ос 1, като от тях само 15 милиона британски лири бяха за фонд модернизация.

Позволете ми да се отклоня от темата и да кажа няколко думи в защита на гн Wilson, министъра на околната среда в Северна Ирландия, като се радвам, че той не отговаря на стереотипа, който неразсъждаващите истерии на тема климатични промени в тази зала очакват.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, неотдавна в анкета на „Irish Times“ от понеделник беше показана нарастваща подкрепа за Договора от Лисабон в Ирландия, като 51 % от гласоподавателите сега казват, че биха гласували с „да“, особено в този момент на ирландска икономическа нестабилност. Това е покачване от осем пункта спрямо последното допитване, проведено от „Irish Times“ през ноември миналата година. Отрицателният вот също е спаднал с шест пункта до 33 %.

Що се отнася до сегашните ни обтегнати отношения с Европейския съюз, при липсата на лидерство от страна на сегашното правителство трябва да се направи опит да се потърсят основните причини за периодичното разочарование на ирландския електорат от Европейския съюз. Трябва да се проведе разумен диалог с ирландския народ, за да се възвърнат разбирането и подкрепата за европейския процес. Този срыв в общуването може да се преодолее, като се осигури по-позитивна информация за предимствата на членството в ЕС.

Смятам, че е важно в нашите образователни системи да се подчертава положителната роля на Европа. Това важи не само за Ирландия, а и за всички държави-членки. Аз настоявам дефицитът в общуването да бъде премахнат възможно най-скоро.

Маруся Иванова Любчева (PSE). – Обръщам внимание на проблема с възобновяването на разкола в българската православна църква. Разколът в църковните среди се зароди в годините на силна политизация в страната, в период, в който българската православна църква, както и много други структури, отстояваха мястото си в демократичното лице на България. За съжаление това доведе до обявяването на т.нар. втори синод на българска православна църква, въпреки българския закон за вероизповеданията. Той е силно либерален и всяко едно вероизповедание може да се регистрира на негово основание, стига да няма антихуманни цели. Но т.нар. втори синод иска регистриране именно като Свети синод на българската православна църква. Законът определя българска православна църква като традиционна за България, неподлежаща на регистрация. Изборът на патриарх и състав на Светия синод не са обект на субекти на правото. Призовавам всички, за които свободата на вероизповеданията в съответствие с личните духовни потребности е ценност, да не се влияят от манипулативните определения за т.нар. втори синод. Такъв не може да бъде регистриран и няма право.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Гн Председател, изборите, които се проведоха миналата седмица в Израел, показваха, че мнозинството от гражданите подкрепят партиите, според които, укрепването на военните сили е най-добрият начин за защита на страната. Въпреки че смятаната за центристска партия Kadima получи най-голям брой гласове, фактът, че десните партии вече имат 65 места в Кнесета, в сравнение с 50-те места на миналите избори, отразява променящите се възгледи на израелските граждани относно израелско-палестинския конфликт. Тези партии предпочитат твърдия курс пред на пръв поглед безкрайните и неефективни мирни преговори.

Близкият изток трябва да бъде един от основните приоритети в общата външна политика и политиката на сигурност на Европейския съюз, тъй като стабилността на целия регион зависи до голяма степен от израелско-палестинските отношения. От решаващо значение е следователно Европейският съюз да продължи да води мирни преговори и да възвърне на израелците и палестинците надеждата, че мирното съвместно съществуване е възможно.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Гн Председател, утре Vaclav Klaus, президентът на Чешката република, ще посети Европейския парламент. Предвид избухналия в Прага скандал, ние се надяваме, че президентът на страната, която в момента е поела председателството на Европейския съюз, ще бъде приет подобаващо и с дължимото уважение. Основателните мнения, изказани от президента Клаус по отношение на Договора от Лисабон, бяха предмет на опити да бъдат заглушени с цел да се прикрие фактът, че основният източник на съпротивата срещу приемането на договора може да се окаже Германия. Решението на Конституционния съд в Карлсруе ще бъде решаващо. Според медиите половината от съдиите имат сериозни съмнения и смятат, че договорът може да наруши националната конституция. Това идва да покаже, че никой не бива да прибръзва, когато трябва да се вземе толкова важно решение, и това е ясно не само на гостуващия чешки президент.

László Tóké (Verts/ALE). – (RO) След изборите в Румъния през есента и сформирването на новото правителство ние видяхме завръщането на антиунгарски настроения в политическия живот в Румъния, точно както в Словакия.

Демонстрацията, която се проведе на 9 февруари в Sfântu Gheorghe, организирана от унгарските църкви, беше протест срещу това подстрекателство. В петицията, издигната на демонстрацията, хиляди местни жители на областта Székely протестираха срещу промяната в етническото съотношение в региона чрез прякото му заселване с румънци от други части на страната.

Президентът Traian Băsescu отправи към унгарците в региона абсурдното обвинение в етническо прочистване. Същевременно, по време на общинските избори в Cluj, листовките на демократите разпалваха омраза към унгарските кандидати, като използваха същата клевета. След десетилетия на дискриминация и отказ на права кой кого обвинява?

Бих искал да привлека вниманието на Парламента към факта, че в Румъния дори сега тече непрекъснат процес, чрез който с незабележими методи се цели хомогенизирането и превръщането на Трансилвания в румънска чрез изкуствена промяна на етническото съотношение.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Гн Председател, на 12 февруари 2009 г. на нидерландския депутат в ЕП Geert Wilders беше отказано влизане във Великобритания по заповед на министъра на вътрешните работи. Никога досега не е бил отказван достъп на демократично избран политик, представляващ демократична партия от демократична европейска страна.

Изглежда странно, че британското правителство може да намери законов начин да забрани достъпа на г-н Wilders, но е неспособно да предотврати влизането в страната на най-различни терористи, политически и

религиозни екстремисти, гангстери, престъпници, насилници и педофили от Европейския съюз и въобще от цял свят.

Може би забраната за влизане в страната на гн Wilders е свързана с предполагаемата заплаха от страна на британски пер, лорд Ahmed, че ако гн Wilders се появи в Камарата на лордовете, 10 000 ислямистки демонстранти ще се съберат отвън. Това е жест на успокоение към една средновековна идеология и изглежда ние не можем да се радваме на свободно движение на идеи през границите на Европейския съюз.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, по темата за Договора от Лисабон – моят колега вече говори за нарастващата подкрепа за Договора сред ирландските избиратели, но аз бих искал да предупредя, че една лястовица пролет не прави. Мисля, че това трябва да се разглежда на фона на неотдавнашно допитване на Евробарометър, което показва, че подкрепата за ирландското членство в ЕС е спаднало с 10 процента от 77 % през пролетта на 2006 г. до 67 % през есента на 2008 г. Да, ще трябва да се свърши много работа и да се убедят ирландските избиратели в положителните страни на Европейския съюз.

Ето защо искам да изразя загрижеността си пред тези, които настояват за по-ранна дата за повторен референдум в Ирландия. Аз мисля, че трябва да бъдем предпазливи, трябва да оставим време да се дадат разяснения по проблемите, притесняващи ирландските гласоподаватели, трябва ни време тези проблеми да се дискутират пространно и публично и, когато му дойде времето, да дадем възможност на избирателите да изразят становището си.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE). – (RO) Настоящата икономическа и финансова криза е важен тест за Европа, която сега повече от всеки друг път трябва да демонстрира единство при вземането на мерки, спомагащи за възстановяването на икономиката във възможно най-кратки срокове.

Бюджетите на държавите-членки са под голям натиск да посрещнат тези предизвикателства; ето защо трябва да се намерят най-добрите инструменти и действия, които да им попречат да надхвърлят ограниченията, предвидени от Комисията за бюджетния дефицит, както и да се попречи на някои държави-членки да приемат протекционистки мерки в полза на частните производители.

Подобни решения трябва бързо да преминават през процедурите по приемането им, за да се избегне удължаване на кризата и преди всичко да се възстанови доверието във финансовите пазари, както и да се избегне удължаването на кризата и от политическа гледна точка, като се имат предвид приближаващите избори за Европейски парламент.

Едно възможно решение за финансиране на разходите в общественния сектор би могло да бъде пускането на еврооблигации. Все пак трябва да предвидим и риска, че посредством предприетите мерки ние затъваме в дългове и трудно ще избегнем ситуацията да оставим изплащането на тези дългове на бъдещите поколения.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Гн Председател, преди година и половина ние приехме директивата за аудиовизуалните медийни услуги (AVMSD). В този текст беше залегнал принципът на уважение към страната на произход, което ние определихме като съществено за гарантиране на свободното движение на аудиовизуална информация в рамките на Европейския съюз.

Директивата обаче не може да бъде приложена в рамките на моята страна, Испания, тъй като е в границите на държава-членка. Автономната област Валенсия налага точно обратния принцип и по политически причини изисква изключването на релейните станции, които по-рано позволяваха на гражданите да приемат сигнала на обществената телевизия от Каталуния.

С други думи, между държавите-членки в Европейския съюз има пълна свобода на разпространението на аудиовизуалната информация, но същевременно трябва да се отчете, че в Испания има власти, които се страхуват от същата тази свобода в областта на културата, която има толкова решаващо значение. Толкова решаващо, че е наложено в цяла Европа, и все пак, в рамките на Испания, някои хора не могат да приемат телевизионни програми, излъчвани от други. Това е парадоксът, който исках да споделя с вас.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) (*изключен микрофон в началото*) трагични периоди в историята на човечеството. По това време десетки милиони души намериха смъртта си. Животът на много от тези жертви е бил отнет в някой от над дванадесетте хиляди немски лагери на смъртта и концентрационни лагери, действащи на територията на Третия райх и в окупираните страни. Днес се правят опити да се изопачи истината за онези трагични години и се разпространява информация, че това са били полски или латвийски лагери, не германски. В това отношение водеща роля играе немската преса. Неотдавна „Die Welt” писа, че Majdanek е бил полски концентрационен лагер.

По този повод аз съм подготвил проекторезолюция, която има за цел да стандартизира номенклатурата на концентрационните лагери, като добави към техните имена думите „германски“ или „нацистки“ концентрационен лагер. Моята инициатива беше подета от групата на Съюза за Европа на нациите (UEN), но за съжаление получих информация, че е била блокирана от Председателския съвет.

Госпожи и господа, Европейският съюз може да съществува и да се развива само ако се ръководи от историческата истина и спазването на човешките права. Затова се обръщам с молба към колегите да подкрепят инициативата на UEN, така че никой повече да не изопачава историята или да превръща жертвите в екзекутори, а екзекуторите – в жертви.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Понеже някои от унгарските ми колеги се оплакаха неотдавна, че правата им в Румъния не се спазват, бих искал да посоча няколко факта.

Наближавашата изборна кампания не бива да води до нападки и обиди към една призната държава, която чрез законодателството си е предложила модел в сферата на междуетническите отношения. Румънската конституция гарантира спазването на правата на малцинствата.

Гражданите с унгарски произход са пропорционално представени в местните административни структури. Така например, партиите на унгарското малцинство разполагат със 195 кметове и четирима председатели на окръжни съвети, 2 684 местни съветници и 108 окръжни съветници. Понеже те представляват мнозинство в гореспоменатите местни и окръжни съвети, те управляват местните бюджети по свое усмотрение. Това всъщност означава местна автономност.

На парламентарно равнище, унгарското малцинство разполага с трима представители в Европейския парламент, 22 депутати и деветима сенатори в националния парламент и е участвало в управлението на Румъния през последните 12 години. Оплакванията, които се чува, имат явен политически предизборен характер.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Гн Председател, референдумът във Венецуела приключи с победа на кампанията „да“, което беше великодушно признато от демократичната опозиция.

Вярно е също, че нямаше равни възможности по време на кампанията и че управляващата партия разполагаше с огромната подкрепа на целия държавен апарат, докато опозицията бе подложена на нападки и насилие.

Дори при тези условия, страната бе фактически разделена на две, а би било много трудно да се гради бъдеще само с една от тези групи. Европейският съюз трябва да насърчи диалога, приобщаването и консенсуса между политическите и социални лидери на Венецуела за доброто на страната.

Нападките, осъждането и обидите не са начинът да се помогне на Венецуела да намери пътя си към едно демократично, плуралистично и свободно бъдеще.

Затова и ние критикуваме решението на венецуелското правителство да изгони испански член на Европейския парламент и особено начина, по който това бе направено. Ние обаче молим Парламента да не позволява на наши представители на посещение в трети държави да правят изказвания, които са в нарушение на действащото местно законодателство, и найвече които обиждат държавен глава, колкото и той да заслужава критика. Такова отношение излага на риск бъдещите мисии на Европейския парламент в други страни.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Гн Председател, искам да засегна въпроса за прозрачното и точно етикетирание на храните и, в частност, по отношение на птичето и свинско месо.

Понастоящем, месо може да бъде внасяно в Европейския съюз значително трансформирано – имам предвид покрито с галета или тесто – след което да бъде етикетирано и продавано като произведено в Европейския съюз. Това е пълен абсурд, а етиктирането има за цел да заблуди потребителите. Необходимо е обозначаване на страната на произход, за да могат потребителите да направят информиран избор.

Има и случаи, в които свинско и птиче месо е било замразено, след това е било размразено, етикетирано и продавано като прясно. Това не само е пример за неточно етиктиране, но е и потенциално опасно за здравето на хората.

Искам да отбележа, че Hilary Benn, секретар по околната среда на Обединеното кралство, призова за поясено етиктиране. Сигурна съм, че мнозина в Европейския съюз ще подкрепят този призив, тъй като никой не желае да заблуждава потребителите. Бих помолила Комисията спешно да обърне внимание на този въпрос.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Гн Председател, на среща днес, групата на Съюза за Европа на нациите единодушно прие проекторезолюция за това 25 май да бъде обявен за Ден на героите в борбата срещу

тоталитаризма. Текстът ѝ скоро ще бъде изпратен до представители на върховните органи на Европейския съюз, в т.ч. гн Pöttering. Изборът това да бъде 25 май не е случаен — на този ден през 1948 г. съветските власти убиват офицера от кавалерията Witold Pilecki – полски войник, който доброволно става затворник в концентрационния лагер Аушвиц, за да създаде съпротивително движение там. Покъсно той избягва и до края на войната се сражава с нацистите, а покъсно, след навлизането на съветските войски в Полша, тайно започва борба срещу следващите окупатори. Pilecki е само един от многото европейци, които загубиха живота си в борбата срещу жестоките тоталитарни системи. Много от тях останаха безименни, но тяхната смелост и вяност заслужават да бъдат запомнени. Затова ви моля, гн Председател, да подкрепите инициативата на нашата група.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Близката история на Европейския съюз предлага множество примери за успех по отношение на защитата на правата на малцинствата. Това се отнася и до унгарското малцинство в Румъния. Това малцинство се радва на редица права, в т.ч. административни позиции, и тези права получават непрестанната подкрепа на румънския президент Traian Băsescu.

В други области обаче има какво още да се желае, но сега бих искал да говоря за проблема на ромската общност. Той подлага на изпитание способността на Европейския съюз да интегрира групи с висок риск от изключване.

Случаят с румънския състезател по хандбал Marian Cozma, убит жестоко от двама членове на ромската общност в Унгария, ни показва отново, че престъпността не познава граници и че игнорирането на проблемите на тази общност дава обратен резултат.

Положението на това малцинство, което е по природа трансгранично и с висок риск от изключване, може да бъде подоброено единствено чрез приемането на съгласувана политика на европейско равнище. Имайки предвид това, аз и моят колега Rareș Niculescu внесохме резолюция за създаване на Европейска агенция за ромите. Европейският съюз разполага със стратегия за ромското малцинство, но не и с агенция, която да я прилага по един последователен и ефективен начин.

За да запази подобавашо влияние на международната сцена и да запази вътрешното си единство, Европейският съюз следва да може да създаде една общоевропейска среда на търпимост.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Гн Председател, току що се завърнах от Венецуела, където бях поканен от избирателния ѝ орган като член на международна група от наблюдатели на референдума, който се проведе на 15 февруари.

Европейските членове на групата предадоха доклад на Националния избирателен съвет с положителна цялостна оценка на процеса по отношение на неговата организация, прозрачност, участие, свобода, тайна на гласуването, и сигурност във всичките му етапи.

Що се отнася до изказванията, направени от гн Herrero по венецуелската телевизия, мога да ви кажа, че те имаха за цел да делегитимират избирателния процес, да отправят сериозни обвинения срещу демократичните институции в страната, и граничеха с вмешателство във вътрешната политика на една суверенна държава.

Парламентът не трябва да поощрява какъвто и да е вид конфронтация с демократичните институции във Венецуела. Гн Herrero обаче е този, който трябва да даде обяснение на Парламента за едно действие, което засяга всички ни.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Аз отхвърлям обвиненията срещу Румъния, отправени от моите колеги Csaba Sógor и László Tőkés.

Румъния е държава-членка на Европейския съюз, НАТО и Съвета на Европа, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, и в съответствие с европейските стандарти спазва човешките права и правата на лицата, принадлежащи към национални малцинства. Румъния прилага буквата и духа на всички международни спогодби в тази област.

Унгарският език се използва по закон за административни въпроси на всяко място и окръг, където принадлежащите към унгарското малцинство се равняват на повече от 20 % от населението. Това е положението *de facto* и *de jure*. Румъния предлага големи образователни възможности за унгарци на техния майчин език в детски градини, начални и средни училища, професионални колежи, и университети за получаване на магистърска и докторска степен. В областите, където етнически унгарци живеят заедно с румънци, се спазва правилото училищата да разполагат с отдели, където езикът на преподаване е унгарски за всички деца с унгарски произход. В случай че са забравили, университетът „БабешБолай“ в КлужНапока, предлага обучение

на три езика, съответно румънски, унгарски и немски, плюс успешно развиващи се еврейските програми в учебното заведение, както и специални места за ромите.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Гн Председател, бих искал да поздравя авторите на официалната интернет страница на Европейския парламент, неговата пресслужба, за вниманието, отделено на многоезичието, и за посочването на географските названия на националния език на всяка страница. Това позволява на гражданите на Европейския съюз да получат информация на майчиния си език за другите 26 държави. На чешката страница за Германия Кьолн се изписва като Köln, докато на френската страница се изписва Cologne. Словашките страници за Унгария посочват названията на градовете на словашки, както и трябва. Следва да бъде също толкова естествено за унгарците, живеещи в Словакия, да прочетат името на селото или града, в който са родени, на родния си език – унгарски.

Затова аз приветствам факта, че словашкият парламент прие законодателство за общественото образование, съгласно което географските названия ще бъдат включени в езиковите учебници на малцинствата на родния им език. По този начин, ако законът бъде приет, предишното статукво ще бъде възстановено, а унгарците отново ще могат да използват унгарски географски названия.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, бих искал да насоча вниманието ви към ситуацията, която възникна в моя избирателен район вчера сутринта, когато земеделски производители бяха принудени да се редят на опашка пред правителствените служби, в някои случаи в продължение на две нощи, за да кандидатстват по схемата за субсидии на Европейския съюз за модернизиране на земеделските стопанства.

Нашият министър на земеделието реши да отпусне въпросните субсидии въз основа на принципа „първи дошъл – първи обслужен“. Това може да се опише единствено като неправилен начин за отпускане на средства на Европейския съюз за развитие на селските райони. Затова и бях радостен да чуя, че вчера представител на Комисията е поставил под въпрос валидността на тази процедура за отпускане на средства.

Наясно сме, че не всеки земеделски производител може да се възползва от този пакет за финансиране. Аз смятам обаче, че ситуацията ясно демонстрира бедственото положение на земеделието, със сигурност поне в моя регион, щом земеделските производители трябва да се редят с дни на опашка навън, посред зима, в опит да си осигурят скромни суми субсидии от Европейския съюз.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Изпълнението на пакета за енергията и изменението на климата предполага значителни инвестиции в мерки, целящи намаляване на емисиите на парникови газове.

Сградите са отговорни за 40 % от потреблението на първична енергия. Повишаването на енергийната ефективност на сградите спомага за намаляване на потреблението на първична енергия и постигане на пониско равнище на емисии на въглероден диоксид.

Догодина, в средата на периода 2007-2013 г., Комисията и държавите-членки ще направят оценка на оперативните програми и степента на усвояване на структурните фондове. Приканвам държавите-членки да направят преглед на метода за използване на структурните фондове, като дадат приоритет на енергийната ефективност на сградите и градската мобилност за периода 2010-2013 г.

Призовавам Европейската комисия и държавите-членки да увеличат от 3 % до 15 % сумите, отпуснати на всяка държава-членка от Европейския фонд за регионално развитие за разходи, свързани с повишаването на енергийната ефективност на сградите и употребата на възобновяема енергия. Това увеличение ще позволи на държавите-членки поголяма гъвкавост при използването на структурните фондове, което ще ускори тяхното усвояване, особено по време на настоящата икономическа криза.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Гн Председател, бих искал да кажа с голямо прискърбие и гняв, че един от нашите съграждани, полски инженер, загина неотдавна в Пакистан; той беше поредният гражданин на държава от Европейския съюз, загинал в този регион. Това е поредната смърт, която разкрива съществуването на един свят на антиценности; свят, където хората не признават онова, което в другите цивилизации се смята за свещено – човешкият живот.

Мисля, че това драматично събитие, последното от поредица подобни случаи, трябва да е още един важен сигнал и стимул да се обединим в борбата срещу света на антиценности, както и в политическата борба и в контекста – а това трябва да бъде казано направо – на един общ фронт срещу тероризма. Мисля, че онези политици в Европейския съюз, които смятат, че борбата с тероризма може да се води без насилие, грешат.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Засилващата се икономическа криза засяга всички страни от Европейския съюз. Нарастващата безработица обаче не е причина да започнем да нарушаваме основните принципи на

общия пазар. Бих искал да повдигна възражение срещу изказванията, направени от френския президент Nicolas Sarkozy, в които той прикани френската марка „Пежо“ да премести завода си от чешкия град Kolín обратно във Франция. Такива изказвания от политици, които искат да защитят и ограничат фирмите по време на криза, са напълно неоправдани. Опити за протекционизъм и затваряне на дадена страна са нежелателни и подкопават значението на Европейския съюз.

Председателят на клона на Федералната резервна банка в Далас Richard Fisher каза:

„Протекционизмът е като доза кокаин за икономиката. Може да оживи пазара, но води до пристрастяване и икономическа смърт“. Нека имаме това предвид, нека устоим на популистките мерки и нека не губим самообладание в лицето на кризата. Нека се опитаме да се придържаме към приоритетите, начертани от чешкото председателство, и нека насърчим идеята за една отворена Европа без бариери.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, след изборите през ноември миналата година, в Румъния дойде на власт голямо коалиционно правителство, с парламентарен дял от 73 % в двете камари на румънския парламент.

Една от първите мерки, предприети от тази коалиция, беше да изготви схема за подялба на водещите позиции в държавните обществени институции и румънската публична администрация.

Това положение е неприемливо по две причини. Първо, това води до възобновени пристрастия в държавната администрация, което е в нарушение на закона за статута на държавните служители. Второ, в регионите, където унгарското население е мнозинство, мярката има и своята антимажоритарна страна: етническите унгарски държавни служители биват заменени от етнически румънци. На 8 февруари над 3 000 души участваха в митинг в Sfântu Gheorghe/Sepsiszentgyörgy, Румъния, за да протестират срещу политическите игри на румънските партии и поставиха искания за спазване на правата на унгарските общности.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, във връзка с доклада относно правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване, бих искал да повдигна въпроса за правото на пациентите да бъдат информирани за наличните възможности за лечение и лекарства. Европейските пациенти трябва да имат достъп до качествена здравна информация по отношение на найновите налични лекарства, възможностите за лечение в страната и чужбина, законовите и финансови аспекти на лечението в чужбина, възстановяването на цената за лечение и множество други области. За момента не разполагаме с такава качествена информация. Може и да съществуват някои национални инициативи, но нищо, което да бъде ефективно на Европейско равнище.

Проблемите, пред които сме изправени, са европейски. Затова аз подкрепям идеята да се създаде европейска мрежа за здравна грамотност. Една такава мрежа трябва да се състои от организации на пациенти от всички държави-членки и трябва да си сътрудничи тясно със здравния сектор и законодателните органи. С надеждата да накарам Комисията да осъзнае необходимостта от подобра информираност на 150те милиона пациенти в Европа, аз инициирах писмена декларация за здравна грамотност. Всички сме били пациенти в даден момент, а и никога не знаем кога ще ни се случи отново.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Днес или утре в сградата ще срещнете група млади студенти от Република Молдова. Те са дошли в Европейския парламент, защото в своята страна не могат да говорят открито без страх от репресия.

Всички доклади на Европейската комисия, нашите заседания за правата на човека и доклади на гражданското общество в Молдова сочат, че свободата на изразяване често бива потъпквана и че масмедии не могат да бъдат независими. Десетки млади хора, които използват интернет форуми, за да изразят мненията си, бяха разследвани и заплашвани със съд през 2008 г.

Моля, позаинтересувайте се от тях, поканете ги във вашите офиси, изслушайте ги и подпишете писмена декларация № 13/2009, която бе създадена за тях, за да им се даде свободата да изразят мнението си, за това поколение от източната граница на нашата обединена Европа.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, съгласно Директива 2000/84/ЕО, лятното часово време започва в последната неделя от март и завършва в последната неделя от октомври. Бих искал да предложа този период да бъде разширен с цел да се подобрят множество икономически ползи и такива, свързани с безопасността и околната среда, които са свързани с периода на лятното часово време.

През 2005 г. Съединените американски щати въведоха програма за удължаване на лятното часово време с четири седмици – три допълнителни седмици през пролетта и една допълнителна седмица през есента. Налице

са вече доказателства, че това помогна да се намали потреблението на енергия и емисиите на въглероден диоксид. Действително, доклад на Департамента по енергетика на САЩ установи, че удължаването на лятното часово време с четири седмици е спестило електричество, достатъчно да снабди с енергия близо 100 000 домакинства за една година. Също така, неотдавнашно изследване на Кеймбриджкия университет също посочва, че удълженото лятно часово време би довело до намаление на потреблението на енергия и емисиите на въглероден диоксид, защото в периода на найголямо търсене между 16 ч. и 21 ч. всеки ден работят много от поскъпите и отделящи въглерод допълнителни електроцентрали.

Като докладчик по прегледа на Схемата за търговия с емисии на Европейския съюз (СТЕ на ЕС), която е крайгълният камък на пакета за климата и енергията на Европейския съюз, приет от Парламента миналия декември, аз ви приканвам да разгледате това предложение като принос към постигането на целта от 2° С. Затова, аз бих искал преразглеждане на директивата за лятното часово време.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Гн Председател, бих искал да направя две предложения. Договорът от Лисабон бе споменат няколкократно днес. Наймалкото, което трябва да очакваме от Парламента, е да е способен да прави разлика между противниците на Договора от Лисабон и противниците на Европейския съюз. Също така, ако ирландците трябва да гласуват още веднъж, то желателно е наистина да им бъде дадена възможност, вместо да има интриги, целящи да се подкопаят прилаганите досега правила, според които обществото може да каже както „за“, така и „против“, а това после да бъде приветствано като триумф на демокрацията – или на какво?

Второ, Парламентът, разбира се, е забележително нескромен във връзка с предстоящите избори. Бих предложил да се направи разследване на точния подход, възприет от Парламента, по отношение на проблемите на световната финансова криза през годините и да се види кой по какъв начин е гласувал, защото тогава ще открием, че повечето от онези, които днес се правят на огнеборци, всъщност са причинили пожара.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) През м. януари, Европейската комисия предложи пакет с допълнителни предложения за финансиране на проекти, свързани с енергетиката и широколентовите мрежи, предвидени в Европейския план за икономическо възстановяване. Предлага се за тези проекти да бъдат отпуснати 5 милиарда EUR, 3,5 милиарда EUR от които да бъдат взети от бюджета за земеделие за 2008 г. Миналата седмица обаче 6 държави блокираха предложението на Комисията. Очевидно това са същите тези държави, които формират настоящата финансова перспектива и които са поискали намаление на плащанията към бюджета на Европейския съюз, равняващо се на 1% от БВП. Връщаме се към национализма и протекционизма, които бяха отхвърляни в продължение на 50 години, от момента на основаване на Общността. Уважаеми колеги, единствено солидарността между държавите може да ни помогне да се изправим срещу предизвикателствата на финансовата и икономическа криза и да гарантираме бъдещето на Европейския съюз.

Председател. – Времето за въпроси приключи.

22. Преглед на Европейския инструмент за съседство и партньорство (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0037/2009) на Konrad Szymański, от името на Комисията по външни работи, относно прегледа на Европейския инструмент за съседство и партньорство (2008/2236(INI)).

Konrad Szymański, докладчик. – (PL) Гн Председател, много бих искал да се обърна и към представител на Съвета, но последният не взе решение да изпрати такъв на това разискване. Съжалявам за това и мисля, че това е един лош навик. Мисля, че Председателят трябва да реагира на това положение.

Връщайки се към въпроса за съседството, трябва да признаем, трябва да сме наясно, че държавите в съседство на Европейския съюз се променят много динамично. Затова са необходими и изменения в политиката на съседство. Съюзът за Средиземноморието е отговорът ни за нуждите на юга, а Черноморското взаимодействие отговаря на предизвикателството, което се засили с последното разширяване на Европейския съюз. Източното партньорство представлява навременен отговор на очакванията на европейските ни съседи на изток.

За да постигнем целите, поставени в предишни години, относно политиката на съседство, гражданите на съседните държави трябва да почувстват истинско политическо и икономическо сближаване с Европейския съюз. Затова и установяването на задълбочена зона за свободна търговия и скорошните действия за намаляване на визовите такси, с предложението за либерализиране на визовия режим за значителна част от тези държави като крайна цел, са от толкова голямо значение. Включването на въпроса за енергетиката сред найважните цели на политиката на съседство трябва да бъде наша обща цел, наш взаимен интерес, а това включва инвестиции на наши средства в модернизацията на независимите електропреносни мрежи, особено на изток

и на юг. Единствено по този начин ще можем да постигнем политическо сближаване с Украйна, Грузия, Молдова, Армения, и, накрая, и с Азербайджан, а в бъдеще – запазвайки съответния баланс – и с петте републики от Централна Азия.

Когато говорим за източния аспект на съседство, неизбежно стигаме до проблема с Русия и нашето партньорство с тази страна. Днес обаче, стоейки на прага на преговорите за нова спогодба, можем да кажем единствено, че Русия представлява предизвикателство за сигурността в общото ни съседство. Много е трудно да гледаме на Русия като на партньор в тази област. Тук се натъкваме на основния политически проблем с разширяването на Европейския съюз на изток. Процесът на сближаване със съседните страни, разбира се, не може да замени присъединяването, но и не може да бъде отделен от перспективата за членство в случая с европейските държави. Без тази перспектива, усилията ни няма да дадат търсения резултат.

Възползвайки се от тази възможност, бих искал да благодаря на всички координатори по външни работи на политическите групи, съдокладчиците, както и на секретариата на Комисията по външни работи, без чиято помощ нямаше да бъде възможно да се изготви един доклад, който днес се радва на широка подкрепа, както може да се види от малкия брой изменения, внесени на пленарната сесия. Това значително ще улесни утрешното гласуване.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, преди две години и половина Парламентът и Съветът приеха предложението на Комисията за опростяване на външните финансови инструменти. Ние опростихме множество различни инструменти, един от които беше Европейският инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП). Това е един особено важен инструмент, защото прави външното ни сътрудничество по-ефективно, в по-голяма степен „ръководено от политиката“, и подобре насочва финансирането ни в подкрепа на ключови отрасли.

Бях много доволна да прочета коментарите на гн Szymański и да разбера, че според него регламентът за ЕИСП е адекватен и валиден за целите на сътрудничество със съседните ни страни. Предварителните резултати от нашия преглед сочат точно в същата посока.

Програмите на страните от ЕИСП подсилват изпълнението на плановете за действие на ЕИСП и отразяват амбицията на Европейския съюз и държавите-партньори. Може да се каже, те са „трансмисионните ремъци“ за политическите и икономическите реформи, които искаме да нахърчим чрез ЕИСП. Освен това, инструменти като побратимяването и инструмента за техническо подпомагане и обмен на информация (TAIEX) предоставят подкрепа за институционалното изграждане, законодателното сближаване и регулаторното привеждане в съответствие. Операциите за секторно и бюджетно подпомагане се използват за насърчване на договорената програма за реформа. Различните подходи и измерения на ЕИСП се подкрепят чрез специфични регионални програми. Бе създадена програма с участието на няколко страни, най-вече за изпълнението на изключително видими инициативи, които са общи за всички съседни страни, като „Темпус“, „Еразмус Мундус“ или програмата за сътрудничество в развитието и диалога във връзка с урбанизираните територии („CIUDAD“). Иновационният компонент за трансгранично сътрудничество беше успешно пуснат в действие.

Всичко това ясно показва, че споразумението от 2006 г. относно регламента за ЕИСП ни даде инструмент, който ни позволява да постигнем и дадем конкретни резултати. Винаги има място за подобрене и аз съм винаги благодарна за всякакви предложения.

Нека кажа също, че докладът, първо, изтъква необходимостта от по-нататъшни консултации с гражданското общество и местните органи, което правим и в момента.

Второ, отбелязах си вашия призив за още по-амбициозни действия в сферата на демокрацията, правовата държава и правата на човека. Както знаете, тези теми вече са водещи в нашето сътрудничество с държавите-партньори, а политическите реформи и доброто управление стоят в основата на Европейската политика за съседство (ЕПС). Набелязали сме и проекти, целящи укрепването на съдебната система.

Нека бъдем честни обаче. Първо, понеже партньорите ни са изправени пред важни структурни предизвикателства, ние не можем да очакваме ситуацията да се промени веднага и, както лорд Patten каза веднъж: „демократията не е разтворимо кафе“. Мисля, че това е наистина така.

Трето, виждам, че докладът приканва за повече ресурси. Ясно е, че повече ресурси биха подобрили нашето преимущество – това е вярно. През първите две години трябваше да се връщаме към бюджетния орган няколко пъти и да искаме достатъчно допълнителни средства, за Палестина и Грузия, например. Затова предложихме да привлечем нови средства за едно амбициозно Източно партньорство, което скоро ще разискваме в Парламента.

Накрая, нека допълня, че съм много доволна да видя, че докладът приветства неотдавнашното предложение на Комисията във връзка с Източното партньорство, което, според нас, разполага с едно много важно многостранно измерение, наред със Съюза за Средиземноморието и Черноморското взаимодействие. Надявам се и за в бъдеще да мога да разчитам на вашата подкрепа и разбиране.

Danutė Budreikaitė, докладчик по становище на Комисията по развитие. – (LT) ЕИСП, който бе създаден след разширяването на Европейския съюз през 2004 г., се отнася за 17 държави, 15 от които са класифицирани като развиващи се. Инструментът включва новите източни съседи на Европейския съюз Армения, Азербайджан, Грузия, Украйна, Молдова и Беларус.

Сигурността на източните ни съседи, и найвече енергийната сигурност в Украйна и Беларус, означава също и сигурност на Европейския съюз. Това беше демонстрирано от газовата криза между Украйна и Русия по Нова година, която вече се превърна в традиция. Военният конфликт в Грузия миналото лято накара всички ни да вземем под внимание сигурността на държавите от Европейския съюз и заплахата за независимостта ни.

Изправени пред такава ситуация, аз предлагам, както направих и преди, да се създаде Асамблея на източните съседни държави („Euroeast“), с участието на Европейския парламент, основаваща се на принципите на Евро-средиземноморското сътрудничество („EuroMed“) и Евролатиноамериканската парламентарна асамблея („EuroLat“), с оглед ЕИСП да бъде приложен в държавите от Източна Европа.

Радвам се, че това също бе прието в доклада.

„Euroeast“ ще даде възможност на Европейския парламент да посвети същото внимание на всички съседни и развиващи се страни.

Tunne Kelam, докладчик по становище на Комисията по регионално развитие. – (EN) Гн Председател, бих искал да поздравя моя колега, гн Szymański, за неговия много добър доклад. От името на Комисията по регионално развитие, аз приветствам включването на трансграничното сътрудничество в обхвата на регламента за ЕИСП като инструмент за изготвянето на общи проекти и заздравяването на взаимоотношенията между държавите от ЕПС и държавите-членки на Европейския съюз.

В същото време, бих искал да изтъкна необходимостта от редовен мониторинг на управлението и изпълнението на общите оперативни програми от двете страни на границата на Европейския съюз. Трансграничното сътрудничество трябва да допринася за интегрирано устойчиво развитие между регионите в съседство. Молим Комисията да изготви подробен преглед на всички общи оперативни програми за текущия финансов период, включващ оценка за спазването на принципите на прозрачност, ефективност и партньорство. Една такава оценка, наред с опис на найчесто срещаните проблеми от управляващите органи, трябва да допринесе за намирането на поподходящи решения за следващия програмен период.

Също така бих насърчил Комисията да улесни обмена на опит и найдобри практики в трансграничното сътрудничество между програмите и проектите на ЕПС, от една страна, и действията, извършени съгласно цел „Европейско териториално сътрудничество“ и съгласно вече приключилата общностна инициатива Interreg III A, от друга.

В заключение, Комисията по регионално развитие счита, че ЕИСП трябва да бъде насочен към една балансирана стратегия между изтока и юга, със специфични подходи и за двете области.

Ioannis Kasoulides, от името на групата PPE-DE. – (EN) Гн Председател, аз също бих желал да поздравя гн Szymański за всеобхватния му доклад, който ще получи подкрепата на групата ни при гласуването утре.

Също бих искал да поздравя гжа Ferrero-Waldner както за успеха на Европейския инструмент за добросъседство и партньорство (ЕИДП), така и за проектите, които предстоят, с необходимостта от източно партньорство по отношение на източните ни съседи и партньори, както и Черноморското взаимодействие. Веднъж след като тези структури се изградят и придобият собствена идентичност – например чрез парламентарна асамблея и така нататък, както правим в Средиземноморския район – вероятно всички те ще имат ясна самоличност, дори и по отношение на начина, по който се финансират.

Забелязвам някакъв вид съперничество – или нека да кажем тревога – между членовете на Парламента. Току що чухме как не сме направили дадено нещо във финансов ущърб на друго. Това не бива да се случва. Знаем, че Съюзът за Средиземноморието, Източното партньорство и Черноморското взаимодействие са в интерес на Европейския съюз. Тези споразумения не бива да са причина да се налага да се казва отново и отново на страните, които се стремят към присъединяване към Европейския съюз, че това не е алтернатива на членството, за което някои се притесняват.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн DOS SANTOS*Заместникпредседател*

Maria Eleni Koppa, *от името на групата PSE.* – (EL) Гн Председател, инструментът за добросъседство и партньорство има нужда да бъде ревизиран, така че да гарантира опростени процедури и в същото време да подобри прозрачността. Основата на ЕПД е създаването на климат на доверие в непосредственото обкръжение на Европейския съюз.

В интерес на всеки е във всички съседни страни, както на изток, така и в Средиземноморието, да има посилен икономически растеж и стабилност. Независимо от това, за всяка страна трябва да бъдат определени специфични критерии и подходи, които зависят от политическите й приоритети по отношение на правата на човека, демокрацията, правовата държава, правата на малцинствата и така нататък. Също така е важно помощта на Общността да достигне до всички заинтересовани групи граждани. Ето защо възможностите на инструмента за добросъседство трябва да бъдат насърчени по правилен начин.

За да бъдат постигнати тези амбициозни цели, разпределението на средствата между държавите от Източна Европа и Средиземноморието трябва да бъде направено по равно, както е постановено от финансовата рамка за периода 2007-2013 г. Барселонският процес следва да бъде заменен от ЕПД като целите трябва да са ясно определени.

Особено в настоящия момент, когато икономическата криза е засегнала всички страни, които се ползват от инструмента за добросъседство, трябва да стане ясно, че чрез тази финансова помощ Европейският съюз помага за справяне с кризата. Ето защо Европейската комисия трябва да публикува оценка на този въпрос.

Найнакрая, бих искала да спомена Черноморското взаимодействие: този район трябва да бъде включен в ЕПД. Подкрепата, предоставена от Европейския съюз на това регионално сътрудничество, трябва да има за цел постигането на осезаеми резултати в определени приоритетни сектори като енергетика, транспорт, имиграция и борба с организираната престъпност.

Метин Казак, *от името на групата ALDE.* – (FR) Гн Председател, аз напълно подкрепям доклада на г-н Szymański, особено предложението да се увеличи финансовият плик за ЕИДП. Ние трябва да се ангажираме със съседните ни страни в по-голяма степен, особено след трите конфликта, които се случиха в Газа, Украйна и Грузия през последните шест месеца.

Значителен брой изменения, предложени от нашата група, в това число и 11 те изменения, които аз предложих като докладчик в сянка, бяха приети от Комисията по външни работи. Независимо от това, сега бих искал да внеса две допълнителни изменения от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа.

Независимо че съм съгласен с идеята за по-нататъшно сътрудничество с Турция и Русия с оглед разрешаването на някои текущи конфликти и засилване на връзките между черноморските страни, формулировката на точка 39 би могла да създаде объркване. Сътрудничеството за Черно море се осъществява на четири различни нива: страните членки, кандидатите за членство, страните, които обхваща ЕПД, и Русия като стратегически партньор.

Тъй като Турция е кандидат за членство, тя не е част от ЕПД и се ползва от предприєдинителната помощ, а не от Инструмента на европейската политика за добросъседство. Следователно ЕПД със сигурност не би предоставила подходяща основа за сътрудничество с Турция.

Вече съществуват платформи за сътрудничество със страните от Черноморския район. Може би ние трябва да се опитаме да създадем връзки с тези регионални инициативи, за да укрепим това взаимодействие, вместо да търсим нови форми на сътрудничество.

Второто изменение се отнася до енергетиката. Точка 44 от доклада прави препратка само към Украйна и Молдова, въпреки че повечето от съседните ни страни са важни за енергийния сектор като доставчици или като транзитни страни. Мисля си най-вече за Грузия и Азербайджан, чиято важност ще нарасне със стартиране на проекта „Набуко“, който бе предмет на международна конференция през януари. Затова ми се струва, че мерките в областта на енергетиката трябва да включват всички съседни страни.

Hanna Foltyn-Kubicka, *от името на групата UEN.* – (PL) Гн Председател, ЕПД беше разработена с цел интегриране на страните, включени в програмата със структурите на Европейския съюз. Това предполага силно сътрудничество в сферите на икономиката, културата и политиката без фаворизиране на някои държави за сметка на други. Като имаме това предвид, трудно е да разберем разликите, които се появяват в разделянето на финансовите средства между средиземноморските и източните страни, в ущърб на втората група.

Идеята да разделим ЕПД между тези региони е оправдана с оглед на различните проблеми, пред които са изправени те. Това не може обаче да бъде основание за неравенство при разпределението на финансовите средства, тъй като изглежда особено несъстоятелно с оглед на трагедията, която наскоро сполетя една от страните, включени в ЕПД – Грузия. В момента гражданите на Грузия се нуждаят от помощта ни, както и от чувството, че са третираны по същия начин като другите страни, които работят с Европейския съюз.

Друга важна цел, която ЕПД трябваше да постигне, е енергийната сигурност. Настоящата криза в Европа обаче е очевидна проява на непоследователност в принципите на сътрудничество в рамката на политиката за добросъседство. Без съмнение кризата показва необходимостта да се идентифицират мерки в рамките на тази политика, както и необходимостта да се укрепи енергийният сектор като част от Източното партньорство. Доволен съм, че Европейската комисия забелязва този проблем и желае да въведе точно такава политика.

Cem Özdemir, *от името на групата на Verts/ALE*. – (DE) Гн Председател, Комисар, госпожи и господа, аз също искам първо да започна като благодаря на докладчика гн Szymański за изключително добрия доклад. ЕИДП може да бъде ефективен инструмент, само ако предлага стимули за демократични реформи и насърчава устойчивото – екологично и благоприятно – развитие.

За да може да проверим ефективността на този инструмент, трябва да бъдат определени ясни, конкретни и измерими цели във всички планове за действия в рамките на ЕПД. Ние от групата на Зелените/Европейски свободен алианс отправяме специален призив за съгласуваност във всички инструменти за правата на човека в контекста на плановете за действие ЕПД, както и за обстойно разследване на проектите от типа „Справедливост“, насърчавани чрез ЕИДП.

Друг важен момент – също правилно акцентиран в доклада – е засиленото включване на гражданското общество в процеса на разработване и мониторинг на ЕИДП. Войната в Грузия от лятото на 2008 г. ясно илюстрира, че до този момент Европейският съюз не е разработил и реализирал политика за устойчиво разрешаване на конфликти за Кавказкия район.

Замразените конфликти като Нагорни Карабах все още пречат на понататъшното развитие на ЕПД в района на Южен Кавказ. Затова ние призоваваме Съвета да работи поактивно в областта на разрешаването на конфликти. Този инструмент предоставя на Европейския съюз възможността да играе активна роля в района на съседните страни, за да стимулира развитието на демократичните реформи и устойчивото развитие.

Особено с оглед на запазване на неговата – нашата – правдоподобност, Европейският съюз найнакрая трябва да започне да приема сериозно клаузите за демокрация и за правата на човека в споразуменията си с трети страни, както и да предприема необходимите действия – в идеалния случай положителни, но ако е необходимо – и отрицателни.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Гн Председател, поднасяйки благодарностите си за добрия доклад към колегата гн Szymański, искам да споделя своето мнение по въпроса защо политиката за добросъседство е толкова важна за нас. Ние трябва да отговорим на този въпрос. Първо, защото нито Европейският съюз, нито Европа са някакъв изолиран остров. Европейският съюз е разположен в Европа и това е важно за нас, още повече че сме амбициозни и искаме да „изнесем“ ценностите си, идеите и опита си към други страни.

Мисля, че заедно с помашабните решения – по отношение на транспорта, енергетиката, свободната търговия и взаимния обмен – има също и помалки въпроси, които са изключително важни – такива като образованието, научния и културен обмен и найвече междуличностните контакти. Аз възприемам Европейския съюз като семейство от народи, които общуват по между си. Европа – или поне аз така виждам нещата – ще бъде силна, когато всяка част от нея има своята роля и може да изпълни тази роля, така че това трябва да включва не само страните в Европейския съюз, но също и съседите му.

Комисар, считам, че днес в голяма степен сме приключили с изграждането на Евросредиземноморското партньорството (EuroMed), което е една интересна структура. Ние му предоставяме голямо количество средства, може би прекалено много, както каза колегата от групата на Съюза за Европа на нациите, а сега трябва да укрепим и идеята за Асамблея на източните съседни държави (EuroEast). Това е много важно и аз считам, че след скорошната енергийна криза никой не се съмнява, че това е едно измерение, което е много, много значимо за нас. Въпросът тук е за Общността и регионалните програми, които трябва да бъдат подкрепени, но които, за съжаление, изискват финансова подкрепа. За това трябва да бъдат заделени подходящи суми. Ние тук взимаме добри решения, които ще бъдат реализирани в сътрудничество с държавите и съседите ни, както и чрез работа по съвместни проекти.

Aloyzas Sakalas (PSE). – (EN) Гн Председател, през 2008 г. стартираха няколко регионални инициативи в рамките на ЕПД. Въпреки че финансовият инструмент бе разработен през 2006 г., той се оказва достатъчно ефективен, тъй като бе ориентиран към бъдещето.

Европейският съюз реши да укрепи многостранното и регионално сътрудничество с и между съседните страни. Инструментът вече позволява на ЕС да получи съфинансиране от други международни организации и да си сътрудничи с други многостранни организации в района на съседните му страни. Нека да се възползваме активно от тези възможности.

Втората ми забележка се отнася до разпределението на финансовите суми между съседите ни по южните и източни брегове на Средиземноморието и съседите ни на изток. Всъщност става въпрос за доверието в политиката на ЕС. Следователно Европейският съюз трябва да се придържа към ангажиментите си и да поддържа географското разпределение на финансови средства, както е постановено във финансовата перспектива за периода 2007/2013 г.

Съществува обаче още едно важно разграничение във финансовите суми между съседните страни. Говоря за разделението в средствата, разходени за програми, свързани с принципа на правовата държава и правата на човека в бъдещите демокрации. Между 2007/2010 г. 21 % от общото финансиране за източните ни съседи е за средства за подкрепа на демократичното развитие, а за южните ни съседи тази сума възлиза едва на 5 %. Моля, Комисията да вземе предвид това съображение.

Grażyna Staniszevska (ALDE). – (PL) Гн Председател, финансирането на инициативи за Средиземноморския басейн и бъдещото Източно партньорство в рамките на Инструмента на европейската политика за добросъседство не би трябвало да се случва, както става днес, в ущърб на който и да е от тези два района. Важното е да вземем предвид специфичното естество както на източните, така и на южните страни партньори.

Последните геополитически събития с участието на източните ни съседи ясно демонстрираха, че е необходимо и подобре да адаптираме ЕПД към нуждите на региона. Украйна може да послужи за пример. Найголемият източен съсед на Европейския съюз трябва да получи специфични стимули и предимства в рамките на Източното партньорство, които да имат мотивиращо въздействие за страна с европейски амбиции. В допълнение, важно е да се ускори изграждането на зона за свободна търговия и да се приключат преговорите с Украйна по въпроса с безвизовия режим.

ЕПД не включва просто действията на правителства и политици на национално ниво. Доволен съм, че докладът акцентира върху необходимостта от поголям социален ангажимент от страна на граждани и местни органи по отношение на планирането и реализирането на ЕПД. Също трябва да помним, че за да гарантираме добро, ефективно и взаимно изгодно сътрудничество с нашите съседи, изключително важно и ценно е да имаме обмен на опит и добри практики, както и обучителни инициативи, в това число програми за изучаване на езика на съседните страни.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Гн Председател, първо искам да поздравя колегата си гн Szymański за неговия балансиран доклад върху прегледа на ЕИДП.

Нека да помним, че основната цел на този доклад е да избегне появата на нови разделителни линии или полошо – разцепления – между разширения Европейски съюз и непосредствените му географски съседи, но също и да подобри стабилността и сигурността в разглеждания район като цяло.

Разпространяването на мира е често повтаряно желание, но и често среща по пътя си пречки, породени от реалността на омразата и нетолерантността. Следователно правилното функциониране на тази политика определя от части и международната геополитическа позиция на Европа.

Как ефективно да преразгледаме този инструмент за добросъседство и партньорство? Основното може да бъде резюмирано само в една дума – чрез амбиция.

Наистина, необходима е повече амбиция в диалога с гражданското общество и местните органи, за да се подобри включването им в замисъла и контрола по реализацията на този инструмент.

Повече амбиция е нужна и в подкрепата за безвъзмездната помощ с цел да се подобри административният, местният и регионалният капацитет в съседните страни, както и да се насърчат програмите за обмен за гражданското общество.

Повече амбиция е нужна и в сферата на демокрацията, правовата държава и правата на човека.

Тази бюджетна подкрепа обаче трябва да е подчинена на един избирателен процес, така че да е достъпна само за тези, които могат да я оползотворят, като се приложи специфичен подход за всяка страна и политическа условност, без да забравяме и подобряването на оценката на политиките. Също така е задължително да изясним отношенията между ЕПД, която по своята същност е една рамкова политика, *par excellence*, и регионалните инициативи като Черноморското взаимодействие, Съюза за Средиземноморието и бъдещото Източно партньорство.

И наистина, чрез свеждане на политиките до все поограничена географска област рискуваме да загубим цялостната посока, видимост и прозрачност на политиката за добросъседство, която Европейският съюз желае да провежда.

Това е цената, на която ще подобрим съгласуваността и синхрона в Съюза, ще насочим заделения бюджет в желаните посоки в целия му обхват – и най-накрая – Европейският съюз изцяло ще приеме ролята си на център на стабилността.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) ЕИДП има значителен принос в развитието на отношенията със съседните страни на Европейския съюз.

Една възможност за финансиране е инструментът за инвестиции в рамките на политиката за добросъседство, където върху сумата, разпределена от ЕИДП, държавите-членки на ЕС имат възможността да участват чрез дарения. Знаем, че в това проучване, финансирането, от което се ползва ЕИДП, не е достатъчно за посрещане на амбициозните цели в тази сфера.

Насърчаваме Европейската комисия да проведе анализ по отношение на бъдещото разпределение на постоянни суми към този инструмент, особено в ситуациите, когато е нужна подкрепа за адекватното финансиране на други инициативи като Черноморското взаимодействие. Румъния е подкрепяла и ще продължи да подкрепя значението на Черноморския район за Европейския съюз въз основа на очевидните възможности, които районът предлага за стабилност, икономическо развитие, енергийна сигурност, сигурност на гражданите му и защита на околната среда.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) ЕИДП може и трябва да бъде използван в Черноморския регион. Според мен взаимодействието в Черноморския регион е с положителен знак и аз считам, че този регион е от специална геостратегическа важност и заслужава една структурирана рамка на сътрудничество въз основа на модел от същия мащаб, като например скандинавския или Съюза за Средиземноморието.

ЕИДП трябва в поголяма степен да допринася за развитие на транспортните връзки между Европейския съюз и Черноморието, както и между Европейския съюз и Република Молдова и Украйна. Румъния би желала да развие повече програми за сътрудничество между градове в Румъния и Република Молдова. Приветствам стартирането на програмата „CIUDAD“, която насърчава развитието на диалога между градовете.

Усъвършенстването на пристанища на Общността, разположени на Черно море, изграждането на терминали за втечен природен газ, както и развитието на железопътните и пътни връзки между държавите в Черноморския район и държавите-членки, трябва да бъдат сред приоритетите, за които ще се използва този инструмент. В допълнение, смятам, че този инструмент трябва да бъде прилаган и за сътрудничеството в енергийния сектор, както и за разширяване и интегриране на инфраструктурата за пренос на електричество към района на Западните Балкани.

Председател. – Трябва да се извиня на Alexandru Nazare, тъй като вследствие грешка на Бюрото не му дадохме думата в редовното време, въпреки че бе в списъка. Ще му дам думата след процедурата с вдигане на ръка („catchtheeye“).

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Гн Председател, искам да привлека вниманието върху три въпроса от разискването. Първо, от съществено значение е да поддържаме географското разделение по отношение на финансовата помощ от бюджета на Европейския съюз за средиземноморските страни и страните в Източна Европа в съответствие с разпоредбите на финансовата перспектива за периода 2007/2013 г., но също и да продължим да предоставяме подкрепа на тези страни под формата на заеми от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ). Таваните на заеми за тези страни, очаквани от ЕИБ за периода 2007/2013 г., са 8,7 милиарда EUR за средиземноморските страни и едва 3,7 милиарда EUR за източните държави и Русия. Това изглежда неблагоприятно от гледна точка на страните от Източна Европа, защото е непропорционално на техните нужди.

На второ място, от съществено значение е да насърчим сътрудничеството в областта на енергетиката с тези страни под покровителството на Източното партньорство, както и да създадем условия, които ще гарантират

доставката на енергийни ресурси от тези страни за Европа като по този начин осигурим на Европа алтернативи за енергийните ѝ доставки. Трето и последно, от съществено значение е да задълбочим икономическата интеграция на Европейския съюз със страните от Източното партньорство чрез разширяване на зоната за свободна търговия, за да ги включи, както и чрез социална интеграция, крайната цел на която трябва да бъде премахването на визовите изисквания за жителите на страните, попадащи в обхвата на ЕИДП.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). – (FR) Гн Председател, госпожи и господа, когато чертаем политиката за съседните страни на Европейския съюз, ние не трябва да пренебрегваме демократичния дефицит в тях. Това е демократичен дефицит, който произтича от историята им. За да изградим едно демократично общество обаче, всички граждани на тези страни трябва да имат разбиране за демокрация.

Докладът обсъжда – и така трябва да бъде – контактите от хора към хора и аз бих ви попитал: какъв подобър начин за изграждане на тези контакти от това да позволим на гражданите на тези страни да пътуват свободно до Европейския съюз?

Затова аз призовавам Съвета да позволи на гражданите на Република Молдова, която между другото е единствената страна, споделяща официален език на Европейския съюз, да пътуват в рамките на ЕС без визи. Разбира се, в очакване на такава мярка бих помолил и Комисията да направи всичко възможно, за да видим „общия център за визи“ изграден и работещ в Chişinău. Трябва да дадем реален пример.

Corina Creţu (PSE). – (RO) През последните шест месеца Европейският съюз се изправи пред ред предизвикателства, които повдигнаха въпроса за неговата роля, съгласуваност и за неговия капацитет да действа и да реагира.

Кризата в Грузия и газовата криза ни показаха ясно, че не можем непрекъснато да сме изправени пред заплахи от изток, които са насочени към международната стабилност и енергийната ни сигурност.

Приветствам едно източно партньорство – толкова амбициозно, колкото е и предложено в този доклад – още повече че е насочено към поефективно сътрудничество и подкрепа за възстановяването на Грузия, предлагащо за в бъдеще изграждането на зона за свободна търговия, както и вдигането на визовите ограничения за Европейския съюз.

Независимо от това обаче считам, че трябва да придадем поголямо значение на положението в Република Молдова, откъдето получаваме тревожни сигнали за свободата на изразяване и почтеността на изборите, които трябва да се проведат тази пролет.

Călin Cătălin Chiriţă (PPE-DE). – (RO) ЕИДП е от фундаментално значение за успеха на ЕПД, особено за Източното партньорство и сътрудничеството с Черноморския регион.

Проектът за Източното партньорство може да бъде успешен, единствено ако разполага с нужното финансиране за постигане на ясни цели. В същото време трябва да модернизираме механизмите за оценка на въздействието на действията и финансите на Източното партньорство, така че някои правителства да не могат да присвояват и да злоупотребяват неправомерно с европейската помощ срещу политическата опозиция.

Действията ни трябва винаги да бъдат добре замислени, така че гражданите да могат да видят конкретните ползи от тях. Считам, че европейското финансиране, предложено от ЕИДП, трябва да отдаде приоритет на мерките, насочени към трансграничното сътрудничество в областта, към която е насочено Източното партньорство.

Трансграничното сътрудничество има конкретната мисия да направи решителен принос към регионалното развитие, да изгради доверие между съседни страни, както и междуетническа хармония, докато улесняването на трансграничното движение на хора и търговски потоци може да има особено полезен ефект на мултиплициране.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) ЕИДП е жизненоважен за гарантиране на стабилността, демокрацията и просперитета в този район. В допълнение, този инструмент трансформира понятието за граница – един район на затвореност и изключване в район на сътрудничество и политически връзки.

Скорошните събития в района на изток от ЕС, споменати порано в този Парламент, а именно газовата криза и кризата в Грузия, още веднъж демонстрираха необходимостта от стратегия, която да може да гарантира, че Европейският съюз играе активна роля в тази геополитическа област. Необходимо е да приемем един посъгласуван подход, за да се справим с района на изток от нашите граници. Имаме нужда от ясни цели, които отговарят на интересите на Европейския съюз, както и на конкретните нужди на нашите партньори.

Аз напълно одобрявам инициативи като Черноморското взаимодействие и Източното партньорство, които консолидират сътрудничеството със страните в региона, особено с Република Молдова и Украйна, както и със страните от Кавказкия и Каспийския район. Нуждаем се също и от поактивна ангажираност в района на Черно море, за да предоставим основа за консолидиране на отношенията с Турция и Русия, тъй като този район е близо до Европейския съюз.

Партньорството е също една инициатива за добре дошли за участниците, които ще пожелаят да кандидатстват за членство в Европейския съюз като Република Молдова. Партньорството значително повишава нивото на ангажимент и в двете страни.

Освен това, искам да кажа и няколко думи за инициативата „EURONEST“, която е само един пример за намиране на конкретно решение за подобряване прилагането на ЕИДП в държави като Армения, Азербайджан, Грузия, Молдова, Украйна или Беларус.

Прилагането на тази политика не може да бъде подобро, без да се повиши нивото на финансовото подпомагане. Освен необходимостта от увеличаване на финансовия пакет, трябва да обърнем също толкова внимание и на начина, по който се разходват тези средства.

Считам, че е задължително да гарантираме прозрачност по отношение на финансовите механизми за разпределение на средствата. Също мисля, че трябва да се отделят ресурси за въвеждане на гражданското общество в страните партньори по общи проекти, както и за подкрепа на мобилността на гражданите в тези страни, което включва и облекчаване на визовите изисквания.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, мисля, че тази дискусия за ЕИДП на практика изпревари следващото съобщение на Комисията за Източното партньорство. Много от идеите, които предложихте, се намират в съобщението за Източното партньорство и аз съм сигурна, че когато го получите – надявам се – ще бъдете доста удовлетворени.

Позволете ми само да кажа няколко неща. Разбира се, аз съм много благодарна за голяма част от предложенията. Идеята на това Източно партньорство е, че искаме да работим с източните ни партньори – Украйна, Молдова, Беларус – ако е необходимо по въпросите на демокрацията и правата на човека, но също и с трите кавказки страни по въпросите на търговията, за да се опитаме да направим позапълбочени споразумения за асоцииране, на второ място, по въпросите на енергетиката, и на трето – по мобилността. По отношение на предложенията ви за безвизов режим, ние ще започнем с либерализиране на визовия режим, въпреки че няма да е лесно, тъй като много държави-членки все още не са склонни на това. Разбира се, съществуват различни видове платформи, които вече споменах – например платформа за гражданско общество, енергетика и транспорт – или в действителност навсякъде, където може да има обмен на добри практики.

По отношение на финансирането мога само да кажа, че за съжаление аз не разполагам с повече налични средства. Разбира се – както винаги казвам като създател на политиката за добросъседство – бих желала да имам повече. Вие сте един много важен орган за бюджета, така че моля ви, дайте ни шанс в бъдеще и наистина ни подкрепете. Това се отнася както за Съюза за Средиземноморието на юг, така и за Източното партньорство и ЕИДП на изток.

Финансовите цифри към момента са 3,6 EUR на глава от населението годишно на изток и 3,4 EUR на глава от населението годишно на юг. Така че, както можете да видите, намираме се почти на еднакво равнище. В същото време обаче то никога не е достатъчно, защото съществуват големи нужди и предизвикателства. Затова създадохме идеята за така наречения Инструмент за инвестиции в рамките на политиката за добросъседство (NIF), който може да бъде използван за поголеми проекти.

Това е всичко, което мога да ви кажа на този етап, но може би в един покъсен момент, когато започнем да обсъждаме Източното партньорство, ще можем да се впуснем във всички подробности. При всички случаи, благодаря ви за това разискване и за предложенията ви. Те в доста голяма степен са в съответствие с посоката, в която вървим.

Konrad Szymański, докладчик. – (PL) Гн Председател, бих желал да направя няколко коментара по отношение на това разискване. Опростяването на процедурите, мониторинга на реализацията на политиката за добросъседство и надзорната роля на Европейския парламент са въпроси, с които се борим от 2005 г. като изглежда, че няма какво повече да направим в това отношение. Днес обаче определено е важно да прибавим политически контекст към нашата политика за добросъседство. Това политическо съдържание включва въпроси като визи, общ пазар и енергетика. Ако не преодолеем тези предизвикателства, може да загубим възможността да създадем съседски регион по наши условия. Времето е срещу нас. Държави, които днес са

част от съседните нам страни, могат да загубят стабилността си и да се обърнат към други принципи на изграждане на регионален ред. Ние няма да сме доволни от подобен резултат, а историята може никога вече да не ни даде такава възможност отново. Подобни събития ще засегнат и собствената ни сигурност и затова трябва да обмислим проблема – в изцяло егоистично отношение, а именно спрямо интересите на Европейския съюз – така че районът на съседните ни страни да бъде една област на стабилност и изобилие.

Що се отнася до бюджета, аз знам много добре, че по отношение на реформите в политиката за добросъседство много секции от тази зала се съгласяват с въпроси, засягащи финансирането на специфични области на политиката, както и на определени райони, но трябва да помним, че политиката за добросъседство е само една част от бюджета и че нищо няма да се промени през следващата финансова перспектива. Ако успеем да финансираме съседните страни в Средиземноморието, Източния и Черноморския район, тогава всички ние бихме спечелили. Не можем да постигнем успех в една част на съседния ни регион за сметка на друга, тъй като бюджета на Европейския съюз е структуриран така, че да предотврати това. Поскоро трябва да се концентрираме да реформираме бюджета на Европейския съюз така, че всички части (средиземноморска, източна, черноморска) да имат ползи от бъдещата финансова перспектива.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Гн Председател, съжалявам, че резюмето на гн Szymański върху неговия доклад не можа да бъде чуто от гжа Ferrero-Waldner, тъй като тя продължава да бъде заета с други въпроси.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени декларации (член 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), в писмена форма. – (RO) Изцяло подкрепям положенията в доклада, насочен към повишаване на нивото на политическите ангажменти на Европейския съюз към страните, към които е насочен ЕИДП, както и перспективите за подписване на споразумения за асоцииране, адаптирани към всяка държава.

За да се реализира ефективно тази политика, засегнатите страни трябва напълно да се ангажират с процеса на демократични реформи на обществото. Ефективната реализация на реформите, особено тези, отнасящи се до сферите на демокрацията, правовата държава и свободата на изразяване, остава сериозен проблем за тези страни и зависи както от политическата воля на техните органи, така и от степента на ангажираност на тяхното гражданско общество и граждани.

Важно е населението на тези страни да разбере, че европейската интеграция предлага не само възможността юридически да се преминават граници, но също и реален шанс за изваждане на страната от безизходното ѝ положение. В този контекст, европейските проекти трябва да предвиждат поспецифични клаузи, както и специални средства за информиране на населението.

Запознаването на населението както с ползите на интеграцията, така и с ангажиментите, които то ще поеме веднъж след като страната се присъедини към ЕС, ще има като резултат включване активно в процеса на демократизация на обществото и значително намаляване на способността на елита, който е на власт, да използва силови мерки срещу опозиционните политически партии и гражданското общество.

Adam Bielan (UEN), в писмена форма. – (PL) Гн Председател, инициативата, която защитавах Полша и Швеция едва миналата година, днес вече не е предмет на обсъждане. Потящото сътрудничество с нашите съседи от другата страна на източната граница не само е полезно за двете страни, но също е и съществено и стратегическо за сигурността на Европа.

Политическата и икономическа ситуация отвъд източната ни граница има директно влияние върху положението в целия ЕС, както и върху икономическото ни равновесие и сигурност. Миналата година бе тест за доверието в Русия относно отношенията ѝ със съседите, един тест, на който Кремъл напълно се провали.

Ето защо развитието на ЕПД изисква активното ни въвлечане в ситуацията в района на Южен Кавказ, както и в събитията, засягащи найблизките ни съседи. Това въвлечане е предпоставка за сътрудничеството ни в конкретни сфери. Тук си мисля за подкрепа на гражданското общество за провеждане на демократични и институционални реформи, както и за гарантиране на енергийната сигурност на Европа. Нека покажем, че ние можем да бъдем главният играч на Изток и да не позволим на Русия да реализира собствения си неоимпериалистичен план.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PL) Използването на ЕИДП за финансиране на южната и източната ЕПД не бива да бъде в ущърб на който и да е от тези райони. Относно използването на това финансиране – изключително важно е да гарантираме прозрачността на други източници, в това число и частно финансиране.

По време на преговорите за ново споразумение между Европейския съюз и Русия трябва да се фокусираме върху посилното сътрудничество на Русия по отношение на идентифицирането на ясни финансови приоритети на сътрудничество, които да доведат до подобро планиране и многогодишно програмиране на безвъзмездната помощ, върху гаранции, че всяка финансова помощ, предоставена на руските органи, допринася за укрепване на демократичните стандарти в Русия, както и върху гарантирането на повече съвместно притежавани проекти, определени за финансиране.

Бих желал също да подчертая необходимостта от установяване на ефективни политически условия и гаранции, които да осигурят, че помощта за Беларус ще има непосредствено и директно влияние върху гражданите и че органите няма да злоупотребят с нея, за да нападат политическите си опоненти. Европейският съюз трябва да предоставя поефективна подкрепа на гражданското общество и политическите партии, които защитават демокрацията.

Последните геополитически събития в източните съседни страни на Европейския съюз подчертават необходимостта от допълнително развитие на ЕПД чрез поефективното ѝ адаптиране към нуждите на партньорите, което включва подцертано участие на Европейския съюз в Черноморския район.

Marianne Mikko (PSE), *в писмена форма.* – (ET) Като ръководител на делегацията на Европейския парламент за Молдова аз съм естествено заинтересована от развитието на източното измерение на ЕИДП.

Напълно разбирам и подкрепям интересите на южните държави-членки на Европейския съюз, които насърчават развитието на южното измерение на ЕИДП. В същото време обаче съм убедена, че ние не можем да пренебрегнем съседите си на изток. От гледна точка на сигурността и благоденствието на нашия общ дом и източните, и южните съседи са от еднакво значение за нас.

Въз основа на настоящата система, която ще бъде в действие до 2010 г., средствата на ЕИДП са разделени неравномерно – 70 % отиват за южното измерение и само 30 % за страните от източното. Новите дискусии за финансирането ще започнат тази година. Искрено се надявам, че по време на тези дискусии настоящата система ще бъде променена, както и че в бъдеще средствата основателно ще бъдат разделени по равно.

В следствие на събитията от миналото лято – тук аз се позовавам на руско-грузинския конфликт – според мен източните ни съседи основателно очакват от Европейския съюз поголям принос за опазване на стабилността. Участието на ЕС не бива да се ограничава само до декларативна политическа подкрепа, но също и да се изразява в действително сътрудничество и помощ в прилагането на реформи.

Аз съм неимоверно щастлива, че Естония е една от 15те членки, основателки на наскоро сформирания Инструмент за инвестиции в рамките на политиката на добросъседство. По време на настоящата икономическа рецесия отделянето на 1 милион EUR е доста значим и осезаем акт.

Toomas Savi (ALDE), *в писмена форма.* – (EN) Гн Председател, подкрепям идеята, че „Източното партньорство не бива да възпрепятства достъпа до членство на онези съседни страни, които желаят да предложат кандидатурата си“, както е казано в доклада. Стимулт за възможно бъдещо членство е неразделна част от Източното партньорство, тъй като той формира основата за един успешен условен подход.

Въпреки че напредъкът по завършения демократичен преход варира от страна на страна – в Беларус има едва незначителен напредък, докато в Украйна и Грузия бяха предприети някои съществени стъпки – Европейският съюз трябва винаги да поддържа възможността съседните страни на изток да могат да се присъединят към него, тъй като усилията за изграждане на функционираща демокрация, правова държава и спазването на правата на човека понякога могат да бъдат изтощителни до припадък.

Основната цел на ЕИДП, както и стимулт за присъединяване *vis-à-vis* на Армения, Азербайджан, Грузия, Молдова, Украйна и Беларус, е да се гарантира продължителен напредък към консолидираните демокрации в тези страни.

23. Финансиране на действия, различни от официалната помощ за развитие, в страни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 1905/2006 (разискване)

Председател. - Следващата точка в дневния ред е докладът (А6-0036/2009) на гн Berman, от името на Комисията по развитие относно финансирането на дейности, различни от дейностите по официалната помощ за развитие в държави, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 1905/2006 (2008/2117(INI)).

Thijs Berman, докладчик. – (NL) Аз също съм доволен, че гн Deva седна, защото сега гжа Ferrero-Waldner ще може да ме слуша, което е голямо облекчение.

Тази безпрецедентна икономическа криза, която нанася сериозни удари, предвещава подновено бедствие за развиващите се страни. Кризата води до намаление на цените на суровините – помалко инвестиции, помалко търговски кредит и помалко средства, които са изпращани вкъщи от имигрантите. Междувременно, брутният вътрешен продукт на всички богати страни се свива бързо, което означава, че бюджетът за сътрудничеството за развитие също спада рязко, тъй като той е 0,7 % от БВП или поне се очаква да бъде толкова, като при това положение повечето страни не успяват да спазват обещанията си.

Това е контекстът на дискусията за новия инструмент на политиката, която се провежда тук. Ако испански студенти получат стипендия, за да учат в Латинска Америка за няколко месеца или обратното, подобен обмен е полезен, необходим и желателен, но проект като този не може да бъде изключително финансиран със средства, които са предназначени за борба с бедността. Независимо че финансирането на ЕС в тази област трябва да бъде приветствано, то не е борба с бедността. Разочаровашо е да ни се налага да оттегляме проекти като този, само защото няма прано основание, въз основа на което да ги подкрепим.

Ето защо ние търсихме скромнен инструмент, с който ЕС да може да реализира политика в развиващите се страни, която, в тесния смисъл на думата, не попада в обхвата на борбата с бедността. Имаме нужда да намерим финансов източник и правно основание, които не влизат в обхвата на политиката за развитие. Следователно правното основание не може да се крие в член 179 от Договора от Ница, тъй като именно това е законовата база за политиката за развитие, която трябва да бъде избегната тук.

Собствените интереси на ЕС – европейски студенти да могат да участват в учебни пътувания – не могат да бъдат финансирани по член 179. Нещо повече, когато ЕС разходва средства за развитие, трябва да се спазват правно предписаните критерии по отношение на сътрудничеството за развитие, а именно тези за борбата с бедността.

С малко креативност съществуват и други източници. Разширяването на обхвата на инструмента за индустриализираните страни представлява един вариант, който бе предложен от Комисията по външни работи и който бе подкрепен и от моята комисия. Друг вариант обаче е комбинирането на членове 150, 151 и 170 – образование, култура и изследователска дейност. С това комбинирано правно основание Европейският парламент би запазил напълно възможността за съвместно взимане на решения по отношение на този инструмент като средствата – към момента 13 милиона EUR – не са взети от фонда на външната политика.

Като докладчик – и Комисията по развитие ще ме подкрепи – не мога да се съглася член 179 да бъде правното основание. Ако беше – този нов инструмент би станал неефективен; да се разбира всъщност целта му, е именно да се предотврати използването на средства за развитие за други цели. Затова не трябва да има правно основание за този инструмент, което би направило това задължително.

Поради тази причина, се обръщам с молба към групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи да оттеглят веднага изменението си. То противоречи на общото ни желание да защитим бюджета на сътрудничеството за развитие дори във времена на икономическа криза.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, преди всичко бих искала да потвърдя ангажимента, който поех от името на Комисията за извършване на междинен преглед на финансовите инструменти през 2009 г. Това беше в отговор на искането на Парламента по време на окончателните преговори по инструментите.

Този преглед ще се осъществи под формата на съобщение, придружено по целесъобразност от законодателни предложения. Приемането на съобщението е предвидено за април 2009 г. и е включено в работната законодателна програма на Комисията.

Прегледът се отнася до прилагането на инструментите. Той следва да се различава от другия междинен преглед, който протича в момента – той също е предвиден в нормативната уредба – и се отнася до програмните и

стратегическите документи за 2011-2013 г. Това ново планиране ще даде тласък на поредица демократични проверки, както за първата програмна дейност, обхващаща периода 2007-2010 г.

Двете дейности са различни, но се допълват. Важно е да бъдат разрешени въпросите, свързани с инструментите преди началото на новия програмен период. Прегледът на стратегията и програмирането ще бъде извършен през 2009 г. с цел да имаме готовност за демократичния контрол от страна на Парламента през 2010 г.

Що се отнася до инструмента за развитие на сътрудничеството (ИРС), предварителните ни разсъждения потвърждават проблем, който ще бъде в центъра на прегледа: законодателната празнота по отношение на дейности извън официалните помощи за развитие (ОПР) за страните, включени в ИРС.

Какви са тези дейности извън ОПР? Това са дейности с различен характер, като настоящите четири подготвителни действия, предприети от настоящия Парламент, предоставят добър поглед по темата, за която говорим: сътрудничество със страните със средни доходи в Азия и Латинска Америка, които не са включени в ИРС, и търговския и научен обмен с Китай и Индия.

По отношение на този вид дейности сме съгласни с вас относно необходимостта от законодателство, включващо мерки за насърчаване на грижите на ЕС в страните от ИРС. Това би могло да се осъществи както чрез нов законодателен инструмент, така и чрез изменение на действащия регламент относно инструмента за индустриализираните страни (ИИС).

Когато подготвяхме новите инструменти за външни отношения през 2006 г., се съгласихме, че трябва да обхванем и външното измерение на вътрешните ни политики. Съгласихме се, че това може да бъде направено в съответствие с правното основание за външни действия. Това представляваше значително опростяване в сравнение с предишната ситуация.

За Комисията ще бъде трудно да следва този подход. Считаме, че правното основание трябва да отразява целите и съдържанието на инструмента. Признаваме, че е налице проблем с дейностите извън ОПР. По своето естество тези дейности не отговарят на условията за получаване на помощи за развитие. Следователно предложението, което се отнася единствено до тези помощи, не може да попадне в обхвата на сътрудничеството за развитие – по член 179, както споменахте.

Като се има предвид, че желанието ни е да обхванем известните дейности извън ОПР, изглежда вероятно член 181а от Договора да се окаже найподходящото правно основание, тъй като той обхваща икономическото, финансовото и техническото сътрудничество. Въпреки това, преди да внесе каквото и да било предложение, Комисията внимателно ще разгледа въпроса в контекста на изразената от Парламента позиция. Би било полезно да получим позицията на Парламента, за да можем да завършим предложенията си преди изборите, както обещахме.

В заключение, виждам, че в доклада се призовава за повече средства. Това ще трябва да бъде обсъдено. Известна ви е изключително ограничената ситуация на функция 4 от финансовата рамка. Някой може да възрази, че нововъзникващите пазари се намират в преход и че настоящият пакет помощи следва да съпровожда този преход – т.е. с постепенно преминаване от насоченост към развитието към дейности извън ОПР. Ние ще разгледаме това като част от прегледа.

Това са първоначалните съображения на Комисията относно обсъждания днес доклад. Считаме, че това е добра основа за общата ни работа и очаквам да чуя това, което членовете на ЕП имат да кажат.

Vicente Miguel Garcés Ramón, докладчик по становище на комисията по бюджети. – (ES) Г-н Председател, Комисията по бюджети е на мнение, че е изключително важно всеки един от бюджетните инструменти да бъде ясно разграничен. По тази причина найреалистичното становище изглежда е създаването на нов инструмент за действия различни от публичните помощи за развитие в страни, включени в обхвата на регламента.

От бюджетна гледна точка предложенията за финансиране на Комисията по развитие не изглеждат уместни, доколкото тези парични средства не съществуват и по тези бюджетни редове няма отпуснати средства на многогодишна основа. Налице е финансиране за 2009 г., но не и след този период.

Във всеки случай, като се има предвид, че финансирането на този нов инструмент за сътрудничество трябва да бъде съвместимо с финансовата рамка за периода 2007-2013 г., е важно да се изтъкне значението на междинния преглед на финансовата рамка. Това трябва да позволи корекция на таваните по различните бюджетни позиции.

Nirj Deva, *от името на групата PPE-DE.* – (EN) Гн Председател, горешо приветствие направеното токущо изказване на гжа Ferrero-Waldner и призовавам моята политическа група да оттегли изменението си, така че този доклад да може да бъде приет. В противен случай ще се окаже в трудното положение да бъда принуден да подкрепя позицията на докладчика на социалистите.

Трябва да кажа, че според мен инструментът за развитие е предназначен именно за целите на развитието. Ако обаче се замислим върху това какви възможности предоставя инструментът за развитие – и поспециално член 179 – дори при всички ограничения, инструментът за ОПР допуска насърчаване на музеи, библиотеки, изкуства, музикални прояви в училищата, съоръжения за спортни дейности и мероприятия – всички тези дейности се считат за ОПР. Разбира се, спонсорирането на концертни турнета или пътни разноски на спортисти не е част от тези помощи. Културните програми в развиващите се страни, чиято основна цел е да се популяризират културните ценности на донора, не могат да бъдат отнесени към ОПР. Тези помощи изключват военното подпомагане, но не изключват поддържането на мира. Помощите обхващат голямо разнообразие от дейности – включително работата на цивилната полиция за предоставяне и повишаване на капацитета за обучение на полицаи, демобилизацията на военни лица, наблюдение на избори, обезвреждане на мини и противопехотни мини – всичко това са ОПР.

Следователно ние в този Парламент се питаме колко ангели могат да танцуват на върха на една игла, когато всъщност основната част от работата е обхваната от инструмента за ОПР. Така че приветствам изказването на гжа Ferrero-Waldner, че член 181а е създаден, за стане възможно търсенето на средства за целите, които някои от моите колеги се надяват да осъществят.

Ana Maria Gomes, *от името на групата PSE.* – (EN) Гн Председател, от жизненоважно значение е да се преодолее настоящата законодателна празнота във финансирането на действията извън ОПР в страните, включени в ИРС. Това предложение за инструмент, чрез който да се преодолее тази празнота, трябва да запази по недвусмислен начин ИРС като инструмент за ОПР и трябва да допуска категорично разделение между финансовите източници, отпуснати във връзка само със сътрудничество за развитие по ОПР и източниците, отпуснати за други видове сътрудничество за развитие извън ОПР с развиващите се страни. Това разделение е изключително важно политическо послание по своята същност и ще осигури съответната видимост на политиката на ЕС за сътрудничество за развитие.

Новият или преразгледан инструмент трябва да бъде също така достатъчно обширен, за да обхване широк кръг действия, които не са в съответствие с насоките на ОИСП – Комитет за подпомагане на развитието, но които са от жизненоважно значение за сътрудничеството на ЕС с развиващите се страни, като например, разработването на газовите находища в Акас, Ирак или сътрудничеството в областта на авиационната безопасност с Индия. По тази причина не мога да се съглася напълно с предложеното ограничително правно основание. Напълно подкрепям гжа Ferrero-Waldner в констатацията ѝ, че член 181а вероятно е най-подходящото правно основание, което би разрешило този род безпокойства, които посочих. Въпреки това, не съм убедена и в алтернативата, представена в изменението на групата PPE-DE, което трябва да гласуваме утре.

Следователно се надявам, под ръководството на нашия докладчик Thijs Berman, да намерим повече време за провеждане на задълбочено обсъждане по този въпрос и да обмислим кое е найдоброто правно основание, каквото всъщност е предложението и на г-жа Ferrero-Waldner.

Toomas Savi, *от името на групата ALDE.* – (EN) Гн Председател, бих искал да благодаря на Thijs Berman за доклада му. В него се изтъква важен аспект от помощите за развитие, който по мое мнение Комисията следва да разгледа сериозно. Дейности като програми за културен, научен и икономически обмен, контакти между гражданите или политически диалог за съжаление не са включени в действащото европейско законодателство, като това са само няколко примера.

Европейският съюз е създал многобройни програми и финансови инструменти под егидата на различни агенции, като всеки от тях обхваща само някои ограничени аспекти от проблемите, пред които понастоящем са изправени развиващите се страни. Според мен без централна агенция на Европейския съюз и всеобхватна и последователна политика, усилията, които полагаме за подобряване на положението в развиващите се страни, няма да се окажат особено големи.

Всички ние сме съгласни, че целите на политиката на Европейския съюз за сътрудничество за развитие е да бъдат достигнати възможно наймного хора в нужда, но въпреки това сме избрали поскоро неудобен път за постигането на тази цел. В момента Европейският съюз е както институционално разпокъсан, така и правно възпрепятстван по отношение на помощите за развитие. В този така ценен доклад се разглеждат последиците от посочените недостатъци.

Европейският съюз и неговите държави-членки допринесоха изключително много за официалните помощи за развитие, като това съвсем не е за подценяване, но все още има какво да се направи за повишаване на ефикасността и ефективността на институционалната рамка, както и съгласуваността на законодателството, уреждащо помощите за развитие.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, да си призная, бях някак си изненадан, когато установих, че докладът Bergman вече е бил подготвен и е било представено предложение преди да е завършен докладът Mitchell, настоящият доклад, който трябва да оцени опита, придобит във връзка с инструмента за развитие на сътрудничеството (ИРС).

Моят колега е прав по отношение на естеството на своето предложение. В предложението вариант за ИРС, законодателната празнота е неизбежна. Подкрепям заключението, че е необходим друг инструмент, за да се преодолее тази празнота по отношение на дейностите, които не се отнасят до официалните помощи за развитие (ОПР). Мога да приема и двете алтернативи, които той предлага в параграф 3 на доклада.

Бих искал да поясня обаче, че действията, които не се отнасят до ОПР, също са относими за развитието на страните, спори се единствено по избора на правно основание. Според мен, по отношение на това, докладчикът и неговата комисия са в противоречие с всички останали. Комисията по развитие е за потясно тълкуване на член 179 и следователно трябва да прибегне до членовете, които се отнасят до вътрешната политика, като правно основание. Комисията по външни работи, Комисията по правни въпроси, Правната служба към Парламента, Европейският съд, Съветът и Комисията тълкуват член 179 по различен начин.

Следователно ние, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, решихме днес да не оттегляме това предложение утре, а да внесем изменение за промяна на разглежданото правно основание, като няма да подкрепим и отлагането, тъй като сме съгласни, че спорът е единствено около правното основание. Следователно, сигурен съм, че ще постигнем яснота по въпроса утре.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Докладът на нашия колега гн Bergman предлага ясно решение за запълване на празнотата в законодателната структура по отношение на финансирането на външни дейности, които не са кризисни и не попадат в категорията на дейностите за развитие, определени в инструмента за развитие на сътрудничеството.

Дейности по финансиране от този вид са важни от политическа гледна точка, като това може да осигури приемственост в присъствието на Европейския съюз в страните и регионите, които са надраснали първоначалния етап на развитие. Жизненоважно е обаче да се отбележи, че средствата, използвани за финансиране на тези дейности, не произтичат от източници, предназначени за развитие, а от различни бюджетни редове.

Целта на законодателното предложение, представено в този доклад, е да се поощри развитието, а не да се налагат ограничения, като се намаляват наличните средства за политики за развитие в полза на други мерки. Ето защо е изключително важно да се прави разграничение между дейности, включени в обхвата на Инструмента за развитие на сътрудничеството и дейности, предвидени в новите законодателни разпоредби, които следва да се вземат предвид за определяне на средствата, предназначени за тяхното финансиране.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, първо бих искала да благодаря на докладчика за този доклад. Подкрепям неговия първи коментар относно икономическата криза, за нейното особено въздействие върху развиващия се свят и всъщност, факта, че ние не успяваме да достигнем нашата цел от 0,7 % за помощи. Това е достойно за съжаление, защото, когато развитият свят се смалява, развиващият се свят поема негативите от това.

Дойдох, за да присъствам на разискването, тъй като с нетърпение очаквам да чуя аргументи относно правните основания. Струва ми се, че в дъното на всичко това стои страхът, че бюджетът ще бъде разпределен твърде пестеливо. Нека просто наричаме нещата с истинските им имена. Позволете ми да се позова на коментарите, направени от една агенция за помощи, която се свърза с мен днес: „макар да подкрепяме искането на Парламента за финансов инструмент относно дейностите, които не се отнасят до ОПР в развиващите се страни, сме дълбоко убедени, че този инструмент трябва да бъде създаден в съответствие с правното основание, подходящо за дейности, предназначени за финансиране по този инструмент. Приложението на член 179, като правно основание относно дейности извън развитието, е категорично неподходящо и, поради това би влязло в противоречие както с Договора за създаване на Европейската общност, така и с достиженията на правото на Общността. Все още съществува възможност в бъдеще дейностите, които не се отнасят до ОПР, да бъдат финансирани от бюджетни редове, които поначало не са предназначени за дейности, свързани с развитието. Ние се надяваме изключително много, че изменението ще бъде отхвърлено.“

Така, че като член на групата на PPE-DE, съм тук тази вечер, за да чуя аргументите и на двете страни, но също и да поставя някои от въпросите, които получих от реално заети хора в сферата на развитието, чиито тревоги трябва да изразя.

Повтарям аргумента, че ако бяхме затрупани със средства, нашето правно основание едва ли щеше да ни носи толкова главоболия. Проблемът е, че не сме. Съществува безпокойство сред онези, които участват в Програмата за развитието – центърът на безпокойството – които се страхуват, че наличните средства ще бъдат разпределени за твърде много дейности. Аз обаче все още трябва да бъда убедена.

Paul Rübиг (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, гжо Ferrero-Waldner, госпожи и господа, искам да обсъдя не правното основание, а основата за оцеляване. Разчитаме на малките и средните предприятия да изиграят една много специална роля в това. Кредитоспособността е особено важна по време на финансова криза, така че тези предприятия могат все още да получат микрокредит.

Бих искал да наблегна найвече на това, че инструментът за микрокредитиране вече доказва многократно своята стойност по целия свят и особено в рамките на кръга от преговори на СТО, който, надяваме се, достига до своя последен етап, ние трябва да обмислим какви търговски облекчения да предприемем във връзка със засегнатите семейства в тези зони.

След всичко казано дотук, просперитетът възниква там, където се произвежда нещо, където хората могат да преживяват от собствените си доходи и да изхранват семействата си. Ако в допълнение успеят да продадат нещо, просперитетът е осигурен. Като имам предвид това, надявам се, че политиката за развитието ще поеме в правилната посока.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, след като чуехме всички изказвания, става ясно, че основното безпокойство на членовете на ЕП е изборът на правно основание.

Аз набелязах в моето въстъпление посоката, в която е избрала да върви Комисията, но, без съмнение, много ще се радвам да взема под внимание и вашите предложения.

Знаете, че ние искаме найдобрата помощ по отношение на развитието на всички страни, и това е главният импулс в нашето мислене. Така че нека да работим заедно, за да достигнем до правилното решение.

Thijs Berman, докладчик. – (EN) Гн Председател, аз не съм юрист, и не притежавам особени познания в областта на правото, но знам, че трябва да се избягва разширителното тълкуване на законодателните текстове. Това е и моето безпокойство, ако ние приложим член 181а, защото той разглежда икономическото и техническото сътрудничество, а ние говорим за студентите, които отиват в чужбина по академичен обмен между университети. Това е малко рисковано. Нямам нищо против, ако Комисията вижда в това изход за дейностите, които не се отнасят до ОПР и които ние всички считаме за необходими и важни, аз ще работя за това. Вероятно се безпокоя, защото съм журналист. Харесвам текстове и вземам думите на сериозно, което е и същността на Европа – нейният хуманизъм, който взема на сериозно текстовете и езика. Трябва да бъдете изключително внимателни, когато употребявате думи, следователно член 181а се отнася може би до това, въпреки че този факт не ме прави щастлив.

Щастлив съм обаче заради коментара, направен от Mairead McGuinness, относно това, че тя се нуждае от убеждаване. Тя е ирландка и има своите убеждения, своите железни принципи, както, впрочем, и всички ние. Ако утре това се окаже невъзможно – да постигнем съгласие относно правилното правно основание, бих предпочел да отнеса този въпрос обратно в моята комисия и да имаме време, за да вземем решение относно подходящото правно основание, защото всички знаем, че дейностите, които не се отнасят до ОПР, са необходими.

Благодаря на Комисията за изказването, че дейностите, които не се отнасят до ОПР, с времето ще стават все поважни в развиващите се страни и в страните със среден БВП и т.н. Всички ние сме съгласни, че те са необходими и всички ние сме съгласни, че е необходимо да намерим правното основание. Някои от нас са съгласни, че член 179 не е основанието, което търсим.

Ако не стигнем до съгласие с групата на PPE-DE преди да гласуваме утре следобед – ще бъде жалко – аз ще поискам връщане на въпроса в моята комисия. Готов съм да направя това и ще го направя, когато изменението бъде гласувано утре. Много съжалявам, ако е такава позицията на групата на PPE-DE, защото всички споделяме убеждението, че е необходимо да запазим помощта за развитието на сегашното й равнище и всички знаем, че помощта все повече намалява предвид икономическата криза.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени декларации (член 142)

Angelika Beer (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (DE) Прегледът на новите инструменти за финансиране на външната политика разкри недостатъци в сътрудничеството с трети страни, така че ние предлагаме да се реформира инструментът за индустрията.

Комисията по външни работи не счита за желателно да ограничава новото правно основание относно инструмента до няколко области на сътрудничество. В допълнение, предвидените понастоящем области на политика (култура, младеж, изследвания) са заимствани от европейската вътрешна политика и досега не са имали за цел да дефинират сътрудничеството с трети страни. Това е само част от неяснотите, които безпокоят Комисията по външни работи. Какво ще се случи, например, ако в близко бъдеще стане желателно да се установи сътрудничество с други страни по въпросите на политиката, свързана с климата? Трябва ли да създаваме ново правно основание по отношение на инструментите всеки път? Означава ли това, че възнамеряване да правим промени всеки път, когато има промяна в областта на сътрудничество?

Реформата на инструментите, които се отнасят до външната политика, е много важна за всички нас, така, че трябва да стане ясно, че не се борим един срещу друг.

Това е единствената причина, поради която групата на Зелените/Европейския свободен алианс, заедно с втория докладчик от Комисията по външни работи оттегли изменението в понеделник.

По отношение на съдържанието, ние сме убедени, че нашето предложение е подалновидно и е предложението, което позволява провеждане на последователна външна политика. Този доклад обаче е само една препоръка към Комисията. Ние ще проследим това, което Комисията ще направи с тази препоръка.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), *в писмена форма*. – (FI) Гн Председател, госпожи и господа, Европейският съюз е най-големият донор на помощи за развитие в света с 60 % от всички средства. Централната роля на Съюза като ключов фактор в сътрудничеството за развитие трябва да се засили още повече в бъдеще.

За да стабилизира икономиките на развиващите се страни и за да спомогне за мира в тях, е жизненоважно Съюзът да поддържа целта си за увеличаване на дяла си от помощи за развитие с 0,7 % от БВП до 2015 г. Само това обаче няма да бъде достатъчно.

Изключително важно е постигането на обща последователност в сътрудничеството за развитие между различните институции. Финансовите инвестиции и проекти, предназначени за изграждане на инфраструктура и за победително придържане към идеята за правата на човека, трябва да се предприемат по такъв начин, че да се подкрепят взаимно. Европейският съюз трябва да създаде необходимите инструменти за прилагане на последователни мерки на политиката за развитие.

Настоящото правно основание на Съюза за сътрудничество за развитие обаче има недостатъци по отношение на законодателството и затова бих искала да благодаря на докладчика за повдигането на този важен въпрос. Проектите, целящи подобряване на транспортния, технологичния и енергийния сектор, както и на диалога между научните среди и неправителствените организации, са от съществено значение за социалната жизнеспособност на развиващите се страни. Основната цел на тези проекти не е насърчаването на икономическото развитие и просперитет в развиващите се страни и следователно те не отговарят на критериите за официална помощ за развитие по начина, по който те са определени от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие. В бъдеще официалната помощ за развитие трябва да се съсредоточи поспециално върху премахването на бедността и за подобряване на условията на живот на хората.

24. Правна рамка на Общността за европейска научноизследователска инфраструктура (ERI) (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0007/2009) на гжа Riera Madurell, от името на Комисията по промишленост, изследвания и енергетика относно предложението за регламент на Съвета за правната рамка на Общността за европейска научноизследователска инфраструктура (ERI) (COM(2008)0467 - C6-0306/2008 - 2008/0148(CNS)).

Teresa Riera Madurell, докладчик. – (ES) Гн Председател, Комисар, бих искала преди всичко да подчертая, че бе постигнато единодушие в Комисията по промишленост, изследвания и енергетика по отношение на този доклад. Единодушието стана възможно благодарение на добрата работа и сътрудничеството на докладчиците

в сянка, чийто принос също до голяма степен допринесе за постигане на полезен доклад върху толкова важна тема като европейските научноизследователски инфраструктури.

Трябва да кажа, че Парламентът е съгласен с Комисията, че с оглед на глобализацията на изследванията и появата на нови научни и технологични сили като Китай и Индия, ние спешно трябва да побързаваме да стимулираме изграждането на едно ново европейско научноизследователско пространство.

Много е важно да направим всичко необходимо, така че Европейският съюз да се превърне възможно най-скоро в област, в която научни изследователи, технологии и знание да могат да се придвижват свободно; пространство, в което да съществува ефективна координация на научноизследователските дейности и където ресурсите се използват по най-добрия възможен начин. Това изисква, наред с други неща, да имаме големи научноизследователски инфраструктури на европейско равнище.

Тези инфраструктури могат също да предоставят отлична възможност за сътрудничество между отделните държавичленки, оказвайки значително въздействие върху научното образование на младите хора и силен икономически ефект върху европейската промишленост. Ето защо, те са от съществено значение за напредъка на науката в Европа и следователно трябва да се улесни тяхното развитие. Парламентът приветства инициативата на Комисията да предложи правна рамка и условията за това.

Всъщност, от самото начало разглеждаме развитието на европейските научноизследователски инфраструктури като един от стълбовете на европейското научноизследователско пространство. Въпреки това ние винаги сме били наясно с трудностите, които трябваше да бъдат преодолени, не само защото са необходими значителни финансови ресурси – не трябва да се забравя, че пътната карта, разработена от Европейския форум за стратегии за научноизследователски инфраструктури (ESFRI), посочва 44 проекта, които трябва да бъдат осъществени през следващите десет години, но и поради техническата и организационна сложност на проблема.

По този въпрос искам да кажа още веднъж, че при инициатива от този калибър Парламентът трябваше да изиграе много порешаваща роля. Въпреки това наложителността на тези мерки и липсата на подобро правно основание в настоящия Договор са достатъчно основание за ползване на член 171, което не омаловажава факта, че това е още една причина да се заяви необходимостта, възможно най-скоро, да има нов Договор.

Ще спомена накратко за някои от основните моменти в доклада. На първо място той изяснява дефиницията за „европейска научноизследователска инфраструктура“, за да се избегне объркване между юридическото лице и действителната научноизследователска инфраструктура. Също така изяснява и допълва изискванията за това една научноизследователска инфраструктура да се счита за европейска, като добавя важни въпроси, като например оценка на въздействието на предложението на европейско равнище, обосновава неговия капацитет за финансиране и гарантира, че има добра политика за достъп на цялата европейска научноизследователска общност.

Също така ние предлагаме тази инициатива да се разшири в съществуващата инфраструктура и даваме нашата пълна подкрепа на предложението на Комисията за освобождаване от ДДС, което считаме за ключов елемент от тази инициатива.

Затова ние искаме да изпратим ясно послание към Съвета да разреши проблемите си по този въпрос възможно най-скоро и повтарям още веднъж, че ако искаме да поощрим научните изследвания в Европа, то трябва да ги освободим от данъчни тежести. Това е нещо, което сме препоръчвали няколко пъти, за да окуражим малките и средни предприятия да участват в задачи за научни изследвания и развитие, ето защо ние трябва сега да дадем своята подкрепа за създаването на големи научноизследователски инфраструктури на европейско равнище, тъй като те са от съществено значение за напредъка на науката.

В заключение, бих искала още веднъж да благодаря на всички докладчици в сянка и на Комисията за техния ценен принос, а също така и на Комисията по промишленост, изследвания и енергетика за помощта, която те ми оказаха при изготвянето на този доклад.

Janez Potočnik, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, преди всичко бих искал да изразя своята благодарност към Комисията по промишленост, изследвания и енергетика и особено към докладчика, г-жа Riera Madurel, за подкрепата на нашето предложение за правна рамка на Общността за европейска научноизследователска инфраструктура. Да ви слушам беше музика за моите уши!

Нека също така да благодаря на докладчиците в сянка от комисията ITRE за тяхната конструктивна подкрепа.

Ние правим заедно важна стъпка напред към правна рамка, която ще позволи на държавите-членки да си сътрудничат за изграждане на нови големи научноизследователски инфраструктури, които стават все по-сложни и скъпи, и които могат да бъдат изградени, ако няколко европейски държави работят заедно.

Вие разгледахте новия правен инструмент в дълбочина и направихте много изменения, които ще помогнат за изясняване на текста и ще му дадат по-добра структура, и по-конкретно, по отношение на определението, обхвата и статута, както и чрез въвеждане на препратки към Европейския форум за стратегии за научноизследователски инфраструктури (ESFRI).

Комисията ще положи всички възможни усилия, за да подкрепи прилагането на тези изменения от Съвета.

Ние сме особено радостни да видим, че сме постигнали съгласие по отношение на най-важния аспект на дискусиите, които се провеждат в момента в Съвета, както и относно рисковете, които блокират приемането – имам предвид въпроса за ДДС.

Както знаете, всички държавите-членки са единодушни по въпроса, че е необходимо научноизследователските инфраструктури, създадени от няколко страни, да бъдат освободени от данъци в страната домакин.

Често пъти в процеса на работа на този въпрос се гледа като на освобождаване от данъци, което създава известно объркване. В действителност, става дума единствено за прилагане на съществуващата Директива за ДДС, която вече е одобрена и приета от Съвета. Истинският въпрос е, дали на участниците в европейската научноизследователска инфраструктура следва да се даде статут на международни организации, съгласно дефиницията в Директивата за ДДС, и като такива, да бъдат освободени от плащане на ДДС. Ето защо ние не говорим за фискална хармонизация, а за създаване на юридически лица, свързани с научноизследователски инфраструктури.

Правните служби на Комисията и на Съвета ясно заявиха, че това е правилно. Следователно създаването на нови изследователски съоръжения от световна класа в Европа е въпрос на политическо решение на държавите-членки.

Вашата непоколебима подкрепа по този въпрос може да бъде от голяма значимост.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ONESTA

Заместник-председател

Paul Rübig, от името на групата PPE-DE. – (DE) Г-н Председател, Комисар, госпожи и господа, г-н van Nistelrooij каза веднъж, че тук става дума за определяне на „петата свобода“. Петата свобода е просто свободата на научните изследователи, които не могат да бъдат обвързвани на регионално, национално или международно равнище.

Ние просто трябва да създадем групиране и правна рамка за научните изследователи, така че те да могат да вършат работата, която обществото очаква от тях. Тук става дума не само за научните изследвания, провеждани в университетите, академичните изследвания или изследванията в промишлеността, но и за научните изследвания, извършвани в малките и средни предприятия. В крайна сметка, важно е също така резултатите от тези изследвания да продължават да бъдат представяни и да бъдат достъпни.

Миналата година, ние представихме в тази зала Енергийния клуб (тогава заместник-председателят Onesta също присъства), а научната общност и отговорните лица изразиха ентузиазъм за изобретения с потенциал да донесат на всички ни много големи ползи. Създаването на такива инструменти за научни изследвания е правилният отговор, особено в настоящата икономическа и енергийна криза, така че да се позволи разработването на нови продукти и услуги, които могат да бъдат предмет на търговия в световен мащаб. Тази инициатива на Комисията трябва да бъде специално приветствана, тъй като организацията на подобни инициативи, разбира се, засилва международните възможности. Международното сътрудничество, конкретно, е все по-важно за нас, в Европа, както и за нашите партньори. В крайна сметка, ние направихме така, че Европа да се превърне в частта от света с най-голяма покупателна способност, а нашите 500 милиона граждани имат право резултатите от научните изследвания да се изготвят колкото е възможно по-бързо и ефективно. Благодаря.

Adam Gierek, от името на групата PSE. – (PL) Г-н Председател, целта на европейската научноизследователска инфраструктура (ERI) е да се създадат уникални изследователски центрове, управлявани от най-изтъкнатите специалисти, работещи в конкретни области. Те трябва, по мое мнение, да притежават солидна база от скъпи и нови съоръжения, както и да разполагат с екип от учени. Европейската научноизследователска инфраструктура (ERI) ще се използва за експериментални изследвания, най-вече чрез индуктивни методи, на явленията в света

около нас с цел създаването на практически решения. ERI трябва да служи също така за обучение на млади учени.

Мисля, че предназначението на Европейския форум за стратегии за научноизследователски инфраструктури не е да копира настоящите центрове за високи постижения, а чрез използване на структурните и национални фондове да създаде различни научноизследователски звена, които да допълнят центрите за високи постижения и да създадат инфраструктура от специализирани научноизследователски звена – една еднородна мрежа, която да обхваща целия Европейски съюз. Младите, амбициозни европейски учени няма да бъдат принуждавани да пътуват през океана, за да реализират своите идеи. Мисля, че по този начин, предпоставките за ефективното функциониране на ERI включват висока степен на специализация и мобилност, що се отнася до научноизследователската среда. Изследванията ще станат поефективни, ако се въведат времеви ограничения и ако са разпределени между няколко места, т.е. ако основните изследователски задачи се извършват едновременно в различни международни специализирани звена на ERI, които, тъй като не са икономически субекти, ще бъдат освободени от данъци.

Като ви благодаря за вниманието, поздравявам гжа Madurell и пожелавам на Комисията бързо реализиране на тази концепция за регламент, която макар и интересна, изисква допълнително уточняване.

Владко Тодоров Панайотов, *от името на групата ALDE*. – Бих искал да поздравя Teresa Riera Madurell за този доклад, който ни доближава до успешното изграждане на европейското научноизследователско пространство. Убеден съм, че именно чрез изграждането на мрежа от научноизследователски партньорства между държавите-членки, ще постигнем конкурентна и печеливша икономика, основана на знанието и иновациите. Обменът на знание не би бил възможен без съответната инфраструктура, защото тя има ключова роля в изграждането на ефикасна среда за реализирането на съвременни и изключително необходими научни изследвания.

На този етап цялата дейност е ограничена до рамките на индивидуални научноизследователски сътрудничества. Липсваше досега и съответната правна уредба, която да позволява установяването на подходящо партньорство с участници от различни държави, което всъщност е ключовият момент за нашия успех в тази насока. Липсата на тази правна уредба изключително много забавя процесите на научноизследователска интеграция на новите страни-членки, а тези страни-членки разполагат със значителен научен потенциал, който трябва да бъде инкорпориран в Европейския съюз.

Докладът е не само стъпка към създаването на правни способности за изграждане на научноизследователска инфраструктура. Чрез него би могло да се постигне движението на знания в Европейския съюз, да се повиши престижът и авторитетът на европейските научноизследователски центрове на световно ниво, да се повиши заетостта, а това също е и пътят за намиране на адекватни решения и на новите екологични предизвикателства. Поздравявам още веднъж докладчика гжа Riera Madurell.

Nils Lundgren, *от името на групата IND/DEM*. – (SV) Имаме ли нужда от европейски икономически правен субект в научноизследователския сектор или това е още един пример за настойчивата борба на Европейския съюз срещу европейския плурализъм? Истината е, че е необходима институционална конкуренция за успешни институционални реформи. Представете си, ако международната правна рамка за научни изследвания беше създадена преди 50 години. Развитието в тази област щеше да е спряло. Променянето на международните договори е трудно и протича твърде бавно. Осъществява се напредък, ако страните могат лесно да реформират своите национални институции. Успешните реформи след това се разпространяват в други страни.

Предложението на Комисията със сигурност не е усмирителна риза. То предлага алтернатива на съществуващите национални предложения и в това отношение представлява подобрене. Въпреки това, предложението е напълно съсипано от факта, че Комисията също желае да регулира облагането на този правен субект на равнище Европейски съюз. Ето защо, това предложение трябва да бъде отхвърлено.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Гн Председател, Комисар, чувствам, че това е много важна стъпка напред в европейската политика за научни изследвания. Тя е резултат от доклада за оценка на Шестата рамкова програма, но също така е съображение, което бе запазено в рамките на изготвянето на седмата.

Вие казахте, Комисар, че на някои държави-членки не е позволено да се присъединят. Меко казано абсурдно е, че се изисква специално разрешение от страна на Европейския съюз за това, но все пак е напредък. Това, което ме притеснява, е вашето изказване, че ДДС ще се прилага в минималната си ставка и че ситуацията по отношение на международния статут все още не е напълно ясна – поне така го разбрах аз.

Член 171 бе цитиран за гласуването на съвместното предприятие за разработване на европейска система от ново поколение за ръководство на въздушното движение SESAR. Гласувахме два пъти по този проект, тъй като в първоначалния вариант международният статут не беше потвърден и следователно не беше възможно да се установи съвместно предприятие. Друго съвместно предприятие, „Галилео“, не беше учредено изобщо.

Моите въпроси са следните. Какъв ще бъде делът на финансиране от Общността? Ще се осигурява ли финансиране за тези, които работят заедно, за да се предотврати прехосване на ресурсите, предназначени за научноизследователски инфраструктури и за да бъдат окужени? Ще бъде ли възможно найнакрая Кохезионният фонд да се използва за научни изследвания, така че да се съчетаят върховите постижения и кохезията?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) 2009та е Европейската година на творчеството и иновациите.

Създаването на европейска научноизследователска инфраструктура, която да работи на неикономическа основа, ще спомогне за организиране на програмите за научни изследвания на Общността, както и за разпространение и оптимизиране на резултатите в областта на научните изследвания, технологичното развитие и демонстрационната дейност на общностно равнище.

Приветствам факта, че тези инфраструктури могат да получат съвместно финансиране чрез финансовите инструменти на кохезионната политика в съответствие с регламентите на Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд.

Искам да подчертая, че е жизненоважно тези инфраструктури да установят връзката между научноизследователските институти и структури, университетите, академичната общност и частния сектор, като промишлените отрасли да се възползват от резултатите на научните изследвания.

Въпреки това, бих искал да спомена, че по време на сегашната криза ние трябва да направим така, че наймалко 1 % от БВП на дадена държавачленка да се отдели за научни изследвания.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Идеята за общо европейско научноизследователско пространство и правна рамка на Общността, която да е приложима към европейските научноизследователски инфраструктури, беше основният принцип за постигане на целите на Лисабонската стратегия що се отнася до икономически растеж, създаване на работни места и установяване на динамична, основана на знанието икономика.

Научноизследователските инфраструктури играят все по-голяма роля в развитието на науката и технологиите благодарение на способността им да мобилизират човешки ресурси и инвестиции, така че да се постигне критична маса, и по този начин успешно дават решаващ принос за европейското икономическо развитие. Предложихме да предоставим на научните изследвания конкурентно финансиране, адекватни инфраструктури и нормативни разпоредби за интелектуалната собственост, както и ефективна мобилност на научните изследователи в желанието ни Европейският съюз да бъде водещ партньор за международни научни изследвания.

Днес, чрез това предложение за регламент на Съвета за правната рамка на Общността за европейска научноизследователска инфраструктура, ние консолидираме създаването на петата свобода в Европа: свободното движение на знания. Настоящият регламент ще бъде стълб на развитието на европейските научни изследвания, тъй като европейските научноизследователски инфраструктури ще гарантират високото качество на научните изследвания в Общността и на конкурентоспособността на икономиката и въз основа на средносрочни до дългосрочни прогнози и чрез ефикасна подкрепа на европейските научноизследователски дейности.

При сегашната икономическа криза възможно найбързото прилагане на този регламент, в комбинация с насърчаване на инвестициите в научни изследвания и развитие, създаването на общи стандарти в сектора на знанието, както и модернизирането на националните образователни системи, ще предоставят реални решения, насочени към преодоляване на тази криза.

Чувствам, че през това време ние трябва своевременно да насочим вниманието си върху съществуващите различия в областта на развиването на инфраструктура за иновации и научни изследвания между развитите държавичленки и тези с развиваща се икономика, така че да не предизвикаме голяма миграция на учени от икономиките на страните, които наскоро се присъединиха към държавитечленки, чиито икономики са в челните редици на световната икономика. Хомогенното разпределение на тези инфраструктури и на възможностите за научни изследвания в рамките на Европейския съюз би било полезно за целия Европейски съюз и би спомогнало за борбата с миграцията на учени от изток на запад.

Бих искал да приключа, поздравявайки докладчика гжа Riera Madurell и нейните колеги от Комисията по промишленост, изследвания и енергетика за техния принос при съставянето на този доклад.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, бихте ли разделили петте минути между двете заявки, които бяха направени? Бих искала да получа две минути, ако това е възможно.

Председател. - Изправяте ме пред затруднение. Правилникът позволява една минута. Една минута.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, моите уважения, но ние вече изгубихме две минути, за да говорим за това. Има пет минути за изказвания по процедурата с вдигане на ръка. Участвала съм в други разисквания, когато е имало може би един, двама или трима оратори и сме си разделяли времето. Аз искам само две минути – не знам за другите колеги.

Благодаря ви за проявеното търпение, Гн Председател.

Напълно подкрепям създаването на правен статут за нови европейски научноизследователски инфраструктури за общоевропейски изследователски проекти и общоевропейско финансиране.

Искам да се спра накратко на два момента. Имам пред себе си – и бих искала да отправя комплиментите си към Комисаря и неговия екип – една публикация, озаглавена „Едно поинтензивно и интегрирано европейско научноизследователско пространство: наука, технологии и конкурентоспособност, доклад с основни данни за 2008/2009“. Мисля, че данните може би вече съвсем не са актуални поради срива на БВП в целия Европейски съюз и навсякъде другаде. Конкретно посочвам, че държавното финансиране на научните изследвания и развитието може да бъде антициклично, както се случи в Япония и САЩ в началото на 90те години и съответно в началото на този век. Когато имаше сринове в техния БВП, инвестициите на държавния сектор в научни изследвания и развитие се увеличиха.

С оглед на срива в икономическия растеж в целия ЕС в момента – все пак, ние не сме сами в света – и въз основа на това, което се случва в момента в ЕС, както и на това, което е на разположение в Седмата рамкова програма и от държавите членки, можете ли да предположите дали ще сме в състояние да компенсирате чрез поголямо финансиране на научни изследвания и развитие в държавния сектор?

Вторият момент се отнася за плашещата перспектива по отношение на световния дял на ЕС в заявленията за патенти, който е намалял обезпокоително. Високите разходи за патенти в Европа са обяснението за това може би, както казвате вие. В Европа разходите и съответните разходи за заявления за патенти са с над 20 % по-високи, отколкото в САЩ, 13 пъти по-високи, отколкото в Японското патентно ведомство, а разходите за поддържане на патентна защита в 27те държави членки е над 60 пъти по-висока в ЕС, отколкото в САЩ – плашещи изводи. Може би вие, Комисар, бихте ни казали как можем да разрешим това възможно най-скоро?

Бих искала да ви поздравя още веднъж, Комисар, за интересната публикация.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Гн Председател, бих искал да благодаря на докладчика за нейната работа. Тук ще коментирам едно изявление на гжа Doyle. Във времена на икономически срив не трябва да си позволяваме да правим грешката да пренебрегваме научните изследвания и развитието или хората, които работят в тези области. Ето защо аз одобрявам мерките по отношение на създаване на правна рамка за европейска научноизследователска инфраструктура (ERI).

Трябва да сме наясно, че за ERI е необходимо да има правни рамки, както и достатъчно средства, но че тези пари не могат да идват от вноските, правени от отделни региони или дори от държави. Въпросът за подходящото данъчно облагане също е от значение в този случай. Мисля също така, че е необходимо подобро сътрудничество между изследователските центрове и икономиката, включително малките и средни предприятия. Убеден съм, че ERI също ще допринесе – ако правилно се съотнесе с рамковите програми, за да се подобри положението на хората, които работят в сферата на научните изследвания, и особено на младите хора, както каза гн Gierek. Това също може да предотврати „изтичането на мозъци“ от Европа. Трябва да помним, че Лисабонската стратегия предвижда дял от три на сто от БВП за разходи за научни изследвания и развитие. В Европейския съюз днес – моите данни са за 2007 година – индикаторът показва 1,84 %. Поради това, аз вярвам, че ERI ще подобри тази ситуация.

Janez Potočnik, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, първо бих искал да ви благодаря за вашата подкрепа. Мисля, че всички ние разбираме колко е важно, че говорим за това. Може би не следвам реда на зададените въпроси, но ще се опитам да отговоря накратко на поставените питання.

Гжо Doyle, по отношение на държавното финансиране, опитът от миналото показва, че по време на криза частното финансиране обикновено намалява. Ето защо, държавното финансиране не трябва да допуска ужасната грешка да следва този модел, тъй като това ще ни доведе до напълно неподходяща ситуация след кризата. Ето защо, държавното финансиране трябва да действа антициклично и поради тази причина, дори и в Европа, ние сме имали такъв пример, а именно Финландия в началото на 90те години. Аз мисля, че ние трябва да направим нещо подобно и че трябва да следваме този път.

Що се отнася до разходите за заявленията за патенти, това наистина е шокиращо. Мисля, че не съществува лесен отговор. Мога да кажа, че със сигурност полагаме усилия в тази насока. Миналата година се опитахме да направим всичко по силите си, като предложихме да се изясни тази ситуация с патентите в отношенията между частни и държавни институции, но със сигурност това не е отговорът за дълбочината на проблема, пред който сме изправени при заявленията за патенти.

Сега се връщам на въпросите за предложението за финансиране от Седмата рамкова програма. Това, което сме финансирали досега, е подготвителната фаза на проектите, които са издадени. Не се предвижда да финансираме институционално инфраструктурата. Това ще бъде направено от държавите-членки, а също така държавите-членки ще решат например относно случаите на приложение. Когато това приключи обаче, ние със сигурност ще отпуснем финансиране, както за всяка друга инфраструктура.

Това в действителност е единственият път напред. Мога да ви напомня, че когато обсъждахме въпроса за бюджета на научноизследователската инфраструктура, бюджетът за Седмата рамкова програма беше намален с най-много процентни пункта. Въпреки това, аз съм оптимист. Напреднали сме значително и мисля, че законодателството води до добри решения.

Бих искал да бъда прецизен по отношение на ДДС. Ние не предлагаме освобождаване от ДДС в законодателството. Вярваме, че ако повече страни обединят усилията си за изграждане на обща инфраструктура, да речем между Германия и Словения, или Обединеното кралство, или където и да било, след това, в края на краищата, нито една от страните няма да се съгласи да плати ДДС в тази държава. Такъв е и днешният случай – но какъв точно е случаят днес? Днес, страните индивидуално се договарят със страната домакин относно вида на освобождаването. Това, което ние се опитваме да направим чрез законодателството, е да гарантираме статута на една международна организация, която впоследствие, поради настоящото законодателство за ДДС, ще гарантира освобождаване от ДДС.

Това всъщност би трябвало да е и краят на историята, но времето бе споменато. Времето е ключов въпрос тук, така че ние говорим за това, дали можем да ускорим и опростим начина, по който заедно ще изграждаме научноизследователската инфраструктура. За съжаление, днешната ситуация в научноизследователската инфраструктура е толкова сложна, че губим и време, и пари. По същество това е всичко.

Забравих кохезията. Отговорът е „да“.

За да завърша – това е точно моментът, който трябва да се подчертае. Имаме нужда от инфраструктура. Нуждаем се от нея колкото е възможно поскоро. Това е стъпка за ускоряване на целия процес. Аз ви благодаря, че разбирате това и ви благодаря за подкрепата в този смисъл.

Председател. - Преди да дам думата на нашия докладчик, бих искал да изясня нещо на гжа Doyle. Направихме справка в техническите указания.

На 8 януари 2008 г., преди малко повече от година, сте получили съобщение от заместник генералния секретар относно решение на Председателския съвет от 27 октомври 2007 г. Точка 3, буква б) много ясно посочва, че времето за процедурата с вдигане на ръка е максимум пет минути и е ограничено до максимум една минута на оратор.

Това е правилото, но беше такова удоволствие да ви слушаме, че ние с радост чухме това, което имаште да кажете. Сега стигаме до нашия докладчик гжа Riera Madurell.

Teresa Riera Madurell, докладчик. – (ES) Гн Председател, бих искала да благодаря на всички, които взеха участие в това разискване, за техния принос и също така искам да благодаря на Комисаря за думите му и да кажа, че съм напълно съгласна с неговото много ясно обяснение относно въпроса за ДДС. За да завърша, бих искала само да кажа, че повечето от нас са съгласни с основните неща. Посланието е ясно: високите постижения в областта на научните изследвания изискват високо качество на научноизследователската инфраструктура и основно поради високите разходи за изграждане и опериране е важно да се разпредели една голяма част от тази научноизследователска инфраструктура. С други думи, повече от разумно е да се мисли за създаване на европейска инфраструктура, която може да обслужва цялата европейска научна общност.

Пътната карта, разработена от Европейския форум за стратегии за научноизследователски инфраструктури (ESFRI), определено беше една стъпка напред към подобро планиране на научноизследователските инфраструктури на европейско равнище. Това, което трябва да направим сега, е да изпълним тази пътна карта. Един от основните проблеми определено е финансирането, както изтъкнаха някои от колегите ми, защото въпреки увеличението на средствата, отделени за Седмата рамкова програма и възможностите за подкрепа на инфраструктурата по програмите на кохезионната политика, които някои от колегите ми също споменаха, бюджетът на Европейския съюз не е достатъчен, за да финансира цялата необходимата инфраструктура. Поради това е важно ние да мобилизираме източници на финансиране, както национални, така и частни, доколкото е възможно, особено от страна на индустрията, макар че както Комисарят правилно каза, времето не е много удачно.

Друга, не помалко важна трудност, е липсата на правна структура. Това беше целта на Комисията, когато направи настоящото предложение: да се създаде правна рамка и необходимите условия за развитие на европейските научноизследователски инфраструктури. Това е едно добро предложение, което, уверени сме, че ще бъде потвърдено от Парламента, както Комисарят вече каза.

Бих искала да помоля Съвета още веднъж да се вслуша в нашето послание.

Paul Rübиг (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, мога ли да помоля отоплението да бъде оставено включено до края на заседанието, тъй като е твърде студено в залата.

Председател. - Отбелязваме си тази забележка. Може би нашите вечерни разисквания ще са пооживени и поразгорещени, така че да затоплят атмосферата. Но е вярно, че залата е голяма.

Що се отнася до този основен въпрос, който ще допринесе толкова много за напредъка на научните изследвания в Европа, разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 19 февруари 2009 година

Писмени декларации (член 142)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Във времена, когато икономиката се намира в низходяща спирала, органите се изкушават да намалят средствата за научни изследвания. Доволен съм, че с обсъждането на доклада относно предложението за регламент на Съвета за правната рамка на Общността за европейска научноизследователска инфраструктура, ние изпращаме важен сигнал, че изследванията остават приоритетна дейност за Европейския съюз.

Твърдо вярвам, че със създаването на тази институционална рамка за подкрепа на научноизследователската дейност ще видим резултати, които ще подсилят европейската икономика. Причината за това е, че научните изследвания не са прищявка, а необходимост, която гарантира на европейската икономика конкурентоспособност на световно равнище.

Бих искал да подчертая една изключително важна област, където научните изследвания могат да играят важна роля. През следващите 25 години се очаква, че почти 25 % от селскостопанските земи няма да се използват в резултат на урбанизацията. За да се компенсира това намаляване на площта, ние се нуждаем от поголяма производителност от помалки райони, при това, с поограничено използване на вода или пестициди. Решенията могат да се появят чрез изследвания и особено чрез биотехнологии, като се има предвид разбира се принципът за осигуряване на прехраната.

Това е още една причина за оказването на подкрепа за поактивна научноизследователска дейност и за осигуряване на единна европейска рамка.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Приветствам доклада за установяване на правната рамка за европейска научноизследователска инфраструктура (ERI), както и предложението на Комисията за регламент в тази област.

Европейската научноизследователска структура е отговор на реална необходимост от страна на европейските научни изследователи и несъмнено ще спомогне за повишаване на конкурентоспособността в рамките на европейска наука.

Един от важните елементи в регламента е възможността Европейският съюз да има участие в субект, тип ERI. Това дава възможност на Общността да участва и да води трансевропейски изследователски политики.

Въз основа на този елемент, призовавам Европейската комисия да има предвид три точки, когато се стигне до финансово подпомагане на ERI:

- 1) Ангажиментът на Общността изключително в проекти с извънредно висок научен потенциал.
- 2) Насърчаване на създаването на европейски научноизследователски структури в региони, които по традиция стават жертви на „изтичането на мозъци“ в и извън Общността.
- 3) Улесняване на достъпа на компании в частния сектор до ERI.

Политиките на Общността в тази област трябва да комбинират научно съвършенство със задействане на вълна от научни изследователи и ефективни инфраструктури в страни като новите членки на Европейския съюз, присъединили се през 2004 г. и 2007 г.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Докладът, изготвен от г-жа Riera Madurell е особено важен, тъй като създава правната рамка, необходима за развиването на научноизследователски инфраструктури.

Със създаването на европейски научноизследователски инфраструктури се гарантира, че научноизследователската дейност ще достигне високо равнище.

В допълнение, ще се създадат нови възможности за по-тесно сътрудничество между екипите от европейски научни изследователи, към които могат да се присъединят много студенти и технически персонал, спомагайки по този начин за привличане на младите хора към високотехнологичните изследвания.

Тази правна рамка трябва също така да осигури по-добро сътрудничество между промишлеността и академичните изследвания, улеснявайки по този начин въвеждането на иновации.

Подкрепям предложението на докладчика, с което от Комисията се изисква редовно да докладва на Европейския парламент относно статуса на развитие на европейските научноизследователски инфраструктури.

Цената за създаване на широкомащабни научноизследователски инфраструктури изисква обединяване на силите на няколко държави.

Установяването на обща правна рамка е абсолютно необходимо, за да се улесни и ускори развитието на такива инфраструктури.

25. Специално място за децата във външните действия на ЕС (кратко представяне)

Председател. - Следващата точка е кратко представяне на доклада (A6-0039/2009) на г-жа Kinnock – от името на Комисията по развитие, относно специално място на децата във външните действия на ЕС (2008/2203(INI)).

Glenys Kinnock, докладчик. – (EN) Г-н Председател, от самото начало трябва да кажа, че приветствам съобщението, подготвено от Комисията. Смятам, че то е както изчерпателно, така и амбициозно.

В доклада си, г-н Potočník, препоръчвам какви практически действия, инвестиции и процеси са необходими, ако искаме да открием специалното място за децата във външните действия. Съобщението на Комисията и заключенията на Съвета относно външните действия ще очертаят външните измерения на стратегията на ЕС за правата на детето. Смятам, че това е съществена задача за Европейския съюз.

Г-н Potočník, сега очаквам с нетърпение да видя действия, които да съответстват на амбицията, която виждам. Необходимо е да видим как реалността подкрепя реториката. Това означава, че трябва да има ресурси и разбира се – сигурна съм, че ще се съгласите – държавите-членки на Европейския съюз трябва да спазват поетите ангажименти за финансиране на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР). Знаем, че по-голямата част от двата милиарда деца по света водят всекидневна борба с бедността и уязвимостта. Както е известно, 98 % от децата в света, които живеят в крайна бедност, живеят в развиващите се страни.

Нещо повече, сега е ясно, че въздействието на финансовата криза ще бъде почувствано с особена тежест от децата и младите хора, например при съкращаване на бюджетите за здравеопазване и образование. Ето защо мисля, че е редно да поемем политически ангажимент на най-високо равнище, от името на децата и заедно с тях. ЕС трябва да вижда в партньорството си с развиващите се страни възможност да повлияе на обществената политика за спасяване на живота на децата. Трябва да се насърчават приоритетни действия за децата, когато Европейската комисия договаря регионалните и тематични стратегии в стратегическите документи по държави, докато се съставят, а впоследствие и когато се преразглеждат.

В операциите по бюджетно подпомагане, в това число договорите по ЦХР, е необходимо и трябва да бъдат включени конкретни цели и показатели за децата. Приветствам намерението на Комисията за съставяне на партньорски национални планове за действие за децата. Необходими са ни уверения, че дори най-изолираните деца, в това число децата с увреждания и сираците, имат равен достъп до здравеопазване, благосъстояние и правни услуги.

Считам, че е необходимо повече и по-качествено обучение за персонала на Комисията – и в Брюксел, и в делегациите – особено за това как се управлява участието на деца. Нужно е радикална промяна в мисленето в Европейския съюз, за да се гарантира, че изслушваме децата и ги каним да участват, защото разбираме, че децата са тези, които дават живот на ценностите, заложили в международното право посредством Конвенцията за правата на детето, приета през 1989 г. Моят опит показва, че самите деца – младите хора – разбират и имат богат опит – който трябва да използваме – за това, как да се справим с бедността и деградацията на средата.

Приветствам факта, че Комисията признава важността на консултациите по време на подготовката на стратегията на ЕС за правата на детето. Разбирам също, че това беше планирано за първата половина на 2009 г. Г-н Potočník, ще може ли Комисията да потвърди кога ще започне този процес? Смятам, че няма да има решение, че обществената консултация, включително с деца, ще бъде оставена на изчакване, докато не бъде избрана нова Комисия и нов Парламент.

За финал, нека цитирам Кофи Анан: „Няма вяра, по-свята от вярата на света в децата. Няма по-важно задължение от това да се гарантира, че правата им се зачитат, че благодействието им се защитава, че животът им е свободен от страх и че те растат в мир.“ Мисля, че всички ние ще се съгласим, че това са прекрасни цели.

Janez Potočník, член на Комисията. – (EN) Г-н Председател, за мен е удоволствие да бъда тук днес, за да говоря за децата, както и за доклада, който скоро ще приемете.

Нека поговоря няколко минути за това как стигнахме до тук, където се намираме днес, какво ще стане в бъдеще и относно участието на децата, което, както изглежда, е най-голямото ни предизвикателство що се отнася до тях.

Днес ние правим една важна стъпка от един дълъг процес, който започна преди няколко години вътре в Комисията. Признаваме, че ЕС се нуждае от стратегия за децата. Нуждаем се от стратегия за това как ние, Европейският съюз, да изпълним своите ангажменти. Ние и целият останал свят подписахме Конвенцията на ООН за правата на детето.

Първата стъпка беше съобщението на Комисията „Към стратегия на ЕС за правата на детето“ от 2006 г. То беше последвано през 2008 г. от пакет документи относно децата във външните действия, който начерта един всеобхватен подход на ЕС към децата, използвайки всички налични инструменти за външно сътрудничество.

Позволете ми да се отклоня за момент, тъй като съм убеден, че някои от вас ще попитат: какво стана със стратегията на ЕС за правата на детето, която беше обявена в гореспоменатото съобщение? Мога да потвърдя, че Комисията работи по такава стратегия, която ще бъде представена на следващата Комисия.

По време на словенското председателство, през м. май 2008 г., Съветът прие заключения относно утвърждаването и защитата на правата на детето във външните действия на Европейския съюз – измерение на развитието и хуманитарно измерение.

Тогава Комисията по развитие започна да съставя доклад. Вече сме към края на този процес и утре вие ще гласувате този отличен доклад.

В допълнение, политиката на ЕС за децата се основава на двете насоки на ЕС – Насоките за децата и въоръжените конфликти и Насоките за утвърждаването и защитата на правата на детето – и двете прилагани в редица избрани приоритетни и пилотни страни. Комисията приветства доклада, който е отлично допълнение към нашето съобщение, заключенията на Съвета и Насоките. Със сигурност ще го използваме при работата си относно децата.

Нека се концентрирам върху заключителните си коментари относно това, кое е най-голямото ни предизвикателство днес: участието на децата. Как да гарантираме участието им в решения, които ги засягат? Как да гарантираме, че децата ще имат достъп до отнасяща се до тях информация? Как да гарантираме равна възможност на децата да изразяват своето мнение? Трябва да осъзнаем, че освен всичко, с което се съгласихме в Конвенцията за правата на детето, това може би е най-голямото предизвикателство.

Трябва да признаем, че засега сме далеч от постигане на нещо значимо по отношение на участието на децата. В Комисията започваме да обмисляме как да разработим и въведем подходящо участие на децата, което да не

е просто формалност. Участието на децата трябва да бъде уместно, съдържателно и информирано. Осигурихме също така съответното финансиране за участието на децата по тематичната програма „Инвестиране в хората“.

Защо това е толкова трудно за нас възрастните? По същество, защото поставя под съмнение онова, което е основно за нас: поведението ни.

Какво ще направи Комисията във външните си действия, за да насърчи това участие? Комисията ще предостави инструменти за нашите делегации, за да консултират децата, но тези инструменти ще бъдат използвани не само от нашите делегации, но и от партньорски страни. Също така, съвместно с УНИЦЕФ, разработваме и комплект от инструменти, които следва да бъдат насочени не само към участието на децата, но и към цялостната защита на децата, правната реформа, финансирането на децата.

Освен този комплект, ние придаваме нова форма на сътрудничеството си с УНИЦЕФ и го укрепваме като цяло, за да можем да повишим нашата подкрепа за партньорски страни в усилията им да гарантират, че децата ще имат право на глас на държавно равнище.

Също така тясно си сътрудничим с различни неправителствени организации, за да получим информация от тях относно възможни формати, като често включваме деца и имаме съдържателно детско участие. Нека да бъде откровен: това няма да се случи утре. Ние сме едва в началото на един дълъг процес.

Позволете ми да направя само един коментар по доклада. Докладът подчертава, че Комисията трябва да обърне внимание на участието на децата, но колеги, вие също трябва да го направите и аз мога да ви уверя, че Комисията ще се радва да работи с вас за постигане на напредък в това отношение. Трябва да увеличим колективна сила на двете институции, за да напреднем по този важен въпрос.

Позволете ми да изразя още веднъж високата оценка на Комисията за доклада и да подчертая, че ще направим максималното, за да изпълним препоръките. Разчитаме на трайната подкрепа на Парламента в тази област.

В отговор на въпроса на г-жа Kinnock, щастлив съм да потвърдя, че позицията на Комисията не се е променила. Идеята да се използва 2009 г. за консултации беше лансирана в самата Комисия и ние работим, за да създадем условията за процес на консултация с деца, който се възползва от всички съществуващи инструменти.

Нека подчертая също, че Комисията желае да осигури процес на консултация, който напълно зачита правата на детето.

В заключение, нека ви благодаря, г-жо Kinnock, за много плодотворното сътрудничество относно децата и въпросите, свързани с тях, не само във връзка с този доклад, но и през годините. Знаем, че бях твърде многословен, но човек никога не може да бъде такъв, когато говори за правата на децата.

Председател. - Много благодаря, г-н Potočník. Изказването ви наистина беше много интересно и по въпрос, който също така е много важен.

Точката е приключена.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Тъжен е денят, в който разбираме, че всеки ден повече от 26 000 деца под петгодишна възраст умират по света, главно от предотвратими причини.

Трагично е, че много животи могат да бъдат спасени с подходящите мерки – медицински или финансови – и въпреки това ситуацията се влошава. Трябва да се обърне специално внимание на най-уязвимите и социално изключени момичета и момчета, включително децата с увреждания, децата имигранти и децата от малцинствата.

Докладът заслужава похвала. Не съм съгласен единствено с онези аспекти, които се отнасят за абортите.

Комисията по развитие прие този доклад по собствена инициатива (съставен от г-жа Glenys Kinnock – Група на социалистите в Европейския парламент, Обединено кралство) относно специалното място на децата във външните действия на ЕС в отговор на съобщението на Комисията по този въпрос. Комисията приветства съобщението и четирите ръководни принципа на Плана за действие на Комисията относно правата на децата във външните действия, които включват холистичен и последователен подход, основан на правата на детето.

Без да губим повече време, ние трябва:

- а) да предприемем задълбочен анализ на правата на децата;
- б) да превърнем съществуващите детски и младежки мрежи в устойчиви платформи за консултиране на деца;
- в) да гарантираме, че международните споразумения между ЕС и трети страни съдържат правно обвързваща клауза за закрила на правата на децата.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), в писмена форма. – (RO) Наш дълг е да гарантираме, че ние сме онези, които изграждат едно по-добро бъдеще не само за европейците, но и за развиващите се страни.

Децата представляват бъдещето и ние трябва да гарантираме, че техните права се прилагат и зачитат в трети страни, които получават европейско финансиране.

Приоритетен въпрос за Европейския съюз в отношенията с трети страни е да осигури гаранции, че правата на децата на образование и достъп до медицинско обслужване се зачитат.

Вярно е, че преминаваме през период на финансова криза, но не можем да пренебрегнем факта, че някъде по света едно дете умира на всеки три секунди, а всяка минута по една жена умира при раждане.

Имайки предвид, че децата представляват половината от населението на света, ние трябва да отчетем, че правата на децата са приоритет в политиката за развитие на Европейския съюз.

Всяка държава-членка, съобразно възможностите си, трябва да се включи в политиките за сътрудничество с развиващите се страни. Всъщност, Европейската комисия трябва упражни натиск върху развиващите се страни да транспонират разпоредбите на Конвенцията на ООН за правата на детето в националното си законодателство.

Anna Záborská (PPE-DE), в писмена форма. – (SK) Радвам се, че имам възможност да напиша становище по този доклад в Комисията по правата на жените. Особено съм заинтересована от въпроса за правата на децата в контекста на външните отношения.

Становището ми беше единодушно одобрено. В него се твърди преди всичко, че външната стратегия на ЕС по отношение на правата на децата следва да се основава на ценностите и принципите, определени във Всеобщата декларация за правата на човека и по-конкретно в членове 3, 16, 18, 23, 25, 26 и 29 от нея. Те са от особена важност за благоденствието на индивида и обществото като цяло. Становището ми набляга на това, че всички мерки в полза на правата на децата следва да предоставят приоритетно място на родителите и непосредственото семейно обкръжение на децата.

Фактът, че Европейският парламент прие становището ми подчертава важността на закрилата на човешкия живот от самото му начало и правото на всяко дете на собствена идентичност. Успях да включа формулировка, осъждаща евгеничната дискриминация, свързана с пола, която се среща все повече в някои страни. В становището се изисква от Комисията да наблегне на важната необходимост от регистрация на ражданията на всички деца във всички трети страни, като част от политиката на Комисията за развитие, и да обвърже своите програми за помощ с това изискване.

Подкрепям всеки опит да се насърчава помощ за развитие. Въпреки това настоявам хуманитарните организации и международните структури, отговорни за разпределянето на помощите и финансовите ресурси, да гарантират, че те действително стигат до децата, за които са предназначени, а не се пропиляват.

26. Прилагането на Директива 2002/14/ЕО за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност (кратко представяне)

Председател. - Следващата точка е кратко представяне на доклада (A6-0023/2009) на гн Cottigny – от името на Комисията по заетост и социални въпроси, относно прилагането на Директива 2002/14/ЕО за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност. (2008/2246(INI)).

Jean Louis Cottigny, докладчик. – (FR) Гн Председател, г-н Potočník, госпожи и господа, първо бих искал да благодаря на различните докладчици в сянка за непредубедената им работа по време на сътрудничеството ни по този текст в Комисията по заетост и социални въпроси.

Държавите-членки трябва да подобрят мерките за прилагането на Директивата за информиране и консултиране на работниците и служителите, особено в настоящите условия на финансова криза и нейните последици за

предприятията, докато се реструктурират, сливат или делокализират. Това е посланието, което Комисията по заетост се стремеше да отпрати в този доклад по собствена инициатива.

В Европейският съюз има 23 милиона предприятия с персонал под 250 служители. Те представляват 99 % от предприятията и осигуряват работа на над 100 милиона души. Правата на работниците на информация и консултация са съществени елементи на социалната пазарна икономика.

Транспонирането на Директива 2002/14/ЕО е значително забавено в някои държави-членки. В този доклад по собствена инициатива ние подчертаваме, че въздействието на директивата е очевидно в държавите, където не е съществувала обща система за информиране и консултации с работниците.

Призовавам да се подобрят мерките за транспониране на директивата в държавите-членки. Приканваме Комисията да предприеме мерки възможно най-скоро, за да гарантира правилното транспониране на тази директива от държавите-членки и да предприеме процедури за нарушение срещу онези, които или не са я транспонирали изобщо, или са го направили неправилно.

Докладът набляга и на това, че в мерките си за транспониране някои държави-членки не са взели предвид младите работници, жените, работещи на непълен работен ден или работници, наети краткосрочно или с временни договори.

Приканваме държавите-членки прецизно да дефинират термина „информация“, като позволят представителите на работниците да проучат предоставените данни, а не да се ограничат да изчакват приключването на процедурата по информиране, в случай че решенията на предприятията имат преки последици по отношение на работниците. Държавите-членки, които не разполагат с ефикасни, пропорционални и възпиращи санкции, се насърчават да въведат такива. Накрая, в условията на едно по-добро координиране на различните законодателни инструменти, приканваме също така Комисията да разгледа въпроса относно изискванията за координиране на шестте директиви и регламента относно информирането на служителите, така че да могат да бъдат направени всички изменения с цел премахване на застъпването и противоречията.

Тъй като този тип напредък в областта на правата на работниците е повече от полезен, Съюзът е длъжен да гарантира, че държавите-членки са транспонирали задълженията, произтичащи от директивата, правилно и изцяло. Много важно е всички европейски работници да знаят, че Европа ги подкрепя в тяхното участие в живота на тяхното предприятие, в ежедневието им живот като работници и особено в сегашния момент.

Janez Potočnik, член на Комисията. – (EN) Г-н Председател, надлежно си вземам бележка от доклада на г-н Cottigny относно това какво е важна директива, която консолидира на европейско равнище основното социално право на служителите. Комисията придава голяма значимост на информирането и консултирането на служителите на национално и на транснационално равнище, особено в настоящите трудни условия на финансова криза.

Ние предложихме преработване на директивата относно европейските работнически съвети. Това беше завършено успешно. Продължаваме работата по превантивната дейност и социално отговорното управление на реструктурирането и въпросите, възникващи на европейско равнище, от договарянето на транснационални споразумения.

Както се обяснява в съобщението на Комисията от 17 март 2008 г., основната загриженост на Комисията относно прилагането на Директива 2002/14/ЕО е свързана с това, че то трябва да бъде пълно и ефективно в сътрудничество с държавите-членки и двете страни на индустрията, които изпълняват изключително важна роля, както знаете. Не трябва да се забравя, че директивата само установява обща рамка, която може да бъде прилагана и разширявана от двете страни на индустрията, по-конкретно на равнище предприятие.

Комисията провежда и подкрепя дейности, насочени към повишаване на информираността, като насърчава обмена на най-добри практики и укрепва капацитета на всички заинтересовани страни с помощта на семинари, курсове за обучение, изследвания и финансова помощ за проекти, особено по конкретен бюджетен ред.

Комисията също така наблюдава и правилното прилагане на директивата в качеството си на „пазител на Договорите“: например в случай на отправени оплаквания от профсъюзни организации. Досега обаче Комисията е получила много малко оплаквания във връзка с прилагането на тази директива.

Председател. - Точката е приключена.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), в писмена форма. – (RO) Транспонирането на Директива 2002/14/ЕО, установяваща обща рамка за информиране и консултиране на служителите в Европейската общност беше предмет на значително забавяне от страна на определени държави-членки.

Мисля, че е необходимо да се увеличи демократичното участие на работниците при вземането на решения, които влияят върху предприятието, като се има предвид глобалният характер на настоящата финансовата криза, която безразборно поражда държавите-членки по отношение на техните икономически мрежи и създава страх от реструктуриране, сливания и делокализиране.

В случай на реструктуриране на предприятия, бих призовавала европейските фондове да бъдат достъпни и да бъде предвидена помощ не само за предприятията, но и за работниците. Също така смятам, че трябва да стане задължителна практика в ситуации, при които мултинационална компания се реструктурира, представители на профсъюзите от всички филиали на компанията да бъдат поканени на преговори и консултирани, а не само онези от държавата-членка, в която се намира централата на компанията.

Мисля, че е важно законодателството относно правата на работниците на информиране и консултации да бъде редовно осъвременявано и тази точка да се включи в дневния ред на европейския социален диалог както на междубраншово, така и на индустриално равнище.

27. Социална икономика (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е кратко представяне на доклад (А6-0015/2009) на г-жа Toia, от името на Комисията по заетост и социални въпроси, относно социалната икономика (2008/2250(INI)).

Patrizia Toia, докладчик. – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, поласкана съм и се гордея, че Европейският парламент обръща поглед към социалната пазарна икономика и прави практически предложения как да бъде оказана реална подкрепа на този сектор.

Моят доклад има три цели. Първата е да се привлече внимание и да се хвърли светлина върху един сектор, който оказва голямо влияние върху редица области, включително и върху икономиката. Към него принадлежат 10 % от европейските предприятия, както и 9 до 10 % от работните места. Този сектор се състои от различни оператори – кооперации, взаимоспомагателни дружества, фондации, социални предприятия и асоциации – които споделят специфични ценности и имат съществен принос в БВП. По този начин ние се надяваме да му осигурим по-голяма институционална прозрачност.

Втората цел е да потвърдим, че той не само не е маргинален сектор или изключение, а дори има твърдо установено присъствие в пазарната икономика и собствени правила, които вътрешният пазар трябва да признае и уважава. Той представлява алтернативен начин за извършване на бизнес, за производство, потребление и осигуряване на заетост, който въпреки това си е спечелил правото да бъде част от пазара. Този метод се характеризира с някои отличителни черти, които не трябва да бъдат заличени и които се състоят най-вече в желанието да се съчетаат и съвместят производството и заетостта с ценности като солидарност, отговорност и човешко достойнство във всички области, включително и в трудовия свят.

Както някой беше казал, според мен съвсем правилно, тези предприятия работят с капитал, но не и за капитала. Това са концепции, които са част от идеологическото наследство на Европейския съюз – да вземем например „Делор“ – тъй като ние често признаваме, че социалната икономика е основен елемент от европейския социален модел, но като изключим това, по този въпрос бе направено много малко.

Сега е идеалният момент да преоткрием значението на тези предприятия, тъй като настоящата криза в производството показва, че много от традиционните икономически субекти са много нестабилни, много слаби, а понякога и много безскрупулни. За разлика от тях светът на социалната икономика произхожда от местните общности, по-близък е до реалната икономика и до хората и затова е защитен от спекулации, както се видя в този случай. Той също така е сектор, който обединява широк кръг от участници, извършващи много социални дейности, и е признат като средище на дейностите в обществена полза. Вярвам, че той може да помогне за запазването на нашите социални системи в тежки времена.

Третата цел е да се реши какво можем да направим на практика, за да подкрепим този сектор. Ще опиша много накратко няколко от предложенията. Преди всичко се нуждаем от ясна дефиниция, за да разберем точно спецификата и отличителните черти на тези изключително разнообразни организации. От решаващо значение е също приносът на този сектор да бъде регистриран точно в националните статистически данни на различните страни. Той не принадлежи нито към капиталистическата икономика, нито към икономиката на публичния сектор, и това налага да бъде дефиниран самостоятелно. Комисията направи някои крачки в тази посока със

своя наръчник, но той трябва да бъде прилаган. Вярвам, че академичните и научноизследователските среди и университетите също могат да помогнат в тази област.

И накрая, призовавам за някои законодателни инициативи. Направени са някои неща, като например устав на кооперативното дружество и устав на фондацията, и виждам, че Комисията е възобновила своите консултации. Затова трябва да разберем кои са полезните неща и дали си заслужава да продължаваме да работим в тази посока. Не искаме един сектор, в който идеите, мотивацията и свободата процъфтяват, да потъне в документална работа, но там, където са необходими законови разпоредби на общностно равнище или такива ще бъдат необходими в бъдеще, би било разумно те да бъдат създадени.

И последното искане е този сектор да бъде включен в социалния диалог. Къде и на какво равнище трябва да се провеждат консултациите и диалогът с Европейската комисия? И накрая, какво пряко подпомагане трябва да се осигури от европейските програми – трябва ли да имаме *ad hoc* програми за социална икономика или да намерим място за тези оператори в рамките на съществуващите програми? Оценката по този въпрос трябва да бъде направена от Комисията.

Преди да приключа, бих искала да благодаря на националните асоциации и европейски мрежи, които ми оказаха много голяма подкрепа в тази работа, на смесената група за социална икономика на Парламента, която работи добре, на докладчиците в сянка, а също и на гн Verheugen и на гн Špidla, с които обменихме открития и задълбочени становища.

Предавам на Комисията този доклад, за изготвянето на който много допринесоха социалните участници и сдружения, с надеждата, че въпреки краткото време, оставащо до края на този изборителен мандат, тя ще намери време, Комисар – днес Вие представлявате цялата Комисия тук, да подготви някои инициативи и да даде ясен сигнал, така че следващият Парламент и следващата Комисия да не трябва да започват отново от нула, а да имат солидна основа, върху която да може да се гради.

Janez Potočnik, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, Комисията приветства инициативата на Парламента да излезе със становище по собствена инициатива относно социалната икономика. Особено в контекста на настоящата финансова и икономическа криза, този важен сектор заслужава да бъде насърчаван повече.

Предприятията от социалната икономика извършват дейността си по уникален начин, тъй като съчетават споделяни между членовете икономически резултати, а често и постигането на социални и обществени цели, като бизнес цел. Поради тази причина те се намират в добра позиция с оглед на оказването на принос към общностните политики и цели, особено в областта на заетостта, социалното сближаване, регионалното развитие и развитието на селските райони, опазването на околната среда, защитата на потребителите и социалната сигурност. Предприятията от социалната икономика са неразделна част от политиката на Комисията в областта на предприятията. Тъй като по-голямата част от тях са микро-, малки или средни предприятия, те вече се ползват от Законодателния акт за малкия бизнес и всички дейности, насочени към малките предприятия.

По отношение на социалната икономика нашата цел е да се създаде правна и административна среда на европейско равнище и във всяка държава-членка, в която предприятията от социалната икономика, независимо от тяхната форма и размер, могат да процъфтяват и да посрещнат предизвикателствата на глобализацията и икономическия спад. По-конкретно, политиката на Комисията има за цел да гарантира, че предприятията от социалната икономика могат да растат и да просперират едновременно с другите форми на дружества. С оглед на това Комисията обръща специално внимание на създаването на гаранции, че специфичните потребности, конкретните цели, усилия и начин на работа на този вид предприятия се вземат предвид във всички други политики на Общността, в области като конкуренция, счетоводство, дружествено право, обществени поръчки, здравеопазване, социални въпроси, селско стопанство, рибарство, банково дело, застраховане, публични и частни партньорства и регионално развитие.

В заключение, службите на Комисията в момента работят по документ, в който ще бъде направена равностойна на постигнатия от 2004 г. насам напредък в областта на насърчаването на кооперациите. В него също така ще бъде направена оценка на положението на други предприятия от социалната икономика и, ако е необходимо, ще бъдат предложени нови действия.

Председател. – Точката е приключена.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Iles Braghetto (PPE-DE), в писмена форма – (IT) Дейностите, които нямат за цел натрупване на доходи, както и организациите с нестопанска цел, трайно нарастват в Европа.

В тези времена на икономическа и финансова криза, която води до сериозни последици в социалната сфера, укрепването на икономиката, която се основава на обществените ползи, а не на печалбата, е стратегически избор, който ни дава възможност да намалим въздействието на кризата и да преследваме развитието на Лисабонската стратегия, осъществявайки една от нейните основни цели, а именно призова за социална отговорност.

На второ място, социалната икономика може да инициира действия на местно равнище, като така се превърне в надежден партньор на публичните администрации, които трябва да планират мерки в подкрепа на уязвимите лица в обществото.

Затова трябва да приветстваме решението на Европейския парламент да признае в законодателството и в статистиката тези организации, които извършват дейност и са дълбоко вкоренени в европейската структура, заради способността им да постигат социални цели.

Това е визия, която се основава на организациите на местно равнище, и има основен принос към европейския социален модел.

Gabriela Crețu (PSE), в писмена форма. – (RO) Социалната икономика може да играе жизненоважна роля в европейската икономика, изграждайки нов тип икономика, основана на демократичните ценности. Икономика, която поставя хората на първо място и подкрепя устойчивото развитие.

Социалната икономика обаче е изправена пред огромно препятствие: липсата на институционална прозрачност, която се дължи на факта, че тя не е призната като икономически сектор, който се отличава от двата основни сектора: публичния и частния.

Призоваваме Комисията и държавите-членки да изработят законова рамка, която признава социалната икономика като трети сектор, и да прилагат разпоредби, които ясно определят лицата, които могат да работят в този сектор, така че никой друг тип организация да не може да се възползва от финансиране или от обществени политики, предназначени да насърчат предприятията от социалната икономика.

Призоваваме също Комисията и държавите-членки да предоставят финансова подкрепа, обучение и консултации, а също и да опростят процедурите за създаване на предприятия в социалния сектор.

По този начин социалната икономика ще изпълни своята ефективна роля на фона на общия спад в европейската икономика, като не само ще помогне в борбата с бедността, но също и ще улесни достъпа до ресурси, права и услуги, от които гражданите се нуждаят, за да могат да участват в обществения живот.

Gábor Harangozó (PSE), в писмена форма. – (EN) Преди всичко, бих искал да поздравя нашия докладчик, гжа Patrizia Toia, за качеството на доклада, който тя представи днес. Всъщност важно е да се даде известна яснота в дефинирането на понятието социална икономика и гарантирането на нейния правен статут чрез богатия национален опит. Социалната икономика наистина се нуждае от видимост – чрез по-добро познаване на данните от целия ЕС – за да бъдат постигнати по-добър начин целите за солидарност, трудова заетост, предприемачество, растеж, конкурентоспособност, социално сближаване и социален диалог в Европейския съюз като цяло. Социалната икономика все повече се превръща във важен фактор на местно и регионално равнище и сега – заради сериозните последици от финансовата криза – повече от всякога играе основна роля в европейското социално и икономическо развитие. Ако действително искаме да намерим нови и иновативни решения, за да осигурим на нашите граждани устойчиви работни места и по-добра жизнена среда с качествени услуги от общ интерес в едно интегриращо общество, Съюзът трябва да съсредоточи своите усилия в подкрепа на социалните и икономически движещи сили, така че да се преодолее простото разделяне на публичен и частен сектор.

Magda Kósáné Kovács (PSE), в писмена форма. – (HU) От няколко месеца се опитваме да мобилизираме всички институции и ресурси на Европейския съюз, за да намалим последиците от засилващата се криза. Но както гласи народната мъдрост, „Всяко зло за добро“, и доброто в случая е, че днес в дневния ред на пленарната сесия е включен докладът на гжа Patrizia Toia, тъй като инициативите, във фокуса на които стои солидарността, а също и социалното и регионално сближаване, са особено важни в наши дни. Това е фокусът на социалната икономика, тъй като тя е конгломерат от организационни форми, чиято цел е солидарност и общи финансови интереси, а не печалба. Тези институции не могат да бъдат заменени от никоя пазарно ориентирана организация. Те дават възможност за намаляване на породените от икономическата стратификация последици за маргинализираните членове на обществото, за осигуряване на възможност за почтен труд, като благодарение

на различните им форми, от самостоятелна заетост до социални кооперации, позволяват трудът им да бъде използван повторно за благото на общността.

Много се говори и пише за социалната икономика, но без европейска статистическа основа тя няма да стане видима в нашето ежедневие. Ако нейната концепция е непозната в обществото, осигуряването от нея солидарност не може да помогне. Участващите организации, от друга страна, са твърде малки, за да станат известни на макроикономическо равнище.

Докладът на г-жа Patrizia Toia може да помогне за преодоляване на подозрението на законодателите и пазарните участници, че парите и продуктите, продукт на социалната икономика, са просто резултат от дейността на организации, които се стремят да заобиколят правилата за конкуренция.

В настоящата ситуация докладът може да създаде възможност кризата да бъде управлявана от социалната икономика по един ефективен начин и със сравнително малко усилия да предотврати загубата на работни места и да предотврати загубата на средства за издръжка.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *в писмена форма.* – (RO) Социалната икономика гарантира стабилност на работните места, тъй като тя не подлежи на делокализиране. Смятам, че Европейският съюз и държавите-членки трябва да насърчават и подкрепят формите, в които се проявява социалната икономика, напр. кооперации, взаимоспомагателни дружества, сдружения и фондации, в своето законодателство и политики.

Важно е да се разработи поредица от мерки, имащи за цел разработване на микрокредити и специално финансиране от Европейския съюз, тъй като ценностите на социалната икономика съответстват на европейските цели в областта на социалната интеграция и допринасят за съвместяването на професионалния и личния живот, както и за подобряване на равнопоставеността на мъжете и жените и качеството на живот на възрастните хора или хората с увреждания. Смятам, че ролята на жените в социалната икономика трябва да бъде засилена, като се има предвид тяхното участие в сдружения и доброволчески организации.

Призовавам Комисията да интегрира социалната икономика в останалите си политики и стратегии за социално и икономическо развитие, особено в контекста на Законодателния акт за малкия бизнес, тъй като структурите на социалната икономика са най-вече насочени към малките и средни предприятия и към услугите от общ интерес. Тези усилия могат да бъдат подкрепени със създаването на статистически регистър на предприятията в областта на социалната икономика във всяка държава-членка на Европейския съюз, и чрез въвеждане на данните в европейската статистическа система ЕВРОСТАТ.

28. Психично здраве (кратко представяне)

Председател. - Следващата точка от дневния ред е кратко представяне на доклад (A6-0034/2009) на г-жа Tzampazi, от името на Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, относно психичното здраве (2008/2209(INI)).

Evangelia Tzampazi, докладчик. – (EL) Гн Председател, Комисар, госпожи и господа, днес все повече и повече се осъзнава фактът, че няма здраве без психично здраве. Осъзнаваме, че от хуманна и финансова гледна точка проблемите, свързани с психичното здраве, често оказват влияние както върху личния, семейния, професионалния и социалния живот на отделните хора и техните семейства, така и върху обществото като цяло.

Цифрите говорят сами за себе си: всеки четвърти човек изпитва някаква форма на психично разстройство през своя живот. Депресиите са едно от най-често срещаните разстройства и до 2020 г. тя ще бъде най-често срещаното заболяване в развития свят. В Европейския съюз всяка година се извършват около 59 000 самоубийства, 90 % от които се дължат на психични разстройства. Уязвимите и маргинализирани групи, като например хората с увреждания, са по-вероятно да страдат от проблеми, свързани с психичното здраве.

Също така в застаряваща Европа дегенеративните заболявания на нервната система се превръщат във все по-често явление. Затова всички ние ще се съгласим, че е необходимо да се възприеме съгласуван подход към предизвикателствата, които психичното здраве поставя и които засягат всички нас. Всички ние имаме задължението да опазваме психичното здраве, а защитата на правата на пациентите с психични заболявания и техните семейства е идеологическа и политическа позиция, по силата на която държавата осигурява социална подкрепа и защита на онези, които се нуждаят от нея. Първата стъпка бе Зелената книга на Комисията. Следващата стъпка бе Европейската конференция „Заедно за психичното здраве и благоденствие“, на която също така бе създаден Европейският пакт за психично здраве и благоденствие.

В съответствие с това докладът относно психичното здраве, който бе одобрен единодушно от Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, включва редица препоръки за насърчаване на психичното здраве и здравословно състояние на населението, за борба срещу клеймото на дискриминацията и социалната изолация, за засилване на превантивните мерки и самопомощта и за осигуряване на подкрепа и адекватно лечение за хората с проблеми с психичното здраве и за техните семейства и лицата, които се грижат за тях.

В доклада подчертаваме необходимостта от съвременно законодателство и висококачествени, достъпни, ефикасни и универсални услуги за психично здраве. Призоваваме да бъде поставен акцент върху обучението на всички хора, заемащи ключови постове. Призоваваме да бъде осигурен достъп до адекватно образование, обучение и заетост и да бъде създадена подпомагаща среда, обръщайки особено внимание на уязвимите групи. Призоваваме да бъде поставен акцент върху превенцията на психичните заболявания чрез социална интервенция. Призоваваме държавите-членки да дадат права на организациите, които представляват хората с проблеми, свързани с психичното здраве. Предлагаме да бъде приета платформа за наблюдение на изпълнението на пакта. Призоваваме Комисията да представи заключенията от тематичните конференции. Подчертаваме необходимостта от създаване на подходящи показатели с оглед подобряване на оценката на потребностите на национално и европейско равнище.

Същевременно сме формулирали предложения в рамките на петте приоритетни области на пакта. В този контекст подчертаваме, че за да бъдат предотвратени депресията и самоубийствата, е необходимо да се изпълняват многосекторни програми и да се създадат мрежи, да се създаде здравословен климат в училищата, да се подобрят условията на труд, да се приемат мерки за подобряване на качеството на живот и накрая, по отношение на борбата срещу стигмата и социалното изключване, подчертаваме, че са необходими обществени информационни и разяснителни кампании. За всичко това бих искала да благодаря на членовете, които допринесоха с техни предложения, и се надявам, че ще отправим послание, че психичното здраве е ценно притежание и всички ние трябва да работим, за да го насърчаваме.

Janez Potočnik, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, поздравявам Европейския парламент и неговия докладчик гжа Tzampazi за този доклад по собствена инициатива относно психичното здраве. Докладът съвсем правилно подчертава голямото влияние на психичното здраве върху общото благоденствие, образованието, обучението, както и върху социалното сближаване в Европейския съюз.

Фактът, че Парламентът приема този доклад само две години след резолюцията в отговор на Зелената книга на Комисията относно психичното здраве, сигнализира за спешната нужда от повече действия в тази област.

Според мен има известни основания за оптимизъм. Във всички сектори се наблюдава по-голяма осведоменост по въпросите на психичното здраве и благоденствие отколкото преди няколко години. Това е видно от голямата подкрепа за организираната от Комисията конференция на високо равнище „Заедно за психичното здраве и благоденствие“, както и от Европейския пакт за психично здраве и благоденствие, които бяха споменати от докладчика.

Друго положително развитие е, че много държави-членки са преработили своите стратегии в областта на психичното здраве или създават планове за действие, например Финландия и Унгария. В учебните програми бе включено обучение по социална икономика. В Обединеното кралство въпросите от областта на живота вече са обособени като самостоятелен предмет в много училища.

Работодателите обръщат все по-голямо внимание на връзката между доброто здравословно състояние и производителността. „Корпоративна социална отговорност“ Европа дори създаде инструментариум за добро здравословно състояние на работното място. Нека обаче да бъдем ясни. Със сигурност няма поводи за самодоволство и още много остава да бъде направено. Настоящата финансова и икономическа криза може да породии нови рискове за психичното здраве. Възможно е държавите-членки да бъдат изкушени да съкратят бюджетните разходи за психично здраве или да намалят своите усилия за изграждане на съвременни системи за психично здраве, осигуряващи услуги в общността, вместо в остарелите приюти.

Икономическият спад влошава бъдещите перспективи на младите хора, особено на онези, които сега завършват училище. Несигурността на работното място, както и произтичащата от това тревога за стабилността на доходите и повишаващото се ниво на безработицата, създават нови сериозни заплахи за психичното здраве.

През следващите две години Комисията ще организира поредица от тематични конференции по петте приоритета на Пакта за психичното здраве. Това ще бъдат съвместни прояви, които ще бъдат проведени от председателствата на Съвета и държавите-членки. Първата международна конференция по въпросите на стигмата и психиатричните грижи ще бъде организирана от чешкото председателство на 29 май тази година. Първата тематична

конференция по въпросите на психичното здраве на младежта и в образованието ще се проведе в Стокхолм на 29–30 септември в сътрудничество с шведското председателство. Втората тематична конференция по въпросите на предотвратяването на депресията и самоубийствата ще бъде организирана съвместно с Унгария през декември. През първата половина на 2010 г. испанското председателство ще бъде домакин на тематична конференция по въпросите на психичното здраве на възрастните хора. Освен това поддържа контакти с държавите-членки във връзка с други две конференции по въпросите на психичното здраве в работната среда и борбата срещу стигмата и социалната изолация.

Докладът на Парламента съдържа редица конкретни предложения, които ще окажат ценен принос в бъдещите дебати на тези конференции. В доклада не само се подчертава значението на психичното здраве в Европейския съюз, но също така се показва, че съществуват много възможности за действие на европейско равнище в областта на психичното здраве.

Едно от предложенията в доклада е да бъде създадена структура, която да контролира изпълнението на Европейския пакт за психично здраве и благоденствие. Съгласен съм, че периодичните прегледи на напредъка спрямо целите на пакта ще донесат значителна добавена стойност.

Ще обмислим сериозно кой е най-добрият начин за осъществяването на тази идея. Още веднъж бих искал да благодаря на Парламента и на неговия докладчик за този много полезен доклад и изключително важните препоръки, които се съдържат в него.

Председател. - Точката е приключена.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Louis Grech (PSE), в писмена форма. – (EN) Психичното здраве е ключов фактор в живота на хората и има все повече доказателства за неговото въздействие върху нашите социални, икономически и правни системи. Подкрепям този доклад, тъй като той предвижда цялостен подход към предизвикателствата, пред които сме изправени в сектора на психичното здраве, като например борбата срещу стигмата, дискриминацията и социалната изолация, но също и признава необходимостта от превантивни програми, обществена подкрепа и адекватно лечение на хората.

Като сравнително нова наука, психичното здраве не е общопризнато като приоритет, но последните технологични достижения ни дадоха възможност да научим повече за човешкия мозък, като така показаха пътя към нови начини на лечение на хората, които могат да променят техния живот. Смятам, че трябва решително да подкрепим по-нататъшните изследвания в тази област, като обърнем специално внимание на възрастните хора в Европа, чийто брой се увеличава, и които се надяват да прекарат своите старини по достоен начин, в добро здраве и оставайки активни.

Нуждаем се от достъпни структури за грижи и лечение на психични заболявания, но също така е много важно да създадем подкрепяща среда, като например програми за интеграция на пазара на труда. Психичното здраве е от голямо значение и в работната среда, където може да окаже сериозен отрицателен ефект върху представянето, затова трябва да насърчаваме добрите практики сред работодателите, които намаляват ненужния стрес и запазват психичното благополучие на техните служители.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), в писмена форма. – (FI) Бих искала да благодаря на гжа Tzampazi за нейния доклад за психичното здраве, който подкрепих с моя глас.

Всеки четвърти човек е страдал от проблеми, свързани с психичното здраве, най-малко веднъж в живота си. Смята се, че до 2020 г. депресията ще се превърне в най-често срещаното заболяване в развития свят и ще бъде втората основна причина за нетрудоспособност. Външните фактори, като например последиците от настоящата финансова криза, обикновено правят хората по-уязвими към тези проблеми. Лошото психично здраве не само води до разходи, които са в тежест на здравеопазването и цялата социална и икономическа система, то също така излишно намалява качеството на живот на засегнатите хора и техните семейства.

Въпреки постигнатия изключителен напредък по отношение на стандартите за обслужване и общо отношение, хората, страдащи от проблеми, свързани с психичното здраве, и техните семейства, все по-често са маргинализирани. Разликите в стандартите, които се прилагат по отношение на превенцията и гарантирането на първокласни грижи, са твърде големи, както между различните държави в Европейския съюз, така и регионално, в самите страни.

Радвам се, че в доклада на гжа Tzampazi се споменава специално въпросът за психичното здраве на младите хора, като се предлага този въпрос да бъде обхванат в интердисциплинарни програми. Не трябва да забравяме обаче, че за най-важната превантивна работа в областта на психичното здраве винаги отговарят педагозите и агенциите извън семейството и дома. Тя води до насърчаване на здравословния начин на живот, обръщане на внимание на децата и младите хора и вслушване в техните думи.

Смятам, че високото качество, лесната достъпност и ефикасността на общите услуги за психично здраве, за които се призовава в доклада на гжа Tzampazi, са особено важни, както и по-големите инвестиции във висококачествени научни изследвания. Трябва да бъдат осигурени повече финансови средства, по-специално за медицински изследвания на връзките между превенцията и проблемите с психичното и физическото здраве.

Siiri Oviir (ALDE), *в писмена форма*. – (ET) Нарушенията на психичното здраве са национален здравен проблем в много държави, тъй като оказват съществено влияние върху засегнатите хора, техните семейства и върху обществото като цяло. Нарушенията на психичното здраве често водят до нетрудоспособност и това може да доведе до значителна икономическа тежест за обществото.

Според доклада за развитието на Световната банка за 1993 г. четири от десетте най-чести причини за нетрудоспособност са нарушенията на психичното здраве и/или неврологичните заболявания. Като се има предвид, че през 1993 г. депресията е била на четвърто място сред заболяванията, водещи до нетрудоспособност, ако съществуващите в момента тенденции продължат, до 2020 г. депресията може да се превърне във втората по значимост причина за загуба на трудоспособност за цялото население и дори най-значимата при жените.

Въпреки степента и сериозността на последствията от нарушенията на психичното здраве, днес по света и в Европа все още има страни, където на проблема не се отделя достатъчно внимание. Тази ситуация често е предизвикана от преобладаващите отчасти отрицателни обществени и политически нагласи в обществото и заклеймяването на психично болните. Това от своя страна води до отделянето на недостатъчно внимание на психичното здраве, ограничено предлагане на услуги, недостиг на алтернативни методи на лечение и недостатъчна информация за възможностите за лечение.

Независимо от факта, че решаването на проблемите, свързани с психичното здраве, попада в сферата на компетентност на държавите-членки, важно е да бъдат увеличени размерът на финансовата помощ и подпомагането с научна информация, които Европейският съюз предоставя на държавите-членки, за да им помогне да развият и подобрят необходимите здравни, социални и образователни услуги и услуги по предоставяне на грижи, както и превантивните мерки.

Смятам, че насърчаването на психичното здраве и благоденствието на отделните хора трябва да се превърне в първостепенна цел във всички държави-членки на Европейския съюз, тъй като психичното здраве на отделните хора оказва най-пряко въздействие върху икономическата производителност и заетостта в държавите-членки.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Както знаем, психичното здраве е основна ценност за всеки човек и ние, представителите на европейските държави, не трябва да забравяме този факт. Смятам, че е добре, че днес поставяме този въпрос във форума на Европейския парламент. Психичните заболявания, многобройните случаи на самоубийства и депресия се превърнаха в заплаха за съвременното общество. Тези проблеми засягат не само хората, които живеят под постоянен стрес, но и децата, младежите и възрастните хора. Мисля, че трябва да предприемем сериозни стъпки, за да се справим с тези болести на цивилизацията. Това също е една от причините, поради които подкрепям научните изследвания и свободния достъп до резултатите от тези изследвания, както и до специалисти.

Изразявайки своята благодарност за доклада относно психичното здраве, същевременно бих желал да изразя своята заинтересованост дали е възможно, в допълнение към мерките за предоставяне на помощ на възрастните хора и действията за борба срещу заклеймяването и социалната изолация, да бъдат включени и проекти, които имат за цел да бъдат обхванати социално маргинализираните хора. Тези хора често показват антипатия към останалите, чувстват се самотни и се страхуват от неодобрението на обществото. Според мен първият проблем, върху който трябва да се фокусираме, е широка просветна програма, така че всеки човек в нужда да знае към кого да се обърне, какъв вид помощ може да получи и най-важното, че е възможно да се върне към нормалния живот.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *в писмена форма*. – (RO) Психичното здраве и благоденствие са основно предизвикателство на века, в който живеем. По данни на Световната здравна организация до 2020 г. психичните разстройства ще представляват 15 % от всички заболявания.

Особено съм загрижена за бъдещето на юношите и децата, поради което предлагам да бъдат предприети действия за информиране на гражданите за влошаването на психичното здраве на децата, чиито родители са емигрирали, както и да бъдат въведени програми в училищата, които имат за цел да се помогне на тези млади хора да се справят с психологическите проблеми, свързани с отсъствието на техните родители.

Настоявам този въпрос да бъде разгледан заради големия брой на децата, които са изоставени от своите родители, за да работят в чужбина, ситуация, която се среща все по-често в Централна и Източна Европа. Отново за да се окаже подкрепа на тези млади хора, предлагам да бъдат предприети действия за насърчаване на създаването на съветници към всяко средно училище и за предлагане на алтернативни варианти, които са поверителни и не стигматизират тези деца, за да се отговори на техните социални и емоционални потребности.

Като се има предвид, че психичното здраве определя качеството на живот на гражданите на Европейския съюз, този въпрос трябва да бъде разглеждан също толкова сериозно, колкото и въпросите в областта на физическото здраве. Всъщност, за да се отговори на предизвикателствата, които психичните разстройства поставят, е необходим европейски план за действие.

Richard Seeber (PPE-DE), в писмена форма. – (DE) Когато говорим за здравето, обикновено имаме предвид физическото здравословно състояние. Въпреки това едно психично заболяване може да бъде голямо препятствие във всекидневния живот на хората, които страдат от него, и има сериозни отрицателни социални последици. Поради тази причина инициативата на Парламента за подобряване на информираността по въпросите за психичното здраве е много положителна стъпка. Трябва да бъде проведена по-широка обществена дискусия за нагласите към психичните разстройства, като освен това широката общественост трябва да получи възможност за достъп до методите за превенция на психичните заболявания.

Във връзка с това трябва да се постави специален акцент върху условията на работната среда. Тъй като работещите хора прекарват много време на своето работно място и са изложени на стрес във връзка с тяхната работа, необходимо е да се насърчи психичното здраве в тази конкретна среда. Само мотивираните, уравновесени работници могат да изпълняват отпавените към тях искания.

Следователно трябва да бъде повишена информираността по този въпрос в средите на бизнеса и публичните органи. Като цяло, признавайки психичните разстройства, Парламентът показва съвременно разбиране на здравето и предлага положителна перспектива в дългосрочен план за много от страдащите хора.

29. Първа оценка на националните планове за действие в областта на енергийната ефективност (кратко представяне)

Председател. – Отбелязахте, че осветлението в пленарната зала е малко по-слабо. Предполагам, че причината за това е, за да се спестява енергия.

Това подхожда на темата на следващата точка от дневния ред, която е кратко представяне на доклад (A6-0030/2009) на гн Gyürk, от името на Комисията по промишленост, изследвания и енергетика, относно първа оценка на националните планове за действие в областта на енергийната ефективност (2008/2214(INI)).

András Gyürk, докладчик. – (HU) Благодаря за думата, гн Председател. Комисар, газовата криза през януари определено имаше положителен резултат. Тя доведе до възобновяване на диалога в областта на енергийната политика във всички държави-членки.

По подобен начин и тук в Европейския парламент се проведеха много дискусии за различните алтернативни транспортни маршрути, за увеличаването на капацитета за съхранение, както и за бъдещата роля на ядрената енергия. Твърде малко внимание обаче посветихме на енергийната ефективност. Особено съм доволен, че докладът относно националните планове за действие в областта на енергийната ефективност предостави възможността тази тема да бъде обсъждана през последните няколко седмици.

Значението на енергийната ефективност се състои в това, че тя води до постигането на осезаеми резултати, по-бързо отколкото които и да е други средства. Както комисарят по енергетиката гн Andris Piebalgs отбеляза неотдавна, мерките на Европейския съюз по отношение на устройствата за изключване могат да намалят загубите от работа в режим на готовност със стойност, равняваща се на годишното потребление на енергия на Унгария.

Отново трябва изрично да подчертаем, че енергийната ефективност може да бъде решението на всички проблеми, свързани с енергийната политика. Преди всичко тя може да помогне за балансиране на енергийната зависимост на Европа от трети страни. Освен това енергийната ефективност може да окаже благоприятно

влияние върху конкурентоспособността на европейската индустрия и да намали тежестта върху околната среда. Да си припомним, че подобряването на енергийната ефективност може да намали и тежестта върху най-уязвимите потребители.

Естествено, между държавите-членки съществуват големи различия в условията и потенциала, а също и в законодателните инициативи. По тази причина сме съгласни с европейската директива от 2006 г., която предвижда мерки, според които държавите-членки трябва да обобщят в техните национални планове за действие планираните мерки за повишаване на енергийната ефективност.

В настоящия доклад се опитахме да направим някои общи заключения относно посочените по-горе планове за действие. Същевременно нашата цел бе да определим бъдещите стъпки в законодателната дейност на Европейския съюз. Бих искал да обърна внимание на някои точки от доклада, които са от решаващо значение.

На първо място, докладът призовава Комисията да предприеме по-силни действия срещу забавянето в подготовката на Националните планове за действие в областта на енергийната ефективност. Този път трябва да бъде проверено щателно дали плановете се съпътстват от предприемането на практически стъпки от страна на държавите-членки. Основен недостатък на някои от националните планове за действие е, че те са далечен отзвук от политиките на съответните правителства.

На второ място, необходимо е да бъдат увеличени ресурсите, отредени за подобряване на енергийната ефективност, както на национално, така и на общностно равнище. В резултат от финансовата криза малцина европейски граждани могат да си позволят да инвестират в енергийна ефективност. Ето защо съществуващите проекти за стимулиране на енергийната ефективност трябва да бъдат разширени незабавно. Това ни води към бюджета на Общността за следващите седем години, в който трябва да бъде поставен още по-голям акцент върху енергийната ефективност, като данъчните облекчения също могат да допринесат за постигането на реални подобрения.

На трето място, налице е трайна необходимост от приемането на законодателство в областта на енергийната ефективност в Европейския съюз. Смятам, че препоръките на Европейската комисия показват правилната посока в тази област. Например по-строгото законодателство в областта на енергийното потребление на сградите може да доведе до значителни икономии.

На четвърто място, националните правителства трябва да поемат ролята на пионер в разработването на енергийно ефективни решения. Тези усилия трябва да бъдат отразени от широки просветни кампании. Потребителите ще започнат да инвестират в своята енергийна ефективност, ако са напълно запознати с ползите от нея.

И накрая, бих искал да споделя още нещо. Вярвам, че енергийната ефективност не може да бъде третирана като второстепенна кауза, дори и по време на рецесия. Нещо повече, програмите за енергийна ефективност могат да създадат стотици хиляди работни места в Европа. В тази година на масивни съкращения този аспект не е без значение.

Janez Potočnik, член на Комисията. – (HU) Гн Председател, приветствам възможността да се обърна към тази месечна сесия на Европейския парламент, която обхваща *inter alia* темата за оценката на Комисията на националните планове за действие в областта на енергийната ефективност, която бе представена в пакета „Втори стратегически енергиен преглед“ през ноември 2008 г. и по-ранното съобщение на Комисията от януари 2008 г.

По-подробен технически синтез на оценката на Комисията на националните планове за действие в областта на енергийната ефективност ще бъде представен в документа за националните планове за действие в областта на енергийната ефективност на Комисията тази пролет.

Затова бих искал да се възползвам от тази възможност, за да благодаря на докладчика гн Gyürk за неговата работа, както и на Комисията по промишленост, изследвания и енергетика за проведените в нея ценни дискусии и коментари.

През последните няколко години Комисията заяви много ясно, че енергийната ефективност е първият приоритет в енергийната политика на Европейския съюз и е от основно значение за изпълнението на целите за периода 2020–2020 г., като националните планове за действие в областта на енергийната ефективност играят централна роля в това отношение. Както знаете, Директивата относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяване на енергийни услуги установява задължение за държавите-членки да представят тези планове и да покажат как те ще постигнат на практика своите национални цели за енергийна ефективност.

Първоначалният краен срок за представянето им от държавите-членки бе 30 юни 2007 г., но, както знаете, много от държавите-членки за съжаление закъсняха. Последният национален план за действие в областта на енергийната ефективност бе получен в Комисията през юни 2008 г.

На този етап Комисията е завършила изпълнението на всички индивидуални оценки и е изпратила писма с резултатите от тези оценки на всички държави-членки. За проследяване на резултатите бяха проведени редица двустранни срещи, като някои държави-членки обяха, че самите те биха искали да подобрят своите национални планове за действие в областта на енергийната ефективност през следващите няколко месеца. Както бе отбелязано от членовете на Комисията по промишленост, изследвания и енергетика, първите национални планове за действие в областта на енергийната ефективност се доказаха като наистина полезни. Наистина много от държавите-членки за първи път изготвиха подробни планове за действие в областта на енергоспестяването. Много от тях потвърдиха, че междусекторните усилия, които са били необходими за тяхната подготовка, са се оказали много полезни.

Съгласно Директивата за енергийните услуги националните планове за действие в областта на енергийната ефективност имат само ограничена роля. Въпреки това в съобщението си от ноември 2008 г. и в други неотдавнашни изявления Комисията винаги е насърчавала държавите-членки да разширят тяхната роля.

Комисията ще подготви нов План за действие на Европейския съюз в областта на спестяването на енергия, който ще засили и ще съсредоточи по-добре дейностите на Европейския съюз, като ще помогне на държавите, членки на Европейския съюз, на европейския бизнес и на гражданите на Европейския съюз да спестяват енергия по ефективен от гледна точка на разходите начин.

Във вашия доклад призовавате Комисията да предложи задължителна цел за енергоспестяване. Настоящата цел за спестяване на енергия, 20 % от реализираните икономии на първична енергия през 2020 г., както знаете, днес представлява незадължителна цел. Комисията обаче смята, че с пакета за климата и енергетиката, както и с предложенията във „Втори стратегически енергиен преглед“, можем да достигнем 20 %.

В доклада на гн Gyürk също правилно се посочва, че финансовата помощ трябва да бъде увеличена. Свързаните с енергоспестяването финансови проблеми бяха признати от Комисията в Европейския план за икономическо възстановяване от 26 ноември 2008 г. и в други координирани усилия, които имат за цел да подпомогнат създаването на работни места, като те често възникват в малките и средни предприятия, тъй като инвестициите в енергийна ефективност, и особено в сгради, са свързани най-вече с малкомашабни проекти за реновиране.

В заключение бих искал да припомня, че през мандата на настоящата комисия лидерите на Европейския съюз поеха реален ангажимент да насърчават енергийната ефективност. Увеличаването на инвестициите в енергийна ефективност и свързаните с тях нови технологии има съществен принос към устойчивото развитие, а също и към сигурността на доставките. Енергийната ефективност има по-голям ефект, който далеч надминава този на енергийна политика. Тя оказва положителен ефект върху икономиката на Европейския съюз като цяло: Повишаването на ефективността помага за създаването на нови работни места, стимулира икономическия растеж и повишава конкурентоспособността. Както правилно споменахте, точно това трябва да направим в тези трудни и поставящи предизвикателства времена.

Председател. - Точката е приключена.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), в писмена форма. – (LT) Ясно е, че цените на петрола падат, но след като настоящата икономическа криза премине, цените отново ще се повишат. Затова нека ви припомня, че е важно източниците на енергия и маршрутите за доставка до Европейския съюз да бъдат диверсифицирани по-скоро с цел да се намалят отрицателните ефекти от бъдещата петролна криза.

Държавите, членки на Европейския съюз, по-специално „енергийните острови“ на Европейския съюз, са зависими в различна степен от вноса на енергийни доставки и съществуващата инфраструктура. Можем ли да говорим за единен енергиен пазар, ако например Балтийските държави, включително Литва, са „енергийни острови“? Неуспехът на Европа да постигне единогласие в разговорите с основните енергийни доставчици също е остър проблем. На хартия ние създаваме амбициозна европейска енергийна политика, но на практика двустранната енергийна политика продължава да има доминиращо значение. Колеги, политизирането на енергийния сектор не допринася за стабилността. Бихме могли и трябва да опитаме да променим ситуацията чрез диверсификация и солидарност. Трябва да попълним липсващите енергийни връзки и да създадем механизъм за координиране на равнище Европейски съюз, чиято цел е се противодейства срещу подобни

кризи. От съществено значение е държавите-членки, които са най-зависими от енергийни доставки, да имат достатъчно резерви от тези доставки. Не трябва да разглеждаме само краткосрочните мерки за гарантиране на сигурността на енергийните доставки, а трябва също да вземем предвид дългосрочната перспектива. От своя страна, Европа трябва да разнообрази енергийните източници и да подобри сигурността на доставките.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), в писмена форма. – (RO) Енергийната ефективност е още по-важна в този момент, тъй като сме изправени пред реални предизвикателства във връзка с осигуряването на енергийните доставки за Европейския съюз и е необходимо да вземем по-последователни мерки за намаляване на емисиите на въглероден диоксид. Подкрепям възприемането на подход към проблема за енергийната ефективност, който съответства на другите политики на Европейския съюз, в частност на пакета за борба с изменението на климата и необходимостта от диверсификация на енергийните източници.

Твърдо вярвам, че секторът на научноизследователската дейност трябва да бъде подкрепен, тъй като той може да има съществен принос за засилване на енергийната ефективност. Комисията и правителствата на държавите-членки трябва да окажат по-силна подкрепа на проекти, които имат за цел да бъде насърчена енергийната ефективност, независимо дали говорим за инвестиции, които биха направили обществения транспорт възможно най-енергийноефективен, за изолиране на сгради и т.н. Смятам, че ресурсите на правителствата трябва да бъдат насочени по-скоро в тази посока, а не за субсидиране на цената на енергията, тъй като тези проекти същевременно помагат на уязвимите потребители, които трябва да посрещнат покачващите се цени на енергията.

Затова призовавам държавите-членки да предложат ефективни и реалистични планове за действие, да предоставят на гражданите възможно най-много информация за енергийната ефективност, и да си сътрудничат чрез обмен на добри практики. Също така призовавам Комисията да предостави подкрепа на националните власти, по-специално под формата на техническа помощ.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Енергийната ефективност в сградите е проблем, в особена степен засягащ страните, които наследили много сгради, построени в съответствие с ниските стандарти за качество от комунистическата ера.

Бих искал да използвам тази възможност, за да отправя искане към Комисията да бъдат създадени финансови инструменти и ефективни процедури за реновиране на отоплителните системи в тези сгради в съответствие с целта за 20 %-но увеличение на енергийната ефективност в Европейския съюз до 2020 г.

Iosif Matula (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Енергийната ефективност е една от основните цели на Европейския съюз, като нейното изпълнение ще отбележи важна стъпка към постигането на устойчиво развитие. Поради тази причина, независимо от усилията на държавите-членки да се ангажират активно в разработването на политики, имащи за цел повишаване на ефективността на потреблението на енергия, за да бъдат постигнати много по-добри резултати, трябва да съществува и съгласуваност на общностно равнище.

Един от начините за постигане на енергийна ефективност е осигуряването на сгради с топлоизолация. Едно проучване сочи, че е възможно загубите на енергия на общностно равнище да бъдат намалени с приблизително 27 %, което предполага косвено и намаление на разходите, които гражданите са длъжни да плащат.

Един от проблемите, пред които се изправят местните общности, които предлагат да осъществят проект, свързан с обновяване на жилищна отоплителна система, е сложната процедура, през която те трябва да преминат. Следователно в мерките, които ще бъдат предприети в бъдеще, трябва да се предвиди опростяване на тези процедури. Тази цел за по-висока енергийна ефективност чрез изолиране на сградите трябва да се преследва и при социалните групи в неравностойно положение, като по този начин се укрепва принципът на солидарност в Европа.

Anni Podimata (PSE), в писмена форма. – (EL) Опитът от първата оценка на националните планове за действие показва на практика, че условията в Европейския съюз все още не са на зряла дотолкова, че мерките за насърчаване на енергийната ефективност да бъдат подкрепени. Важна слабост на първите национални планове за действие в областта на енергийната ефективност, освен огромното забавяне в тяхното предоставяне от някои държави-членки, в това число и Гърция, е фактът, че амбициозните планове не са съпроводени от ясно формулирани практически предложения с добавена стойност, независимо от факта, че според последните данни, оповестени от Европейската комисия, ако целта за постигане на икономии на енергия от 20 % бъде постигната, Европейският съюз ще използва приблизително 400 млн. т нефтен еквивалент по-малко първична енергия и емисиите на въглероден диоксид ще намалят с 860 млн. т.

Следователно потенциалът на насърчаването на енергийната ефективност, особено във времена на икономическа рецесия, както тази, през която преминаваме в момента, не се разбира напълно. Затова Европейският съюз трябва да пристъпи без по-нататъшно забавяне към включването на енергийната ефективност във всички секторни политики, посочвайки ясни предложения и мерки за подпомагане, и да увеличи помощта на Общността в тази посока. Енергийната ефективност е ключова точка след приемането на пакета за изменение на климата и може да гарантира енергийна сигурност, намаляване на емисиите на парникови газове и активизиране на европейската икономика.

30. Приложни изследвания, свързани с общата политика в областта на рибарството (кратко представяне)

Председател. - Следващата точка от дневния ред е кратко представяне на доклад (A6-0016/2009) на г-жа Miguélez Ramos, от името на Комисията по рибно стопанство, относно приложни изследвания, свързани с общата политика в областта на рибарството (2008/2222(INI)).

Rosa Miguélez Ramos, докладчик. – (ES) Гн Председател, Комисар, госпожи и господа, съвместяването на правилното опазване на екосистемите с устойчивата експлоатация на ресурсите, предотвратяването и управлението на въздействието на човешките дейности върху околната среда, увеличаването на знанията и технологичното развитие и новаторството са задачи, с които е невъзможно да се справим без подкрепата на европейската научна общност.

Изследванията в областта на риболова са необходими и при формулирането на препоръки и научни консултации на законодателите. По-големите инвестиции в научноизследователската и развойна дейност, както и в областта на събирането и обработката на достоверни данни, биха довели до по-сигурна и устойчива обща политика в областта на рибарството.

Въпреки че фразата, която чух от един учен („Основният проблем не е в парите, а в човешките ресурси“), отразява точно ситуацията, не бих казала, че научните изследвания в областта на рибарството се ползват от изобилие от финансови ресурси. Бих казала по-скоро, че имаме двоен проблем.

На първо място, Комисар, предвидените в Седмата рамкова програма суми за морски изследвания, които трябва да бъдат междусекторен въпрос, изглежда са недостатъчни за интегрирания подход, който в момента се желае по този въпрос.

Нещо повече, Комисар, учените – а аз ви уверявам, че за да изготвя този доклад, съм разговаряла с много от тях както преди, така и по време на процеса, срещат проблеми при представянето на проекти по Седмата рамкова програма. Тези проблеми може отчасти да се обяснят, от една страна, с различния фокус, който е необходим в областта на аквакултурата, която има предимно промишлен характер, и, от друга страна, в областта на риболова и морските науки, които са с интердисциплинарен и по-дългосрочен характер.

Преди Седмата рамкова програма тези две области се финансираха от общ фонд и се отчитаха пред Генерална дирекция „Морско дело и рибарство“, което позволяваше тяхната взаимна допълняемост. В момента за това отговаря Генерална дирекция „Научни изследвания“ и резултатът е, че научната общност среща трудности при излагането на проблемите и нуждите на сектора пред тези, които изготвят насоките за поканите за представяне на предложения.

Освен това в научната общност битува схващането, че генералната дирекция изглежда е решила да постави на първо място т. нар. „фундаментални“ научни изследвания, без да остави възможност за изследвания, насочени към публичните политики. Ще ви дам един пример: да се обогати, от научна гледна точка, морската стратегия на Общността или да се изследва връзката между риболова и изменението на климата.

За да обобщим, целта на морската политика на Европейския съюз да бъде постигнато рибарство с висока производителност в чиста морска среда налага учените, които работят в тази област, да имат достъп до хоризонтални механизми на финансиране по Седмата рамкова програма.

В заключение бих искала да спомена втория проблем: тревожния недостиг на млади учени в областта на рибарството, което изглежда се дължи на факта, че професионалните програми не са много привлекателни в сравнение с други фундаментални науки.

Изключително важно е да създадем интересни и носещи възнаграждение университетски програми, които предлагат добри професионални възможности. Изглежда също, че е необходимо да стандартизираме различните модели на приложни изследвания, които се прилагат в държавите-членки, с оглед постигане на по-добра

съпоставимост на резултатите и засилване на сътрудничеството между националните научноизследователски учреждения. Разбира се, аз съм на мнение също, че по-доброто интегриране на опита и експертните знания на рибарите в процеса на изготвяне на научните становища, въз основа на които се вземат политическите решения в рамките на общата политика в областта на рибарството, е от особено голямо значение.

Janez Potočnik, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, радвам се, че мога да се изкажа по въпрос, който попада в областта на моите отговорности. Комисията приветства доклада на Парламента относно приложните изследвания, свързани с общата политика в областта на рибарството, и би желала да благодари на докладчика г-жа Rosa Miguélez Ramos и на Комисията по рибно стопанство за тяхната отлична работа.

Този доклад идва в подходящ момент, в процеса на подготовка на общата покана за предложения в областта на мореплавателските и морските изследвания. Той също така съвпада с работната програма за 2010 г. за Седмата рамкова програма и публикуването на Зелена книга относно реформирането на общата политика в областта на рибарството, която включва глава за научни изследвания. Комисията е съгласна по принцип с основните елементи на доклада.

Приветстваме изразената подкрепа за Европейската стратегия за мореплавателските и морските изследвания, в която се отдава приоритет на засиленото изграждане на капацитет, на създаването на нова инфраструктура, нови умения и образователни инициативи, на развитието на междудисциплинарната интеграция в областта на мореплавателските и морските изследвания, на насърчаване на взаимодействието между държавите-членки и Комисията и на новото управление на научните изследвания.

Комисията признава важността на създаването на гаранции за отпускането на достатъчен бюджет за научни изследвания в областта на рибарството и аквакултурите в Седмата рамкова програма, при същевременно запазване на добър баланс спрямо други изследователски сектори, по-специално селското стопанство, горското стопанство и биотехнологиите: Тема 2 – Биоикономика, основана на знанието (KBBE), и Тема 6 – Околна среда. Годишният бюджет на Седмата рамкова програма ще нарасне прогресивно през последните три години от програмата и това увеличение със сигурност ще бъде от полза за секторите на рибарството и аквакултурите.

Комисията ще продължи своите усилия в подкрепа на изследователската дейност в съответствие с доклада, като ще осигури по-голяма видимост за научните изследвания в областта на рибарството и аквакултурите в Седмата рамкова програма, и ще осигурява добър баланс между научните изследвания в подкрепа на политиката и по-фундаменталните научни изследвания, ще засилва присъствието на социалните науки в работните програми, ще насърчава разпространението на резултатите и ще насърчава по-доброто съгласуване на националните изследователски програми.

И накрая, Комисията ще улесни интеграцията на научните изследвания в областта на рибарството и аквакултурите в по-широкия контекст на нейната програма за стратегически научни изследвания „Европейско научноизследователско пространство“ и на новата стратегия на Европейски съюз за мореплавателски и морски изследвания.

Имайки предвид описаните инициативи, смятам, че е налице солидна основа, върху която можем да подобрим нашите сектори на рибарството и аквакултурите чрез иновативни изследвания в обхвата на рамковата програма. От своя страна, подобряването на сътрудничеството и съгласуването в областта на националните научни изследвания чрез различните инициативи на Европейското научноизследователско пространство и в рамките на общата риболовна политика също ще бъдат от полза за тях.

И ако може да добавя едно изречение от себе си, мога да ви гарантирам, че нещата не са по-сложни отпреди, просто защото в случая работят същите хора и сътрудничеството с моя колега гн Borg е наистина отлично. Мисля, че това е начинът, по който трябва да се провеждат научните изследвания в бъдеще. Ние си сътрудничим с различните сектори и това наистина води до по-добри резултати, които едва ли щяха да бъдат постигнати, ако се работеше по по-секторен начин. Искрено ви благодаря за многото работа, която сте извършили.

Председател. - Точката е приключена.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 19 февруари 2009 г.

31. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

32. Закриване на заседанието

(Заседанието бе закрито в 23,30 ч.)